

کتابخانه موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۰۴۵۹

شماره ۱۱۳۵۹

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۸۷۸۴۴ ۸۷۸۴۴
کتاب: جهان نامه		
مؤلف: میرزا طاهر و تکیه فزینی		
موضوع: شماره نسخه ۱۰۴۱۴۱		

بازدید شد
۱۳۸۵

کتابخانه	خطی
مجلس شورای اسلامی	
۱۴۱۲۱	

١٠٠ ٨٧٨٤٤

١

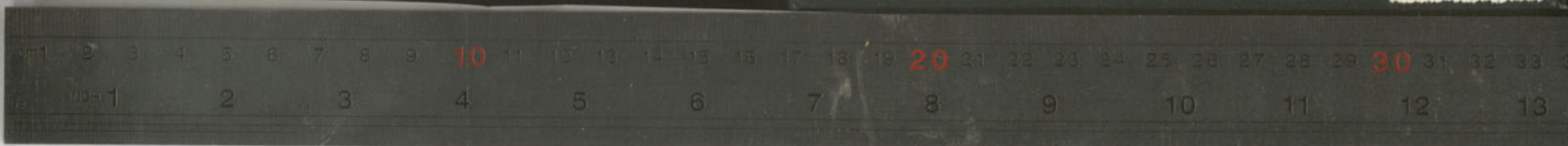
٢٠٢

رأى من المصنف

خط

فaded handwritten text, partially obscured by tape.

خط
٣١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَتَعْمَلُ بِالْ

نیایش خالق را مراست که زبان محمدت کمال را از کلمات
رکین کسوت آل طاوسی در بر کرده که در فضای حدایق سخن آ
بر قضاحت گستاخند دل معرفت سرشت را بمصقل قدرت جلای
آینه گیتی نماداده که نشان برضا و تسلیم درین مراست الهی جلوه ظهور
نمایند بساط احتیاج امکان را بدست کی نیازی در هم چیده و فلک
کرسی را از اطلش غاشته بر برد کشیده از خطوط اشعاعی جو رشید
عالمته بطنایهای قورق کشیده که پیک نگاه شوخ جبینان از آن
در مگرد کواکب سارینش ریکی رویان مادیه چاه و حلال و ضحایف

لیالی و ایام شرک و ورق از دیوان عفت و اجلال نظم
زین چاه و زین برشان وزعی فر: تعالی نشانه اندا کبر: زبان
بلغای فصیح بیان در توصیف از سر و آسب کند انفاست نارسا جو
های در دام مانده و دلهای بجز و نشان امکان سیر را چون
دارد درین دام افتانده چمن بیزی انقش با قوت در آرز
آب انش کسوت کل رعنا نوشتانیده خاصیت مستغنی دیگر
زبان موسسن را بر سر باج اعتبار نموده خواب بیلان را از
دیده بیدار بشوق تماشای کارار در کربان چهر ریخته و بندیک
برای قدرت از سره و آسب از بی و خواب ادر هم آنخته
دست قدرتش از سر و بر فاخته تنع عاشق نواری کشیده و بخت
عذرا بهت گیش مردنش بمکافات جا به هر عهد لیسان عجیب
کلهای چمن از هم دریده نظم ساخته از لطف بی خاکین چار
حدایع کس کلان کشند این باغ بر از رنگ و بو: یک کل
رعناست شکر او را و: چون قدرش نسبت نجل در آن اول از و

مانند سگها یک برق از در فرورزگار یک کل خود روست
بخش بهار قدرش آورده برون بی تعب **یوسف** روز از خمار
شب **کوه** چو سر خط و نمانها **اورک** کانش که اصل او فعل
بر فرار منبر شام از نغمه عزرا کین بطیب خلق او رکنش ده وجه آسمان
مانند طلبکاران ماه تو از نیش بام کردن جمال جهان ابرای او را
با کشت خطوط شعاعی مردم نموده **خواب** را عیب دورهای بیدار
دلان ساخته که مان خرمناش اقلیم افنادگی دستم را توانست
و این کلتا **نودنی** بود کلهای اعتباری چیزها در دان
کالبدات نراستوان استخوان و طباطب **نفس** را فرات **باز**
مرامی تکلیفات ظهور نقاب محاسن **چهره** جهان اراد
یکی را از شعله شوق چون داغ لاله بر کتبلند یا به عزت خاکستر
میسازد و دیگر که مانند سیای داغ از دیده اعتباری انور زد و
درین حال اگر حاتم قاصد باین با زبان چوبین در موص **بدر** سگ
در آید عیب یوسنده خود را با کشت مردم نموده باشند و رنگا

بموش

عیب یوستی را ازین آینه نقض نما بصیقل سعی زدوده بدرگاه
عظمت که فرات حقیقت نمای است است از لفایس **محمد**
چه تحفه نرم که چون نگاه از آینه باز عین **بیت** ای حیرت
صفت تو بند زبان ما **انگشت** حیرت است زبان در زمان
با شوق دل مجازم که با آنکه چون جایت ز با تم ز آت کرده
بازم هر کشته بحر شکرت این از رو میسازد **دسته** در ز با تم و صفت
او چون بوی در بزرگ کل است **بیتوان** از من شدن نام
جانان بی سخن **زهی** و بیعت حقیقی که بوسه از روز و شب
انوان گسترانند **زمنت** دور و نزدیک را از ما دیده **حسان**
بیک نسبت رسا بنده **خاک** در جمله **عزت** طینت آدم **سپهر**
از لعین صبا جامه غمناک **سراسر** و بدایع آثار کرد آینه از ما
دولت و خاکساری با وج سعادت و صاحب اعتباری **سایند**
و اجزای بریشان این عبار فرسوده را از رنگ **بهر** است **سراز**
جمعیت **سبت** و با شماره انگشت قلم صنع اوراق حواس را در

یکدیگر پیوست آن طفل چهل روزه را که دست پروردید قدرت
 او بود از خطاب نسانت باج: فحار بر بر نهاد و جاروب
 خلقت عظمی از عیاضه اریو در وی پوشید و زلال موت و
 راکه از سیوع حکمت ای محوش آمده بود در جد اول عروق و
 اعصاب انبای مرسلین جاری ساخت و چون نوبت
 جریان این زلال حیوان در کلار وجودات آن بدای حرب
 الازمانی باشم رسید شعیب تحمله اش در هم پیوسته صورت
 و حدانتت بدرفت و از حوض قله مطهر مطلی سر آورده
 و این حوض بر سر از دو جانب بیکر پیوست یعنی وجود
 کرامی روشنی بخش دیده با یک بن در آن با صدق معنی کولان
 نما خلقت الافلاک چمن طرا کشتن علت غایی ایجاد مصباح
 ابواب رسیده و ده قلاع سبع شد اذ ظاهر بلند بر و از سده لمستی
 بالاد آن حیرانه بر نشت و جو و بلندی و سبقتی اقباب جویست
 پیش اندمیان صبح ایجاد و مکون در طلوع و شریعت مقدسه

اش خورشید انبار متوع اصول و فروع منب محو ایش را مانند رود
 از صبح علم اقباب بیکر بر سر و از پنجم درخشان درع کوه بر کنار قبح و
 بر روزی در بزرگواران تنگنای حوادث را بوسعت آید خلق خوش
 دلیل و در سفر لا مکان خیال هستی باز نامه در تراز جناح جبریل است
 درن مردید رخسار جهان آری او بگشتت عول و تماشای
 بدی ای او چشم ماه شبگرد را که در دلفرد قوع نور شد
 افزون است با شماره اگشت عدالت آینه چنان ترسانید
 هنوز رنگ تمامایش از جن میریزد بسمله فرقان عرفان و
 تمیزش رس بود آن گشت نرسا و آدم بن الیما و الطین
 خطاب نمود ابراهیم ملک باش مایده امتیاز نشتی صغیر و کبریا
 انجام و اعجازیت محمد صقل مراتبش نظر برای چشم افروزش
 صلوات الله و سلم بر علیه و آله و مر لوع مجموعه ولایت و امامت
 نقد کامل عیار کجسته شجاعت و شهادت یک نامقار سحر
 لافقی خلوت نشین بر لب سموات اما مدینه العلم و علی بابها

کوه سحر حضم الکبیری و عدد کداری شیخ هر فروع کتب مجلس افروزی
و بزم طرازی قیمتی گوهر در باغی منبتی وجود عام حیا یای اهرار شود
ازاده سرو چمن است می عمره بار اول من موسی سدره البقیه خلد
اجتبا و در تضال کرم ... فوق ایدهم را تفسیر شتر بار بی سهم ملک
بموت در بستر و زبر در هفتان مزاج امال خلد بق منظور انظار
خاتن فرغام اجام فتح و طفره بیقوع زلال شیرین بودی کم کسکان
سبل مصاحبه مستحیح در قابق صلح کل اسد الله العالی غایب کل عیب
مطلوب کل طالب مطهر العیاب و منظر العزایب علی ان که در
علیه و لیست دو عالم در وقت کرم و یب اولاد او اظهار
علیهم الصلواته من الملک لغفار بعبادی مضمون صدق مشون
انا و علی من نوز و احد متصل کردید و ریاض ایمان اصناف
و کافیتی آدم ارین ما و معین بر سبزه ریاض شاد مید که این کم
کتب با حاصلی در سیر سبله با در کلی را بر این سبیل
داریں شیره بار عقیقی نصیب کرد و محمد و علی و الهما الطین اظهار

لا

و بجز مرآت خواطر مساحان جد اول بار یک سیتی و در صدندان
نکات معنی افروزی که متوسطه مصال اولوار تحلیات شایسته قبول
تماثل مختلفه کردیده منقوش منقطع میکرد اند که چون بمعقباتی انتظام
سلسله فرینش افراد کاینات از دزه تا نور شد دست احتیاج
در و انان ارتباط یکدیگر می یستحکم است برهان پس حال
این مقال که چشمه های صغیر را امیل بوسل با تبار عظیمه در و دمای کرد
بوسل و حصول محیط بوسل در کاشش بقواری دارد و همچون بر
این نهبت آباد اعنی اسلی خورا مواج بحر طوفانی هم و امید محمود
و جدید بوسل در از روی ان بود که در امان و دوات صاحب
شکوکی نسبت نماید که همت مغز و خاک رویه اتا نش بر اکل
الخواهر دیده اعتبار و بندی جاگر انش را اثر ما به افتخار داشته
سالک مسالک ابا و اتعاج تو اندیشه همانا در بر یکم سکا نش
این مرام دیده بخت بد اندر و اخره ز کدار بود که و عار ااحات
در آغوش و دنبال طالع اثمار حصول مطلب را بردوشش کشید و علی

حضرت نذیر زمان فرمای ممالک ارواح در آن کوهر بحر دقیقه
یابی و اکایی دره النج سلطنت و پادشاهی های اوج سعادت ایمان
بلندی عاریح معارج برتری دارج نی کل عهت بهار گلشن خلافت عظمی
تهال پرومند عدل و عدالت بی منتهی ابروی کوهر مردمی و مروت
شیمیشه ابدار بر روی و شجاعت نور دیده بنیابی قوت یازوی
خوانای معلم در سحر خوانان علوم ادواب و طرز دانی تحت قاطع و بران
ساطع صاحب قرانی کرامی دست طغ و لفرش روشنائی دیده فتح
دو صفت شنیده نور سید جهان کتانی بر ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو ابرو
آرامی یکی بر نخبوسان ز بحر عدالتش نهرت نوسر دانی کمرین بو
خاک زهنتش همکار ری سر نه سلجانی بر سر ری باز کس مایه قدر بلند
سروری اولین پدیه معراج قدر از جندش بعلی حضرت ذاتی دراد
خوان سجاد غیب و سهو و کبج کاوی اندک به عالم خدای
اسرار و دعبک دور نمای ضمیرین بندگان اقلیم سستی بر
از وصول است هر امکان در راه دیده و طاعت کوشش بر او روشن

مدای

صدای طفلان حراوت را در منبیه شنیده مکان غیبش مرابای تکلیف
بهور اسرار پوشیده اش نرم آرای محفل حضور کوهر صدف دلان
مرشد متابع هدایت بر کرده در آسمان درین حاکم مطلق العنان
دست آباد ما وطن معراج و بدین صا حبیب رسا و عقل سلیم قوت
بال طایر بلند پرواز رفیع رلع مسکون سابه رحمت خالق بخون دم جان
بخش مسیح روح پروری دید میضای موسی اعجاز بستری بساط
کردون را شاه فرزند پخته نوای عطمت و اقبال را آیت فرخ و طفر
جمع البحرین تنجاعت کرم مظهر سعادتین ناز و نعم نور رسال بر
تو را پیش برورد و الا نیت لخص صبح صادق اکامی حیات
جاودان قالب پادشاهی تا شرا لویه سعادت غمندی عاریح معارج
باید بلندی منکی و ساده متمنالی سابه برورد عیانت لایزال
سویهای دل مقبلی ابودی حراوت روشندی سجاد کوهر تاش
همت موجه در بای حراوت اعتدال کس مزاج امام مدار کردین
افلاک تبر لود و خوشترام حاصل کوکت عبدالست طرازی مایل سوجه

دادرسی و مظلوم نواری شهر شاهین تبر مال خصم بازاری صدای کوس
بلند از سر افرازی در عین بزم بخت روح مکتول و دست
شیرازه الفت قلب بریشان شاه بیت صحیفه سقیا کمال
بود اگر کند گشت در نظر فاخته برون کشد از طوق سر دیده خورشید کمال
اوست کل سخن غالبه کردان اوست آنکه کند حرفت سنجایش
رویش از پنجه جوانی درم کرد اگر زیر یوایش هزار سایه ز خورشید
بخود قرار جفتش اگر عود برایش بندد و در خورشید هم کند یک بود
عارض او نور فام با بی هر جا که بندد در خرام از نظر جان در
عسک از آن خاک توان ساختن عدل دی از یک که گشت از جو
نسبت هم جیتی ظالم خطاست که شکند شبته بعضی سخن رنگت
از رخ سنگین سک که گری نمود در کفش شیشه نبود سک
کد از بدین عالم اسرار سفید و سیاه شاه فلک مرتبه عباس
که به بسوای اندیشه کواستادی فطرت علم استهبار بر افراشته
قامت قابلیت دستور العمل اوار و زکات قافل را لار سالکان

ایقان

ایقان انتخاب مجموعه انفس و افاق مجالس مستجاب و ارنسار و
سجده ایقان در نامی علوم مکون و ظهور واقف و قاین ظلمت و نور
دانش نوزده نبش نوت بازوی علم و عمل اگر کمال عیار
دین و ملن فرودین گلشن شکفته روی اردی بهت از نام بهار
کوهی حامی بی دست و پامان بقوت دینداری باغ نقوش
بنگاه دین بین بکرکف خدا شناسی و پر مهر کاری سرانگشت خانه
اش کرده کنای عقده در هم در اجای رسوم و ادب بتری
مخبر طرازی عیسی بن مریم با سبب حرش بعضای خامه و اسطی
ظلم را از نرم امکان برول کرده نرم آبی محفل عقیدت سر جاسوس
او که راه زرد مسدود خانه خامه را از تاملش مرا فخر نمید
و مرغ که بعد از حسن خطش چون سج تابه لطف شاه خواب
شسته قلوب ارباب ظلم از هم سنگ ساستش از طردن نفس
در انداز کشن و خصل منکن امان جای بران از تیزی تیغ بهت خود
تجو و چون رسنه نفس در کار کسب بعد از خلاص از کمبای عطا

مان در مضار قرطاس جولان می نمود و در تلیق استعارات تمثیلی
عبارت با وجود رتبه بلند ولی معنی و خداوند کار می عیضای الو
دلی و بنده نوازی زادگان طبیعت را بر پایه اصلاح می پوشیدند و فرز
خود بکنان از عهد مشرک کزاری افلاک و ایچ برزق آمدن
مستعد نیست که با این کردش شایسته ام برین مملکت داروای
کاش در آغاز حال که نه بر دوش مامول و در میمود جهان ترا رسکا
بریز مگرد امیده راه صلیح میگرد استم که از آن راه اکنون
امکان بارگشت می بود مگر ما بروی آن مجذوم اجل رقم عفو
بر زلات و جرایم که نشد کشد جان الله نوسن خامر کند
ذاتی مانع آواز وطن میگرد و چه غایت برکش و سبک خرام
است که عنان سخن را از دست این شالک به قرار مطلق
نگاری گرفته با این صحابی فی ثنهای رسا میدان به که بر ترویج
تا سید الهی عطف عنان نوادی مطلق است تا بدلی حاصل این
سده نیز با زانو لغدات و توارثات که از آن حضرت ملخوظ

میگردد

میگردد و مانند سایه که عدم انفکاک از نور است لازم و معنی
متحتم خدمت تبار روزی را بر خود و از واجبات دانسته است
در تبارگی آنحضرت می بود از آنجا که حضرت ایران مدارای خدا
کاری در کلیات و خسریات امور از کتاب امری می عرض
علی حضرت ظل الهی می نمودند پیوسته در درگاه اقبال که مرجع
بادشاهان نعمت اقلیم و موطن صاحبان تاز و نعم است می
بودند جای که اشباح را به توسط امرات صافی روشنائی مردم
دیده حاصل میگردد و بنیامی تبارگی و خدمت ان والائیت
صافی طیت مطرح اشمو انظار کنما انا حضرت ظل الهی کردید و
یون همه اینه خاطر انرف بمطالعه کتب سیر و تتبع آثار سلف
متعلق بود و خواستن آن داشتند که لالی واقعات زمان آید
تو امان رشته انبیاق و ان نظام در آید امر و اجبه الی الذعان و
فرمان قضا جبران لغا و نایب است که این دزه بمقدار که از بد و
طلوع تیر عطف و کامکاری حرمانتال دیده همیشه را اسطرلاب

بسیار ارتفاع این اقیانوس نامیده شده و از هر جزئی از هر
نبات اطلاع تمام دارد و در سنگ تخته برود آورد و ازین حجره
از هر مکان بر اطراف دیده سرگشت قبول کردید و قطره بودم
در با شدم و دره بودم افتادیم و عندئذینا طهر را قفل سگوت
از زبان شیخ برای کشف کرده دید سلطان آرزو در کاخ در
تخت مراد نشست و از کفر از آینه خاطر خواست و با
امال از آرزو در کشتش با عوس با شمار معصود مار در رشت از رطل
خام آب معانی بکاشش صحیفه جریان یافت و الفاظ در نرم
یکتا دلی دوش بر دوش نشستند کاروان آرزو در منزل مقصود
بار اقامت گشود و آرزو بهرست گریسته جدا از شیخ
الوان معانی صلا در داد و سامان نگارش اوصاف حمیده
بیرون از اندازة شایسته ای حاصل شود و رفعت آسمان
مکمل کوه فروغ خورشید مدار دلی ناپدید گوانی اب دور
کردی خواهشش بی خرم در سینه بیت خرم سرعت پرورد

رنگ

رنگ نبات قدم در رنگ و بدن شاری در عروق رسیدن
دعای مستجاب بعیوق را برست کوی میزان امتداد بقای
دوران از مبدای قیاض شخص فکرت و جمال انعام شد
در کج معانی را کشا دم زمان با دل بمعنی غوطه دادم چون
قیامان لازم سرشت اطلاق نبشان مینباشند با وجود بهما به کی
و فرد مایه کی پدید برای این امر شکوفت شد اکنون امری که چینه
انگساف این مرام متن آن ناگرمی نماید است که چون بزه
داراد و آداب از این مالمعت که بر سبب شست خامه از چهره
اسامی سامی بر کردید کان نرم بر بری اعنی فرمان روانان این
سینه جلوه زهر جا که نقره سبب و اجزای بسیار در هر کرد
بهتر از بر دمرت بهمت مطلب نگار و احراست که بعبارت
که شسته لبان قیاضی خواش را از آن شقی حاصل تواند شد
برده کشی ابهام اصبعی کرد و رنگ زدای ابره صفت
نمای ملت معفری با هیچ مانع چنگری و اسکندری غار

همال همیشه بهار این سلطنت والا معدن گوهر خورشید فروغ
دلاری گبری جمعی مدعوم که خصم اندازی سردار زنبوره کردار
فاج بدین جهان بینی نیرودی تیغ اکیون فردزان گوهر صدف ادوا
دست در قانع بنیان ظلم و طغیان رافع الویه عدالت در
مسطوفی و صوابت رسب جلیل جالس اورنگ برتری شاه
دیار اندر برمانه را با جعفران کیتی ستان و اطمینان تجس بحسب
طوفان ملک این اعتقاد سلطنت و استظها معالم مداری
ششم کلهای دولت و اقبال نامیه از مار
چمن سعادت و اجلاز کیمیای نفوذ آرا مشین و اطمینان
شاه طهاسب علیا رحمت و الرضوان را لوانیست
و جوهر پلارک افلم کتای فارس مضمایر کوی دولت
ریانی سفیده سیخ فتح و طغی مطلع غریب و نظهر اثر سنقه
طراز علم صاحب کلاری و تاجداری ممتاز نشوه حسرتی و کجبار
سدر نشین و صفه حق ظلی طغزانی مناسیر برزکی و والاتسین

ورد

مرد ملک دیده بیدار دولت اقبای جهان باب آسمان شوکت
شیرازه کتاب عیش و عشرت سواد خوان رموز صحیفه ملک و
ملت نقش بدیع کلک غرابت کفار قضا طرح غریب معمار
بدیع ارض و سما جامع شوکت اسکندری و علم قلاطونی
داعت صدق قبال کلمه معجز طراز سلونی کلب آستان امیر المومنین
جیدر مروج هدیه بجی ائمه اثنا عشر شهر بار و نادول قوی
دستگاه عباس شاه ماضی طالب تراه را لوانی کیتی ستانی
فردوس مکانی و شمع بزم کمالات از حد و حصر نفرون چاشنی
طراز نعم الوان خوان سپهر نو قلمون دایره مرکز سلطنت کبری
مرکز دایره اقبال رسان را ائمه انجرامی ادراک و طیفه خوانان
شعبور قانع مبنای مستبده نسق و فخر محیی اسم ابراهیم و هم
تسطاس عدل البصاف و کرم و زلف رموز جلی و حقی شاه
والاجاه شاه صفی را در باب حاقان رضوان نمکاتی و اعلی
صفت جهان بینی راضی الهی رسیده کلام مظهر کبار میگرد

و بعد التوفیق و علیہ التوکل شرح توبه علی حقه تظن اللهی درین کارخانه
سبب یازنی بمقتضای اتساق و انتظام است و گشتا و امور
مشاهد و دیده بصیرت ارباب معرفت شود هر رشته کاری در
دست دارد اگر خوارست بنا فذکی هر یک عمل ممتاز و اگر کلفت
ساعتی کلاب بر فرزند است چون سبحان نیسان رحمت
جاوید میکند بناچار صدف آسمان را هر نقطه حامل کوهر نشانی
می باید شد از این است که او در سپهر مظهر غیب آثار و نسیم
اردی هیبت مرآت از نمای اغضاضان اشجار است مانند
مسافت که در میان زمین و آسمان است میشود که در هر
نرکاتی نفس نازل شود و با انهمه کوتاهی مال زمان
تراود که هر نفس دعائی بر آسمان عروج نماید جمیع جوایس
همگانه بر هم زن و حشت در رشته سنج مشب افروز شرازه نرم
صحبت است هر گاه جز نباشد منتهی امور کلی توانند کلمات
درین معنی الم و اکل و آنستند و در صورتی که خاک از بافتاد

محمود

مصدر الوان ریاحین باشد سپهر بلندی مرتبه بطریق احوال علت ظهور
امور تواید شد قرآن توکلیت ناست و سبب چون اتصال خود
هر آینه منبج معانی و اجلاس روشنیان عالم بالاجهت تدبیر
از استن برم اشجائی است در حالتی که این اجتماع در بیخ
مرغوب و فروع باید و کوالک بعد باشد مانند ارباب کمال
که در بندرایی انفسکرت بارانی صابره اعانه هم نمایند که
از ترکیب اجزای این مفرح روحانی حاصل گردد مزاج مستقیم نام
را خواص نوندار و نجشده و کام از روی خستک است از لال
بقارسانید اما بمقتضای بیگانه خوبی است
خود پسندان افلاک خرمه را که میبایستی فن این ارتباطند
عری برگشته باید است که این کوهر های درخشان در سلک
اجتماع انتظام نمایند الحمد لله که در سینه بی مثل مطابق هر ار
چهل و یک هجری نفس مراد و احبیم و افلاک که از بد و نظره
در طلب معصود و در می نمودند مطابق مابول شکست و کوهر خود

حضرت ظل الهی از صلب مطهر نواب خاقان رضوان اشیاپی
بعدت رحم حضرت مریم مکانی بعزمت ارکستن تاج و دریم
نقل مکان نمودند و در آن کلبستان نامییل صورت بمقامی نفوس
قدسیه منازل موالید را طی نموده قامت قابلیتش برآید
و بعد خلفد الایمان فی احسن التقوم یوشید و در همین سال
فرخنده فال مصلح مسود و قدم مسند ظهور کرد است عاقلان
دارا اختلاف ماسوت بمبارکبادی همگرم نشاط گشتند و مشور
جهان گشتانی آن خدیو کیتی بر روز را بمهر قبول موشح ساختند
فوت نامیه که اوقات خود را صرف شوهر تربیت نموده
درین علم علم است زود یار اهی حکمت برورشش آن مطمح کما
گشت قدس امین کردید چون هر اندامی را لباس خاصه می
باشد بجای عقل هوالاتی کسوت عقل استفادمان و قص
دقایق آگاهی عنایت شد و در سایه مهر بان که
عبارت از وجود حقانیت سرشت نواب خاقان رضوان

مکانی

مکانی بوده باشد هم در اغوش آمو و کی می بود تا آنکه در هونج
همدیناقت اقلیم رضاع را طی نمودند و در کاشن صبی استتمام
روایح عطوفت از کل کم گوهر نظام نواب خاقان رضوان
کافی می نمودند بشقیهای گوناگون از حد و حصر افزون حقیقت
می یافتند و چون بارقه عنایت از بی انزایه احوال این خدیو
حدائش ظاهر بود پیوسته نواب خاقانی را با شماره علم
یعنی بزبان الهام ترجمان میگفتند که عنوتیاب و سلطنت
و ماجداری را با تهراده و الا تبار توفیق نموده خود به
شغل عبادت که عادت دل حدائش است اشتغال
خواهم نمود جمعی از طرزدانان محفل انس و مجتهدان مسائل
اداب مقرر فرمود که همواره ملزم رکاب اقبال اعلیحضرت
ظل الهی بوده هم بنگاهبانی آن مردم دیده ملک و ملت بنام
نابند و هم در نفاذ امر و حصول مرام آنحضرت سعی موفور نمودند
رسانند اندک آنکه منتهاش را در مدارت حال مهارت امور

که بان فایز میگردند از لوازم طبع ساین اعلیحضرت ظل الهی غیب
پیر و سگاری بود در نظر کارکان عوالم ملک و ملت صحیفه صحرائی
لوح تعلیم انور بادشاهی و کیفیت است و کتاب دان بعنوان
جزئی منظور دیده اکاهی است حکم بر اطلاق جوارح سگاری کردن
نشانیست از ارادت کردن که قرار آن بیگانه و صید نمودن طیور عکاس
از تخریب نشان بدینا همگی همت والا با مینظر بقصد
تحصیل عوامض علوم بادشاهی میدند و بان عنوان مدارج ترویج
ظلی میگردند تا سگامی که بزودی دولت از همه امور در گرفت
اختیار و اقتدار آن خستند و عالمان کذا کشته آمدند **نیت الهی** در
جهان چندان بجایی که بر خاک فلک بکنند جوانی
بر در و سگاران مرات قلوب جهانیت برت
پوشیده نیست که بیشتر هیچ امری فی تحصیل اسباب آن صورت
نمی بندد تا منتقب دست در زبانیدین کوه آید از امکان
ندارد و تار پیش ازینانی تار **عواض از صدف در**

غی ارد

تخی آرد که آن پیشبانی زه روی عدد از قبال برقی باید و
مبارزه بجراح منع درختان لغز را در خویش می باید که کوهلن به
دستیاری نیت معترف تراش است و شیرین بر روی جنبش
ترکان دل کوهلن خراش کاتب را بی دستگیری قلم مفیاح
انامل قفل مطلب کناری و شمع را بی لیسندنی قاتوس
خل و جو سبلی جو ضرر مقرر است **نیت** کلها تیغ زود
شمع صغیر عند لیب بنوزد اگر مومینانی آب روان با اعضا
اشجار برسد رنگ کلهای بهاری ننگشته بر آید و اگر با
رخ نبرد غنچه گل دمان بعد از جوانی نکشاید که انما ب
رور را چراغ نوان دیدنی کرم روی آتش سبدر لب
خانموشی ترانه از باب وجد کشوده نشود اگر مناقش سبک
آهمن ارتقاع باید شمع و برودانه با هم صحبت در بیکر و تار
ارز و نامیرد هموس ترک تعلقات بختن مجال است
و با طبع دقیقه باب باشد استماع کلمات ابا حکمت

هم کسوت ترانه اطفال بی سبغ شکسته دلی باده معرفت نتوان
کشید و بی سبای دیده بینا جمال جهان تار آسی از روز روشن ^{بخوان} دید
تا کلید و عان باشد در مای اجابت کشوده مکرده تا مکنند کل ^{بخوان} است
کنند صوت پیلان تا بمع خوش نشینان چمن نرسند اگر
آب اینهار کلستان عصای دست نشود از خاک بدلت بر
دگر طبر بخت نسیم بهاری نباشد چهره کله ایکنه ^{بخوان} دگر
چون نین مقصود در لث را حاتمندی باین طریق میراست
مرا که آرزوی نگارش احوال فرخنده مال اعلی حضرت ظل الاهی
منظور نظر بس عروج آسمان معنی در نظر است ^{بخوان} یا محبت
سلم بلند باده بعد از سبب الاهی انحضرت نشئت نمود ^{بخوان} مگر
با نظری از تقای مراتب آرزو میسر کرد ^{بخوان} این نوز ساطع
الی که روزگارش بجهت اضا بترم امکان از مشکوه است
وز سالت اقباس نموده ^{بخوان} نشسته شعله اندر فروغ داد
ایمن امامت طور سنبای ظهور گشت و کرامت واسط

ابداع

ابداع اقلیم وجود صدر نشین نرم ارسته عرفان و شهود
مخزن جوهر زو اهر علوم قوت بازوی افلاک و روشنی دیده
بجوم محرم خلوتیان حجر ^{بخوان} احرار مطاف میرا ران نین و نهان
شیرازه ارتباط و جوب امکان خلاصه مضمون آیات
رحمت قرآن ^{بخوان} نسیا کیست مفاوق اقباب نشین عالم
ماسوت قوت بال بلند پروازان کله ^{بخوان} یا مهوت ^{بخوان} سا
رحیق توقیق قانع عقده تدقیق ^{بخوان} ستون صمد ^{بخوان} نگار کون
افلاک ^{بخوان} لنگر تکلن با برجای مرکز خاک ^{بخوان} طولی امانت را
نشاخه بارور ^{بخوان} عقد لالی مکنونات را ^{بخوان} یقین گوهر کلام ^{بخوان} طین
ریانی ^{بخوان} منظر آیت بجان ^{بخوان} برده کثی ^{بخوان} عزایش ^{بخوان} عجاز ^{بخوان} را
سیاح و سعت آباد انجام و آغاز ^{بخوان} کتاب لوح محفوظ
را شرح مبسوط ^{بخوان} استخراج معانی معصرت را ^{بخوان} قاعده مضمون
در شان کواکب صبح ^{بخوان} آزل ^{بخوان} اقباب ^{بخوان} تا ^{بخوان} مید حضرت ^{بخوان} عر ^{بخوان} و خل
نمش ^{بخوان} صح ^{بخوان} و در ^{بخوان} روح ^{بخوان} امام ^{بخوان} معرف ^{بخوان} الطاع ^{بخوان} امام موسی

الرضا علیه السلام میرساند نفس این اجمال آنکه سجایای
وجود و اقرار وجود نواب خاقان رضوان مکانی شاه صفی
نورالدین مصحفی حامل این گوهر بوده و آن امیر گوهر بار از بحر خود
شاهزاده معفور صفی مرزا عروج نموده و زلال مستی شاهزاده
مرکز آن به روح ذات اقدس نواب گیتی تسانی شاه عباس
رضی الله عنه بود درین چشمه که رسک اقرایی بدو اعداست
است و مبعوث از ارض مطهر وجود نواب سگندر نشان شاه
خدا بنده طاب ترانه است و ارض مطهر قطعه از گلشن بوستان
نواب جنب مکانی شاه طهماسب نوزده الله صحت و آن گلشن
نازه بهار ترسیم اردی بهشت ذات مقدس اعلی حضرت جبار
قران شاه اسمعیل با صفی عفر الله مشهده است و آن نسیم
روح اقرار ظهور سوب از بحر تلام معرفت و شوریده
دوستی حضرت عرش سلطان حیدر بن سلطان حبیب
سخ ابراهیم بن سلطان خواج علی بن سلطان صدر

بن قطب

بن قطب ملک بحر و قطره دریای تقوی در سخل حرمین تعلقات است
عزیز و تجلیات سردار مجاهدان لغت معزور و سر حلقه سیدگان
غیبت در حضور سخله اشش و در وقت کشتن سونق معلف گوی
بقه آری مقیم میکاه مطلب سخاری دم گزای ما نبرد عالمند رسای
سونق سیمه انبای جبراع دل افروزنگی بر دانه محفل بخشباری و
سوخلی سینه صد جاکتی جاکت گزینان در کتی کف در بای
شور محبتش مفراری ماده حقیقت ستم حرم و قطع علائق سیر
پوند وصول خالق ماده نون مصلبه عرفان ذردی کس منجانه
ایقان سنبوای ارباب و نایق شیخ صفی الدین ابن قطب
الاولیای سید جبرئیل بن قطب الدین صالح بن حسن بن محمد
بن عوض بن شاه فرودین حسین بن احمد بن داود بن علی
بن موسی بن ابراهیم بن امام همام موسی کاظم علیه السلام
ارست سبحان الله تا کفین آنتهای سیه سخن باین اسم سمو انقدر
سید سلک سخنان و در در بر اندیشه طمان بود که ایا خام

را با این تنگ کامی عروج مان مایه ولا چنان روی نماید
 الحمد در این مطلب تعالی تو قیوم با سمان رسید و بر کرسی نشست
 چشم سواد خوانان روشن در صیقل کلمش کردید و در خانه و
 تار یک لغزش چراغان معنی شد اگر خانه بنور چندین چراغ
 وصال نکند من خلوس مہبت مانوس **عشق** نشان این کار
 بحصول بسوز **عشق** هست که از مشاهده جمال **عشق**
 راز و شنی حاصل کرد و **وینت** خدا یا جو بر سیم الهی **عشق** در
 آرزو دل **عشق** شرح **جلوس** **اعلی** حضرت **ظن** **الهی** **بر** **آورد** **که** **چنان**
ستانی **تاریخ** **سال** **اول** **جلوس** **خالق** **مہربان** **که** **معمار** **کاخ**
ابداع **وجود** **ان** **خاک** **بنیان** **ت** **مقتضی** **اعمال** **بکاری**
حکمت **بالقہ** **در** **ہر** **ما** **کواری** **کہ** **مذاق** **از** **باب** **ظاهر** **از** **آل**
دست **خواہش** **کشیدہ** **و** **سناط** **آرزو** **در** **نور** **دیدہ** **است**
ہندی **فایق** **کہ** **مذاق** **عرفان** **لذت** **سکمان** **از** **ادراک** **ان**
فاصل **است** **تعبیہ** **نمودہ** **در** **صد** **ہم** **تا** **سندی** **کہ** **عواص**

فکر

فکر است انسانی را از این آن دست مراد کوتاه است گوہر
 حکمتی کہ قبول خاطر مشکل پسندی تواند بود و دبیعت نہادہ
 صبر مراد است آمو در البتہ ہی صحبت علیل مزاجان دار شغای
 امکان جاشنی اعتدال داد **باید** **خک** **در** **تک** **سای**
تہ **کہ** **دار** **ملک** **بی** **بر** **کین** **آب** **نبات** **فرستادہ** **آب** **سین**
فصل **ظہری** **کہ** **عبارت** **از** **دیدہ** **بندار** **است** **اب** **جد** **این**
ز **وحانی** **بر** **روی** **خفگان** **بستر** **رحمت** **ما** **ز** **کر** **ہ** **و** **از** **فر** **و**
بستن **این** **دو** **حجاب** **جسمالی** **غیب** **بنیای** **چہ** **نشاہدہ** **شا**
ہر **ان** **عالم** **غیب** **ترتیب** **دادہ** **ہر** **نیشی** **بنمودن** **فوشی** **است**
ہدایت **علم** **دارد** **و** **ہر** **شعلہ** **لذتی** **را** **بکشد** **جا** **و** **بنت**
باب **تفسیر** **در** **دن** **می** **آرد** **دشب** **تاریک** **بنامان** **رموز**
انفس **و** **افاق** **سواد** **شہ** **نورانی** **روز** **روشن** **میدانند**
و **کیسوی** **کشودہ** **سینل** **را** **از** **ایش** **جمال** **زیبای** **نشاہد** **نہار**
بیشمار **ندشکت** **دفع** **را** **ما** **در** **و** **ہر** **سوسہ** **تو** **ام** **زا** **و** **سپا**

و سفید نیالی و امام را شیراز لیکن اتحاد داده برک
ریزان شکوفه بهر تبار ^{فرد} اما در دو جا کسرت نشینی آینه مرزنی
ادراک صفای رخسار راست هر غری در آغاز عقده خاطر شایگان
بظری آید و هر آنچه پشت دل در جوان برشته می نماید عر ابرس معالی
بروشن جبین از بد او تیره پیرایه از چهار دور در و کاتبان
دلبستان که از ششم مویضات بر الواح شبهای تاریک کار
کبابی این افشارت که بیرون از وسعت کجایی حرمت بعنوان
نقاب مجاریب از چهره میگذراند که عموم خلایق را که از تفاوت
ادراک در سیت و بلند رسالی و ماریالی مانده اند چون افان
خورشید بهمان افروز زینک سبغت معنی مقصود جلوه گری
بینماید یکی از آنجا جلوس حضرت ظل الهی بر تخت بلند پایه چهارم
و کشورش میرت که بعد از وقوع رحلت بواسطه خاقان صوبت
مکان در شب جمعه بار دهم ماه صفر سنه هزار و پنجاه و دو که چهار روز
از آن واقعه جا نگذاشته بود در ساعت مسعود که رصد بند

نقوه

دقیقه شناسی و مکتبه دانی مساج حد اول آسمانی محرم سراسر سلطانی
مقرب حضرت خاقانی مولانا محمد شفیع منعم تعیین نموده بود
اتفاق افتاد الحی عربی حالتی بود که عموم خلایق را مانند لاله
با وجود تازگی داع درون است از خنده شادی فراهم نمی آید
در جاهای سینه بجز لعل بالبدین و لهای طرنگ کسوفه
بود که تقرب و عای بقای دولت از افرون آن
حس و عدالت منجون بودی مردم را درست از جا که برسان
برداشتن امری بود بحال و قضیه بیرون از وسعت آباد چمال
چنانچه اهل محشر را از عالم رحمت برافت خات آید بر سر نمود
کان سر اسپه را در انش از فرزه جلوس اطمینان خاطر مرده
و دل مایوس بر روی کردید مانند اوز صح صادق که شبش از طلوع شهر
نیز صفحه سپهر آینه مزاج را از رنگ ظلمت شهای دنج می بردارد
روی زمین را نور عدالت آن حسه و بقرین قبل از آنکه طلوع
دولت واقع شود از تیرگی انقلاب در اخلاص و محاطت

می نمود حوادث ابا جین عوغای عامی دیده از خواب است
دیگر تفرقه خاطر ما بذا زد و نخواست کسی در از کردید بغیر از دعا
دولت آن شهریار که با ملوکین از شوق سرعت صعود جدل داشت
صدای بلند نمیشد در آن لیلته انقدر دولت که جهان را از آغاز
خوشدنی و ابتهاج و معنی بادشاهی و فرمان روایی را شب معراج
بود در حسی که سیر کرد گرامی آنحضرت در زمین بیکه تمام عمر بی سرگرم
اعتقاد بود و عزت را سایه نشین کردی بلند پایه صاحبقرانی کرد
نیده ختین بر آیه که از بادشاهی پوشید لباس اسم سبک است
که اکنون چون سکه زر هیچ دامانی از آن حالی است اول خبری که
انار لطف صفت از نهادن آن کس چون به بیگاه ظهور رسید تو آن
کوس دولت جاویدان و زدن سبلی سکه ز رخسار ازادگان
محر و کان بود پیش از شروع در بیت و کت در امور شمشیر جهان
کشائی جدا جدا علی اعنی اعلی حضرت خاقان صاحبقران نرسان
بیت دولت نوال بر آون نفوذ و اجناس کشود جمع از ارکان

دولت

دولت و ایمان حضرت که جلسین بارگاه قرب حضور بود
بوسید بقیل باه او رنگ سلطنت پای اعتبار بر ملا فلاک
نهادند و چون هر سری روان سعادت میت که بی انتظار بود
چپه سائی یونجاک از استان که خواهر آمد دیده اسکا است
سرافرازی باید بهنگام بسج با پی که فرمان فرمای فلک جهانم
بر چهار بال تشیغ ناصر مکنه زن کرد و در ان قوت قاضی عمارت
دولتخانه دارالمؤمنین کاشان بر سر هر کرد و در نظر حلوس نمود
طوائف نام از خواص و عام و انجمنان خستوان و ذوی احوال نام
در دربار اقبال حاضر بودند با قهر و جو و سر بلند یا اقتدا صاف
لحم و افرا ذبی آدم هر یک بقدر مرتبه بویته آستان بوس قایر
کشند و در نهادن و ز خطه بلوغ تمام نامی آنحضرت خوانده شد
ببقایای ممالک محومه که قرین با بقدر هزار تومان میشد تحقیق
بصدق مقرر کردید و المجدیان تدریج جان نامه شمل استعدا
تعدد نسبت با تمام قلبان والی سابق تر که آن که چشم از

سلطنت پوشیده روی نیارمان است آن عرش شان بوزده
بود بظرف گنبدی اثر رسانند و از قیام و فرامین و احکام و مناز
باسم بکر مکان و امر و حکام و عمال و لایات محروسه بینی
بر استقامت و حسن سلوک با رعایا و موازین در پیش
مازین عدل و انصاف صادر کردید رقمی که درین ابواب به
اسم رسم خان سپهسالار که در وقت بعضی از کشته
بود و استخلاص آنکس پذیر از تصرف کرده چغتمای نامملک
بمکان و امر او عساکر نظر تو امان در ایکا احراسان تو
داشت شرف صدور یافته بود و محو طهارت قلبی ملک
چغتمای حاکم سابق آموخته و در قول ارسال باجست و در آن
چند روز که در لمومین منور مقرر ایات دولت و اعلام
اقبال بود هر روز به حکام عصر با خاصان بقصد شکار سوار شده
گیرانیدن صید و افکندن شکار را در پیش ^{علیه} اعادی تعالی
عدولت میدادند چون در نظر بقعه تساجیان عالم مکان

هر جزوی از جزو بات آینه مظاهر امور کلیت بعد از شکار نوح
اشای وقت ساعت کاشان که آموخج نسبت و کتاب
عالم نامتو است کشته ان تمانیل بحان را از قبض نظر اعجاز
اثر سر رشته حرکات طبعی بدست داده بر کیفیت فیض و بظ
عالم خشیجان می نمودند بعد از فراغ از تمام قوا عد ملک
داری و فرمان رزائی چون بنوای دار لمومین منور بسبب
اقراط حرارت از مستح اعتدال متحرف بود در ساعت
سعید که بقصد بهضت بصوب صواب دار السلطنت فرودین بجد
تخص رفقه مراجعت فرمودند و بعد از چند روز الویه دولت
بجانب دار السلطنت منور فلک سما کرده بد از دار لمومین منور
تا بلده طبعه خم شب روز طی شد روز چهارم داخل بلده منور شده
از گرد راه بطواف آستان مقدسه منوره معصومه و مفتح معطر لوان
خاقان رضوان مکان شرف کردید تدر بهر چند مایده الوان تم
روزه آنحضرت زیاده انداخت که حرص و آرزو از ملاحظه تن

علاج کرسنه چشمی ذاتی نشود اما بخصوص اطعام فقرا و بیک
که ثواب آن بیوزن کله بر روح مقدس حضرت خاقانی فردوس است
رسد اقسام مطعومات طبع فرموده در آن روضه میهن نظام
بمضمون صدق متحون و طم طیر ما بشتون صلاهی عالم در آن
وجهی که این خیر اتم و قاعده حسن اکمل باشد بواسطه کثرت
احوال آن ملک و پذیرد در او علی انجا حکمین علی بیکت قوتی
شمیر تقویین باقیه امر فرمودند که چون این ارض معدن طهر
مضج آن خاقان عدالت بر در است و رعایای این خط
حال صید حرام دارند ایادی از باب جور و اعتساف را
از گریبان و مله و قین کوتاه و کشیده داشته در امور
دادرسی و حد اترسی دقیقه فوت و فرود گذارست تمام بد
و نه با آنکه آیات نصرت آیات روانه دار سلطه قریب
ایلیان و اتی ترکستان را نیز در همان روز با تعامات و
خلع سر بلند فرمود و حضرت الصراف ارزانی داشتند

سارو جان

سارو جان بنگ اخر او را عمر نفعت ایشان رسم صحابت روانه
فرموده خود بر یافت دولت و هم گالی تا بعد حضرت عزت روانه
دار سلطه فرودین کردید در صاحبان طبع موزون که مشاطکان
انکار افکارند و درین کارگاه صنعتگری که رشک فرمای نقش از
است آینه می نمازند از آیات و کلمات به تاریخ این دولت
جملهای سنگ اند و تهنیت دادند یکی از آنجا نقل معبود است که ملک
المخین هرگز در آنچه منبسط در جاست طلوع این میرا بد فرغ بخاطر
رسید چون خاتم کوتاه زبان را سغلی عظیم که عبارت از نگارش
احوال فرخنده مال علی حضرت ظل اللی است پس آمده و آن
حال ندارد که در هر امری جینا که خاطر خواه است حوض تمام
بهدا بیکاشتن یکی از آنها گفتا کرده در بعضی شود اختصار
اجتبار معوده روانه شدن **آیات نصرت آیات بجای فردین**
چون درین سال خاطر اقدس از شغل زیارت استاده بگذشت
سوزه مظهر معصومه در کثیر لا نور انوار ابی خاقان رضوان

مکان فردوس آستان کردید روز دوشنبه از دارالمؤمنین
 روانه دارسلطه فرودین شدند و در آنجا راه بلده طیب ساوه که به
 قبول سلطت پناه رستم محمد خان والی ترکستان معزز است وارد
 گردیده خیر توجیه اعلام نصرت فرجام مدانصوب سلطنت پناه
 مومنی لیه برسید با نوبی از بهادران اوزک که در ملازمت آن
 سلاطه حکیمی بودند و جمعی کثیر از مردم بلده مذکور که ما سده ماه نو
 خوانان رویت نقای خورشید ضای علی حضرت ظل الهی بود
 با استقبال شافتند و آن سلطان و الاشان به تقبیل رکاب
 نصرت انساب استعدا یافته داخل بلده طیب فرور کشته
 روز چهارشنبه به کام صبح از بلده فرور عنان غمیت نصوب
 صواب دارسلطه فرودین که مرکز دایره جهانگیری بادشاهان
 عظیم ایشان سلسله جلیله صفویه است معطوف داشتند چون
 خاطر همیون متعلق آن بود که در ساعت مسعود داخل دارسلطه
 مذکور گردیدند و در آن وقت راضی بوده روز دهم وقت عصری

بیاع معنی آباد نزول اجلال واقع شد شاهزاده والا قدر عالی
 بیار سلطان بلاتی نواده بادشاه مرحوم نورالدین جهانگیر شاه
 طاب جزه بادشاه هندوستان که بعد از فوت بادشاه مرحوم
 فرور منتقله ادشاهی سواد اعظم هندوستان گشته بود و عاقبت
 بکاربرداری اصف خان سررشته آن امر تکوین را اورد
 داده در زمان سلطنت نواب خاقان رضوان مکان روی
 نیاز باین استان ملک توامان آورده بود و از جوانان
 انحضرت استلذادی نمودند و در آنوقت در دارسلطه فرور
 راتبه دانی داشت با سادات و فضلا و اعیان و تجار و عمال
 در عیالی آن ملک و پذیرا با استقبال بیرون آمدن آنکه حیات
 الهی بخشیده بی محض است آن خلق کثیر را تمامی از روی ضمیر
 دایره خاطر آن بود که حیات ایشان اضافه عمر عزیز بادشاه
 اسلامیان پناه شود آن روز سلسله سلطین فرور در سندی
 اعلی حضرت خدیو زمان گوزامند روز دیگر فرزان و حسب الادعا

بصره و بیروت که ارکان دولت و سادات و علماء و فضلا و جلای
 و اعیان و ارباب سلطه قزوین در ایوان چهل ستون اجلاس نمود
 جهت ترویج روح مطهر نواب خاقان رضوان مکان حفاظ و قراب
 تلاوت کلام ربانی اشتغال نمایند و انواع مطعومات و حلویات
 در آن روز که چله نواب خاقان رضوان مکان بود طرح کنند و
 صبح روز دیگر با ارکان دولت و اعیان حضرت و مقربان بارگاه
 و بندگان در گاه از صغی اباد داخل شهر گردیدند و در تجماند
 مبارکی بزرگ اجلاس فرمودند و هر یک از بیکدیگر بیکسان و افراد
 مقربان و وزراء و عمال و حکام و ملازمان و منوبان آستان
 عرش نشاندن را خواه جمعی که بر دربار اقبال حاضر بودند و خواه
 جمعی که در ممالک محروسه و قنوق و لایات بکلیت استمال و است
 تجلیح فاخره جبهه او شمشیر دخیل مرصع و لباسهای فاخره
 از زر و لعلت و سمود اجناس قیمتی و اسبان ماری تری و با
 زن و لحام مکمل بخواهر گران بها سر فرار فرمودند هر گاه

چهارمین

چنانچه در آن روز جلوس آن حضرت لباس حیات تازه عمت
 شده باشد هر اینه باید که بمقتضای تطابق صورت و معنی کسوت
 ظاهر نیز تجدید باید الحاصل بعد از طعام و دادن خلایع و انعام
 تواریش جمعی از بندگان که متکفل شغلی از اشغال بودند پیشتر
 و همت و الاهیست علیا گردیدند و پیر و دی سلطان عالم با
 الی نواب در بند بر تبه بسا دل صحبتی سرافرازی یافت و حکومت
 الکاخات بریان سلطان موقوف شد میرزا معتمد ولد مرحوم میرزا
 قواما مستوفی الممالک بمقتضای کتایب باری ممتاز گردید و چون
 میرزا تقی اعتماد الدوله و جانی خان قوزجی با ششی بایرک در بیت
 کلای مشهور با ششی بایرک قریب کلای ولد مرحوم امر کو نه
 ز قانچا که در زمان خاقان رضوان مکان بخدمت رسا و
 سعادت قیام داشت و تبار شش سلطنت و بد ذاتی دیدار توشی
 با خلیق نواب خاقان خلد بکان او را از نظر انداخته بود
 از راه بود از خدمت آن حضرت اطل الی التماس تقصیر

وزلات او نموده مستدعی آن گشتند که خدمتی که ما و مقومت
و مرجوع بوده بدستور شفقت نمود چون طبع معالی و در یافت
واللای نواب همایون اعلی را از کجای آن پیاده سیاه
صدق اندیشی و سوار کمیت و خدمت و سرور و بی اطلاق تمام
حاصل بود فرزند طبیعت را بهر جانی حوالا نمیدادند که شانه
از نعل بند حاج و التماس ایشان بیرون آید چون از دو
جانب رخ بر خاک عجز نهاده طالب این مرام نمودند
مسئول ایشان را بجز حاج مقرون فرمودند و متصرفان
صحبته تحت الیه عنایت شد و در جنت استعانت بن ناموس
حکم فرمودند که این خدمت بشرطی ما و مرجوع گشته که بعد از
سالک طریق عذر و مکرو تمامی و سخن خنی نموده بکار
باشند و اگر از مضمون آنچه بر زبان و می ترجمان جربان
با قدر تحلف نماید قرین سخط و غضب بادشاهی حواله کردید
سعد و طاعت کند بان امثال امر اشرف نمودند و بوی

الذی در روزی که جماعت فریوزه بریزه با بوس منزه گشتند
بر تبه زمین بوس سراسر فرار کردید امید که پوسته موافق و محاسن
را از جهت نیاز بر این استان فلک تو امان بوده دولت و
اقبال قرین حال این حسره و مهال باد **بکیت نشستن علیحضرت ظل**
العلی و نشین نمودن سواد خوانان خطوط مجیده صحیفه امکان و نمود
زمانان اوج پرستش و کنار آتش جان سلم عقل استانی را که برده افتاد
عروج قصر مولایی و دوم را مستفاد و سوم را ملکه و چهارم را بعل
کردی که عمده ان نیست رسیده مستعد عروج این معراج کرده اند
احوال مختلف میدارند از آن جمله بعضی بزوق رقامت بر بندختند
بر سه از آن پیمان بازل رفیقا و فیمیت کوه هستی گشته اند و
این منزل را بسای سع طی نموده در مرحله دوم دو چار راه بر
کنش کرده مقید بخر حیرانی در سیر سلبه بر کردانی گشته اند و
جماعتی بدستگیری توفیق ربانی ملامت و طبع این معراج را از
ازان باره بلند تماشای عالم تا سوست نموده اند زهی پلهای بلند

پایه که بال طور یک سیر را از طی هر یک رشته پرواز کوتاه و
بنفش از دو و چرت سیاه است و چون هر پروازی بخاجی خصص
در دو بال افشانی هوای این مرتبه بلند بشهر خامه و بال کاغذ
میسزیدد اگر قلم تحرطاس نباشد اساس این ای استوار نمیشود
و اگر زبان دانی این واسطی میل و خوش بیان با در میان کرد
مخزومات ضمیر اضافت انسان در قلوب پیدا و دل در خیس دوم
بماند تعالی اللد ان چه مفتاح است که بدو دندان شوخ
قیل کثی حکایات بر نسبت جهانی نماید و کوه از مخزن
خاطر عالمی بدو کثرت بی حس ملکات بدکای حضرت مثال را
سالکان تجرد اما بمعنی نشهرت ان کثرت میکند و زمانی است
از مالیت حروف پریشان چهره بیاض را بر لفت مرغونه
دار حطمی آراید اگر جدا اول افلام تابند از بیاض
صحیفه مبدن سبزه خطوط همیست و اگر دوام خط نمود
مرغان طاوس رنگت الوان معانی مقدور نه نون و القلم

اشاره

اساره ایست که جزو اخیر علت نامه ایجاد مکنات که از ترکیب
کانت و نون فرج هستی گرفته خامه قلمس رقم و افتاب ایجاد را
مطلع ظهور کاف کاغذ کرم کاغذی شمش است اری طلمت که
انگشت بر هر حرفی از نصایف که شیخان مطلب بکار میکند و
کاغذ است که تایت بکند استن اسرار جده نقوش می ارد کوه
گردان بهای معالی را در محرن سینه ارباب البایب صحیفه کثرت
دکابن این نوع و شان مقنع نقد نقوش خرد مندان و صیغه
چون اقتباس انوار دانش بوساطت شمع قلم میسزیدد
و بناچار بعضی بافتگان مبدان فیاض خصوصاً با دشامان را
باین التفات باید نمود که گوهری چند که از سخنان زجت
صدف قلب باکره سرشت ایشان ترول نماید بکنجوران اسرار
بیار که فرامین و ارقام مرطوق آن صدور باید و اگر از محرابان
سراسر شخصی را بعرض مطلبی حاجت اقتدایی و ساطت زبان
اظهار آن مطلب بر ضمیر انوار آسان باشد لهذا علیحضرت

صلی اللہی کہ بمن فطرت ذاتی از بادشاهان است از در بدو
حصول این مرام کشته تاریخ روز چهارشنبه چهارم شهر ربیع ثانوی
سنه هزار و پنجاه و دیویست و سی و یک که ملک المتبحرین و پادشاه
تین نموده بود در دار سلطنت فرودین شروع در خواندن نمود
دیانت و فضیلت نباه میر مرعفی اصفهانی که بخت صلاح و
سداد و برهنه کاری ار استه بود بر بنده متولی حضرت از خرد
انتیاز یافت اگر چه بظاهر معلم بود اما در حقیقت در سلسله ابجد
خوانان دبستان دانش آن خرد و دقیق ستاس نظام داشت
در همان روز قلم را از میان آن شهریار دانش پرور سرافقار
بلند کردید و از نیز این خط آن ممتاز از قلم کتبی چهره صفی از دانش
بذریقت از طرف گذردش قلم و جریات مداد چون صبح که از لباس
پیره بر می آید ظاهر بود که روی زمین صغیر قلم و این خبر
خواهد کردید و از سنگتس کاغذ شوق صدای سنگتس مخالف به
کوشش بر رسید بر قلم با د از بلند کوشش ارباب بهوش بر میسازند

که عفو

که عنتریب در اقلیم کتبی خامه را با تیغ زبان کمی میکند و در مربع
نشسته در آن ظاهر بر صفحه نوای میداد که چهار بالش سلطنت
ربع سکون کتبه گاه اقبال این حدیوزمان کشور کشا میشود
ازین سواد اندر خواندن خطوط و روش میشد امر و زار فرود آمد
اد سواد روش میشود در اندک روزی که عبارت از ششماه
باشد علمی که صاحب شعوران را بعد تبا بیرون از اندازده بهر
حضرت را بحصول نبوت و نقوش مشکین لباس در دیده
بصیرت آن خسته و اقلیم دانش بر در سلیمانی رویت تری
چهرگان معالی ملتوی کردید و از تعلیم سیادت و فضیلت نباه
فرورسختی کشد زنده مهران را از وعده مخلصان و مسایر
مقرب الحاقانی حق نظر یک علام خاصه شریفه که بر نور
و همبیدگی از اسکی دارند طرف تفکوی علوم کردید تا امروز
که چهار سال از ایام تحصیل انطلب گذشته در شیوه تسج تخلق
که تسکرتین خطوط است درست است اسناد اندر اما بند خط تعلیق در

هم مجیده اند بی شایسته اغراق جمعی که ادقایت عمر را در
 خطاطی نموده درین امر نام بر آورده اند **خطاطی** که در این
 کو با این ابیات را تشایع ما تبار هلم غنمی در وضعیت این
 سایه حضرت لایزال که مستجمع جمیع صفات کمال است گفته
رباعی تا فلک تو در نوشتن اعجازهاست بر معنی اگر تا ز
 کقدر نظر رواست هر دایره تر فلک جلوه کوشش زهر مدترا
 مدت ایام بهیاست امید که تا دست قضا بر ما زوای
 این تیزگر دون احتشام **ماد مشق کمانداری علی حضرت ظل**
اللی قدر انداز اما جگانه ابداع که رشته انظام عالم اساسا
 چون زه بر کمان افلاک بسته در هر دوری از او دارا و در آن
 کمانه بصرف اقتدار صاحب تکی میدد که تا دوک عدالت
 در است اندیشی دیده کج بنیان تا فرمان را در دوزد و بار
 آتش مکافات اعمال از یکان مهام عدالت خرمین هستی
 انترار را سود هم چشم خرم کمان را از فروغ شهاب تاب

خدا

عدالت دل در ذمیل حریت کشد و هم تر از دو ساختن چو تک بی خطا
 تدبیر مکنه او زان سبک بران کم مغر رسد محو ملک و سلطنت را
 در اغوش در آرد و خصم سر نیز بلند در آید بهما را چون تاوک از
 زه دست از رشته امان جدا سازد و به نسیب شوکت یوست
 را بر اندام بران قوی زور چون کمان خشک نماید و کجاوش
 خدیگ اندیشه رک اکل تر اندام شاخ از عنوان کشاید دیده
 زره را از عماشای عروس صبح و لغزت روشن کند و صبح میند
 کار زار را از زخم خون عدو گلشن نماید قلم تاوک نگارنده
 آیات فتح باشد و به تیغ نظاره رنگ از چهره عدو تراشیدت از
 شوق خوردن تیرش در حذب یکان خاصیت مغان طیس کیم
 و چراغ زندگانی و دشمن از گذار برق بی امان تهنیتش در آید
 میرد هنگام کمانداری اگر بطایر وحشی نظر بسته از بر او مانده
 در روز صید افکنی محض کشیدن کمان پیش از انداختن تاوک
 فایستان صید را در خون کشند از آن که رشته ایام

در قیبه اختیار و اقتدار علیحضرت بادشاه حیدر چاه سکنه
چشم گداشته اند هر چند همهجا صدمت سعی و کوشش الهی
مراتب جمیع پیروی جوهر ذاتی حاصل است اما بمقتضای طبیعت
انسانی و طبیعت بشری الهی عن اعمال شیوه منتهیان بقبول آید
محمول بر خرق عادت میشود و بنا بر این خاطر اثر و نرا خواستش
کمانداری و تقوی اندازی حاصل شد.

در مالار عمارت میدان دار سلطه قرون بزم اراسته جمعی از نیکان
که بنا و کسب و ستانی با نظر از مور را مانند نگاه احوال از هم جدا
میسختند امر نمودند که با نداشتن قبضه اسپ امتیاز در میدان آفتاب
جولان دهند که وی را که قوت باز و جرات دل معاضد یکدیگر بود
قدیم در میدان امتثال فرمان گذار شدند و پیروی ارتش دسی در کم
جولانی از زمی سهام بر سطح هوا خط شهاب و تیزانک طیاران
طبق روزگشتن کمانداری آن حکم انداز بود از گزشت سهام شتابی
بطریق قرص خورشید و خطوط شعاعی منمود عاقبت صغی قلبی تکلیف

بمکلی

بمکلی در نحو م سار و سلطان در مضمار امتیاز بر اقران سعیت
حسبته بنان جوی خشک میوه حصول مراد حیدر علیحضرت ظل الهی
بجایزه ان جا بیکدستی و قدر اندازی بر تیب ولی صحبت و
خلع فاحره در راز فرمودند و بعد از انقضای ان بهکامه انحضرت
را از هر دو سلسله ای بر این ضمیر بر تو افکن گشته امر فرمودند که در
باغ حسنت دار سلطه قرون که بحسب طرادت سزده و در باغین
و موزونیت شجر و لطف هوا آسایش با سستی است خیابانی
طرح نموده یعنی لقب نمایند که علیحضرت ظل رحمن در ان مکان
تزهت بنیان بنا حقن بکران و با حقن چوکان و حق اندازی
در سیر بازی اشتغال نمایند و مطلوب از جمعی بود که اگر در
مستوفی مهارت درین شوه بد طولی بکار رود و در ان سبب نظاره تا
محرمان تماشا می کرد خاسدان نعمی نهی خرق عادت مند و اصایه
عین لکمال محفوظ باشند تا آنکه در اندک وقتی و کم روزی معلم
راست اندیش در برت کرد در غلام اخلاص علیحضرت

پادشاه هم مقدار مواکفات خود بعض مراتب تیرازی است
مراتب جانفانی و سرمازی مقرب نجافانی احمد بیک غلام خاص
ترقیه مهارت بجای رسید که طیور را در روی هوا به کام مال
افشانی تیر هوایی استش در خرمن هستی میزدند گویند این نسبت را
شاعر در وصف هانی شفت آن حشر و اقلیم کاشا گفته است
بنوعی کرم و سوزن میزدند در دل پروان تیرش که از نوبی کیاب
افند لکر زخم تیرش دور انداختن تر نوبه که در حقیقت نوبه
کلهای تیرت بی اندازه است انقدر قدرت بر تحصیل فرود
که جوز را با لوان مختلف رنگ کرده بطریق دایره بر روی خاک
ناج در پهلوی یکدیگر بطرح نصب می نمودند و از بیت قدیم است
حکم میفرمودند که تخت جوزای بر حرکت را که باشند به آجوب
تیرش کشته بعد از آن زرد راه بعد از آن رنگاری و غیره را
نسبت اندک باس قشر بر آورده بنوعی که می کنند در عالم کردار
بطور می آید آری چه عجیب تحصیل این امر را در وجود کار است

تیر

اصابت بنیابی دوم قدرت توانایی و این دو معنی از
زوزی که در دم دیده هر ماه کسوت بنش پوشیده اند و باز
کردن در تاب و توان داده اند اما عجیب خاص این سلسله و ال
است بعد از این المنة که همچنان تحصیل این کمالات بی از کتاب
تیر و منفعت حاصل میگرد و فتوحات بی اندازه تیر بی اگر فکر
فرزری اثر و سیاه بصرت نیا از مقر سلطنت در حرکت آید که
پریم اعلام اقبال انهمو بنسیم متحرک کرد و میسر میشود بفضل
این اجمال است که در زمان دارائی و ملک ارانی نوا خاقان
رضوان مکان علمیر و ان خان خدلان تو امان ولد که تخیلی خان که
تیر در شش با فکان نواب کینی تان فرود و سن مکان از بار
در سالنی و سار بانی و چوبانی با علی مارج ایالت و حکم رانی
از بغا یافته در انوقت بر تیر امیر الاعرابی حط قندار از همگان
امتیاز داشت بجهت هر اس بی اصل سیدت اسامین که در عالم
خیال تصور نموده بود روی اخلاص این استیصال که تمیل

مال جهانیانست تا فتنه در ظلمت آباد و بسیاری بدین راه
زبان قوت و همی گرفتار گردیده همچنی نمود که چون من ازیم است
و باز خواست بادشاهی با بر اس شده ام اگر صاحب صواب بنماین
شود بی توقف فلور استقرت او داده خود هندوستان می آیم
و چون خیل مکن را با جمعی هندی روزی سو دلا مجازا با سنگ می کشد
مشائی مانعی بی اختیار از جا رو تداستقایی خط ما قن بقدر بقدر بنمایند
والی انجا صفدر خان را با جمعی از نمود و چون خطه نور قریه و جندوری
با ما است و در این ملک مخصوص گشت نواب خاقان رضوان گمان
را از وقوع این امرالش غضب در اشتهال آمده فرامین و نما شیرین
قطری از اقطار و مصری از امصار و قری و احشامات صادر کرد
که ملازمان خاصه شریف و بیلکر بیکان و امراد سایر رضا بطلان با
احور بیکر کردی رستم خاں سید سالار در خراسان مجبیت نمود
مها باشند و در بندرانی اسباب سقرستی مو نوزه بظهور رسانند که
بعد از هر دو مو کسب می نمود که عرض است که قیامت از طلا خطه می

نمود

و توبه مار رحمت و غضب و عفت نسبت به کس در تور امتثال فرمان
و عمرو و طینان بطور خواهد رسید و جهان نمایند که مورد شفقت بوده
باشند نه مهبط غضب و سخط عالم سیاه و جهان جهان لشکر در
خراسان حاضر آمده انظار در و اعلام نصرت فرجام داشتند تا
تحت سیخ نظام کل در بلده کاشان عنان عمریت ان خاقان
یکیتی استان را بر بسج و لایت بقای جاویدان موقوفت داشت
والی هندوستان از اصفا و بخر خرم گشته با وجود شیر قوی و نر قوی
خواست که بشیوه کا و تازی شیر شکار ان ایران را امتحان نمود و را
شکوه سپر کلان خود را و خاندوران خواهرزاده عبد بدخان
ربی با جمعی از جنود نمود که در حقیقت بغر از بسیاری لشکر جبری از
ایران بدیدار تیت بکو یک صفدر خان فرستاد و در آن شکوه خود
در برش توقف نمود خاندوران را که از عهد های لشکر او بودند تا
و دوتن از امراد کفید نجاه هزاره سوار بقندار روان نمود بقفنه
این نهفت و حقیقت این حرارت روز تیت و دویم حمادی لاول

بمعامه بار با فککان سرادق چاه و جلال رسیدن فرمان قضاچان
نفاذ یافت که پیشخانه بجانب خراسان بیرون زده همساکر طهر
تو امان آماده تو فرمان باشند در قم اشرف باسم امرای عظام و
رستم خان سپهسالار بصدر رویوست که جنود مسعود را که از اجتماع
قضیه بلیه نواب خاقان رضوان بکمان کمان کرده اند که سفر قندهار
در عقده تقوی خواهد ماند و بدیهیت هر یک بمنزل خود روان گشته
بند جمع نماید که اراده والا جانست که کشت بخلد و مقارن شاهین تر
مال اقبال رسار از خون را غان بند که در قندهار جمعیت در نوزکین
نمایند چون احتیای این قسم اراده ممکن نیست نهضت علمیه
ظل الهی نوساطت متهان معلوم در اراکوه و خاندان این کردید
و قحط و غلا را دست او بر رجعت نمود با تکرار کتبت اثر گریز
پایی را که در برینه بنیوه آشنانت شمار خود ساخته جانی سلیمان
بیرون نبردند و هنوز لوای سعادت انما از در سلطه فروتن
نهضت نموده بود که خبر رجعت اقوام زحل طالع معروض آید

کان

کان بارگاه فلک بنگاه کردید ز بی اقبال روز افزون که شمع است
اعادی بیکس راه فرار گوش بر آوازه توجده انحضرت نشسته و کرد کسب
طهر بیک پیش از آن که قامت علم کند دیده همیش دشمنان را برده
عجی حکم بسته چون امواج دریا کاروان فتح و لغت از دنیای هم می آید
رومی کار بکار عالمیان نماید مویدا یعنی انکه بعد از وقوع این چنین
فحشی که با وجود عنودن سیوف خون آشنام در بسته تمام روی نمود
خبر اتجاد اعلی حضرت سلطنت و شوکت پناه زبده جلا صد و دو سال
چکیر خان امام قلیخان دالی ترکستان بعرض مقدس رسیده و طمبو
دالی که حستان و تبعو او بهو عی که بعد ازین زیور بیان میوشند
مقبور گشتند امید که همیشه اعادی دین و دولت منکوب و منلوب
و این درگاه مامن و معاذ و ملجاء و ملاذ زشت و خوب بلا ایت اعم و
اضافتی ادم باد نقش میدان تسخیر نیست فریب کار اکامان کار
گاه امکان از روی برده شیب را بر تقصا ویرد لید بر آید بسته اند و
طلو میان این سه امده در نور و زینت بخت بر بسته اند

سیراوج غرت بقیض و بال و کمال منتهی شد و چون حضرت ظل
نورانی چراغ و ضیای آن افتابند بمصنوع صدق سخون الولد
شز لایبه تقارن اشراق نور عالمتاب دولت این بر کنده گشت
مردم دیده فرمان رومی ممالک ترکستان که بنودی بازوی شوکت
و اعتقاد همست و فورجرات قدده مستدار ایان نوران بود از خبر کی
آن نور ساطع و جهرت آن شعشوع لامع سر برشته منیش از دست
داد و بردای بنیابی بر انقباب توارنی و حجاب د غموده خول ک
این استان بنور بخشی دیده محتاجان ضرب عمل بر و جو استنجم
تیا ز برین کل اجوا هر الصبار جهانیان دو خنده سلطنت ان ملک را
بنور محمد خان را در خود نفولض نمود و خود دیگر از نظر از خاصان
و بکجهان که با خود و عربانی ان خان دیشان از کبایس سلطنت
همان دست اخلاص بدامن دولت ان اقبال امن در شمنه
و جمعی کثیر از تجار و زوایر بقریب ز مارت مکه معطر زادانند
شرفا و عطیای روی تیا ز ما بن متبذو امال که ما من شوکان مصطرا

احوال است آرد و قبل از ورود آن بادشاه بسره حدود لایت بکرا
که ملها و میدیت و با مالیت نند محمد خان حکایت احوال یوسف
علیه السلام را بر خط تعلیم خود در سنه جمعی را از دنبال ان سرور
مفقود الخیر و البصر فرستاد آن کرده نعمتی التا تعاقب
معموده از لغو و اجناس انچه با فند غارت کرد ندامت علیان
بارها با اسب و تان مانه قرار بر قرار اختیار کرده داخل الکما
خو کردید نذ کعبت این واقعه و حقیقت این ساکن را راجعی
قلیحان قاچار که در انوقت بر تبه امارت مرد سر فرار بود معروض
سده و الا و پایسر بر معلی کرد انید معضای ششم کبریه نهمان
نوازی خاندان قلی سلیک بول صحبت را بمهمان داری تعین نموده
فرمان قضا جریان تا نسیم بیلر بکیان و امرای عظام و حکام دوز
و عمال و کارکنان ممالک محمود از سرحد مر وانی با به سر حاکم
مصر بغداد یافت هر یک از حال که بادشاه فرور و طرمان و
مشو بالشر و ارد کرد نذ در لوازم نیز بانی و شرایط مهمانی و کلف

و العام و دادن لباس و ظروف و فروش و ما بحتاج و وسایل
مطعم و مشروب و ارسال نذیر و ارمغان و تحف و هدایا و
تحصیل کنونات خاطر و مرغوت صحران خسرو و افراسیاب نظیر قندهار
قوت و فرود آمدن است تمامیند و نوعی نمایند که در چین در رود
در کاه خلاق پناه اظهار رضا و خشود می کنند مرتضی بلخیان
مضمون مسطور عمل نموده و در بدل نفوذ و اجناس و سایر ملکات
و تو اصفیات آنچه نمایان همست گریمان باشد بقصر نموده و جمعی
از طرز و امانان خدمت اندوز را در رکابیان خسرو ذی شان
روان نموده که تا در اکای متعلقه او باشند همان دستور عمل
نموده در نزد پیش احوال و اسباب و ما بحتاج هر روزه انجام
معنی نمایند تا در حوال مشهور مقدس که در آن وقت حکومت آن
مجال لغز جفای خان ولد مرحوم منوچهر خان مغوض بود و موافق
مضامین فرامین که در آن ابواب صادر شده عمل نمایند و در جفای
خان نیز موافق مضامین فرامین و از قاصد مطایبه با گردی ایچ

نقود

نقود و اخصی برین با استقبال رفقه و لغز را رعایت لوازم اعزاز
و احترام و تجلیل و اکرام منزلی مناسب جهت سکینی او تعیین نموده
در آن مکان ^{تنظیم} فرود آورد و هر روز یکی از اعیان ملده طایفه
از افراد الناس امتیاز صوری و معنوی داشته مشکف شغل شریف
با و شاه مر بور و تبعه او کرده دیده تکلفات و لواصفیات هم بود
با اگر ولایت ترکستان و طالیق او زبک در جهت ترکم
غبار عمارت مرآة قلوب صورت نمای حق و یقین است و آنرا
شعله طور ایمه بدی اقباس ضیا و هدایت نمینمایند آن با و شاه
و الاحاه را از رفیق همست ذاتی و کرم جلی و احسانات که در
حین نگار بر سر سلطنت نسبت بفقرا و قوع یافته بود و در ^{عشاد}
مناشته مذموب فی احمه از پیش دیده بصیرت بر خاسته طایفه
زیارت استکان طایب ایشان امام مقرر الطاعه ثامن قاض
علیه المنحه و الناکر در زبی خارق عادت که مانند آن گوهر
در نقاب خفا آشکار شد و نهال آمال شده لبان با دیده نگار را

از منهل عدالتی سرسبز در میان گردانید پیش ازین مفتاح اعجاز
انحضرت عقل بسته چشم ظاهر تا بنمایان را میکشود و در بحر تندر دیده
اعتقاد آن زنده دوده چکری را که کور مادر زاد بود بمقابلید حیره
باز نمود کیفیت زیارت نوعی بود که از خادمان روضه سنیه
استدعا نمود که ریسمانی در گردن آن ممتاز سلسله چکری که از
غایت غرور نفی قلاده سلطنت و دارائی را رها خود و شوق
میدانست افکنده گشتان نشان بان آستان عرش نشان
میرود بعد از استفاضه فیوضات از آن مقام منبوه نظام روانه
پایه بر رخلافت مصیر کردید برستم خان بیبالار که با بیکار یکبار و
امرای عظام در خراسان بود با استقبال آن خان عالیشان در
حرکت آمده روی زمین از نشان هم کمان زده پوشش کردید و
نیم را از ازدحام و کثرت خلق صیق انفس حاصل شد طول آن
را از عطف آن لشکر رشته امتداد کوتاه و دیده آفتاب از سواد
آن سپاه سیاه گشت که شستن روز از آن مکتب نوعی دستور شد

که بعد از غروب خورشید روشنایی بر جای خود بود و تراکم
غبار بجایی رسید که از آمد و رفت انقاس بر سطح هوا جدا
مینمود **دینیت** اگر سیاه بار بیدی جو باران ماندی بر سیاهان تیره
و در آن چنان از جوشش شکر قحط جا بود که لعش سبزه بر دوش
هوا بود. ایسان تازی را که وسعت گردن از شوقی رفتار مانند
چشم خانه بر نگاه تکت بود و مشابه دل عشاق بر یک مکان جولان
واقع میشد از صوت آراسته خیا بانها که میداد منتهای نمود از
ازل و اندر تواند بودیم میرسد تقیر کرنا و خروش کوس چون امواج
دریا از آن محرکه قیامت اثر راه بیرون شد نمی یافت از یک
درزی سوار و پیاده رسم را جای صدق بر مسمی مانده بود و ظهور در
فضای هوای آن صحرا از تراکم غبار چون تیر در کتکش بال کشوده
بر یک مقام آرام داشتند اعداد دل نگران و خاطر پریشان که اگر
کار سپاه بشمار رسید عنوان از جمله تعداد بیرون اندر زمین از
اینچ غبار بر جود میباید که چار این از دحام گشت بیکره خاک از

گشت نشان درختان سواران نمود از قرص خورشید همان افروز
گشت با بنایان را از شوق تماشا بی آن هنگام بنیانی رفقه نجشنامه
رجعت نمود آن سلاله و دمان جنگه خانی را با وجود فقده آن بصفت
تماشای آن هنگام حاصل میگردد بعد از فرود ملاقات آن پادشاه
و الاماره و تقدیم اموری که لازم همان توارزی باشد خیمه که همه آن
عالیجاه ترتیب یافته بود در اول عموده جشن عظیم ارگسته مطعومات
دمشروبات حاضر ساختند و مبلغهای خیره و امتیاز سلطنت پناه
فرزور و رفقا تکلف نمود و شوکر قدم بقدم رسانیدند و چند نفر از
ملازمان کاروان را تعیین نمود که در رکاب خان بدکور روانه
بایر بر خلاف مسیر شود امر او حکام هر محل مابین آنرا استقبال
کرده کلمات میمودند تا بجا ای بلده طیبه طهران رسید علیحضرت
خلی اللهی همه فریاد اعزاز و احترام آن خرد و عالی مقام که تخلص
منش است تها و نیکو روش عارف عود ارض طرز دالی مطح
اشراقات لطافت حقایق مرقعی تسلیمان اسکا قافتمتی

باشی حاکم طهر از راه بهماننداری تعیین فرموده باسقبال و تساهل
ان دقیقه شانس رسوم و آداب باسعد او تمام روان گردیده
در منزل ابوان کیفیت ملاقات دست داد از انکالیس اجناس
و ظرافت امتعه بعد از آنکه سر او را با کرم باشد ما بهر خان کردار
و اتفاق روانه در سلطه فروین گردیده حقیقت را بعضی اشرف
رسانید فرمان قضا جرایم بصدر و پوست که بر کتاف شمشیر براد
عظمت و اجلال بر پای گردیده جشن عظیم که روز کار را مناکل بیان
نغم ساز و سامان نمایند خدمتگاران فرمان پذیر بتهیه آن بزم خلد نظر
مبادرت نمودند تا درون بوی بختن دوید کل تحصیل کلاب میمان
تنگ بر لبست آوار که آن بزم سرد و شور زنگ دل تا هید را کمبود
کرد امید عیجه از کلین اجکاف و خنده در دست بیرون آمد بهار و خزان
مانند کل رعنا بطراحی درنگ آمیزی ابوان غراب نیست هم در او
و قوی بچکان زمانند او را ق خیار که از یک شایخ بر آید تحصیل آن
کار دست با هم یکی شد نقش او را م بطریق ترکیب کل که بیبال

بنسبتیم با ششم عم برادر است و در راه طلب اندر ابروان بازینماند
 در اندک فرصتی سایبانهای طلسم زدند که در طول و عرض مافک
 نودست لاف براری میزد و دعوی مساوست میبود بسو نهایی
 خط سبب کویزه نرسید بر پای شد و قابلهای که آن بها که از جادو
 کازی اسماوان صنعت کردیم ریاحین در کل و مرکشان استقام
 میزدند و فرودش کردند و بساها با او تا مانی که سینه کشتن نظار
 رسا از حضرت آن بزم وسیع که از انداز به پیش میرون بود
 بر خولش می بجد و نسیم نهاری نسیم ریاحین در فعل مشک بود
 ساقین هموای آن محفل منکر و بدی علی حضرت ظل الهی مقصی بقصد
 وانی که شامکمال حور و در بزرگت بفرم استقبال استاده ترموز
 دیده رکاب را بنور اقدام بنیانی کشیدند و مرکبان صرصر غبار
 موکب همایون چون باد بهاری در حرکت آمدند عجبهای بجم
 اعلام شکفتن آغاز نمود با آنکه علیچندت حدیوزمان تا خصوص
 و ملزمان رکاب سعادت در هر سلطنت تزلزل اجلال در این

از کز

از کزت میاه دیده روز کار جبران در کزت از چهره تماشا بیان کز زبان
 کردند در جوانی میستان من اعمال در سلطنت قزوین امام قلیخان
 سعادت در یافت خدمت اشرف روزی شده و جلالت نوازشات
 شامانه سرافتخار کموان رسانید و مقارن آن حال از اسیریه و ادای علی
 حضرت ظل الهی ترمیاده شده با یکدیگر معالقه نمودند آن پادشاه صاحب
 در یافت دیده بصیرت او را که ملاحظه شان و شوکت و جلال
 بزرگی آن مشرق انوار بر تری و مینوع زلال سروری نموده قرین
 حیرت بی اندازه میکردید چون چشم آن کار دیده امور سلطنت در ایام
 سلطنت پیش محقق این امری ندیده بود در حین فهدال مسا
 توفیق ادراک این قسم عطر یافت و نفع او ز بی حرات خوالی
 که بزرگوار است سگر موهبت از روی مقدم میرسانید و با آنکه یک
 قرن بر سر سلطنت ممکن بوده ذوققرین را بظردری آورد و در
 تحرک عو صفت حوادث از جا برفت از صدمه شکوه آن دست
 پرورد رحمت یزدان چون باز در حسی چشم دوخته از صدای طینت

دل شرح اصطحاب خاطر منمو چون از طریق نوازیم رسوم و آداب
بفعل آمد سوار دولت و اقبال عثمان بعبان در کاب بر کاب روانه
گریاس کردون آسائس کشند و تقارن هم در بزم شادی و انبساط کشند
مطوبات و مشروبات بیرون از قیاس کشیده شد و تغلاب و جلو با
از خود هم افزون جفا کردید بعد از برخاستن سفره از با طرب پیش
نشند و از تهت های بطور و عود و ادم بصید تدر و لغت است الوان کشیدند
و مطربان خوش نواز بر آمدند بطور اندوه صد بلند کردند ای سخنان از
اعجاز نفس استادان سر اسر زبان کرده و دستان بر ای آغاز نهاد
به بلند آوازی شاه لب خاموشی کشاد بعد از استیقای این امر
عزیمت رکوب بخاطر اشرف تقسیم یافت بمقتضی فرمان اومیکاه
خیام تادرد و لتخانه مبارک که قریب یک فرسخ بود بای آنجا آمدند
بعفت اطللس و دیبا کسزده باقی تمام روانه گردیده بعد از ورود در
مبارک پادشاه مزبور را تکلیف فرود آمدن نمود چون خانوالا شان پناه
ضعف بقدر داشت و مانند کی سوار بی علاقه آن شده بود مریض گشت که

بیلگی

بیلگی که ما نشان اخفصاص یافته بود روانه کرد و و صدر و اعما و دل و قوی
باشی و آنک ا قاسمی باشی و ناظر بیوتات بمناجعت تا منزل مرور فرستند
دور در خانه پیاده شد سوا ای صدر سا بر ارکان دولت در کاب آن خان
والا شان تا الوان عمارت رفتند و خان را از اسب فرود آورده
مراجعت نمودند و در دیگر در عمارت هشت بهشت بدستور در پیش
جستی عظیم ترست و دوه خانوالا شان را طلب فرمودند و درین روز
تا پیش ایوان هشت بهشت خود مقبض نفس استقبال فرموده بار
و مکر معالقه نمودند و بدست مبارک دست آن خان عالی
شان را گرفته بدرون عمارت آوردند و در لجوی بیرون از را
اندازه کرده بنوازشات بیکران ممتاز فرمودند و روز دیگر
امرای حقوق را با میر شکار باشی بدین سلطنت مانه مکرور نمودند
ساختند و چون خان را خواست زيارت کعبه معظله در ضمن بود
و موسم زيارت میکردت حضرت طوائف از زانی و آیدند
دران چند روز که در پایه سپهر خلافت مصیر بود بهر روز با نجایا

وخلع فاخره تمناز میکرد و بد حاصل که نسبت هزار تومان از نفوذ
و اجناس تکلیف آن خانها ایشان در تقارن ازل زمان او مقرر گردید
و بدستور احکام و فرامین با اسم امرا و حکام بصورت پوست که نزل
و از معانی در هر منزل حاضر ساخته در خدمت در رعایت ایشان
لوازم سعی مقدم میساختند تا در در سلطنت قرون توقف داشتند
چهار مرتبه خورشید عظیم از استخفاف مذکور از اهل قزوین نمودند و در مجلس
که در خدمت یافتند روزی که میکردید بنا به جهت بقای عمر دولت آنحضرت
ظلالی بوار شده بودند و بعد از ورود بقره ششین قزوین آنحضرت
جهاننای تعقد شکار سوار شده بار دیگر آن پادشاه و الا جاه را در
قریه قزوین ملاقات نمودند و در آن شکار کردید و در آنجا خواه نمودند
این شوه مستوده بجز نیکو کرداری و اسیب جهاننایان قزوین بسایر
داری کردید و میدید که پوسته این درگاه اقبال بلجاریا و سامان
ذی شان و معاد سلطان عالی مکان بود بدین استان قبیل
انال و مطاف سعادت و اجلال باد **موجبه شدن اعلیحضرت ظل**

ای

اینی بنجار کلنگ بال کشایان هوای بلند پروازی و صدر نشینان
مخض سرافرازی یعنی سلاطین و شاهی شان را که گامی دولت بر نظار
اقبال اعتبار سایه گسترده از صد میمیرغ آتشین بال افغانی
مخاضت می نماید و شاهین اقبال شهبان قدر بصید تر و این مطالب
مار می کشید خاطر سمانون پوسته جو یای آنتت که در هر جای
که باشد کیفیت او ضاع سلطنت و قبض و ببط امور جهان داری و
اعلم کشای و حقیقت بینی امور معاین دیده بصیرت بوده باشد اگر
بناخ ابد حتم کشاید از هر خطی مسطری از آنج سلیمان خوانند و اگر
طوق قری بلوط دیده اعتبارشان کرد و آن روز کلستان عیبه
بهار حکمت نزل دانند اگر عقل را از باد بانی نیکو نشی باد مساع
باشد بای بطرا از لوح این طلسم حرمت نشاند و بکر لک تحقیق نقاط
شکوک و تشبیهات را از لوح آید تیره تر ازند طوی را اگر کسبیری از
شجره دادی امین که تمام کلمه اللذ زبان بد جهانیا است تصور فرمایند
دار و بقله نونی نعمات عند کتب شاهده کسوت طادوسی نماید مردمان

دیده زار که در عین روز روشن بگردی میکند قبله نای غریب
زمار عیش شمارند و از میرستان غریبه الازمار سرشت ندر و آن چشم
انوان ریاحین خیرت در گلستان دل خدا شناس کارند و آنجه جهان نام
اسکندری را که چراغ شهرت آن تا وقت میدان نفع صور الطغای بر
در نظر دانش نشان کار عبارت از است که هر خرمی از جنات را
هر شب بطور کاملی دانسته از قطره ادراک حقیقت دریا و از زده فروغ
بیضا و از بزرگی کلید کستان و از چراغی تا شای جراحان توانند نمود
هر گاه در اسمعیل رسوخ حاصل شود جوارح را مانند میارزی دانند که سلاح
باز زاده در سرد در دود در تحصیل روزی هر روز روی نیاز بجواد
نمی آید مبارک الدین بوالعجب شیوگان که هر یک در دیده ارباب غرق
بسمع حال در برد از ندختین از آنها ساه بار است که با آنکه خطا
شای از سایر طویر ممتاز است از مرقع بال و بر حرقت در و لبت در بر
دارد و هر چند معشوق شهر بار است انقبای را اشغله بر سینه می نگارد
عروج دوستش بحدیست که مانند سلیمان مستند بر هوای گسترند

تا غمش

تا غمش بقره که سالی بیک لباس سپهر میرد در حالت که فناری سپهر
عزتش روی دست شهر بار است و سایبان دولتش سایه همای
تاج سعادت با دشامان عمر با چشم دور بین از خواب بیدار می دوزد
که تیره سلوک مالوک آموزد و با بیداری آشنایش در آن بایه که بعد از
نور دیدن بساط حشمت اگر در آسمان باشد روی نیاز بر خاک نیست می
کد رود با بزرگی دلی علی الدوم در غربت بسر برده و دخل در خاطر
نمی آرد زنی مردان کارزار که یک تن بر سیاه ^{تخم می بازند و از هر}
بری و چون بر و از علم نصرت می از از ^{گری سیاه چشمان مورون}
حرکت کند نشو به بال افسانی ادای جلوه خوان می نمایند به ششتر
میوی خون شوق از زک دلهامیکشاید تجر یک جناح هم در من زن
است دوق و هم مرده چنان نشو فتد نامند بر چهرگان
فریگی تمامی بنا قوس نوازی مشهور و همگی چون بعبان خیال تجلوه
ساری معروف صبا ^{سده که این بوشن بال و بر بقصد شکارند}
دام مردوش آرد و سالکان تجر دشوار که بای در دامن سپهر

جهان میمانند زمین سبک و جی سبکها و بلند چهار در راه سال هموار
 و بمعلی و حشت قطری از جنبش فرنگان صیاد خبر در کلاه اعتبارشان
 چون کسوت ادبی جانب خیره نگاهت و بسق دیده ظاهری بر ما
 دیده آگاهی از رعایت بچگی بخوردن غذای خام از منبت طبع اشخاص
 نشناختند و بکنافت توکل از ذخیره کردن رزق مقرر چشم بسته به
 مقضای این صفات اگر طبع همایون بادشاهان و اولادشان بهمانشای
 ایشان راغب باشند از مقوله هوای خاطر خود اهد بود و اگر ضمیر ایشان
 سیر و هوش حال ایشان مایل گردد و بدین کوی اهد بود و لهذا علیحضرت
 خدیو زمان که در شبوه و قبه تالی و مار بک سنی مرد در آن زمان
 اندک حصول اعمی راغب گردیدند و از راه سکار کلک در خام
 اقدس بدید این مرغ کلان را که تا کسسه مهار آسمانست و
 تمام اختیار در قبضه قدرت ایشان که بحسب ترکیب جگر و صغیر است
 می باشد و گاهی بصدمه بر خنجه قوی زور لطف است بین بنیان کلنگان
 میشود و لب با تشنگی از علوی حرص و شدت بعضی بر بخت خون بگازد

زبانه نایره چهارشس منطقی منشته بدگری از آنها بر در و آن را
 تیر در حوله سگانی هم پیشه بخین سازد و عنوان سکار قهال نوعیت
 که در هر مکان که خیل کلنگ جمع باشند کار آگامان خبر دارد ایره
 که بر در ایشان را احاطه نموده سر کرده و پیشوای آن کرده مبادا
 نشاپن و چرخ مبادرت نماید اگر صیدی اراده برون زندنی
 کند از زمان از اطراف فریاد و قهال میمانند و آن ساده لوحان
 بتصور اینکه مبارز ادای در راه باشند مراجعت نموده بجانب دیگر
 متوجه میشوند و ما بن عنوان در آن دایره حیرت سرگردان میگردند
 و هنوز در آن اندیشه اند که جوارح سلطانی بطریق قضای آسمانی برود
 نموده ایشان را در دام مخالف در آید علیحضرت ظل الله بعد از
 ملاقات سلطنت پناه امام قلیخان از قریه شیش در سلطنت فرود
 بشکار قهال روان گردیدند و بنزدی اقبال همایون فال مرگ در آن
 جانوران وحشی را در میان گرفتند و مانند اخن شاپن و چرخ
 دست اقتدار که تو دریا و سپهر را هر که چنان تمامشای متناهیده

نشده بود و نسر طایر را از روزی که چهره پر در از قضا بال وجود بعلم
قدرت کشوده چنین سیری واقع نگزیده امید که موسته بال همای
سعادت سایبان این خسرو سلیمان مکان بوده مخالمی جوار حسن
مانند بلبل از خون صید زخشان باو در گرفته **طهورت در کرجستان**
رستم خان و رفتن آدم سلطان و فرار نمودن او و نشستن آتش طلبان
چون حرکات کردن و نیز یکی سپهر تو علمون منبج خاوت میباشند بعد
از آنکه حافظ اقدس و ضمیر مقدس از میر مانی و لغت سلطنت پناه امام
قلنجان فراغت یافت و از سکار قبال استغای خط بمبها کرده
معاودت نمودند معارف از حال عرایض سلطنت و شوکت پناه
رستم خان دانی کرجستان کار تیل متعاقب و متوالی در کارگاه ملک
استبانه رسید که طهورت دانی کرجستان کا خت که نواز خاان
رضوان مکان عین آشیان او را بر تیره سلطنت آن ملک در گذشت او را
ساخته همواره بنروی اعطاف آن خسرو خلد مکان لاف استبداد
و استقلال میزد در اینوقت تا بروسا و سوس و کهنس نامه که در کشور

دیو در این قوت عاقله نماید به بخت خیالات فاسد اش بود احرود
و چشم خویش مجال کار تیل که حکومت آن از دربار اعلی در کارگاه معلی
بشار الیه موقوف گردیده دوخته است و جمعی از خود را یان تبعیافت
به کار قرار بازی که ملک موروثی سلطنت پناه فرموده داخل دلایت کار
تیل است آمده و این حرکت ناشایسته انکفا کرده بازال ارسطاد
و قراقلخان و لو در دستم املا خور که از ادران عمده کرجستان کار
تلندر بان یکی نموده که در رتبع سلطنت پناه فرموده بقدر امکان کوشش
نمایند و ارسطاد استقلال خود فرموده رتبعی را بقصد رتبع سلطنت پناه موعی المیه
دستاده بوده اند که شکیبایان از جمعی مطلق کرده آن شخص فرار نماید
و چون به تجری در بر رخ صدق و کذب می نمایند رستم مرحمت شیم
با سیم طهورت مشتمل بقاعد از امور فرورد شرف صدور یافته صحیح
تجربیک بازرگامو ارسال یافت که اگر بمقتضی مهو و ستیان که لازم
مسترات است مصدر این امر شده باشد چهره اعتقاد در اثر لال
نات و استه را در هر دو عصیان شسته من بعد حرکت این رستم

نشود که اگر بعض مقدس رسیده که مار دیگر کتاب همچین تا سالی
نموده مورد سخط و غضب شاه خواهد کرد و آن و ضم اصحاب
از غایت جهل و نادانی بظاهر لوازم اطاعت و انقیاد و نفی سبک
بقدیم رسانید و بجهت نمود که اگر من بعد بر خلاف قانون بندگی
احری از و بظهور رسد شایسته عصب و سیاست شاهانه باشد و در
باطن همان بسجلی قتله انگیری اشتغال نموده باز آن را در کتله کور
کار نیل که بخنیا رویشوای کفره مروری باشند قرار داد که رسم خانرا
بقتل رسانند و ملک تو چمنش و لد ملک اتانیک ملک الکاحر سحر طرا
در این امر ما خود عهد استان خردده بودند چون ملک مگور را از اینها
استان خلافت میکانست رسم خانرا از کیفیت غده که در آن
بسم خان درین مابریفد نوشته معصوم ملک بدو بر بدگاه طلا
پناه فرستاد از معنی اش غضب و تباہی را اشغال آید به تریان
بمالیون شرف نفاذ یافت که امارت شاه آدم سلطان حاکم صوبه
که همشیره زاده سلطنت پناه رسم خان و بیوه کا و ادبی موصوف

است با اتفاق سیکر سیکان آذربایجان و شیروان و قریباغ و
ایروان و جمعی از یوزباشان و قوریان و علما و دولتمندان
که منازل ایشان در آذربایجان و شیروان می باشد بقلع و فتح
و قتل و اسیر و هتیمت عارت کفره طاعیده که تا فرمائی فرمان روا
ظاهر را علاوه ناسپاسی و خدا شناسی نموده اند روانه کردند اما
پناه فرور سبازخ بیشتر با یوسس شرف و سرافرازی یافته
روان کرد حستان کردید و قبل از آنکه وارد کرجستان شود دستم
خان مردم دیده که بین کتله کور را از وطن مالوف شهنشانه حلال بود
در مجلس قلمو تعلیم مقید ساخر میت و با جمعی از نادان و از نادانان
که بر یوزباشان و کجی آراسته بودند بقصد تخریب قلمو بود که در مسان
در قنات و دوشواری با طوق و تراکم استیجار قرب المثل ان دیار
روان کردید در اندک فرصتی میرودی اقبال بیروال علیحضرت ظل
اللی ان قلمو موصوفه البنیان را بجنگ تیره یکسان نموده از دوا
قلمو بیسالا تیره به عقلت را دستگیر کردند آن مدبر

عداوت کمال با نهایت پریشانی حال فرار نموده خود را نقل کرد
آخوند سائید بود از وقوع این فتح مبین و تسخیر آن قلمرو متین آدم سلطان
با لشکر طغرائی در دواککا کاحت کردید از آنجا که بمحاوره مطالب
ناریه این بر گرفته اند بموقع محاربه و نخست سپاه صورت
طغورث بعضی توجه عساکر فروری ما نیز مقرر گشته از اساطین
همین بر داشتند دل انکفا نموده فرار بر فرار اختیار کردند آن ملک
بی انکیغ مجاهدین معرکه خصم افکنی جنبش نماید مفتوح شده در بسته
اولیای دولت اندرین در آمدوز اول اسطاد و
یوتم امیل خور از در اناست در استغفار بهیت المعمور مان این
خسرو سلیمان شان در آمدند و سایر تا و ادان و از ان زمان
سکنه کنجستان کار تیل و کاحت که سالک طوق غدا و بکر بود
از کرده پشیمان گشته بمیانجی رسم خان التماس عفو در لالت
جرایم خود نمودند و ممول ایشان بجز آنجا حق اقران یافته مقرر
کسپاه لغرت پناه مر حجت نموده مقرر گشته

برده نگردد و قصیر فصل رسم خان سپهسالار در آنتای رفتن آدم
سلطان بکر حستان وقوع یافت و چون عهد رفتن آدم سلطان
قبل از وقوع قصیه مزبور بود خادمه مطلب بکار تخریر آن مطلب
بندان تمام و سرانجام امور کر حستان قیام نمود **فصل رسیدن**
رسم خان از بکرستان فرامانی موجب فرمان و اجب لاد خان
حضرت سرسهر وجود انسانی را بقدرت با لغز فرامانی از
چهار ضد که اسطفس عالم اجتنابی اندر فراسم آورده از بیانی
محتی نیازنی که در الحلاقه مجرد نام دارد عقل را بر بایست و
مچارست این مدینه الهی تعین فرموده از خواست ظاهری و باطنی
که از این لایت اندر بکاران جاگب بر در بار اقبال این خسرو جهان
داشته که بجز وی این فرمان بر بران خدمت اندر شهر بند وجود
بیای همه از هستی با مدار باشد هر گاه تدبیر این سلطان و الا نشان در
پدر بی ملک با عدال که باید و سپاه جوارح را با شغال مقرر خود باز
در آن کم گشته بخاد لبت و مانع سیر نرسبت آباد حاست

روایی نموده ابواب قلاع مشید و خلوص بر روی ایشان باز
 و دست اقدارش بر حصول ماریب دراز میکرد و با دانه عبدالمطلب
 دولت که خازن کتبه نعمت صورت خود را این یار من اما در سائید
 مقابلید کنوز مطالب را تسلیم نماید و این فرمان فرمای کشور و جو
 وقتی ترا چسبید که گفتم ترا روی دیده را با این
 سنی همی ساختن خلوت دل خداست از سبب در برد
 باشد زیرا که نغمه در و حدیث و قیام صاحب حال دارد و نو
 را مانند دل ارباب کمال با دقار کوهر تصاحح کار و بعد از ادای
 شکر مواهب بزوان در ارضعت پادشاه زمان که سایه رحمت
 کوشش کند و در نزد من بندگی این برده دار نوامیس الهی کس
 نماید از بیخاست که تا شیوه اطاعت و انقیاد و فرمان برداری
 مضبوطت پس سیده ترتیب این مفرح روحانی که از خیرین رضای
 خدای حقیقی و مجازی ترکیب یافته همیشه دمان استعاش
 کامیابی برسانی باشد و اگر از پاس در این کرده عا

نیاطین نفوس زود عقلت در زود ما دام که رجوع بنه راه انابت
 و استغفار ممکن و بمقاس اطاعت سخی فایز نوای ظاهر الهی کم دکا
 باشد میبایستی عفو و مغفرت باداش تا قرمانی حبذی در عقده تا خیر
 ناید تا زمانی که اینه خانه دل را از تراکم غمام ظلام افخال تا شایست
 روزی تو می لطف الهی مدد کرده که در آن حال نیات اعمال
 مرات مکافات جلوه ظهور نماید میسر از انتقال صورت احوال
 خالی سپه سالار است که در زمان نواب کیتی شان فردوس مکان
 یاز او حسن خدمات و بندگی و کار دانی بر تریب ولی محبت و
 روشائی و قرب احضاص یافته بود بعد از رحلت نواب
 کیتی شان خلد ایشان بسیار ای جاودانی در خدمت نواب
 خاقان رضوان مکان را بدینی اعتبار از اگفا و اقران کوی
 قبت و رحمان ربوده نمقتب امارت دیوان و سر کردگی
 تفکیران ممانند و در اندک مدتی از آن مرتبه تیر فرار شده
 غایب گشته سری نا طرب گردید و حکومت الکاب تیر

یکدیگر میگری آوریان باو عنایت فرمود علی بن علی و عیسی یک
برادران او بمقتضای امرت دیوان دیبا و بی صحبت و از دما و فر
و منزلت محمود جهانیان بودند از آنجا که منتهای هر ملتدی استی است
در اول جلوس مینت ما نوس با سپاه بکران چنانچه سبق ذکر ما جسته
خراسان توقف داشت فرمان اثرت ماسم مومی الیه بقا در
که چون اقبال بی زوال بی ارتکاب قتال و جدال کهایت تر
اعادی نموده لشکر فزونی اثر امر حص سازد که عبارت از او طای
خود مراجعت نمایند و آن ایالت نیا به با ملا زمان خود در مشرف
توقف نماید که هرگاه اصلاح دولت روز افزون بوده باشد در امر
صادر کرد و روانه شده و الا در گاه معلی شود درستم خان موسی که در گاه
در پایه سمر خلات بوده باشد رائق و فائق کلمات و جریانی
امور خواهد بود بعرض نماید که از قف او در مشهد مقدس مقرون
اصلاح دولت روز افزون است و اگر در در گاه فلک پشاه
باشد بصواب تر و گریخته اند بود و عرفیه را

خود در گاه همان نیا به در ساده بود نظام ملک در آثار راه
شخصی که رقم اثرت را بشرح فوق نزد دستم خان میبرد
خورد چای را امر اجبت فرموده با اتفاق خود در گاه معلی آورد
است زیاده از قدر و سع اطاعت پیشگان فرمان پذیر بود و فرج
استیضای اب میضای از عرض امین طلب مفهوم میگردد و بنا بر
انتظام امور سلطنت و جهان بینی مقرر فرمودند که سران کردن کش
را از تن جدا ساخته در مشهد مقدس عمده لنا طریق بگردانند و متاد
نمایند که هر کس بیرون مال و امانی خود نبوده سالک طریق خلاف
اعلی حضرت ظل الهی باشد با منطبق با دایس اعمال گرفتار میگردد و
علی قلی ملک دیوان یکی بر او را در در گاه معلی محسوس نموده
مقرر نمودند که بعلوه کلمات برده در آنجا محافظت نمایند و
ذوالفقار ملک یوزباشی قورچیان اجر نور انجمن بر او در دیگر او علی
که میناست سیمالار و در سلطنت تیریز بود و بقتن محمودند و مقرر
شدند و ذوالفقار ملک او را از ترتر بقتل نمودت نرده مکتووال

انجا پادشاه روزی که علیقلی بیگ محکوم شد و بعد از آن دولت
 قاهره و قبل از آنکه قتل رسم خان وقوع ماید تا بر تخلص بد کور چند
 که سپهسالار بقتل رسید و اسمعیلی بن الانام شهرت یافت و بعد از
 سه چهار روز ملازم رسم خان علفه مومی البیه را بدرگاه جهاننا
 چناه آورد و جمعی از هزاره در ایام راکه بپوشته حوای لغوی ساخته
 از ارجعت می مانند و سگاسه سخن بر دست افرازه انشار دادند
 که رسم خان بفرمان شکار مجال درون رفته بود و در آن جا از کفایت
 فرمان پادشاهی اطلاع یافت و فرارینما بد و تالی الحال علفه فرج
 خان بملک بکی مشهد مقدس پیاپی سر بر خلافت تصیر رسید که رسم
 خانزار و زعبید فرمان مجادست برام علیخان حاکم نسا پور
 مقضای امثال فرمان مقبول ساخته علی حضرت طلی اللی میرزا
 خان را بجای و انعامات پادشاهانه ممتاز و سرافراز فرمودند
 و حکومت در سلطه تریز را برپا نمود و اوقیان خان بزبا که
 که اباعلی بملک بکی در سلطه مرور بود در دست فرستاد

امارت دیوان علاوه خدمت مر قلی قلینان بحر لوی شالو اسکافاسی
 کردند و الکامی و شستان که با بر بود اوق خان بود و بدو یک غلام خاصه ترغیبه
 قوری رکاب موقوف شده چون از قام قتل رسم خان را دور میش یک قرانوز
 در پشتیک افاسی و خواججه قاسم نظری او را جرنوبیس خراسان در شید یک کلانتر
 در آن زمان از بد تو بقاقب و توانی برده بود در شید یک سپور خال و نوی
 اینها با انعام و شرفهای تمام سزاوار گردیدند درین سال سعید پیر خان والی ادر
 کج از دست ساقی کل نفس دایقه الموت با ده اجل نوشته پیر و ده جان قانی
 عمود و عسری رسوا و کرجی را درین سال ما داده کرجی ولد امیلان خور و در سلطه
 قروین قتل رسانند که تجرد صلح علی حضرت طلی اللی با تو کار و دم موجب صلح
تقیم و سواد آن و تبعه چون در سینه مار سبیل نمایین نواسه قان و صوان
 مکان و سلطان مراد خوانده روم روایط صلح و صلح بجهت نجاح و فلاح عباد
 الله شد و مستحکم کرده بدین معنی ما بن شرح نوشته شد که الحمد لله العزیز حکیم
 لکریم القناح الذی افضح ابواب الصلح و البصلاح و ارفع ظلام الذی اطم
 و اشرح الذی یکمال اذ البناح و اشرح صدر الاسلام بظلمه السعیده ای

انتشاح و علی او داد لاده و اصحابه الذین هم الانتشاح الذی ارواح ما فاح
الشر الصبا و لاج نور الصباح اما بعد مشیت و ارادت رافع السماء بقرعها
و قدرت و حکمت مبدع المركبات عن الاضداد و حل نشانه عن قضا کلامه الا
نواد و ایزد بار نظام احوال عباد و منشأ رتبات و دوام عالم ایجاد
تساوی عدل و دود و شهر باران مکارم عدل حسن اتفاق و اتحاد و رتبه
منوط و امر او نوابی الهیه بسببه اتباع و الفیاض لرتبه بر لوط در که فاقوا اللدود
اصححو ذات بیکم فحو او ترفیق او زده سلاطین شوکت آیین سمیت اصلاح
موجب انظار و عزمیت و جانر حضورت کفاحدن عورت مورد قتل
و تبع خلاف طرفین در علاف و ارباب مصاف جاتین بر بر بربریه صفا
الا کلمتیکر و دور لک فضل اللدونی من انت رد اللدد و نقص العظیم
علی ذالک بو اصغف عباد اللد جناب جلالت ماب او شاه و شاه
و ذات سعادت و سگاه سلیمان بارگاه خلیفه الذی العالمین ماسد
صدق سلطان العادل ظل اللذی الارض ما اذا غاظر سلطان
اکارم الخاقین ناصر السلام و المستقیم قاهره و المستقیم الامان

الیزد

ابرین و البحرین خاقان المشرقین و المعروفین خادم الحرمین الشریفین علی لسان
و الحسن العین الموبد بتبایدات الملک المستعان و الموقی موفیق العزیز
لمسان لارا لست لسه خلافة محمد الی آخر الزمان و ما حجت اطاب الختام
الانظمة مشدودة الی امتها و الدوران حفر تدریک طرف اعلا و جلالت مقرون
و جانب الیسمای سعادت مشحون لربوبان حل و عقد امور لک و طقت ما مورد
مادون و احتیاط صلح و حکمت منو صیده توفیق با فیه اجازت سماویون او المنعبله
و کانت مطلقه و نیابت محققه فرجه عساکر لغرت انجالی بعدا و دون فالذود
تمو کلا علی اللد تعالی عجم و لایته عزیمت مین امل علی منازل و مراحل انکس و اعلا
الینویب اردنیه نام منزل نزول و المدقه ریت افروز و تکاه عجم رؤسای دود
ممالک جسم نور سید علم دار احشم خد بو منظم خداد مذکرم در یکتای بحر اصدار
دکای آسمان شهر ماری بر سر سر عزم شوکت پینای کز بید و شهر ارواح شاهی
شاه عالمیجه سعادت و سگاه خست و فلک بارگاه ستار و سیاه اعلی
العدا اعلام قدره من السمک الی السماک و رقع بیان مجدد الی قریه الاکبر
خاتمه خیر و بر من اسود لود و عظمت و بادشاه فرخنده لرینه نام لری و

دو جفره مکتوب ملاحظت خامه لری از طبعه الامرای و قدوده الکریمش
الدین محمد علی یک اینک قاسمی ایچک طبعه مکتوبه خضر لری اولی
ذات البین و صلح و صلاح جانبین خصوصین اراده اولی و یکین است
جنگ و جدال و دفع و دفع عبار حر و قتال اولی و سلسله ایکن برداشتی
جوا سلسله فایح اهدای شریفه عمل ایتمکه ما خدیر محل و معقل را انواع
بمراحت عباد الله چون علی رضا و ربین بودست طرفین و سواران
عرض و ناموس جانبین اولان وجه و جبهه او زده احوال و صلح و یک
ماند شاه و الا جبهه خضر با یک طرف قرین الترفیل بدن بر معتد علیه کنیتر
و کیل سوریلوب ارسال اولی و چون حضور جمعی مکتوب کوند شدی
الحالنده ببطباط صلح و صلاح و ربط و ارتباط مصالحه و سوجب اعلان
و استقرار موافقت و همودین احوال سوز سوز و ایچون بومصلح و صلح
انجام الی الترتیب شرع قویم معتبره او زده طرف اثر و شاپرین
و کیل معتد علیه اولوب انقاد و همالی و مناهده مامور و نامور و متوفین
اولی و مقر اولان جانب است ماب ایا استغاب سوز عیون

ساروخان و ام ساعیا بمصالح از من و الامان و ماب نام مترتبه کلوب
از دوی همایون خداوند کار و اصل و ولد و قدومه اسم همان نوازی
رعایتده لشکره محبت بنوید علیه افضل الصلوة و التحیه مکتوب قرین
قرین رسیده و افع از لان و زرای عظام و میر میران عالی مقام و امرا
بر و اوقایان دوی لاحرام و نیکی و اقامی و اولان ملوک قانلی و
سایر کرای سراسر شاهی لشکر طغرائی و دیوان عالی التوزیه را یبها و
و کیل معتد الیه ساروخان و ایچک قاسمی یک دیوان جمیونه کتور بلوب با
مناقبه همه نظام احوال فخرای رعایا و نظام حال و دایع خالق الی ایا چون
طریقین ترتیب اولان مقدمات صحیح موافقه بود و جبهه شایسته
قبول جانبین دن ابرار اولان و حج و بر این قضایای مصالحی بود و محض
قلم احابت شمول اولشدر که تعداد اولان متبذره حصان و بدره و مستعد علی
ملک خود که در سعادتمواد شایسته متعلق اول مستظین دن در تنگه و اریکه
صحر اولان محل الربوط قدر قبضه اولان و لغت و افع شاه طرفه متعلق اول و بود
مکتوبه در سلسله از سلسله ام محل لغت اولان و لغت در حاکمیت ضار الدین و مار و

سی پادشاه گردون و قاضی تریز متعلق بود و پسر او در دینی شاه طرفین
قاله در بجز قلعه که در آنک قلعه سیده واقع اول شد در بقلوب طرف غیره
واقع اولان توپلر جانب خداوند کارون و طرف شرقی در همان قریه
جانب شاهان قضا اولته و شهر زردت سر سیده عالم قلعه سنگ بالاسته او
لان در آنک قلعه فرورده اما در اولان طرفی جانب پادشاهی دن و قلعه
توابعی اولان قریه لرا ایل طرف شاهین قضا اولته ^{جانب}
سنورا و لوب قریه قلعه و توابعی جانب شرق پشای و مهران و لورا
طرف شرقی شاهان تصرف اولته و آن بر حدته قوت و دبا کو در قاض
حائمه معاد بر نام قلعه لر طرفین اقدریه مواد فرورده معتبر دن ما عدا
احسنه و قاض و دان و شهر زرد و بعد از او بقصره سنگ سار سنورا لر
اولان قلعه و قلع و نواحی و اراضی و صحاری و سیراری و لال
مادام که شاه خضر بلر سنگ لاقیدن و قل و لغرض اولتمیوب و انفاط فتنه
و لاجری بر حالت خوش صدور اولتمیوب جانب دن و انجی سواد ملو غلبه
پادشاه فرورده صلحی مقبول تو توپ طرف به لاون لیمان چارفت عهد

اول طرفک سنور لری در اخلتده اولان محل الربو جابندین تعرض او
توسعه طرفندین تجار و انبا و سبیل کلوب کبیر و دستاق او منع
چون او شیه و تیفه تیفه شمله الحقیقه و کانت عامه و زیارت محققه حاضر
موجب کشیده سلک تحریر او متوک رسال حضور شولت پناه سامی و ایل
خانی شام ایوان دولت نیاهی قلمت در که بو شرط و عهد و مرقومه معتبر
و لوب ^{جانب} و لا مقصود الا جان بعد تو کیده نص تر لفظین ^{جانب}
رعایت اولتمیوب در دست و عظمه پادشاه همه خضر ملک و انجی حاس
اشرف لریدتک و او فو ابا بعد ان العهد کان مسؤلا امر شرفیه نسبت
او متوب با ذن الله الملك العلام بوجیل خبر نیجام الی یوم الیقام شاسته و او
لونا من بدله بعد ما سموا فاما ائمه علی الذین سئلوا نه الحمد لله و حده و الصلوة
علی البی پس بوده اولاد حسه و ظاهر او باطناً توایه جان رضوان مکان
در سالی کیشی ای جا و دانی انتقال می نمود مقصود سلطان خلفا را بر سیم راست
رد سلطان ابراهیم خواند کار روم که بعد از فوت سلطان مراد منقلد قلاده
سلطنت و ایت روم شده بود فرستاده بود نزد در حین که رسا و

سلطنت و در ارباب بوجود علیحضرت ظل الهی زینب و بهایذ برقت سلطان
ابراهیم اصغارا صیت جهانگشای و پهلوان قبایلی آنحضرت نموده مبارک عادت
خرم که مباد از برقی بی امان تبع در خشان این صد یوزمان خرمین اسودگی
کرده عثمانی سوخته کرد و یوسف آقا را با نام خودت خنامه شمشیر مبارک
با دو ماستین مهابلی بمصادقت بمراقت مقصود سلطان روانه پایتخت
حلافت مصیر نموده ایلچی مدبور در در سلطنت قزوین نشرفت با کسب از ارباب
یافت و در ان زمان قضا جریان در مالار باغ سعادت ایلدور در سلطنت قزوین
حشمتی که ساکنان باغ نعیم از ملاحظه ان قزوین حیرت گردند در کسبه شدند
از چند ذرا ایلچی قزوین بحیال است محظوظ بهشت مشکلی مرفهتار کیوان رسانید
نمود استقرار مهابلی مصالح استیفا و حظ لایقهای نمودن و اسیب علیحضرت ظل
الهی امر فرمودند که از کان دولت قاهره تیر ایلچی را طلب نموده در
بهماننداری عمل آرند تخت میرالتمنی اعنما و الدوله مکمل این امر شده و
انواع ماکول و اصناف مشروب آماده گردانیده و بعد از وجایبان قال نوری
باشی و بعد از بهمانی مشرالیر تقنی قلنجان است که اقامه برود دیوان ملکی نوزم

میان

نیافت بعد برسانید و بعد از وقوع امر قزوین موعی الیر را بالعامات و
خلع فاخره سرافراز فرموده بواسطه شمشیر حکام میان صلح قلمی نموده و
ایلچی در صفت العراف ارزانی داشتند و ایلچیان با دو شاه و الا حایه
او کس را تیر که درین سال بجهت مبارک باد جلوس ممالون بدرگاه جهان پناه
آمده بودند بوزارت شاهنامه ممتار ساخته آقا حسن خیل و دی را عمر است
در ایام بر جسم ایلچیکری روانه فرمودند شرح مفصل **شوق حیدر بیگ ایلچی**
نیک تقاسمی ایلچی چون مبدع اشیا و خالق مایش که مشاطه چهره
عزایس ضایع و زیور بوش شاهان بدالعیرت رنگ آیز بیکراتن را
از تعالی الش دلا حور داب و سفید آب پیواد و او خاک نموده هر لحظ
ان تقاضای ایوان عرب و طبیعت دار کنی و بهر حسن بهی را تیر یکی حاصل میکرد
الیر حضرتش سیار عناصر را مقهور و مغلوب گردانید ان را میل سستی
و جباری در خاطر قرار کرد و اگر اجزای هوایی عالم است خد جرایع رود باری
بجزه و کستی هر مادی جمالی انظافه تیر و او که میل طبع بجایب اش و خاک گریه
تخلی کلید رود باری و اقامه کی نمود از آنجا که اعتبار و اقتدارت را صورتی

داس زنی اش امتیازی باشد هر یک از بار بافتگان محض عزت برت
معروف بر آنست که مانند اش آنچه بدست اندازد هم گوشت خود سازد
و بواسطه در امری بکلیت از اربعه در جای در دست خود کرد و اندر باران
قیام بن حیدر بیک استقامت با شی جرم علیه عالمه و میرزا فخری اعتماد دارد
غبار و حشمت و کرد درت بالا گرفت و زلال آشتیانی متعجب کرد و تفاق عبار
آلود کرد و بداعت بر اقدام این امر از طرفین آن بود که جماعت این
علی که جمیع دستخیزان قبول حاکم امیر و مقرر است متوسل بحدید بیک شده
ادعا می نمودند که داخل او ادعلی اند چون جماعت او ادعلی معاف و
سلسله ای آن نیز می باید معاف و مسلم باشند و حیدر بیک در معاف
ساختن جماعت تر بوده سعی نموده چون معافی جماعت تر بوده ستمگی
نداشت اعتماد الدوله جرات اقدام امیر تر بود نمیکرد اما که در ضمه
با فساد عهدان کار بجای میسید که مکالمه غایبانه بمکاتحت حاضران جزای
گرفت و از طرفین مکالمات کرد درت امیر و حشمت اینکه حرکت تنها
وسیله دشمنی چندین ساله تواند بود مگر کور شد و جمعیت سخنان تر بود

بمرض بار بافتگان سر اوقات جاه و جلال رسید و چون نوبت وقوع
بین امر رفع مناقشه با وجود استقلال طرفین از مقوله محالات بود
بند آنچه امپاطام امور جهاننداری مقرر شده که حیدر بیک دست از
شغل باز داشته بدعا گوئی و ورام دولت اید مدت استعمال نماید
و در چیزی که ریاست جاه و جلال و اولویه سعادت و اقبال اردار
السلطه تر وین بجایند و در سلطه اصفهان در حرکت آمد حیدر
بیک از دارالمؤمنین قم مجاورت صحیح مطهر و مرقد منور نواب
خاقان رضوان مکان اختیار نموده بعد از ورود در سلطه اصفهان
راست اندیش درست کرد و در ضایب تدبیر صادق گفتار مقرر
ان قانی علی قبا و بیک و کد میرزا علی سلطان چوله خجندی که در
مرحوم موسی الیه در زمان نواب کبیری تان فردوس مکان پنهان
با بن شغل مقرر و ممتاز بود و کد مرتبه مرز نور مقرر و نمایای کرد و دید **مقتول**
شدن بیخفا بپیکر قاسمی چون مرز شده امپاطام عالم اسباب دست
کارکنان کاگاه ابراع و نسبت و تباد و جزئیات امور موقوف به

رضای گلشن آرایان حدائق اختراعست با باشد که گره باز
کردن این رشته سرور کم باعث چندین عقده مشکل که گشایش
هر یک از آن از حوصله ناخن تدبیر برودن باشد عقده منافی این معنی
میر قلی تعلیمی اقا سی که موسوم با قاطا هر دو در سلک تعلیمیان
منظم بود و تبروی الطاف بکران نواب خاقان رضوان
مکان از نازل مرتبه گمنامی بای برخاستن بایه روشناسی که
از انجا تبری عبادت بخت بلند فرار شده حکمت ناستی
تعلیمیان جلو کردید درین مرتبه باس اندازه بندی و خدمت
اندوزی داشته منظور نظرات تقاضای می بود و در جنبی که در عوض برای
خورد که تعلیمی اقا سی و در قلعه بعد از بلوارم حفظ و حراست
مشغول بود شبر جی که در وقایع زمان نواب خاقان رضوان
مکان مسطور است بجا بایت مرحوم میر انجی اعتماد الدوله بی
اقا سی کردید و بعد از استقلال در شغل فرورد از سکراده پیش
پردار دولت زمام کمیت خویش خرام اندازه تعلیمی را از دست

بود و مانند تک و ملکات منکظت نسبت با اعتماد الدوله که نور مصدر ظهور
همی که شایان حرد مندان همیشه نبوده باشد که دید و اظهار دوستی که
مانند اوان گل خیز نسبی بر اکتذ که در و بصیر صر عداوت بر اکتذ کشت
در نظرفین با یکدیگر در مقام کدورت می بود و نماند گامی که روح مطهر نواب
خاقان رضوان مکان ترک علی یق حبیبانی نموده تشریح اقلیم تقاضا بخت
فرمود میر قلی را در این نوبت بخاطر رسید که تخم انداخته و چندین ساله
را در مزارع انعام سرسبز سازد و پوسته با جمعی که کمان معاشرت با نشان
داشت در تبر بر تقی میرزای نقی می بود و مصلحت این مرام می اندیشید تا شوی
آن بعد بر و بعد بعد از ابط بندی ممر انجی در خدمت علی حضرت ظل الهی
زیاده در آنچه در خدمت نواب خاقان رضوان مکان بود مشید و مسلک
که بعد میر قلی اقر سلوک نامور نموده در اصلاح مفاسد میگویند و بعد از
مقدور و حفظ ظاهر می نمود چون حال دل را سپرده داری تعلقات ظاهر می
داشتن از ممتناست در بین دوستهای رسمی بنان معلوم است آن بعد
این امیانت با برون ظهور و بروز می نمود تعلیمی این زمانگی بی یاری بقم

نموند که در جهان فرود که از مبروم زنده چون سگ و این دانش نمودن
نمودند این کوسه تقاق که بر روی هم نهاده اند تا زمانی که در اسلحه اصعبان که
سخت جدیو خنا نسبت مقررات دولت و اعلام اقبال کرده و جمعی از حکما
از سلوک ناپایم میر قلیح اعاز سکا بیت و داد خواهی نمودند و عجزی که غلبه
تفکری افاسی و ولایت را بعقل رسانیده بودند برای آن دو معلوم مایه
در گاه معلی آورده فریاد نفر کرده اثر رسانیدند و بزور تقاضای مظلومان
اندر یاد می زیر رفت تا رفت کوش از دیار یا مکان مراد قات جابه
و جلال کردید فرمان و احبب الاذعان که مانند بچگون در حد اول شربان
ارباب ایقان جریان دارد و بجهت سار نهاد تراوش نمود که اعتماد دارد
و جانی خان قورچی باشی و مر قلی قلی خان اسک افاسی باشی و در
یکی و سایر ارکان دولت و اعیان حضرت بحقیقت رسیده حضرت
سکایت جماعت فرورده را معروض شده و الا در گاه معلی نمایند
فرورده در کشیکمانه در دولتخانه مبارکه که احضار داد خوانان نمودند
از روی اسناد و نوشتهجات صورتی است که مبنی بر نظر مویس

العام تصحیحان و وجوهی که از مال مرکز حاصله تر بقیه است و بحصل اغلب
جیان مقرر شده نفرت نموده تحریر بمطلب کرده بنظر کمیای اثر رسانیدند
نمودند و جنب گمان اینکه اجتماع و ازدحام باعث استخلاص و تسکین
او میواند شد با اختیار و هواداران خود که یکی از آنجمله محمد سعیدین باشی برادر
زاده او بود و سایر جماعت که حسب عفو ذکرده انبوه بودند و نتوانستند
آوردند بمقنن از اجازت انصاف العی الیه سستی چند که خلاف رسوم داد و اب
یکجهت اخلاص گیش باشند و نور میاحت و در ریش رسالتن جاه حیات
خواهی می نمودند تا زمانی که نایره غضب اعلی حضرت ظل الهی مشعل کرد
سیا و حسن خان قوللا افاسی را مقرر فرمودند که نصیحتی افاسی را با محمد سعید
مدیر و شایس مدخسته مترصد فرمان و احبب الاذعان باشند و بعد از چند
روز فرمودند که میزان سرکشان را بخوان آن مظلومان ازین حد اساحت نظر
نیمیا اثر رسانیدند و ما را رفت و ما را البت منقله ناله آن عجز منطقی کردید
و امارت پناه قلندر سلطان جوله جنای در عوض باین منصب جلیل القدر
مرا در استدرامید که سایه این خرد و عدالت آیین انقلاض رشته نهی

رندند

و سینه بر تقارن اعیان دولت و دین با بنیده ما شرح تویم **جماعت**
بختیاری و **تین** **منشدن** **تعلیمی** **افاسی** **بهره** **تهه** **جامعه** **ز نوره** **آوردن** **انعامه**
برگاه **معلی** **درین** **سال** **جماعت** **بختیاری** **نابرسلوک** **نهم** **چنین** **حالت** **که** **حاکم**
جماعت ز نوره بود با ما را سیه بر کشی آغاز نمودند و تیار و ساوس و نورجم
که در یو اطن اشخاص الی معین است بمطهرت جبال در اسباب و اعلام
شماست و دشواری طرق و صعوبت مکنه خواستند که قضایای الهی را که
بمضمون صدق منجون اینها مکتوب و ایدر کلام الموت و لو کنت فی بریج مشیده
صحیح است بیدر تمام و اندیشه تا تمام بشیری دفع نماید غافل از سکه
در حین فرمان قضا تو امان علی حضرت جل رحمان جبال و قلال و برابری
بجا ریکسانست لاجرم بالاخره از کردار نامناسبه در اعمال نامناسب
خود خایب و خاگر گشته امیر بخرنج جواری و سینه فراتکلی اعتبار
کردیدند بعضی این محمل آنکه بعد از اضعاف و ایجر که باعث تهنج
عبار شور و زهر است فرمان روای نوع بشر تحت معقبای عدالت
که مباد العباد از البتای تیره بی امان غضب نخل و جو و کینه کا

کناه

دیگناه با شش مکافات اعمال سوخته کرد و جهت اطمینان خاطر آن
آن مکرده حرمت برده از قام شکر استقامت فرستاده قید فرمودند که
شیر که بر عهده عدالت هیچ یک از افراد الناس را بدون ثبوت جرم
در نوقت بازخواست نمیدارد چون نشاء این حرکت نامناسبست
بد سلوکی حاکم انجامی بوده باریکتاب این امر که بنا جاز از این صدور
یا قضا از اطاعت بیکران نوسید نموده بیدار اقبال حاضر کردند تا
مقرر فرماییم که متو بان درگاه جهان بیاه تشخیص کوی و کوی
طرفین نموده اگر حلیل خان بدراز دستی تطاول کلین عرض و ناموس
خوارترین شخص از ایشان شده باشند مقرر فرماییم که بکنجوا من امر
مشغول **عجیب** **سان** **یوست** **از** **اند** **ام** **ان** **یر** **شان**
رمان بیرون آرد و اگر مجموعی مصدر این امر مشغ شده باشند
بدرست و لال عقود و صحیفه شسته کرده آن قوم بر کشته شدت از
غامت ضعف طالع تحریف اساس سرت بیان قوت و نهی نموده
ساکل طریق تا کامی گردیدند تا آنکه خلا دست ستار شجاعت آثار

قلندرسطان جولا بکچی ا قاسمی با قومی از ملازمان خاصه شتر
پلیکریکیان کوه کیلوه و لرستان و حکام سوشتر و در قول و سایر
ممال فارس به تبت و ماد بستان کرده بیجا قبت امور کردیدند
و آن کوه رفیع و متعالی ای این آیات که **بیت** سکی که قله آن
قنادی: با چرخ زرفتن ایستادی: بر پشت وی آسمان نمودی
چون برشته تی حل کیودی: با چرخ استرلافت مساهمت میرزد
و دعوی مساوات می نمود در میان گرفتار و محروم و خروج بر
ایشان بسبب شروع در سحر آن کوه کرد و آن سگوه نمودند آن
جمع صحرا نشین که بوسه جوهر عقل را تابع پیش دیده ظاهرین
ساخته اند و حسن بصر را بر نفس ناطقه که مصدر است و میزخوب
زشت و نفع و ضرر است اختیار نموده از ملاحظه این حال
اضطراب و بجا یکی کشته چند نفر از رئیس سفیدان خود را نزد
تقیبکی ا قاسمی فرستادند و بقدم اسعقار و اعتدال بر ساک
مساک طریقی متدی کردیدند قلندرسطان حقیقت عجز و اضطراب

ان نوم

آن قوم بر پشت آن روز کار را معروف و در گاه معلی کرد و ابتدا امر
ان شرف لغا و یافت که چند نفر از آن طاعیان را که باعث این
جبارت شده اند مقید و محبوس ساخته بدگاه جهان پناه آوردند
انجامت را مقرر کرد که بوطن اصلی خود آمده از عهده منو جهات
دیوانی بیرون آیند و بر حجت بیکران شاهشاهی مستوفی بوده باشند
قلندرسطان بمقتضای فرمان عمل نموده جمعی از ایشان را که اسم و
رسم و نام و ذاتی در شتر بدگاه خلائق پناه حاضر کرد و انید
اعلی حضرت ظل الهی خود بنفس نفس حقیقت رسیدند و چون از خلیل خان
بعضی امور که خلاف قانون عدالت باشد نسبت بانجامت
ان خود رسیده بود حکم با بطلاق گرفتاران نموده خلیل خان را
است محروم فرموده جماعت مزبور را بانجامت شتر لغت نمود
ساخته و در رو علی ایشان بوقیان بیک یوز باشی علایمان
بقول یعنی یافت **آدم زان ارسلاد و قرأ قلینان دیوتم امیل نور بر گاه**
خاندان مکه و است ممکنت و کچور مکنی کوناست ردور هر زمانه نیخی

ان سرار عجیبه بدو محو و نیست که بمیانجی حکمت با نوره در وقتی که مبین
ظهور آن کجنگنه الهی باشد با عالم ظهور جلوه که می آید و بعضی ای الامور
مربونه با و فائده آنها نواند بود که بسیاری از غوامس امور که الواجب
مشیده آن بمقاله سیوت اقلیمت میان صایب رای قوی باز
کشاده کرده در حین توجه اعلام طفر فرجام بیالی و ایام که موقوف
علی انجام آن مرامت مانند عجب کل که نزد نفس انفس سیم
زیرش قطرات مطر جانی مضمون این بیت **نظم** رسد جو وقت کز
از گره کشوده شود. دلیل قطره باران و عجب کل بس. بران ما
قرین شکلی میگرد و بی ترتب اسباب و آلات تحصیل المطلب
صورت انجام می باید آید و نظایر استغرا اذ بمعنی که برابر
استدلال در بردارد است که اگر فرمان روان بر ربع مرکز
بمحیت آرا و لشکر و اتفاق سپاه و خشمی تمامند که در هنگام
نگاه شدت سرمانند کل که با عروس غنچه از جمله استار و طلوع
امر از قدم بگلوگاه اظهار که در صورت امکان می بدرد

میت

یقات یعنی اکتزال و ارسطو ابکا و قرا بلخان که دست تصرف ابح
یک از فرمان روان ظاهر بدامن فتح آن دیار رسیده بود و منع ظلم
نشی نواب بی نشان فرودس مکان که در شیوه کشودن قلاع خاصیت
اشاره انگشت یوسفی داشت از عهد کثودن ابواب کشیده آن بزبان
بی تحریک آلات طعن و ضرب داد و است کوشش و حرب
تا فرمانی را که رعایت کند اطاعت و فرمان برداری در آورد و بهدایت
قاید توفیق سالک طریق ایجاد کردید و اتفاق توتم اسلام جور که او نیز
در سرکشی بازال ارسطو در بر مساوات بود روی اخلص مابن درگاه
ظلمت سپگاه آورد و با وجود وقوع و ستون بعضی امور فیما بین ایشان و
رستم خان دانی کار تیل که سابقا صورت تحریر یافت نزد والی فر نو بر
آمده است را لیدر استنقع جرایم و زلات خود عموده طالب تقصیل آستان
زردن نومان گردیدند و سلطنت نیاه پیش را لیدر حقیقت مامول است از
عرض عموده بحصول مخرون کشته از قام مطاعه صادر شد که بدیل قوی و
روانه درگاه و الا که در دو در حین که در سلطه اصغمان مقرر است

جاه و جلال و اعلام و دولتت در اقبال بود بشارت را رسید دیویم هر کور بر
ارادت یارین هر که امن و آمان که اینجا و معا و جهان است آورده
با بوس و مجازت مجلس بهشت آئین سرازار گشتند بیل مطالبی که در
حوصله از روی ایشان نمیکند بر میان است بکسوان رسانیدند و بعد از
استیفا و خطوط کونان کون و انعامات و نوازشات رحمت الهی
حاصل کرده با و طمان خود در اجابت نمودند **و قایل منوع** درین سال طاهر
بکاول ایلی ندر محمد خان و الی ترکستان بجهت تشدید مانی مصالک بدرگاه
جهان بنیاد آمد و نوازشات کونان کون اختصاص یافته و ابالت الکا
مشهد مقدس بجهت آنکه مردم بحال ندر کور از فرج جایی خان شکایت می
نمودند تو یافته با ابالت تیاره مرصقی قلیخان قاچار و دیگر یکی گری مرد
بعلی قلیخان که در سلک علمای خاصه مشرفه منظم بود بقونین یافت و آثار
الکا و سلطانیه و زینخان رود بعضی قلی بیگ و لوسار و سلطان با اول
در عوض که بمهمان زاری ظاهر بکاول ایلی ترکستان تعیین شده بود
شد و خاندان قلی سلطان بیگ را محبت در عوض مهدی قلی سلطان

حاکم و ذوق شد و چون رسم خان اوسمی و الی قیاق سالک سالک علی
و مگر می بود امیر خان سلطان قیاق در عوض مانی را رسید اوسمی حاکم او بکاه
قیاق و عباس قلیخان موسوم کرد و دیدار خرید که درین سال از کسب
بیشگاه پنخور در روز چنوبه کردند قیاق زلزله بندر مبارک عباسی قلعه
این بود شدت امر فروردین بر تیره بود که اکثر انبوه و عمارات تجاری علیها
سافلها سو و مرد متلاشی گشت و جیل موسوم بلا جن قبا که مارین قلع
بر قیاق ساخته شده شگفت و خلق کثیر و جمعی غیر از ساکنان آن مکان
سربجیب عدم کشیدند قریحان سلطان حاکم ندر عباسی را بجهت آن
زلزله زلزله در ارکان نهای هستی راه یافته مسافر و ادبی نیستی شد
الکا شازایه بر سلطان جمال بقونین یافت درین سال سید منصور خان
والی عربستان بسبب منافته و سازای متیح اعراب با جماعه فروردین
در مقام مقابله درآمد متیح اعراب سید بر که خان دولت را لیدر بکاه
جهان بنیاد آورده استند عامه و ندر که در عوض بیادوت بنیاد مشارالیه
تسلی حکومت آن محال شود هر که هم عطا عسید منصور خان باستان

مقدّمات من قاصد رفتن در اینجا عبادت و دعا و دوام و در روز
افزون قیام نماید **تقول شدن میرزا آقا** اعتماد الدوله **دجانی خان و رفعا**
شرح و قایل است که هر یک از افراد الناس را از ملک بر روی زشت
که سلاطین دنیا نشان منظور نظر کیمیا اثر نموده از همگان متمایز بدارند
شخص را معصیتهای حق نعمت شناسی ناممکن و مقدور باشد و در صفا با ایات
و استخلاص مطالبات و بوائی سعی موقوف بر ظهور می باید پس با بعضی از
آن گروه برهنه توفی و انش و معانی فطرت با وجود صیقل و قایل امور با پای
در عنایت موعی سلوک میباشد که عموم خلق از ایشان راضی و خوشنود بود
زمام مهام بکنش منافات جزیه از هم نمیکند و جمعی دیگر سخت گیری عیاش
الدور را قیام کاری و اندازی خلق را در صراط و تسبیح کرده عاقل از معنی که نشانی
ترازوی عدالت بکفین لطف و عنایت راست میکرد و عاقل میماند که تحت
پناه میرزا تقی اعتماد الدوله که بجز بند تو جهات نشاند و تعذرات خردوار که
ساز یافته کوس اما ولا عیری میزد و مستی کهن باده هوش برادر و پیرایه
و تحت قوی دست و بلند قبلی ریشتر خوش سلوکی را از دست

داده با امر و سپاهی در عایا طریق رفتن و بدار اسلوک نمیداشت تا آنکه
بتدریج فیما بین مرحوم مرزبور و جازان خان که پیوسته با اتفاق او یکدیگر فیصل
مهمات و میسر است کلی و خیر میسر آید و ندغبار تقاریر و کرد و رت بالاکرت
و اهل نزدی که پیوسته در بلیکاه مکر نشسته منظر فرصت می باشد و سله انجینه
سبب فتنه انگیزی بدست آورده سرگرم بر افروختن اشش قیام کرد و بید
و حیثان خاطر ایشان قورچی با سستی نمودند که اعتماد الدوله تقبل تو
غزمت نموده آن شقیه بمحض سخنان دروغ از باب اعتماد از راه رفتن
باعتماد و خود چاره کار مختصر در آن دید که اعتماد الدوله را تقبل رساند و
از معنی عاقل که حکس را بر رضای اعلیحضرت ظل الهی قدرت افشاندن
قطره آبی نیست چه جای رنجش خون شخصی که در زمره ملزمان رکاب سجاد
استقام باشد اتفاق تقدی خان بملکریگی سابق کوه کیلویه و عوب خان
ملکریگی سابق نژوان و ابوالفتح بیکر چه در باسی و عباس قلی بیکر سخلو
قورچی تروکمان و علی مرزبیکر سجاد و ندکه از غایت نادانی چراغ لورا
پشت منی را در ظلمت اما و جهل مکرر بصر صری بر دایه منطقی ساحل بود

تاریخ روز چهارشنبه بیستم شهریور سنه هزار و پنجاه و پنج
صبح بمثل مرحوم رفت از سارست علی حضرت ظل الهی که مکافات
سکنش بای موری ناخن از پنجه شران ربی آوردند رشته کردند
ان مرحوم را نقل رسانیدند و بعد از آن کتاب این جرات از کرده
به بنامان کشته بشمیرد کردن و جان بر کف برد و لکن آنه آیه طهارت
نزد امت و پشمانی نمودند حقیقت اینوا قوه را ایتیا و کمان در بار
اقبال معروض بایه بر سلطنت مصیر کرد و امیدند علی حضرت تا ایتیا
تبار مصیحت وقت که منبدا آن کرده با فرمان که بخون زحوم
فروردست از جان شسته اند در آن مستی باده عصیان و طعیان
مرکت فساد ی تازه کردند با فرار تمامیدان آن را بکلمات تختین
آمیر مظلمن که دایزه و ملقب که بار فرمودند که حقیقت سلوک تا ملائم
او بر جرات خاطر قدسی سر ابر بر تو ظهور نهکننده بود هرگاه موی
ای صاحب این اعمال بوده قصه مرور موافق مصلحت دولت روز
افزون واقع شده خاطر جمع دارند که بجایزه این عمل مورد توجهها

شانه که دید اجتماعت را از مرده شفقت جمعیت حواس و اسود
خاطر هم سیده فارغ البال بمنازل خود مر احویت نمودند و روز دیگر
بدرگاه کتاب شتبا آده انواع توجهیات مشاهده کردند
بجهت نظام مهام امام علی حضرت شای ظل الهی منصف صلی الله
وزارت اعظم را بسرد و قرون و فغان علوم طرز آموزش و ایا امکان فو
در رسوم مجمع النجین حسب و نسب مطلع النورین و دانش و ادب متوجع
معلومات الهی سلاله خاندان سید المرسلین ایران مداری
سلطان علمایی که در زمان نواب کیتی استان فرودس مکان و نواب
خاقان رضوان رستیان تیر مدتها باین شغل عظیم امتیاز داشتند
و با وجود فضایل و کمالات جسمی و نسبی بر تیره مصاهر نواب
کیتی ساقی ممتاز منسز نمودند و چون در عرض ابامی که ترک اشغال
دنبوی نموده بودند بوسه با فاضله انوار افاده قلوب طلب علم
را از ظلمت شک و شبهه مهیر داخند و نوشتن حواشی و تفسیر
بر کتب معتبره مثل شرح مفصل اصول و غیره؛ و قات گرامی هر دو

میدارستند و با وجود موافق و عوایق توفیق زیارت بیت الله
الحرام بافته بودند همیشه فرکوز خاطر ایشان آن بود که بغیر از
مطالعه و مباحثه و دعای دولت روز افزون اعلی حضرت ظل
الهی شریف دیگر اشتغال نموده اوقات عمر عزیز در مصیبات الهی
صرف نمایند تا برین بقله مقصد عظیم القدر وزارت راضی می
گردیدند تا آنکه بالاخره امتثال آنحضرت را اعظم عبادت و آنست
سعادت دانسته میباشند هرگز فریاد کردند دیدند قورچی باشی و تنبیه
او دو سه روز با استقلال تمام از روی محبت خاطر بدو نیحانه مبارک
آمده با اتفاق نواب ایران مدارجی بر توفیق امور قیام و استقامت
روح عنایت از گلشن تدبیر اعلی حضرت جهان پناهی نمودند تا
اگر صبح روز یکشنبه است چهارم سنه مذکور که چهار روز از آن
قضیه گذشته بود بنا بر این نظام امور سلطنت و خلافت تبع خود شد
و فرغ این نظام از تمام مدارج آمد و بصواب دیدن خلاص شدن ایشان
منش راست اندیش منگوروش منع زلال تدبیر صاحب

بنی بهنام افکار ناقص مغرب النجا قانی علی قبادبیک چوله جیبای
ایشک اقباسی باشی حرم علیه السلام که اقبال برادر کاکا ملک شنگاه
ساکن بود از تمام مطاعه باسم صوفی صافی نهاد و شش ضمیمه پاک
اعتقاد امیرالامرائی مرصعی تسلیمان ایشک اقباسی و دو نواں شکی
و اعلام با خلاص این استان خلافت نشان سیادش خان فولکر
اقباسی و قدوسی اخلاص توانان قلندر سلطان چوله تعلیمی قانی
که نالیسکی انجام این خدمت داشتند صادر کرده دید مقرر شد که
علیقا و بیک کسان بطلب جماعه فریور فرستاده قدغن نماید
که باستان خلافت مکان حاضر گشته در انظار امتثال فرمان
باشند و بنا بر یادتی اینهمه حال بسیار حرات امار قوی دل و
بهتر شعار واقف و قایق جلالت فارس مضار شجاعت و استقامت
مخوم خلوت انس حلیم محفل قدس مغرب حضرت داد و بیک همبر
رکاب خانه خاصه شریف و بشیر سر باران سیاه صافی نهاد
نار به حق پاک اعتقادی این خرم من سوز هستی حرارت کیتان

سحاب بیان امان فرار ع خیر اندیشان محمود صاجوی علی بن ابی اسحاق
بحار یکدیگر یکی جهان بنای حق را ملک که بمعانی بندگان انزف
ممتاز بود با فوجی از جرات منشان کارگاه که در فنون مبارزه
تمام دنیا کرد آن حلفت نواب کیستی ستان بودند و هر یک در روز
پنجشنبه بود در ستان و سام نرمان را از آنجا میبردند و میل و مکمل در
خدمت اعلی حضرت خدیو زمان حاضر گشتند که اگر امر انزف صادر
کرد در آستان فرمان کوشش نمایند بعد از آنکه هم در این امر فرمان
تفاوت امان با حصار جانی خان تفاوت یافت و یکی از جاگران باین امر
مأمور گردیده شمار الیه را حاضر گردانید آن تیره روز را خور و در وقت
علاوه خواب غفلت گشته اراده داشت که بمراغهت سلطان العلماء
برستور در کشیکخانه حرم علی عالی بر جای مقرر گشته مصلحت آن بود
امور جزوئی و کلی باشد و اقصی فلیجان از تفاتی است را اندامه مکلف
حجر سر رشته حیات آن مغرور را از هم سبقت و بعد از آنکه در آنست
بناه شمار الیه باین امر چند نفر از غازیان مثل امام دیروی ملک

جولم

جولم و غیره کاران با تمام را با تمام رسانیدند نفدی خان بعد از قتل قورچی
باشی اغار تا مسفت و سولوری نمود و ابدال جولم و چند نفر دیگر از غازیان
سوز خسته و شمع حیات او را تا آب تنع درختان خاموش ساختند و
جمعی از عا که منصور مأمور گردیدند که سایر شرکای حاجی را بقتل رسانند
سرای ایشان را بوزگاه فلک شیکاه حاضر گردانند و خان و عبا
قلی ملک و علی مرزا ایک را در اصل شهر صفهان بسیار رسانیدند و ابو
الفتح ملک در حق قورچی باشی در میدان درد و لجامه مبارک
حاضر بود بعد از استماع این اخبار آمدند که شاید جانی برون رود فرار
بر قسره اختیار نمود و غافل از معنی که هر کس بیاید ازین آستان فلکشان
گردد و سبب ازشت نماید بالاخره جمعی که از دنبال او فرشته بودند آن
مخدر را در وقت به بزرگ آباد که از آنجا تا اصل شهر چهار فرسخ است در
بافته قتل رسانیدند و سرش را بوزگاه معلی آوردند و در قتل خان بلکه
که کوه کیلویه دله نفدی خان با ستاه که از مقدمات خبر بوره اطلاق
بافتند حقیقت را بجز انزف رسانیدند و محبوس گردیدند بعد از قتل ملک

دولت مرحوم اعدو لو خان انک و امی باشی سابق بکر بختن در خان بیک
برادر تورجی باشی که در آنوقت در خراسان سردار بوده مامور شد و قلع
بیک از کلو بقتل کلای مشهور با قاسمی ولد مرحوم امیر کونته خان فاجار که
شیوه دهم اندازی و مخفی ثانی نداشت مقرر گشت صغی قلبی بیک نواد
مرحوم حسن خان استجلا و تقیض اموال تورجی باشی که در قریه علی همایان بود
اختصاص یافت و شاه نظر بیک تورجی تعجب همه اسباب و اموال که
واقع گردان مومی الیه گرفتند مع خان برادر او معین شد و اسکندر بیک
فاجار عقید ساختن موسی قلبی بیک ولد عزیز خان روانه شد و آن کرد
دقیق اموال شردان عزت خان نریمان بیک پوز باشی توپتیمال
رجوع گردید و در آن روز در آن بداری سلطان العلمانی بازگان
دولت قاره مانع بیکام تقیض مهمان کلی و جزئی و رلق و فو و تقاطع
و تنظیم و تسبیح ممالک استعمال نموده از قام و احکام و در آن مقام مطاع
بهر حال در ممالک محروسه صدوری یافت و در کسم این حرف نبرد در آن
روز در زمره خدمت گذاران تنظیم و مسلک بود و بعد از چند روز طی

بجایزه این دولت بسند برده بر تیره قورچی باشی گری و توبرت قرار
گرفته الا و از خاقان رضوان مکان سرافرازی یافت و منصب انک فغانی
بستبکی دولت قرار گرفته الا و از خاقان رضوان مکان بابت پناه همی
فغانی و امارت دیوان بجای جاهاه اعز بیک غلام خاصه شرفه بخت
و امانت کوه کیلوید بقولدر قاسمی در روز هفت شد و موافقت بخت فغان
عظمتا بیک مسیح نسفید تو مان قرار یافت و الکا و ابرقوه به بیک فغانی
مفوض گردید و در دروغی و از سلطنت فردین بکر قاسمی بیک و بیکس صغی قلبی
بیک تیره بی باشی و نیزه بامام و بروی بیک و شتر از ساد او بیک
از سطا و پوز باشی علامان که در آن روز حضرت شایسته محمود بود و بدین
یافت و سایر جماعت از قورجهان و علامان و غیر هم که خدمت و
اختصاص از ایشان بطور رسیده بود و اینهاست و صلاح فاجاره بر سینه
گردیدند و این تقیض علی که جرح و برسان بان عزت عالی پناه محمود
بیک بودی اقبال نروال اعلی حضرت علی الهی به دولت و اسامی که
بجایزه این دولت بسند برده بر تیره قورچی باشی گری و توبرت قرار

بشیر است خدیو جهان در وقت امید که پوسته سادست
در سر عزت بوجو و فایض خود این بر کنیده خالق جهان
آراسته بوده درگاه این مفرح و دهم لمجا و ملا و ناسا
افقت اظلم ما دمتع در مودن شراب و سایر محرم غیر مشروع ذوق کسان
محمدت حضرت عزت کاروان حروف و نوتش را که ایجاد
خامه روزگوشور نمودند مانند فوج مور که بر شمشیر عبور نماید با
زقار بسته محو کلت و محبوبس خلاوت صحبت میسازد و قمر آله
تم حمد الله که بس از اعطای تربیت محمدی و ملت احمدی پوسته
این نوهر دالار انجاریست با سببان بشیر از مغرب در دل عقل کا
از ماراج سارق سنگ لقص و هم حافظ بوده که شودن ابواب دیده
بسیار راه دخول بیت المعمور دل خدای سانس برین در دالان تو خا
بازوی سپهر اساس برود نموده ولای حضرت حر لغوی و اولاد
اطهار را حط آفتاب بر که حق این دره آتاج ایمان ساید
از دوع اس آفتاب بی کسوفت جان ارباب شکر است مهرا

ای احدی شانی اثنتیست احرام را از فضل تعمیر خدیوان خدای اس
ز لولیا ماوی گرامت نموده و لا یقل سعی فرمان دمان حق بین
روای این حرمت خدای ساسی زدوده و چهره صدق و حق را
که از نجوم تا حرمان در متن تقدیحفی و محجوبت بدور با سنان
جانستان بر کنیده کان این سلسله کلید چون مهر جهان تاب جلوه
ظهور داده و از جوهر شمع و چشمان روشنائی این دو دمان والا
مکانی ذام در راه اقتدار اهل بطلان تها ده حرمت نبش این
مرام آنکه از بار و دست عمت بهار علی حضرت ظل الهی همواره طبع
این حدیقه طرا حسن اعتقاد را بر استن کلبان شرفعت محمدی
علیه و آله افضل الصلوات و التحیات سر مایه کفلی که بر منت
نموده چنانکه کردش سیر از در مذاق رعیتان دوران عام
ندلان شرفیت مظهره را کفقت اقدوح مد است عمت بلند
درینت پوسته در ایام سلطنت و الا عموما و در این ایام که شد
و آرت بوجود در سلطان العلمانی در استیحه است حکمها

معطوف بر است که در لک شرح از دست انداز بهرمان لا
ابالی مصون بوده زلال اطاعت باری در بر هر کاری عمار الا
نیز در درین ایام که این بیت علیا مانده که هر تنگی است
نیاید بر این کمال پوشیده فرمان بهایون ترقت نهاد ماقت
که در قرز که از بی بدری و خود را می با یک دید و خویش برست با
احتمال ط درست دار دای در دامن کشیده از جمله لی زور
قدم حرارت لغتت اما دم و ایسته غایه مینا و هودج نیال
و خایمان کردن صراحی نگار و ویر که چینی و برش روی دور
از روی واسع مترمان تی کلف لا کند ساز و مینا را از انفعاً
و معنی قالیب بهی کردید و بهانه را ای می کردش از کار را می سو
بر دست بهر سیده ریختن از شک خوبی نداشت عذر خواه کنه
بطک در بی با مان حیرت چون کشتی طوفان زده قرنی اصطرا
و مفراری کرد ز کشته تا که رفیق شیا زوری آمده است این
و حشت خنده انقلاش به شک مانند حشر در آن که گستی

عیش میثاق بران جریان داشت وقت مهم این حکم نافرین او از موی سر
ساخت نوع و س دت که از لغت و ضرب و نطق هر خلق ارباب
اصول بود کوشش از گوشواره علاج بر دست کجا کجا حرف تر تقاض
و سمانه از جالوت تپی دستنی هر یک ساغر کل است زاده تا کنگ
معنی خود کرده که کرد دستنی بگرد و کینا با شکست خود آلوده از نام
نوشته که داخل نرم میک را نشود از بسیاری ریزه شیشه و بهمان
پیک خیال و بهمان تو هم که مبادا افکار شود و از سیه وسعت آباد صفا
بازمانده و در زوایای بجاد لغت و ماغ از و اگر نکرده بود دل عاشق از
نگاپوی طلب معشوق در تنگنای سینه آرمیده هو از ترا کم شمیم ناده بعلی
بر خاک بی اعتساری ریخته تا میزد حساب عشق تو من و سکر به را برد یمانی
عشق بر دوشش بود که شمیم آلودی ندیم که مبادا بهمت کسی ز قنار
شکره هفتاب تابشای شود از قلوبی در حساب بر نمی آرد و اماره حناط
استناه صوری آب فراغت بنمخورد با ابله اودی انقلاست ساهمانی
فاطر جابوز از نسق این امر که در زمان هیچ یک از بادشاهان صورت وقوع

نیافته بود با کله فارغ کردید و چون پوسته نوده کساران و میکان را رها
عیش و بستیاری زمین شادمان نازری و هنگام آریان نخل بر کاری و نا
پیر کاری آراسته می باشد ازین رکود تو آتش را روح در وقت تمام
بهر سیده بود و درجات خانات و محلات بسفل مقرر و معاضدیت
باشد که دشمنان خیلی بی آوند علامتیه اشتغال داشته و آریا که نفس
همی را بر قوت عاقل چیره دستنی حاصل است و بجز کیشطان از هیچ میم
عدول نمیناید جمعی کثیر کرده آرد و مبلغی خطیر بر کار دیوان بصیغه مال بعنوان
ترجمان میرسانیده اند همت والای علی حضرت ظل رحمن و جده کور را که
ببلجهای کلی میشد هسل انگاشته امر فرمودند که آن بدکاران را از در
زبور پنهانی نموده نگذارند که من بعد ملک افعال شنیعه کردند و بهت از دیار
روح شریعت مظهر مقدسه از آمدن را تیر از نخل بوستن دوری و فرود
و بیعت جناس که شایع شده بود و بهیلهای آن میفرود خستند منع فرمودند و با
بجهت ممانعت مبلغها تا صدمه ششم بفرمایند و بزرگ اسعاف فرود
نگردید امید که پوسته از گان شرور همین دولت مستیس بقوت دریایی

از شرور

از خرد و معین میشد باد **سرفروزی** یا **قین** را **قسم** هر وقت بر تیرا **جمعه** **طلوع** **نوی**
چون از روزی که در همان قضا نهال ابراع را در بوستان قدرت کامله عز
هر نهالی صبح بخیزی و هر شاخه بد برای بریت و شمول آنمی و عوم این
بر تیرا نیست که هر کبیا می زبان اینها در آن گشوده و مرآت هر برک سبزی صورت
و قوع این تماشا نمایان گلشن ایجاد نموده هر گاه محسوسات ظاهری که مکر از آب
و گلند و آینه این امور توانند شد و چشم اخلص و اعداد را که جنبه آن زمین باطل
و دانش منزلت و قوع آنمی بر وجه تمام داخل توانند بود و بعد از این امر سعادت
فرجام نهال اخلص این بمقدار بر نزدی علوم عقیدت و صفای طوبت و درین
سحاب الطاف خرد و آن لباس حضرت و نصارت پوشیده بر تیرا جلوس می
سرا از روی یافت و پوشیده علا و بندگی این آستان عرس بیان ترا خجسته
آستان رسانید پوسته مامول و مسؤل است که بر نهانی آید و مثنوی نوی
ساگک طریق مستقیم رضا جوئی اعلی حضرت ظل الهی بوده نقد جان را بر
سفیدی صرف خدمات لایق و فی اتمت صلاح و فلاح است تین سدا ک
رفیق آرد مندرج است نماید چون قران قضا خزان

است که جوهر و اوقات زمان اند تو امان در سلک ترک شد مانند صند
با وجود میرانی امرا بودست عاقله از سخا میمان رحمت حضرت
استدعای دراری ولای مظلوم و مشورین میاید که ما خود کم نصیحتی از عهد
این امر سلف برون تو اندام میاید که چون تپیدی و بی نصیحتی کف
بارگاه که میانت از دربار الهی حصول مایه میاید کرد **آمن نزد محمد**
والی ترکستان بر خراگه خلائق چاه چون بود مکنات بمقتضای حکمت
بالتوا حوت و لینی در ارضان بی نوع است آن که بهترین شیخین حکما
برگزیده مستوح تاج امتیاز سازد و هر روز امری که موجب از دیا ظهور
ایمطلب بوده باشد مشاهده دیده از باب بصیرت میگرداند که در احوال
ایمعتی فردی از فرسودر احوال مامل نماید و یکی از علل است دولت
اعلی حضرت ظل الهی اتمام سلطنت پناه در محمد حان والی ترکستان است
که بعد از بنا وجود امام قلیخان که آمدن مت رایه بدرگاه علی سب
در کیفیت روی نیاز باستان خلافت نشان آورد و تقصیر از احوال
اگر سلطنت پناه مت رایه بعد از امام قلیخان بر سب است آن

مجال از روی استقلال مکن گردیده کوسس اقتدار و اختیار بلند آوازه گردید
و چون در همان ایام اسقفیاز خانها و الی اورکج بدرد جهان کورانی برده
بعالم بعاد طت نموده بود از و خطی که شایسته تعلقه طه سلطت باشد
بود در محمد خان محمد قاسم سلطان نواده خود را با گردی انبوه مان حردود
فرستاد بی ارتکاب رحمت آن محال را محیط تصرف در امور و وقوع این
امر موجب از و باد نشان و شوکت او گردید و بنا بر حسه من بر او خا
نقود و اجناس یکی همت معروف بر آن میداشت که از نظر العین مستقیم
و اجناس انچه هر یک از امر او سپیدی و رعایا را باشد نقل سرکار
خود نموده و در مضط آن اهتمام نماید تا بر این از اسب شتر و املک و غیره
نولک انچه تر و هر کس میدید بجا صکی خود منسوب میگرداند تا اگر امرای
بخارا که میبوده باین اشن و جماعت بلخ بنا بر هجتم عماد کرد و دست
و بفاق ارتقا و داشت تحمل سلاک سلطنت پناه بود کوز تا و در
و باقی نیوز را که یکی از امرای معتبره او بود که است بر آن بخشند که در حدود
تا سگد بر از بقه اطاعت نیند و سالیک طریق با فرمانی کرد و باقی

بورجوب تو طیم و تمید ملتوش و سایر امرا عمل نمودند محمد خان چند روز
را بر کردی و ولد خود عبد الغزیز خان بدفع باقی یوز نامزد کرد امرا با این عزم
چند منزل چوده در سه مرتبه بخارا توقف نمودند و مانی الضمیر خود را با
عبد الغزیز خان در مقام اعلان آوردند نخست عبد الغزیز خان از غمی
ابانعمه و بالآخر فوجناوس سلطان و حب جاه و ریاست که مجبول است
بتقلد امور سلطنت راضی گردید و الامان از نیک و اجاره بخارا که حسن
نامند بعض اصغار این خبر شروع در تاراج اموال و کسب ندهند
نمودند که سلطنت ساه خان را دیگر مجال توقف در بخارا نماند و
در بخارا استعمال روانه بگردید و عبد الغزیز خان ماملتوش و امرا
داخل بخارا شدند و در اندیشه آن بود که نذر محمد خان را از بلخ نیز برود
کرده ولایت ترکستان را بلامنازعی و منشا کی تصرف نماید و نذر محمد خان
بعد از دخول بلخ با معدودی چیز از امر اکبر فاقه او آمده بودند
در مدبر استخلاص ملک بود چاره ای داد و دهس بر لشکر می کشود
در ایست قلوب و کسب ضمای طواریان سعی نمود و چون

داستان

داستان احوال او اینهم گشته بود هر یک از ملازمان که استیاضت نمودند
بلا توقف نزد عبد الغزیز خان می رفتند و چون سلطنت پناه مذکور را در توفیق
بر اقوال و اعلان ایشان نامده بود کتاب ترود کلمه می نمود و بدین سبب
عبد الغزیز خان و تبعه او چیره دستی آغاز نهاده هر روز مجلسی از مجالس
را تاخت می نمودند بعد از وقوع این امر سلطنت پناه نذر محمد خان را راضی
بر این قرار گرفت که از بادستان بماند و در استان استمداد نماید غافل از اینکه
ورود این جماعت باعث از دیار پیرانی شارا می خواهد شد تا اینکه
بادشاه هند وستان مراد بخش ولد خود را با علم دان خان و جمعی از امرا
نصوب بلخ فرستاد جماعت مذکور بهر مجلسی از مجالس که وارد میگردیدند
صاحبان شعور و مستحفظان قلاع بنا بر آنکه معاون و معاضد ایشان
خوانند بود ایشان را در قلاع راه میدادند و نذر محمد خان بسبب احتمال
اوصناع از حقیقت کاریش از آنجا باعث مذکور در داخل بلخ گردید مطلع
نگردید و بعد از ورود بلخ که از کیفیت المانع حاصل نمود و دیگر توقف را
مجالس پناه کشیم استان عرش نشانی او صحت گردانیده با اتفاق فتنه محمد

سلطان ولد محمد قاسم سلطان نبر خود که حاکم اورکچ بود و بعد از اختلال
احوال نذر محمد خان اناورکچ سلج آمد و نذر خان ندبور می بود و از درگاه
جهان پناه که در بدقتین کردن محمد یک علام خاصه **دین پادشاه** **محمد علی** **یک نادر** **محمد علی**
محمد علی یک نادر چون سلطنت پناه نذر محمد خان از خود نمود و از خود با
ولد و پسر زاده خود و معدودی چند از وزبکان بچوالی انکار و رسیدند
علیق خان بیکر سکی مر و غلام خاصه نذر نذر و در دست راستی اطلاع حاصل
عموده جمع را بجهان نزاری تعیین کرده حقیقت معروض پناه سر ز خلافت
مصیر گردانید و اعلی حضرت ظل الهی که مروت و مروتی و غربت نواز
ابا معنی شود که پیر ایشان است محمد یک پادشاه را با مبلغ کثیر از توابع
بزرگی ایشان با استقبال سلطنت پناه ندبور در ستادند و از تمام واحکام باسم
بیکر سکیان و اماره نظام و کارکنان ممالک محروسه صادر کردید که هر شری
انسان نزل که سلطنت پناه ندبور وارد کرد نهایت تعظیم و تکریم و توقیر و تحویل به
تقدیم رسانیده در لوازم خدمت کدایی و مومنداری دقیقه فوت و در گذشت
تمامه و نامه محبت تمامه باسم سلطنت پناه ندبور بقیل بر نفعات کوناگون

محمد

صدور یافت و نظارت و اقبال پناه پشمحمد علی یک ناظر موقوفات را که در پناه
محمد در زمان نواب گیتیستان فرزند مکان علی بن آشتیان و نواز خان قان
رضوان مکان از بار یافتگان بساطت و رائق و فائق امور بود و خدمت
مهمان داری سلطنت پناه تعیین نمود و مقرر داشتند که بانقود و اجناس بقیاس
متعاقب محمد یک روان شود ایالت و شوکت پناه محمد قلی خان اشک آقایی
باشی حاکم الکادری نیز مقرر شد که بعد از نظارت پناه ندبور روان شده در حین
که سلطنت پناه ندبور وارد انکار میشود و لوازم خدمت و میزبانی تقدیم نماید
متذکره را بدرگاه معالی آورد و چون سلطنت پناه ندبور بر سیل استیصال و
درگاه معالی بود در انکار و در روزی شش توقف نمود و بر سیل المنار
روانه مشرف مقدم معالی شده بود و محمد یک در شهادت ملاقات خان ندبور
عموده با بقیان روانه درگاه جهان پناه گردیده بود و نذر ترضی قلیخان بیکر سکی
مشهد ترضی و میرام علیان حاکم نیشابور و محراب خان بیکر سکی استرآباد در حین
ورود خان ندبور با کما معلقه بایشان هر یک با تشون و لشکری از صدقون
استحقاق نمودند پیشکش و ایا را لایق گذارند و نظارت پناه که بجهان نزاری تعیین

شده بود در کار نظام ادراک اتفاقات سلطنت پناه مذکور بخود نفع و در حساب
بیشتر که از دربار اقبال رسال یافته بود با چندین راسل سپه فرین برین و در
مرصع بچو ابر قحطی به بند محمد خان مذکور رسانید و تار لیر را از نصاب ده این حال
استظهار مالاکلام بهر سیده در آمدن ساعت می نمود تا وارد کار کشک
اقاسی باشی که در میند ایالت پناه مذکور نیز تزل و از مرغان بسیار و تحت و در ایالت
بشمار از نقد و جنس و اسب و شتر و غیر ذلک گذرانیده لوازم سد و جهات بقیمت
رسانید و با اتفاق روانه درگاه فلک بشگاه گشته حقیقت موقوف عرض رسانید
زمان نمایون بقادر پوست کتو ایف ام و اصناف بنی آدم از سادات
فضلا و سپاهی در عیاد و اهل اصول و نعمت و در باب معارف فوج فوج به
استقبال خان مذکور شتافته ابواب عیش و طرب بر روی آن خان کرامتی
منشع سازند و تهریه هر اغان اطراف میدان نقش جهان نموده آستان بزرگان
اسکال و تماشای ترتیب نمایند که در شکای توشه و در یک اعجاب کاری خود در ادراک
امر عیبه ظهور رساند و از منازل مردم میرزا انی اعتماد الدوله که بچو حکم سلطنت پناه
مذکور میباشد ماقریه دولت آباد که مسافت آن سه فرسنگ است و این کس از

از زلف

از زلف و مغل و دیبا و شش نمایند از انجام این امور معروض باریا فیکان بر اوقات
باه و جلال که دید که خان مذکور وارد قریه دولت آباد شده که با کوه مردم
با استقبال شافته از در در و پنجاه مبارک تاقریه مذکور در و در قیاسی از سوار پناه
صف کشیدند و پای انداز بیجی که امر شرف غرض و ریاضت بجهت کرده که بدو عیبه
خلل الهی نیز عمر کار دولت و معنیان اقبال با ارکان دولت و اعیان حضرت
خاصان و قربان سوار شده استقبال خان مذکور نمودند و در انتار راه ملاقات
واقع شده بر روی اسب یکدیگر را دریافتند و چون مرکب خان مذکور بچو علی
مسافت بعیده ماندگی و فرسودی داشت یکی از جلوهای خاص را که فرین برین
و انجام مرصع قحطی بود بخان ذی شان عنایت فرمودند و با اتفاق متوجه شهر شسته
در انتار راه صاقل کلمات دلپذیر رنگ کلفت از آینه خاطر آن خان
بی نظیر فرزند و آن اسیر سلسله الام و مقید دام حوادث ایام را بفتح لسان عجاز
بیان از قید کدورت برمی آوردند و در آن روز کثرت سوار پناه دیده بود
که آسمان نه شد جهان افزور را در خاک پنهان کرده بود و دیده روزگار روز
سینه زاری العین خسته شده می نمود و ابیات را قلم را بر زبان مسیره انداخت

نفس مرد و مرکب درین جایگاه با آتشش سوی شد بیکه بسته راه شمار سپیداندا
کس همو اخط بود از برای نفس و در آنروز عجب فرمان لازم الاذعان در
باغ خاصه شریفه شهوت بخانه واقع در دروازه طوبی بنام شاه آراسته
مطعوبات و مشروبات بی اندازه مهیا و آماده گردانیده بودند نواب اعلی حضرت
ظل الهی با اتفاق خان ذی نشان در باغ مذکور فرود آمده مشغول صحبت و عشرت
گردیدند از باب طلب بریک که در فن خود بارید بعضی نغمه کامه آراشته تیرا بنیای
ریختن و نواهای مختلف ناپید را حلقه در گوش کشیدند و اعلی حضرت ظل الهی که به
وضیح زبانی و شیوایی از ماحدایان جهان ممتازند از هر کوه مطلی سخن در پرده
بنواد و کلمات اعجاز آیات آن پادشاه کهن سال را عریق که بحیرت کردند
و چون محل حیرت نموده باشد که برهوشنای خود و ورین در عینان ریغان آساید
حادی چندین مراتب کمال که اکتساب برکات از آن خود مندان و انس مذوز را
در مرتبه تمامتادی بدشواری حاصل میگردد از آن بعد از کشیدن مطعوبات
و مشروبات و انقضای صحبت سوار شده در شهر گردیدند و تا دو هفته از مبارکه
بمبارک بوده خان ذی نشان را از انظار روانه مری که جهت ایشان تعیین نموده بودند

شرح آتش بازی در خانه نمودن خان ذی نشان در محفل خان میر کبک خان چون چراغ
دولت بر یک از فرمان رویان که بصورت حوادث منطفی شده پوسته از شکوه اقبال
ایبی ایضا این دو دمان والا استیز و مستفی گردیده و هر یک از فرمان رویان
که باقیاس انوار دولت روی نیازبان آستان که مرجع آمال جهانیا است
آورده اند انواع انعام و حرمان یافته اند از این نگاه صید والا که نوازه تجلیات
الهی رسیده است چنان بر تو افکنند که خلوت دل آن خان و لاشان را که از دفا
حوادث روزگار تیرگی اندوده بود تفریح چراغان و عجب کاری استادان
آتش از ظلمت زد او فرود بخش گردند و شب بخدمت مصنان المبارک بموجب
فرمان واجب الاذعان نهنگامه بر تماشای کم کردید عمارت میدان نقش
جهان را که در دست و صحت نمودار آسایش است از روی خاک تا سطح بام
که محارک کینه افلاک است که اکتساب جمع و چراغان آراسته **قطر** چراغ افروز
از اندازه پروان در آتش شد زین چشم کردن جهان کردید کلشن از کوی
سرمه آفتاب انفاق کوی نزد لها در غم گردید رفتند بیکدم شد کلمات شگفته
استادان آتش بازی شکل و تامل مجاز که مرتب ساخته بودند از شراب شفیع

زکات چهارم شک و این قرین نوهستان و دست افشانی سماع صوفیان میکرد
اعلیحضرت ظل اللهی با اتفاق خان مندو در سال ۱۰۲۰ و ششماه مبارکه بزم افزون و کما
آراشده تماشای آن بزم غریب مسخودندان خان و اشکان و منوبان از حلقه
آن جشن دیدیرتجلیات عموده ضمن غنهای اندوخت را با تاش دکلمی آن هنگام
میخواستند تا نیم شب باین دستور با بنا جشن و سرور گرم کردید و بعد از آنقضای
صحبت که نهنگاه آسایش و از راحت رسیدند محمدخان بابینوبان دستوری
خوبه روانه منزل خود کردید و بعد از وقوع این جشن هر روز بتفقدی آواز
و تکلیفی بی اندازه خاطر خوبی خان مندو بنمودند و در همان چند روز بنا بر کبر
طی سافت عبیده مزاج مند محمدخان از فتح استقامت عدول نمود و حقیقت این
معنی معروض باریا تمکان سرادقات جاه و جلالت کشته نخسته حکمت و عدلیت
بناه جالینوس الزمانی حکیم محمد حسین قلی طیب را که تجرید اندوزی بپوشند
فراهم آورده مامور ساختند که بحالجه اقبال نماید و چون قدم محنت زوم
اعلیحضرت ظل اللهی را در صفای عیقل فرابین دارالتفای امران خاصیت
افراس عیسوی اوست مراعات خاطر همان از برت است غرض عین و عین روشن

مشهد

میشمارند بقصد ملاقات خان مندو بر دیده را از فیض مقدم ترغیب روشن
کردانیده روانه کردند و مندو محمدخان از استماع این مرده دلپذیر خوش دل
خندان شده پای انداز لائق گسترده استقبال نمود و بعد از اصرار خدمت
بان بعد از تفقتهای کونا کون گشوده شرایط نیکو بندگی تقدیم رسانید و
همچنین قدم صحبت زوم حشروان که عارضه خان مندو برزایل کردید بعد از چند
روز کس فرستاده طالب رخصت انصاف و کومک شد اعلیحضرت ظل اللهی
فرمودند که بعون عنایت لکمی و نیروی اقبال بزوال انجراح مرام آن
بناه بجهت ولایت اما چون عکس فیروزی اثر و سپاه نصرت پناه
بنابر وقوع امنیت و اطمینان که بستایری الطاف الهی و اقبال نامتناهی
حاصلت در قضای ممالک متشرعند مناسب چنان سیناماید که چند روزی
مشغول عیش و نشاط و سیر و تسکاربوده مرفه الحال باشند که فرامین و مناشیر
باسم امر و حکام در باب اجتماع عساکر منوره صدور یابد و بعد از جمعیت شک
تامت اثر بقصد استخلاص ملک مورثی روانه کردند آن خان بی اطمینان
بهرت برشان زماغی و شوریده حالی با معنی راضی نگردیده سالک طریق

مبالغه و الحاح که دید چون بسجود برین الوجوه قرار یعنی با مومی الیه صورت امکان
 نمائست بنا برین نفوذ و اجناس بیکران و با دبا بیان هر صریحاً با زمین و جام قحطی
 که در وسع امکان بکنج جهت آن سلطنت پناه و ستادند و ایالت پناه سازگان
 طائفتی را که بزبورند بر صوابه راسته است سردار است کظوفشان محموده بر نفاقت
 سلطنت پناه مذکور روانه که دانیند و احکام جهان مطاع عالم مطیع تر فصد و
 وعز و رو یافت که امر اعظام خراسان که جمعیت ایشان به جهت صورت
 امکان دارند سردار مذکور جمعیت محموده در استرداد ملک مورق سلطنت
 پناه مذکور و ممکن او بر سر سلطنت سعی موفور ظهور رسانند و سلطنت پناه
 مذکور بر افضت بخت و هوش و وصول تاج و تخت از راه مازندران بهشت
 نشان روانه کردید و در مازندران بهشت نشان که غیرت از ای جان و
 رشک فرمای کلشن فیروز کون آسمانت بسیر و سکار است نشان محموده از نظر
 اجناس قحطی که در عمارات و بنیاد آن طه ارم نظیر از زمان نوار کبکی سستان
 الی الان مهیا و آماده است آنچه خواهد شد طرتم انتخاب بر او کشید بر دشت
 معنویان ملکیت تصرف محموده و باین عنوان با سا روخان زبانه خراسان کرده

در

در شهادت مقدس معلی رعل اقامت انداخت طوائف قلماق و سایر طوائف
 او بر یکجمله که از ان خان ذی شان روی گردان شده بودند از بیم تیغ
 بی امان عساکر ظفر نشان کس نزد محمد خان فرستاده اظهار اطاعت و
 انقیاد نمودند و نزد محمد خان بظهارت و معاضدت سپاه ظفر پناه
 گشته در حوالی مار و چاق بجماعت قلماق ملحق گردید و در اندک روزی بسبب
 قحط و غلات که نهندستان تسلیم آن ملک ضیح الفضاضا دادند و هر سبب
 تعاقب و توالی کس فرستاده نزد محمد خان را طلب نمودند و نزد محمد خان بظهارت
 اقبال روانه گردید و آن ملک که اندیشه تخریب آن بدستواری محمود با سانی
 برنت تیزه مجسند سلطنت ممکن شد و درین آید شوای ملک محمود
 که تصرف آن سلطنت پناه آمد قریب پنجاه هزار تومان از نفوذ و اجناس
 از سرکار خاصه و اصل سلطنت پناه مذکور که دید امید که پوسته آستان
 نشان ملجای هو فان جهان و حو قین ذی شان بوده باشد **دستان آمدن**
جان نثار خان دارسلان بیک المجران پادشاه هندوستان و شمشیر حوض
 چون ولایت بدو شرحی که سبق ذکر یافت بر تبصیر و الی هندوستان در آمده سلطنت
 پناه نزد محمد خان بر نفاقت توفیق احرام طوائف آستان فلک نشان بسته

ارادت بدین درگاه معلی آورد و حقیقت یعنی کوشش زود پادشاه نه تنها
شده و در نظر اب بکاخ دماغ آن پادشاه حیرت نگاه راه یافته بعد از
سکانش تدبیر قرار بر آن یافت که شخصی را بر سپیل حجاب روانه درگاه جهان
پناه کرد آنکه از گفتار نرم دیوار آن در پیش سیلاب افواج بجا می آید
کشید تا برین میر غنیر را که بزم زبان دانی امتیاز داشت برسم حجاب نبرد
سلطنت پناه ندر محمد خان دستاورد که نتایج نیردی صوب زبانی شیخ متال
تعلقات نام در محمد خان از قید تسخیر تواند آورد جان تارخان که سه هزار
مغصبه از همگنان امتیاز تمام داشت با دروغان و سوغات و اجناس
قیمتی و جواهر کران بهار روانه این درگاه ساخت و بعد از ارسال آن
اندازه شناسارسلان بیک در وقت ترقی و ترمیم داشت نیز بایک
قبضه شمشیر مرصع با لباس و جواهر قیمتی و نفایس روانه ایراد نمود و جز ورود
ایلیچیان مذکور با حکام مالک محومه بعد از آنکه ندر محمد خان که بیاب و
کامران روانه شده بود معروض باریه سلطان سرداق جادو جلال کرد
و میرزا حسن اصفهانی مستوفی خاصه که در آن خاقان رسنودان مکان جهان
صفدر خان بمومی الیه مرجوع بود و بهماننداری جان تارخان مدین گشته روانه

نند و مبلغی خطیر بجهت اخراجات ایلی مذکور و توابع و لواحق و اسب تازی
بازین و جام و میراق و خلع فاخره معصوم الیه ارسال یافت میرزا
از راه دارالعبادین روانه شده در اکابر طبع با ایلی مذکور طاقان بخوده
ستار الیه را با انعامات شایمانه و الطاف حسنه و استمال کردانید با بقایا
از شوق عقبه بوس استان خلافت نشان سجده در صحن رضوان روانه
کردیدند و در ساعتی که خاطر خواه ایشان بود با اتفاق ارسلان بیک داخل
اصفهان شده بمتری که بقین یافته بود تزلزل نمود و بعد از چند روز نشرف
با پیوس که جهان را لب بدعای آن بارت سرافراز کردید و نافع محبت نگار و
آن چهار نظر علی حضرت ظل الهی گذرانیده از صحیفه زمان که کتاب ستر
الهی است گذارش دوستی و یکتاوی نسبتی که دو دمان بهمانون پادشاهان
را با این سلسله الا تحقیق است ظاهر غرض مستدعی از دیا و حصول یعنی کردید و از
اعلی حضرت علی الهی بنوازشات کونا کون اختصاص یافت و بنویسید عدم تخرص
اکابر سده و ستان و مسلم ماندن آنکه نصد و سیلاب شیخی امان مبارزتان
اطمینان بخش خاطر آن در یوزده که احسان شد و بعد از چند روز که بر خواهد بود
و در آن دوستان خلیفه که کف خیال او از بر بافتن آن عاجز بود و شفقت شد و چون

بهنگامه بزم ملاخذه طوشت و برخواست و گفت و شنید و محصل اربع
و پنج کداری شده بود لازم نمود که سبک تازی و تیر اندازی و تیر زنی
و صید افکنی نیز ملحوظ دید و اعتبار ایالت پناه مذکور کرد و دو کتبه
که مویک اقبال جنگار کلنگ و آه و کبک و تپه و سایر وحوش و طیور حضرت
می نمودت را لیه را از طرمان رکاب بیاویز شمرده همراه بردند و در تیرگاری
از چالک سواری و سبک تازی و صید بازی شیوه چند که باعث تعویظ ایشان
دشوار پسند تواند بود و نظر بر رسانیدن و موجب حیرت تاشایان کوشش
در شکار حوض مای که بجز شکار کوهی فراهم آمده بود یک نقطه مهره تفنگ
تم انتخاب برد و صید که از هم محال دوری داشتند کشیدند بی اختیار صد
مختلین ایلی هندوستان با وج آسمان را بطریق کاین شیوه آمانی تقدیم
نرسید که در عاراد کوه چاین پست زبان ضبط توان نمود و همان تفنگ خاص را
با طبعی ندبور انعام فرمودند و چون از کبک زد و روبرو جبال استانی و
اعلام را سیر پیا و کازر حصاری ساختن صید بر وجه ام میر میگردیدند
خوشتر مشوق صید افکنی فراهم نیامد و بود حکم ناقه جوان یافت که در
ورقون دایم کار از حلقه بر که بیرون از چند و چون گسترده کرده ایاخته

اداب گاهی مطور اطراف عسایات مسانای ساسنهای مقرب الحاقایی
القدر و پیری بیک امیر شکار باشی و کاروان صافی نهادن شایسته خدمت
صاحبان عدل و داد محقر حضرت سلطانی قلند سلطان تفنگچی آقایی
تبریتب و انتظام آن بهکامه مامور گردیدند و امیر شکار باشی بظنات ذرات
لطف و نسق را که تقیض یکباره چون سر کینکین صورت اتحاد پوشیده در
پوشش احوال مردم حرکت که از بی فرسنگ راه دایره که دار استاده تیر
بیش میفشند کوشش فراوان نموده در بوادی بی آب تپه آب و ضروریات
ایشان کرده نوعی سکا شش آن کار نمود که بیابان نوزد از اعباء عطش بر
دایره و در آن شست و برشته تیر آن کارا که همان دایره حرکت مانند
عقد کوه ابراق و انتظام یافت و شیر شکاران بدایمی که کفنج و کفنج کزده
نودمانی گردید و آن کارا که همان عرضیه شمل بر تمام کار و جمعیت شکار بدای
آسمان شکار زشتا و مویک اقبال قرین جاده و جلال در حرکت آمد و مقور
گردید که ایلی ندبور تیر در رکاب طوشت انتساب بوده باشد و بعد از وصول بصید
دای که آه، نظر از طی طول و عرض آن فرسوده کرد و بر از غنا غزالان ملحوظ
گردید و اعظم نقل الهی با چند تواریخ خاصان و اصل دایم گردیده با جمعی کار

خارج دام حلقه دیگر تریب دادند **بجود** آهوان ترکان خودخواه صفت
مزان محمود و کرسن باز دران نکام از شاخ کوزنان درختستان خشکی
شد نمایان **بالحملة** علی حضرت ظل اللهی با فدیویان و چنگتان مشغول صید
افکنی کردیدند سیل خون عزالان روی زمین را بر زمین ال پوشید
و در هر سوی نوارها از آب لعل درختان جوشید و امان اسل و ایره مانند
از خون کفین بود و چشم سیاه عزالان دران زمین تنگت کون چون داغ
لاکه سیمو **اعلی** حضرت ظل رحمن از خندان جالستان زخم را با پنجه مقارن
داشتند و از قطرات خون نخچیر لاله و گل بر زمین میگاشتند **بجود** سبکت
را نگویند بر دی بر تیغ که و صید را جان نیامد در تیغ در اشتا ترسکار در خانه
سارک بر تو افکند که در شیوه حکم اندازی منبت کانی بکار رود و فرمودند که تو
بود که تراز و ساختن کچو بر تیر و کوهر آیدار دیده صید غیران نه کشیده کرد
سمتعا از زبان اقرار با تعلق این امر کو یکا و دید مقارن این **ال صید**
مخوذ از کشته نواب **اعلی** حضرت ظل اللهی در خانه کمان در آمده گفتار را
کردار پوشیدند خروش و فغان از جالسیاران باج کیوان **بجود** چنان
یافت ناوک رخصت کش داد که جوده خواند آیتان یکا **و مر**

حکم اندازی و طغیان ذالی که موسکاف و قایلین مؤثر عینی است **بجود** ظهور
تفصیل این احوال انکه از وقوع این معنی محقر فرمودند که امر او مقررمان رکاعت
در خدمت اشرف کمانداری نمایند در استار آخال ایلچی را بخاطر مرید که چون
کمان بند و ستانین معلومت که تا چه غایت اگر کمانی مناسب بازوی او
عنایت شود بقدر عقده و درین کار بنده و جهد تو اندمخود مقارن این مسکلت
اعلی حضرت ظل اللهی از کمانهای خاص کمانی موافق بازوی مومی الیه عنایت
فرمودند از ظهور این امر غریب تعجبات کونا کون دست داده ایلچی زبان
و محبت سکالی شود و چون از فوران خون صید لباس مومی الیه الایس فرستید
نجان ناهمه سر بلند کردید و بعد از آنکه خاطر از شغل صید افکنی فارغ شد و
ام بصید اندازی حضرت یافته سوای آنچه هر یک از آن گروه را بدست
ان داده تصرف نمودند عدد صید شش هزار رسید و در نهایت کامرانی بمقدور
سخت جوع نموده ایلچی را حضرت انظار از زانی داشتند و ایالت پناه
او تارخان را تعیین نمودند که بر سر حمایت روانه هندوستان شود و ایلچی در
بهائیت **بجود** روانه کردید و از خود و جناس همه جهت در عرض
آمد و رفت **بجود** پاتره هزار تومان و اصل ایلچی ندویشد امید که بچشمه

تأرب در محمد و جان اعادی مانند صاحب حیوانات نیکواری از بهاء
مجموع و مستند باد و قایم **تتمه** درین سال ایالت و شوکت پناه
الامرای العظام رضی قلی خان قاجا خلیف محراب خان که مدتی با ایالت
مرو و بعد از آن با ایالت مشهد مقدس سراسر افراز بود بنا بر خدمات لایق که از
مشاوران و اولاد خود او درین دو دوران خلافت مکان محضه ظهور رسیده بود
رتبه سپهسالاری ایران و ایالت قلمرو عیلتک را متبایز یافت و ایالت الحاکم
مشهد مقدس که کجوبی الیه مرجوع بوده بدستور ایالت پناه و حقایق خان شفقت
شد و تولیت آستانه مقدسه منوره مطهره عرش درجه امامت نامن ضامن که
محرمت پناه مرزا محسن رضوی مرجوع بود بسبب اعدت و محاببت پناه
السادات و اطمینان مرزا باقر رضوی که سبفات کمال آراسته است
تغویض یافت و بسبب یکی الحاکم جو سعید سجده و خان چکر که از مرتبه پور
غلامان رتبه سیاوی صحبت سرفرازی یافته بود و شفقت شد **شرح ساختن**
عمرات مبارکه دولتیان موسوم بحل در بعضی مردان شکران شکر که در
دانشن هیچ امری فرو نگذاشت مگر ده اند پو شنیده خواهی داد و در وقت
بروند و خاکساری پای است لجنایت بلند تا دانه را در بستان از چشم

دانش بر خاک بی اعتباری بیندازد علم خضای نشود و نامر تارک سفیاز و قنا
سنگ خشکت و کداز تن درند به آینه سازش آینه روشن سازد و عقبتصا
این معنی درین سال پای به رفعت زمین که افتادگی و پستی را بر طاق بلند پناه
با آسمان رسید و لوای برتری خاک با وج شریک شد یعنی این خضر و حشر و فتن
و معارضی قلوب جهانیان توجه بنای دولتیان معیله کردید چنانچه خبری که
تغیبه از پوست برده کشای دیده سیندگان میکرد و بعد از تمام این
عمرات علو این دولت بد مدت دوران عدت بر عالمیان ظاهر شد افشا
اچنین بنای بلند پایه از خاک کسوف تنگ مایه بدان میماند که در آنم که در
حالت آید یا سنبلا ندانه بال افرونی کشاید عقل از تماشای این تیریا عمرات
غریق بحر نیست که آیا آسمان بر زمین آید یا زمین بر آسمان رسید امهات سفلی
را از آمار علوی تا اکنون خلقی که شبیه پدر توانند بود بدین عنوان ترا ده و ستر
و برتری و چنین نقشی تا امروز بر خاک نیفتاده و محیفه خیال بر نقش بدین معانی
تنگ و براق فکر پای سعادت در طویل و غمخیز سنگت سگمان شرق و غرب که
از دور و قویق تماشای این قبه زنده داده یا فو تله اندا قلم رابع را آسمان چهارم
نی بیندازند این زیبا بنا را خوش شنید عالم خاک بشمارند **نظم** لوج فلک است ز بالاش کم

طافش از آن نیست محمود است خم لبکه بود و عیش از حد فرون **صرف ندر**
از انجا برون **این کاخ** زرا نندود و قصرند **در سنه** **۱۷۱۵** **۱۷۱۵** **۱۷۱۵**
تیمور پشیدار باب طبع و اهل نظم در باب بنای آن تواریخ گفته و بالامر تفکر
کوهرهای آندار و عالی سفته اند از جمله این صراع مجاط و نادایران مدارای سلطان
العلمای رسیده بود که **مبارکترین** بناهای دنیا **با لغفل** همین تاریخ **تاریخ**
آن زیبا بنا مشقوش است و **راقم** **حروف** را نیز ازین تاریخ **مجاظر** رسیده **که نظم**
مرحله دسترای خسروایرانیان **ای مبارک** منزل عیش و نشاط جاودان کی
توان کجا بد شرح و عیش را در سخن **کوته** از اندازه عرضش بود طول بیان در شرح
برزین هرگز نمی آید سخن **زنا** که فریش آستان اوست **سقف** آسمان هر کجا باشد
تماشای تماشای ممکن است **رفته** **چون** **صید** **تویش** از قیروان تا قیروان **کلمتی**
که ابتدا او اشتهای اشتیاق سایه او را سواد کشور بند وستان است چون این
خانه از شاهی که چشم عالم است سال تا بخش از آن شد **غایه** چشم جهان دنیا **دیده**
جهان کرد که چون صبح بکن سال بر کرده **فاک** **گشته** **اند** **محقق** **از** **که** **نوع** **عرو**
از مادر خاک در وجود نیامده و دلیری بدین زیبا می کلکو در ریاضت کی
مردم فری نالیده **بیشتر** **و** **نشین** **وقته** **اش** **کردن** **نشان** **نشین** **از** **نشان**

نارنج

نارنج بر آسمان امید تا قوه کردن در اضطراب دور است این بنای ریاض
السبب منزل دولت جاوید این حسنه دکامران **باد** **داستان** **نخست** **بیا** **بول**
بعضی **فخر** **دارا** **قوانین** **دار** **و** **فتح** **ان** **ولایت** **تا** **باید** **کرد** **دک** **سلطان** **قدرت**
کاملایز و توانا که جهان مکان و شهرستان زمین و آسمان نیروی قهرمان ترکوت
و جیره دستی عدالت و سیاست او نظام دار محمود که ربع مسکون را که سوره گاه
صد رشیدان بر سر پر تو بلون و مطاف حرمان محل نشین کرد و دست بیماخی
اقبال پروالی شهریاران و توسط تحت بلند تا حداران از دست انداز ویزائی
و تاراج ناسانای محافظت و محارست نماید از نجابت که دیده دوران **قیومین**
و در بخش اندوزان صاحب یقین **سقیط** **و** **آگاهی** **سلاطین** **عدالت** **آین** **را** **دور**
محارست **ایلم** **سلطنت** **و** **پاس** **دار** **در** **الحکامه** **حشمت** **بمیز** **با** **عبان** **که** **باید**
دست سعی و بنای ترد و طراوت بخش و نصارت افرای ریاضین حدای مسکود
در استه اند چنانچه از کوه پوشیاری و خبر داری با عبانان **بجود** **نکر** **بکانه**
سینه خود و جابزه ساهان بوستانی **نک** **می** **سازد** **اگر** **کی** **از** **سند** **آرایان** **و**
زبان و ایوان زان پر زوری **نات** **بر** **وشن** **پروان** **صهای** **دولت** **دیده** **آگاهی**
بر **دانت** **مانند** **چشم** **صوت** **مغزل** **خواب** **مغفلت** **کرد** **در** **آینه** **دین** **کلباس**

اجلال از دست داده خاراقتال سوده و فاعبال تو اید بودت الحمد و المن که این
سایه حضرت رحمن و آفتاب سید دانش و عرفان از آغاز آیراق بهار دولت
و میدان از استیلا برای سلطنت بپوشید عبادت بخت بیدار و دل بهتیار
از خوردن آب بهر برک این حدیقه همیشه بهار خیز دارند در اوقاتی که خاطر از
تسلیق امور جهانگیری و جهانداری فواعت حاصل نموده طالب توار و آرام بیا
بشنیدن دستهای باستانی و استماع شرح اطوار و آثار سلاطین سلف که
آبای علوی و امهات سفلی را فرزندان خلفند اوقات تشریف صرف نمایند
و از این نسخه اعتبار که تفسیر نقوش لیل و نهایت در سل کای میخوانند و پیوسته
تجرب و الا نعمت معروف بران میدانند که تلافی خسرا ن و جیره نقصان که در
ایران واقع شده باشد کرده شود درین سال که سینه سابع جلوس علی سر اورنگ
سلطنت عظمی و دارایی کبریت چون خاطر همایون با کلیل از جانب آذربایجان
و شیروان و آنجا و جمع کرده برات خاطر خیر جهان از تمام یافت که
قدما را که در زمان نواب خاقان صنوان مکان علیین آستینانی بسید غلام
و مکه علمیران خان بشری که سبق ذکر پذیرفته از آبادی قهر پارکسار این
دولت بید توانان بیرون رفته بجزیه تصرف و قبضه تسخیر آورند و در

بدست آمده این چنین که ای پیش ازین در کوه وقت گذارند و بمقتضای تو و بزم
فی الامرا کمان دولت داعیان حضرت را طلب فرمودند درین ابواب استعلام
آنچه مقرون بصلاح دولت بدمت دوران عدت تواند بود نمودند شماران
کارگاه خلافت تصویب رای زرین و پیش دیده در و بین اعلی حضرت
ظل الهی محمود و معروض داشتند که شاه مطلوبی که در آینه ضمیر جلوه پذیر گشته
از وصیقت نقص حوا و از استیلا بیاضی مهربان بنا بر علی بن ابی طالب و اتفاق فرما
همایون نفاذ یافت که کتک طوالت و سپاه قیامت حشر که در اطراف و جویب
ولایت ممالک محروسه منتشرند در چمن نظام که از نیلاقات خراسان بسعت
فست استیلا تمام دارد جمعیت نمایند و درین باب با رقام مطاعه با هم بکار بکنان
عظام و امام اکرام و قورچیان و غلامان و سایر ملازمان سرکار خاصه شریفیه
صادر کرده و در توبه نفس در ساعت مسعود که ملک المجهنم ملا محمد شفیع فرخیا
کرده بود با مقربان درگاه و ملتزمان کاتب سعادت از ذرات سلطنت صنفان
انقضات فرمودند قریه دولت آباد را مقدمات فاجه و جلال و اعلام سعادت
اعمال فرمودند **سور** بیرون راند چون انصافان سپاه شدنش دولت آباد
از مکانها از آن فرود زمین **سور** است که دولت انصافان را بخت با آنکه

سوی جماعت کشیک که همیشه بر دربارگاه جاده و جلالت اقبال اقبال
میباشند ساری که مصوره در اقصای بلاد مالک محروسه و مجال توش و
ساله خود تفریح بودند در صحنی که دیده رکاب با از مره اقدام تریف بدست
روشنی می بخشیدند از کثرت درخشدن سنان کرده خاک نمودار صحن آسمان و بسط
زمین متا بدریای سیکان کردید **شوم** عودی سپاه سعادت لوانگستانی از
برجم نیز با سپه موج زن بود در دست و غار جو سیلاب بر کل بعضی بهار
بعد از ورود دولت آباد چون بجهت تهیه اسباب سفر از سپاه واحد بنگر
را بشهر رجوع میشدند روزی که مذکور توقف نمودند و صبح روز چهارم جمعاً
دولت و همگامی سعادت روانه گردیدند روز پنجم باغ مبارک تاج آباد مضرب
سراوقات جاه و جلالت گردید در آن مکان گذشت آن کما حقیقت است از بهر
لی اندازگی لطف و برتری صفای سایر باین روی زمین اعتبار دارد
پایخ یوم اقامت نمودند بسیار باغ دلگشا و تماشا ای آن روز در آن فضی
نشاط اندوز و فرح افروز بودند **شوم** حکوم از آن باغ پیر آب و تاب که تره
از بهوایش کلاب شراب کل از جمله ششم بیان چون کیفیت می رسمت آن
باغ از روی تفران پاکشید توان بنویسید از کل شش و گویم کل و غنچه جارچین

چون

چون غار میل بود در سخن نباست در بر کل عند لیب چو در برده ساز صو
غریب در آن شادمانی ندارد حساب که کل میکند کار جام شراب کنم
نستین کجاست خطاست تفاوت بین از کجا تا کجا است **شوم** خوش است
فردوس رشت که چون شاه سروی ندارد **شوم** چون آمار را پیش از رسیدن
دارالملک خود بریدی انداز باز در لکتن می باشد در همان چند روز عریضه برسم
والی کرختان و جمال خان و اقلیدرگاه جهان پناه رسیدند **شوم** بر کل طم
والی کرختان کاخ که از زمین نواب کبکی استان فردوس مکان نامر و لو
عذر و مکافراشته سالک تقیم تا به اطاعت و انقیاد می بود درین ایام
مسیح عبا فرشته شده بداعیه تاخت کاتیل نمازم انجود شده بود بعد از تو
حقاله و مقابله و امتداد مجادله و مبارزه تا مقابله و مت چو پیش مصوره نیارده
آواره دشت ابار گردید و او دمی زای ولد او که بید حرات و جلالت **شوم**
در آن شهر عموش خان و سایر کوفه کرجیان کاخ بد بود در بهنگانی که **شوم**
سپاه روانه مجال بوده در آن راه دو چار جمال خان و غازیان فراتر
در نظر وین دست خط است باستعمال سیف و سنان و زو پین و تیر و کمان کشود
بعد از وقوع کید و اغلو سبب سلامت شوند و او دمی زای با خید نواز صفا

وجودان که بستان از ساغر شمشیر درخشان غازیان مست شمشیر ناکواری
میکرد و بسبب وقوع این فوج بین کل بستان کاخ تبریز او را
قاہرہ در آمدہ حکام و محافظان بجز ضبط نفوس و تنقیح الکمانہ محفل
تعمین نموده و روس آن کردگستان نیز عنقریب مقاب عراض بنظر
بجای اثر میرساند رسیدن این خبرت سرتا سر که از مناسبت حصول مرام بود
یکہای خوشی و نشاط تکمیل و عنادل قلوب بستان این دولت را
بر شمشیر شکستی و انتعاش نعمت سر کردید اعلمت ظل العالی این فزونی
را انوار اتمام حطال است از راه کباب و سیاه کوه توجہ خواہ کردید و بجز
و فوضیون تکمار و ملاحظہ اسپان هر حرکت آن تو سکار که در واقع آن وی
بلا پیشی بنمایند آسودگی مرا که بسپاہ و نعت آمارا کار مذکور است
مضرب صدقات و افاضات سعادت فرمودند و در ایام توقفت هر روز بقصد
تسکین و آسودگی و خوشی میدادند در ایامی که مجال مذکور مضرب جناب
اقبال بود جنس و سلطان و بابا حاجی سلطان و سایر رئیس سفیدان این
که در کجا بلخ بر سر زدند در صین انقلاب بکستان و آمدن مذکور در کجا
کردون تو امان با کجا خراسان آمدہ بود و بجز بلخیم سا با غزت و قبض
استاد

استاد

استان سلطنت بر فرازی یافته مورد الطاف و اعطاف شایانہ گردیدند
و در همین ایام مهدی خواجہ بلخی تدر محمد خان که بر نیروی اصرار سعادت خدا
این استان بعد دوبارہ سلطنت بکستان فتح کردیدہ بود و بلخی ابوالغاز
زان و الی اور کج که او نیز جنیدی در درگاه فلک بشکاه بر سر دہ در سلک
را تہ خواران نوال انتظام داشت و بعد از فوت سفید یار خان برادر
کلان خود معاجضت این دولت و الامرا و ملک سلطنت خوارزم عتلا
یافته با نامه اخلاص آمین وارد کردیدہ سجده و پاپوس شرف مخزن
و مسابی کردید و چون خاطر ولایت مذکورہ از خبر توجہ موکب خود بسمت
خراسان در تزلزل و زکام چہرہ و سکون تان ازیم و بر سر طحطه فطیہ در
تغیر و تبدل بر دالخی ابوالغازی بنان را تمحول خلع و انعامات ساخته
رحمت انصاف ارزانی داشتند و مقورش کہ یعقوب بیک توجہی خاص
شرفیہ بر فاقت بلخی مذکور تدر سلطنت پناہ مذکور رفتہ اورا از حکام
مبارکی قلیت و استوار قواعد خودت اخبار نماید و چند راس از پان تازی
مرا بخانه زاکہ بر جدای موری رسیده بود با امر او اعیان قسمت نموده
عباد و مری بخت و را بنامی اقبال در حرکت آمدند و در اتنا راه سپاہ

حضرت پناه و کتظرف انرا نام او تو جیان و غلامان و اقامان فوج فوج
مانند جد اول و انهار که داخل دریای بکران کردند عجب کتظرف انرا می پند
بعد از ورود و تقصیر طیبه بسطام چون آن مبدی بنی نظام بکثرت عیاده و وفور
انبار استهانت داشت در آن مکان محل اقامت نام داشت و چون در حین
عطف عثمان بکیران غریت نصوب قند بار سواران را در راه با کشتایی
و اقلیم کیری در اطراف و اکناف انتشار یافته بحسب مع و سید و بعد دور
و نزدیک رسید سلطان ابراهیم چون کار خود از عالم خرم و دور بینی که سواد
این سیلاب قلاع و بلاد و توجیه بغداد بوده کاح شکست آن سلطان و الاثنا
را ضرب و ویران نماید و او را طبعی کاوان بر سبیل تعاقب و توالی بجهت تشدید مسایله
و داد و استعلام احوال روانه بارگاه جهان پناه نموده و یکی از انجا در قصبه
سطام وار شده نام مشتمل بر سرسوخ توابع صداقت و الفت و طلب فیل که
آنرا تغیر و دستاوردن اطمینان ساخته بود و بنظر ان حضرت رسانید و مظلوم تر و عنایات
و التفات و مورد عنایات و اطلاع پادشاه باشد و محمد علی بک و لهر نام بک
نورون سفارت و زفاقت اطمینان بر تعیین شده نام مودت تمامه از انجا در
مجتهدین شرح دوستی سردود در خیر تحریه در آورده ارسال یافت و مقرر شد که یک
مرد

۱۲
نیز فیل که در دار السلطنه فرعون بود باصل زینت و سایر اسباب تکلیف و
چند کتظرف انرا کلازم باشد بر سر راه اطمینان مذکور حاضر سازند که در حین
ورود با اتفاق شد پادشاه و الالاجه مذکور زنده و در همان ایام لازم نمود
که سایر اطمینان سلطانین را که دریای تحت خلافت محمدیه روانه نمایند حین
قوتش یکی اطمینان عبدالغزیر خان را با بغامات حسروان و خلع ملوکانه از فرات
بخشید و مهد بخان سلطان عرب بمقرر نمودند که با اتفاق مومی الیه روانه
شود و در اطمینان بک و لهر حرم فراق خان بکلی یکی سابق استر اباد بجایست
مدرسه خان و زفاقت مهدی خواججه اختصاص یافت و چون والای سنیت و
سزاشای حرات نمی پسندد که بی سبق انبناه و اکامی قصبه سبق انختم رسد
مخاطب ملوک و سزاشای حین خطبه محرفه که بخت یکی از طرز زمان ادا سفارت
با نامه مودت تمامه در پادشاه هندوستان و ستاده طلب طلب قند بار که
سپوسته و تصرف سوبان این دولت عظمی بوده نماید اگر بلاستاره احوال
سلیم نماید بنای مودت طرفین از تطرق و خلل مصون و محروس ماند و ستاده
سرامی از کتاب منتقت و الالام در اغوش حصول آید باشد و اگر کشای پیش
مردم دیده بصیرت ساخته شود حال نمایند از کیفیت نهفتت عملی ان

اطلاع یافته باشند و نامش معانی مژده بن مرتب در سبک تحریر آید
نقل نامه که تبارک الذی بید الملك وهو على کل شیء قدير
الذی خلق الموت والحیات لیبلوکم انکم احسن عملا
وهو اللطیف الخبیر جوهر زواهر نیایش بیرون از قیاس و لای قیاس
محمدت لایتنای اساس که در قیاس خود خورده بین دقیقه تناس برعل
و یاقوت آفتاب و ماه راج آید نثار بارگاه مالک الملکی تواند بود که دور
کردن اضداد را از جامعه خانه تالیف و ترکیب لباس اتحاد و التیام بود
کجور کوزا سر و خان روز استار کرد آید ز اوراق پریشان وجود
انرا که مخایف کتاب حکمت آبی و الواح طلسم خدائنامی و آگاهی انداز
رشته التیام شهر یاران عدالت شعار بشیر ازه امنیت و عافیت رسیده
ساکان ظلمت که امکان که گشته گمان تیر حیرتند عیاشی ضیاع جموع عقول
انبا و سلاطین بر براطه استقیم اطمینان و آسایش دلالت نمودند بنامش پلا بر
فرمان رویان خیر اندیش که کلفت و حیرت از خواطر عموم خلاص کند و
بعضی از سلاطین ذی نشان را در جادوت اقتتال ان الله یامر بالعدل
والاحسان شادمان و سرور و بر جوی را عصبون و اذ انوکی استعی انی

لا ف

تلا فی لیبید قها و ایها اللعنه و النمل والله لا یخلف العباد
از سخن حجت بی غایت و کرد آید بکسرت ریاضین ستانی را که هر یک
لباس امتیازند که در بر دارند از گردش پیمان نیم بهاری در ساحت
کستان و جدا اتحاد آمخت و آتش کل و لاله را بجهت کرمی نه کامر خوش نشینان
چمن از نزال حکمت بالذبح ای الذی جعل لکم من الشجر کافرا
ناراد سخن بوستان از بوخت **شعر** ساخت از لطف بی فاکیان چار صد باغچه
کن فغان کشته ام من باغ پر از رنگ و بو یک کل رعناست شب و روز او
تدرش آورده بیرون بی شب یوسف روز از چنانا یک شب یک کل خود رو
ز باغش بهار یک ورق زرد قر و روزگار و در و نام معدود جز در قیاس از
کاشن ایامش شبستان مبداء و معاد و وسط تزلزل حجت آبی محک عیار درش
و آگاهی همین شکر دور و در من کستان نه بود یکا کو بر اصداف کون و
فنا و سپهر بود مبلغ کریمه اذکر و انعمه الله علیکم اذ کنتم اعداء فالین
بنین قلوبکم فاصبحتم بنعمه اخوانا سیه ثقلین و یسوا بی خافضین **نظم**
محمد کازل تا ابد هر چه هست زارانش نام او نقش است و بر آل و اولاد اطهار است
اصحاب بار و مادام القلیل و انهارا و بعد بر آت خاطر و الا و آینه ضمیر

معلی تجویز دستور خواهد بود که نفعی از نفعی بی تناسبی الهی را نشکری نماید
که بدون ایشان آن زعبده شکری و سپاس قاری آن چنان بر بدن
متغیر است که نماند چنانچه شکر اعطای نعمت ثروت و مکتب پندل و
انفاق و نوازش را با بحاجت صوت می بندد او را بر شکری چون از قیاس
سلطنت عظمی و دارای کبری مقصور بر آنست که با وجود اشغال جهان بینی و
تکثر و تفرود و اعی ملک رانی بر پیش احوال سپاهی و رعیت نموده گشتن
و قاطبتین بر یک را مدبره بنا می تفقد و نوازش ملاحظه فرموده در نظام
حال و اشراج بال آن کرده که مستحقین ایشان رفو در رعایت و مراقبت اندر بدل
جهت تقدیم رسانیده و بقعه جهان بینی را از اشغال دست این دین الهی سبکبار
سازند و چون از روزی که کارکنان بارگاه بکبریا قبض و ضبط اقلیم ظاهر را در
کفایت و درایت این محتاج الطاف الهی گذاشته اند بنا بر صحت و وسعت
مالک محروسه و متغی بسیار اشغال ضروری تنظیم و تسبیق ملک خراسان
حسب دلخواه صورت انجام نیافته بود درین ایام خجسته آغاز فرخنده و جام
شوق زیارت آستان مقدسه منوره مطهره رضیه رضویه علی ساکنها الف الف
السلام و التحیه سلسله جنبان گشته الویه دولت و اعلام مفرست از تو اقبال و موی

خاک و جلایل بقصد از این سعادت در حرکت آمد که هم دیده شوق را از کل الجواهر
خاکه آن آستان عرش نشان نور و ضیا قرارید و هم غنچه آمال ساکنان آن دیار
از بسوی سیم عنایت شما بر وجه دلخواه گشاید و بنا بر قرب چهارده ماهین سابقه
ایکلاف و اتحاد آما و اجداد عالی تبار و الامتداریه دست جهت حق تناسل حسب
و لازم نمود که استعمال احوال آن مکی را یک سلطنت عظمی و جالس سریر در ارای
کبری نموده در حصین مابنی خلت و صداقت قدیم کوشش نماید و نشاید این
بنای کرده و اساس که محض اقتنا و تاسی نسبت سینه سلاطین سلف و روحان
دوستی آبا بر خلت از فقر خصات و محتات بود بنا بر تخی ذات ستوده
صفات آن بادشاه و الا تبار بر یو صفات حمیده زیاده بر آنچه موقوف
بوده واجب کرد به و یکی از جمله صفات حسنه و اطوار پسندیده آن محیی ارام
صاحب قلبی که محمود مکان و محمود خواطر بر و جوان گشته نوازش سلطنت
پناه ندر محمد خان و توفیق فیض ملک بلج و سایر مجال ترک است که با آنکه آن
ملک و کناری از کتاب محنت و شقت در حیطه تسخیر و تصرف جنود مسعود
آمده بود بنا بر رعایت سلطنت پناه مذکور و اطفا رفوا فرستند و شادان
سر آن مطلب عظمی سپردی عمت و الا نه خواسته آن ملک وسیع را بر سلطنت پناه

ندویدم دستم بندگان زبده الامان و الاشباه شاه قلی بیگ و در مقصود یک نام و وقت
بیوات را که نظرزدانان رسوم سفارتت روانه خدمت الا و محفل معیا و نمودیم
که بنده ای از مرسته دوستی و کینا دلی را که پیش نهاد باطن صدق موافقت بر آنست
گذارش در هوسلده بیان موالات و مصافحات قدیم که از بدو طبع و ظهور این
دو دست غلطی مانند خورشید و ماه جهانی را بر روی معاشرت یکدیگر قرین منیا و بنا
داشتند که در دو چون حجب مغایرت و تنگ منافرت بجز یک نیم وفاق و اتفاق
با کلیه مرفوع گردیده هر چه طریق مابیت و بچکانگی مسودست و در غایت همیشه
همت والا بر استیفا و استمداد معنی که استرضای خاطر خالق و خلائق در ضمن آن
مندرجت مصروف و محظوف و بیکسره اعانتات ایترت که در حجب رفاه حال کاتده
رعایا و برایست معطی نظر خیریت اساس بوده زبات چنان یگانه که شطری از
مخروناست خاطر در موعض اظهار و اعلان آید بر خاطر دریا مقاطر که معطی
اشد لمعات قدس است واضح و لاج خواهد بود که انانجا که عواره همت سگانه
معدلت آیین بر بقیریت المعور دوستی و ولا مقصود میباشد دیده دورین
همت بلند و نیست از چند نام معان خبریات پوشیده و تانگید و تشنه
این بنای الهی بجهت انقبای و کرم جلیل کوشش می نمودند که نظر بر روابطه پدر

فرزند

فرزند می نمودند ضرایف قندهار را با این فرزند صدقت کیش صدق اندیش
تفویض نمایند و در سخی ملک فتح القضا در دست جاوید که هر در هر روز
لقضا صفت ایام از لظرق خلل و نقصان مصون و مامون خواهد بود کوشیده
چنان گشتند که معماری را می زمین آن حسن و عدالت آیین بن بنا رفیع
اساس صورت تشنه و ترخیص یافتی ساکنان ممالک طرفین درین
بیت الامان از نواب دوران و بازش آفتاب حوادث قرین عافیت و
رفاهیت و امان باشند علی مراد بهر روز الا زمان قرین الطاف ملک زمان
زور و دعا بر سر جوان خواهند بود انبوی و شاه قلی بیگ و در مقصود یک نام که
در طی نامه مذکورند که در شنبه بیستم تلخ رسالت معین گردید و مامور شد که بر رسم
المنقار روانه شود و بعد از فراغ امثال از پذیرای امور مذکور و روان ساختن
الچیان بدست و مقور بر چند روز با خاسان و مقویان سپه و سکار چمن نظام
و ملاقا بر که بحسب لطافت میاه و ترابرت هوا و کثرت کلبا و حضرت سینه و
زیادتی صفای چنانچه استعار این قاطر السببان بدان استعار منیاید که نظم چترل
که سنگ و خاکش بهار هواش خوش و آبها خوشگوار زینش شکل مرغ عطا و چون
در و کو بهای چتر طلا و سبز زین چتر می بود آن که بهار زین تا با چتر بهار

دران سبزه از وقت مرز و بوم چون کان بود در چشمم چون گل از پس
دران نیت جانیا دران کوه برین صد چسان لب افغان تو ایکن
که از او عبالا کش برید از کوه پیش که بر من بود بران کبکشان جوهر
تبخ بود چگونگی رسیدنی آن هوا که از وی جو گوهر در خشد صفا سفیدی از
بس بود هر فام بر آید و صد صبح از خبیب نام جو کل از لب جوی سر کشند
ز خبیب شفق آفتابی دیدنی نوع و رس همان صرخ زان سفید آب نبرد و الا
آن زموج هوای که می برست تو کوئی که نمی است در دست نیت بنام
بان آتش خور و کاین دروغ زیارت بندوی او که گوش که از وی شفق
زاده است فلک ساغری از خم با ده است بره پیش انجا ز حیرت که است که شود
خشت سر این حمت است که است تا بوده تو چه پیغمبر بودند چون نظم و تسبیح
اسباب تو جانانه و تو رخا نه و آذوقه که در عرض ایام محاصره و فایغ که نماید
از لوازم بود قلند سلطان جو که فیکچی اقا سی را بجهت ملاحظه میراق تو جانانه
سوانه مشهد مقدس معین نمودند و محمد یک یکدیگر بجهت بیرون کردن شتر از
مجال قریه عراق روانه کردید و مبلغ چهار تومان از خزانه عامه تو محمد علی خان
چفتای حاکم سابق ایروان شد که از مجال مشهد مقدس و توابع و دار السلطنته

برازت و فراه و سیتان غایب است نماید و در همان ایام سرای کوه در کربستان
و اول طبعوت با اعلام و کرا و سایر سباب ایشان بنظر شرف رسید بعد از جمعیت
سماه انچه شمار که فضایی زمین برزد و نام ایشان تنگ و اقدام یک اندیشه
از حی طول و عرض آن تنگ بود از سلطام بقصد زیارت استمانه مقدسه از
راه سلاق کالیوس که کوغوراب و علغان اقصاف وارد حرکت آمدند الحق آن
طریق دقیق که از فراز و شیب علامت شامحات و جبال ریشیات مانند جلال رابع
حصیف منباید پر خند از ریکند تر است مکان بروصنات جهان منتهی میشود اما
ساک آن طریق را از کثرت انجا و تبرک استیجا و ارتفاع جبال و اعلا برمال
و و تباری مروض و صعوبت عبور چنانچین ابیات را تم صرف بران نام
نظم زب و بنیان ره سیکان چشم آمدی همچو وضع جهان نمودی از ان
راه پر خج و خم نو اکب جو پر نیت مای درم کش تا بخشد از نشاند زود و حوادث
که اندازین رود و در عجب نیت که فیض نشود نما از ان کوه چون سبزه روید
ترا نش که بروی گذرگاه بود زمان را از ان رشته کوتاه بود شب و روز کفتی
بهر پریش بکنیت خوانیده در پیش از ان روندار و بهارش قران
که نیکد رشته رسد در بارش نشان بران تند بالانشه کامیاب نمودی جواز

آسمان آفتاب چون بویندگان هر طایفی آن بی ارتکاب تعب و آلام و
مشقت مالا کلام سیر نمیکردید اما از آنجا که پست و بلند فله بنفام سپهر در پیش
جولان برق عنان هر درختان یکسانند و زمانه که وقتی طایفی آن مسافرخانه
سلطان میدانی که بر سر دروازه وقعت نروان احوال فرمودند حضرت آنست
طریق نیکی و مصلحت پیمان بودی و خدکی بعضی رسانیدند که یکی از طرق
مذکور به ولایت مشهد مقدس منتهی نشود و دیگری از ریش پور کجایه ماحول
که عبارت از استان مقدسه منوره باستانی بودند و اما راه سر ولایت بحسب
قرب و کثافتی و مجاورتی فریت تمام دارد از آنجا که زیارت قدس حکما حضرت
امام الحسن و الحسن از راه نیت پور کجایه ماحول است و اعتقاد و الای حضرت
علی الهی سرگرم با پوس آن حضرت بود و وزی و پست و بلند ی آن راه را
بر خود هموار ساخته معرود گشتند که اعرق و احوال و افعال از راه سر ولایت
روان شود و خود با جمعی که ملزم کتاب حضرت استاب بسیار شدند کما کنان
از راه نیت پور روانه کردند و بشوق تمام و آرزوی مالا کلام زیارت سنگی که
نقش پای مبارک آنحضرت بر آن مرقم است سرافرازی یافتند **نظم**
فروزنده سنگی خوش یقین بر آن نقش پای شهین رسیده معوقی

بهری

بهری شده شیشهائی دلتش مشتبهی پند و چرا بر سپهر حلال که از نقش آن
پای دارد و بال زنی سنگ والای کوهرب که با حفت کرده بر راه ادب
و بعد از آنست فصوصات و ادراک اسم بندگی و طاعات و سودن
نیاز بلن قبله مآرب و حاجات روانه شهید مقدس معلی کردید ندوید
وصول طرق که سواد شهید مقدس سرگشت دیده نظارگی میکند و کسبند
مخبر ماتد جرم که در شب چارده درختان باشد از آن سواد می میشود از
آنجا که دیده نوزین از آن کل الجواهر الصبار ضیا پذیرفت از باره آسمان
سنان چون بر تومهر فروزان فرود آمده روی نیاز بر خاک گذاشتند و سجده
شکر اهل این سعادت و ادراک این موهبت تقدیم رسانیدند و عجمان پیاده
متوجه سراقات عزت گشتند و روز دیگر که اختیار ساعت مسعودی بجهت دخول
مشهد مقدس شده بود بدستور با امر و خاصان پیاده متوجه شدند **نظم** کجا حاجت
دهم و شهبست در آنجا که بال ملک مرکبست هم از در راه تقبیل شده
آن آستان خلقتان فایز گشتند و بعد از طوف مرقد مطهر و صبح منور و ادا
صلوات و زیارت پیاده متوجه دو تخته مبارک گردیدند و قریب پنجاه روز که شهید
مقدس متوریا را در دولت و اعلام قبال بود اکثر اوقات زیارت آستانه

که بر دست لشقا و فرض بود اقدام شود و در پس از آدای این شغل مقرر تمام متعم
اوقات همایون تبتیق و تنظیم اسباب تعلیمی صورت نموده درین امر بدل جهدا
تجدید میرسانند و چون اقلیم گنایان را رعایت حال سپاه از لاند
حال این کرده اند و فیضت فرمان همایون بنفاد و پوست که درجه واجب سپاه
نصرت مقرون که تعداد آن از اندازة تعقل بر و نسبت از نظر آن عامه نقد داده
شود و در قارم و احکام مایسم خندان و در شش نشیدان و پیشه ایان این دو اوقات
خراسان بصدور پوست که هر یک از فراتر حال و استطاعت شتر نیمه حمل و نقل
اسباب توپخانه و توپخانه در مشهد مقدس حاضر ساخته در شکالش این امر که جد و
اجتهاد در میان بنده و ام فرمودند که از جمله توپهای صاعقه که در دوزخ شتر
فغان شتر که در مشهد مقدس و پیشه بود پنج قبضه توپ با این همراه آورده شود
نظم که گویم از آن توپهای کلان کران هر سه شده که را استخوان شده بهر تخریب
هندستان و حساب این خج در باروان و رخت جوان حسن و ناخوبان بخت برآفت
دست عدو اگر طلعه روزانکه کتک برود و بغیر از اسل و دیوار بود کتودی
که با بخش از کوساز جوار غنچه کل نسیم بهار زبانی سر ایاکل و صلا سراسر ایا
یک انگشت قلو کشت در اندام که با خیم شد و بر و بود عاشقی در یک معشوق او

بنی

نه معنی که از اضطراب درون دل از سینه شکش افتد برین بلندت دعاست تا اتم
تفک نشسته فریاد در کام و بکجه در صدایش سطر زمین چو سپهر کن دست استین
مانند از وجای چون که بکنان به بجه صدایش خود در گمان بخود چون پیش ازین
خوان شود من و من از روی بر زبان شود و چو گوید زنده دست آن سخن من بکنند
زنگ مشک خشن قوروست و زرش زکوه کران که از سایه اش خاک دارد فغان
زند سایه اش غوطه زانسان بکنک که کوی فروشد بد بریانک و انجام این مدت
بعده تفکیکی آنجایی فی الحاصل در ایام حدوده و توقفت شمشیر مقدس خندین امر
و نام از ابتیاع غایه و نطق سوریات و سوت شتر و اوقات و ایصال حوز
سپاه نصرت پناه و سایر جهات که در انجام هر یک از آن در عرض یکای ممکن بود
عبای جمعی ایران مدارای سلطان العلمای صورت حصول یافت و باعث
تعجب اولوالعقاب که در طبع شایده امور مذکور که رای زرین و عقل و درین این
ناظم بنا هم دولت درین در پدید آید آن بدل جهد نموده اگر چه تخریب در بر کرده
بدیده ظاهر جلوه کرد و نقوش بدیع که ممکن که با استمال و امتناع انگشت نما
چون خوی خجالت از چنین ستون زیند و سپهر مرتبه شناس چیه کتمان و اختصار
صانع آن صنعتکار خجالت و بی اعتباری بر هر که نقوش و تمایلی آن بنظر

بدید و معنی بن که موشکاف موزد قایت ملائکه نمایند پوشیده بود که
 نیز از رسائی اقبال علیحضرت نقل الاهی است که سبب وزارت بود کار دانی چنین
 که حاوی مراتب کمال و جامع فضل و افضال است آراستگی دارد بعد از آن ق و
 انتظام امور فرمانروا و انفا و یافت که مرقعی قلجان سپه سالار با سپه سالاران
 امر اعظام و عی که حضرت فرجام قبل از حضرت هما یون روانه گشته قلند سلطان
 با اتفاق قلنجان خاصه سرفه بعد از روانه شدن سپه سالار و امر اعظام
 بیرون توپخانه روانه شود و در آنجا تنظیم و تسبیح امور بجهت نگه داری میاه و ناسا بکار
 هوای شهید مقدس مزاج اقدس چند روز از پنجم صحت عدل نموده صاحب فرما
 کردید ند چون بر اعظمی را فدیة در خور آن می باشد کار گذاران عوالم لاهوت که
 مدبر کاخانه ناسوت اندر معظمر مریم مکانی خلد آشیانی والده ماجده
 نواب خاقان صفوان مکان را بعد یکی ذات مقدس علیحضرت نقل الاهی خوا
بیت تن شاه باشد که بان دست من و جمله را گویند بای است و دست
 اقدس علی صحت که معطر از می که این ذات مقدس علی مراد ظهور و الانعام از
 اصابع عین الکمال در امان و مجتمع بقای جاودان باد
 خون سهام دعای صغیر کبیر و جوان و سپهر هدایت حاجت رسید

دعا

و مزاج اقدس و طبع مقدس صحبت که آمد و خاطر والا از سق امور اطمینان حاصل
 نمود در ایات عرش ساد الویه هم با کثرت اصوبت مقصود و حرکت آمدت در روز
 در ظاهر مقدس توقف واقع شد و بعد از آن قضای ایام فروردین از راه جام و غور
 روانه دار السلطنه برات کردید و چون دار السلطنه ند بود بران معظم ملا و ملا
 محروسیت و پامی تحت سلاطین سلف بود بجهت آنکه در ساعت حدود داخل
 دار السلطنه فرود بیفتند و در سه روز در مله غور میان که کجاست است هوا و عدوت
 میاه و حضرت و فضا است بنبره و وفور رسید و سکار تغییر تمام دارد توقف
 شده و در ایام توقف هر روز بجهت تشیخ خاطر اقدس و طبع مقدس متوجه
 لشکریند و بحقیق اسباب شادمانی می نمودند ولی محمد خان پادشاه از راه ترکستان
 و عباس قلجان بکلی یکی خراسان و ساروخان طالش سردار لشکر خراسان
 که در دار السلطنه برات می بودند در عین ورود و مکتب مسعود بنوریان
 بنام سوس بر فرازی یافتند بعد از آن فرام ایام فروردین در ساعت مقهور و ظل
 دار السلطنه ند گشته ولی محمد خان و عباس قلجان و امراتامین و ساروخان
 و مردم دار السلطنه فروردین با بین تمام با استقبال ستافته سپاهیان مسلح و مکمل
 از دو جانب صحنه آرا گشته ارباب عمارت مسجد بای و لکش که تمامت ایام را

از ملاحظه آن مسرت بی اندازه حاصل تواند شد که هرگاه آنرا که دیدید علیحدت
غل حسن با عساکر تو امان در نهایت استقلال و نشان قبیح کنان
و نشان داخل شده در عمارت بیرون شهر مرحوم حسن خان که با رعیت در
نهایت صفا و شمت برین عزیز و وسیع تقسیم آسایش نمودند و در عرض
ایام توقف بسیار کارگاه و تخت و سفوف و تاشای سایه تشریفات مسکینان
و کلان رکاب گشته در جهان دوست روز محراب خان بکل یکی استر اباد را
بر تبه جرجی باشکی سرفراز فرموده مقرر داشتند که بیشتر از شکر قیامت
شعرا با اتفاق نظر علیان حاکم و ملا رشاد در سیل و عباس قلیخان حاکم
گرس و محمد خان حاکم عثمان و بنو هر سلطان حاکم صوفی و علیخان
سلطان شتاقی و خود اوق سلطان جویشیر و محمد سلطان سیرلو حاکم
سراب و مهدی قلی خان سلطان و امام قلی سلطان سپاه حضور و جمعی
از قوچیان شای سیون روانه شود و چون بغل غرمت اقلیم کمری
و کشورستانی در آتش بود با وجود چنان مکانی زیبا که تمامش داخل بود
ارباب بصارت شوق دیدن آن ناشکیباست زیاده از شربت روز و
تموده سلسله جنبان نقل و تحویل از آن مکان خدیشان گشته بل مالان که

در و فرسخ شهر و قیامت مغرب بر اوقات عباد و حلال کردید و بنا بر آن که
موضوع شد که در نیتان کناره رات رود که در جوار بل فرموده قیامت ندو که
بسیار است خاطر اثر و اخصیت میلان شکار که از رسته روز نتولیف عمرت
سفر فرمودند با خاص و عام سپاه بقصد شکار سوار شده ام فرمودند که کنایان
میتان در میان گرفته بخوش و فغان و مسجود و فریاد عدنان آن وحشی
نژادان را از آن مکان بیرون آوردند و در بعضی امکنه که تراکم فی راه تردد
بروار و پیاده مسدود ساخته که از آن رخصتی حسین و دیواری متین است
آتش زده نشان از تی بخندانند **نظم** چنین داد پاسخ که فرمانبران بگیرند
اطراف آن نیتان که از بیم کمان خار کند چون کار از نیتان فرزند
شتان در آن جایگاه نشود و ولایتی دام راه بعد از خوب نسیم آن
فغان شعله آتش سوزان در آن نیتان سراپا و چون رسانید که از آنرا
دیگر مجان توقف در آن مکان نماند از فضائلی که از آن بوی نی و بسیاری
آب و گل و دریاک رود آب نیرنگ را مانع دخول متد رحمت اقامت بجز
کنیدند علیحدت ظل حسن به نام جان نشان و خدنگ اصابت نشان
آتش زن ضمن هستی در آن میگردیدند **بیت** کمانی ریا زوی و تیری بدست

شستابان به سوی چون شیرست ^{هسته} فکندی کشور کشا هر جویه سیری کرازی نیا
کرازی که کردیدش نه شیر ز دیدار او گشته از جنک سیر بدریای خون شد
تتش در زمان **بیک** تیرا تگشتی روان **بعد** از صیدت رو و کراز و استلذاد
شکار افکنی شاهین و باز متوجه بر اوقات عظمت و اجلال گردید و عزمت
شکار اعظم و صید عظیم که عبارت از اعدای قنابل شیم است نصیم یافت و
چون مرتضی قلخان سپه سالار با خود قاهره و حضور با بهره با اتفاق **پیکار**
و امر او اعیان سپاه بیشتر از نهضت موکب مسعود روانه فرود شده بودند
و نان و الا و حکم مغللا صد و بیست که در چین و روزه الویه دولت و علاه
نصرت با سپاه طرفینا به ترتیب و نسبی که در روز بجا و آوان جنگ و غوغا
صفت آرا میگردید **صفوف** آراسته با استقبال شتاب که ملاحظه عرض
شکر و ترتیب و آیین سپاه و نکر آرای و حسن کاروانی آن ایالت
پناه **ملاحظه** کرد و همان ندو بوجوب زمان عمل نموده در چین و در ایالت
ظفر آیات با صفوف آراسته با استقبال شتابت که زمین از فروغ
سنان جان ستان و تیغ درخشان چون توغ خورشید بر با طمعان گردید
نظم گرفته با قبایل صاحب جلان زمین را سپه آسمان را سنان **شکر**

نیزه و تیر بود جهان ستان بر آتش بود که اندیشه بودید ره فرض آن **نیم** پند لطلول زمان
عرض آن **در** آن فرهم مرکب **مهم** سوار در آن نمان بود همچون شتر از در آن
نمان بود کی سپاه **چو** برق درخشان در بر سپاه **بکف** تیغ ستان بود **میکتظه**
آب که چون سیل کردی جهانی خراب **در** آن چنان غوطه زد و در کین که چشمش
چو قواض گشت آهین **و از** نجوم پیاده و از دحام وار و کثرت کرد و غبار راه بر فر
و عبور یک انقطات گشت **نظم** نمود از نجوم سپاه و سوار زره انکار سنگی در تراز
علمها چو فوجان چین و طراز **نیز** چرخ بغل کرده بر فرج باز شده کوی خاک را سنان سوار
از رخا مانند با چرخ **نیز** دیدی لبس لشکر پنهان صدا جای بچیدن از کوسار
ضمای فلک بود که از غبار در مان مهر در سنگی را نزار ز کرد آنچنان در شتر رخ
تار و بود که چشم زد که زشته **و** سپه بید و دمان و لبه داشتند و سفالین نند چون
دمان **سپه** شاهی نه فلک که با دی ز کرد شکست که رنگ بر روی مردانند از کرد
بهر نیز ز انسان سپهر که بر خاک ساییده شد روی مهر هوا خالی از کرد ناکلی شده **نفسها**
همه تیر خالی شده **با** فلک که درش سیده ز خاک **کو** اک **چو** کلهامیده ز خاک قبل از **نظم**
اعلام نصرت و جام وارد فرود کرد و در عرض سپاه نصرت پناه دیده شود **علتقلبا**
یکبار یکی از رستان معروض داشت که سپاه رستان که در سارالیه با وجود **میتونه**

بعیده و مسافت بی پایان در رکاب سعادت تو اماره حاضر ساخته منظوم نظر لطیف
احسان کرد و حسب الامر مصف آرا می نامور کردید و در آستانه راه مسلح و مکلف
آرا گشته از بزرگم اعلام سپید فام روز روشن بر لغو داشت ظلام گردانید **نظم**
لوائی علمهای مشکین بر بند چو دودی که در آتش بلند بر علمهای ایشان
زین چو خالی بنیان در خط عین درختان شده از علمها سنان چو در
تیره شب کوش اختران لوائی سیه بود در فوج او چو بجی که عبرت بود موج او
تو گشتی که نیکم روزگار بشی با چراغان نمود آسما تماشای از آن که در فوج
چراغان شب دیده در عین روز ازین سر سر دیدن چشم آنجا بود عروس ظفر طره
تا جابو اعلی حضرت ظل رحمن بعد از ملاحظه آن سپاه نرفت نشان عیال قبیله
نخلع فاضله سر بلند و با بغامات پادشاهان بهره مند که اندک بعد از ورود
فراه و ملاحظه عرض سپاه قیامت دستگاه سارون خانزاد با اتفاق محمد سلطان
چکنی حاکم سبزوار و سولین حسن سلطان توکل حاکم جام در روشن سلطان
لنگی حاکم جهان ارجیان و جمعی از یوزباشیان و قورجیان و غلامان و
تفکیکیان و میران احتیاطات که در خواهی نمودند در گاه جهان پناه آمده بودند
مجاوزه زمین داورامو فرمودند و ایالت پناه مذکور به پشته از پشت محکوب

نمود

معمود با اتفاق جماعه مذکور بر روانه کردید و ایالت نرفت آیات نیز با کل عساکر
طفه تو امان متعاقب محراب خان و سارو خان روانه شد در آستانه راه نصیب
محراب خان بدر گاه جهان پناه رسید که متحفظان قلع دلا رام و دنگ و
کرشک را از اصغار آوازه و رود موکب خود استماع توجبه و نمودند و قلع
مذکور برانی چشم محاصره و ارتکاب محاربه تسلیم نمودند سالک طریق اطاعت
و انقیاد کردند و سایر قلع خبری که در یک از بلوکات این محل بود
بصرفش و بیاد دولت روز اقرون ابد بقون درآمد اگر اتر فصاد کرد
عنان یکان غریت بصوب بخت معروف دارد در باب رواندن محراب خان
و محصور ساختن بخت روم اتر فصاد کردید و در صحنی که کرشک مضر بر اتر ف
جابه و جلالتی بجز یک یوزباشی غلامان خاصه شریفیه مراد محراب خان قلع
مذکور و بقا لیس گفتار و کار او غرض شده بود احمیل خان کو تو اقلعه
مذکور را بنظر کیمیا اتر رسانید اعلی حضرت ظل رحمن بعین عنایت و اتر ف
در حال ایشان بگریته باز را خلاص گشتی و اطاعت نداشتی که از ایشان
بنظرم رسیدند بود مشمول عنایات حسروانه نمودند و بلا توقف و تأخیر متوجه
قدمها کردند و مقور داشتند که دلیران کار از ما و بهنگان بی همی اسباب بزم

پوشیده و صوفی که است بر تنه ای که در روز جنگ مرعی منظور است در راه
ظفر انتساب روانه شوند و آن قاید عثمان اقبال و شیره و خود سعادت و اعلان
خو نیز لباس رزم در بر کرده همسایگی کار زگر در بند **نظم** چه گویم از آن حسرت و نگر
که باشد بر تن شیره روماه نیز نیز تن شکب دل و عثمان کمان خند بر پر زمری کمان
شود چه هم کاو زمین چاک چاک اگر سایه تیغش افتد چاک کشت شعله در رزم چون
تیغ او شود آب دل در بر کنه جو جو در دوازده جای که زگران بدستش بود در گوش
آسمان و در آن کف بنیاد زوش در سینه شود سینه جرم راه که نیز بافتن آن
شاه و الا تبار نماید بی سنگ از شران و نجیبانش هم تابان زحای که در اکر
سرایه پای نیروی آن که زخورشید هم بر و کشته چهره وضع سپهر بگفت نیزه
شاه نیکو شرت جوهر است بر طرف جوی ایشرف ز با سپاهی آراسته که عارض
آسمان ز دیده دیدن کی چنان ندیده بود تیغ خود از دم شمشیر زدی الحجه درست
مسعود که ملک الجهن فر بود رعین محمود بود نظر قلعه انداخته در بارغ
عباس آباد که در جوار قلعه قند بار و قهرت نزول اعلان واقع شد و چون
طرف مغربان محصور بکوه لکی و جابت شرفی از بسیاری آب و گل مرتبه بود
که بدن سپه قند ز بود ام فرمودند که از طرف شمالی جنوبی بکنند جوهر درون سپهر

قیام نمایند و سپه بدی سپه طرف شمالی که باغی که نزول اعلان واقع شده متصل بود
بعهد تمام بنده خادیت نشان و غلام به خلاص آستان ملایک با سپان
مردی قلچان قورچی باشی و متوئی فرار فرات خاقان صنوان مکان و حکم دار
الامان و سیاوش خان قولی آقاسی و چکلر یکی کوه کیکویر و آندوردی یک میر
شکار باشی و سپه که منسوب با علی حضرت ظل اللهی بود بعهد عیسی یک برادر هم خان
سپه سالار که قبل ازین روزه خاصه قایم شکار کرده بود که بعد از قتل ستم خان
در قلعه الموت مجوس بود و بعد از آن مقتضای عنایت شاه ملوک بر جرمه نام
او کشیده در زمره زندو بجان منتظم گردانیده بودند که با کل قورچیان و غلامان و
تفنگچیان و علمای سوات که از خاصه شرفه و خوشحیان تقدیم کردند و در تمام
نمایند و طرف جنوبی منوط بر ناست رای و اصابت تدبیر و قسری قلچان میر سالار
ایران و چکلر یکی قلم و علیش که بر بود ابق خان چکلر یکی آذربایجان و محمد قسری
ایشیک آقاسی باشی حاکم سی و کله علیخان افشار حاکم اورمی و فراه و اوقار
حاکم ایروان و آقاخان مقدم دیرام علیخان حاکم نیشابور که دید ستم شمالی
سربست و دو قسم تقسیم یافت که از آن جمله چهارده قسم بقورچی باشی و قورچیان
شش قسم بقورچیان آقاسی و غلامان و دو قسم باقی با نیزه کار باشی و عیسی یک تن بود

و سپه پرت مقابل شش قسم انعام یافته سپه سالار و بر بود بق خان و محمد علی خان
و آقا خان و کلب علی خان و آقا خان هر یک سربکاری قلمی معین گردیدند این
قلعه از ملاحظه این حال ابواب قلعه را مانند دریای حمت آبی بر روی خود بسته
شروع آتش افروختند **شش** آن تیره روزان چو در دران منزل شعله
مانند دوزخ دیران فریاد فغان برین جود بر سر آورده خاک را بر زمین را با آب
رسانیده بیا و فدا دادند و بزخم تیره خارا تر آتش پشت کا و وسینه ای را در
خوش آوردند قلعه سلطان که با و درن توپ ماحو بود آن امر عمر را برین
اهتمام شیت داده و قبضه از توپها را کران را در دست گذاشته و سر قبضه دیگر را
معبک اقبال قرین رسانیده و با بازی این خدمت بجای عصر افزای یافته تک سیه
نیز عهده سعی و کار دانی او مقدر شده **سجده** آن غریب میخانه بود که با آنکه چون
بطنا سینه در آب بسته بودند همان شیوه آتش دستیکار بریزند و با قدام
آهن پل و کلنگ طوق فتح و حضرت میسر دهند که زمانی چون هیات فرسنگ
در ابدان باطن آن خاک آن مشون از آتش راهها بطرق چیده که از هر یک
مدیگی راه تردد و آمده شود که در و بنویسند و چهار سپاه حضرت پنا
چون خون قیق که از منافذ که مبدل سرد آب بنجد سیف و سنان میدان قلعه

صدا

حصار رسید و زانه های پنهان و چنانکه یکسانند را با پای تردد و از آمدند عرض
و طول آن فرسوده کرد و تا با هیچ حصار که چون حصن حصین فلک و وار بغایت
استوار بود پدید آمد عقل و درین شماره راه دوستش نام نهاد و خرد نموده سنج
شماره فتح و نصرش نامید پای حصار را سربازی چنبت و دل نازنین قلعه خود
را زید پای شتابش بزخم تیره کوه شکافان و نهاد فن از جای رفت و سر
استحکامش از تیرب آتش افروختن توپ باز و با حصول حصار کتای سر کرم
صداع شد توپ آژور و شش آواز بلند به نام اجل کوش محصوران میرسانید
و طرزین خصم فکن در آن حصار چون حبیب مصیبتان چاک نمیدادند از آن
نادیده کار که در چشم مورد رشب تاریک میمانند بهره تفنگ و جود عدد و راه از
شست درستی خلاص می دادند و همانند ان صافی شست آب بچانه های لند
پنای عهده و شست پدید می آوردند چنانکه از ان خون گرمی در خلوت بی در دلها
راه بود و عقده سرد که بهره تفنگ که از رسته بهی می کشود در تنگی که در
زمین ابدان از بهره تفنگ که رسته شد ضراجل تخری بخشید و هر صدگی که
نخون رسته برورد غیر از فانی ساختن برین آورد شده و در سیاهان
هندوستان بهر برج و باروی در بار میان با تا سحر که بگرد حصار

ستاده چون مکان شب زنده دار ز با یک تفنگ حشر کشت آسمان شد از خود
بیدار چشم حصار یلان از دو جانب بشور و شعب سپر سپر بسته چون روز
و شب چو منته و دیدی سحر حصار نمودی کشته اندران کار از نصف
سندوان و ساه و نیز چو رود و چو آتش ز با لوزیر چو ابروی چو بان شده
فته چو بی هم تیغ خوا باند از هر دوری بر آن کس که از خیل ایران سپاه در آن
روز لعل زعد و کینه خواه چنان سوی بندوش آنک بوفه که با سایه خوش
در یک بوفه فتاده لبس بندوی چاک چاک بر از سایه بید کرد مدحاک بلکه
نوجوانی در کبر بوفه از تو اعدم یک سر بوفه در آن قلعه بر اهل بندوستان چنان
تنگ شد عیش از هم جان که از نسبت رنگ تان تیره شب تلخ خنده صبح
نیکو دلب سپاه به عاری از نور در انیت و یقین دو و مثال آتش فتا
و غبار آسا با وجود پرتانی با وجود لانی مسیخو دند و با داختن توب و تفنگ
و بان که حیرت زدن سیکو و چون آن قلعه هیچ انقضای مانده غیر ابا
متانست و احکام بخندتی که ثانی در یای محیط تواندش محاط بود در صحن
انتهای در جل بخندق از ملاحظه چنان بحری عین کشتی انلیه غازیان نطفه
نشان در چار و صبه دریا حیرت افتاده که آیا عمو را زان کج بکیران با وجود بار

۱۰
که با تفنگ و شتاب کمان بچو عنوان میخواستند بعد از انیت بی پایان
تفنگ کمان را بر آن قرار گرفت که بر بختن خوب و خاک و انباشتن آن
مخاک عمو ز نمای بندوی اقبال نبروال چنانچه خامه بدیده رسان نشیح آن
ناملقت **عمر** بخیر تو هم من اقبال صاحب الاس فاز و ابا مال هم من فیضیه
الناس القی فی الفضا **تخر** حشره و فی الحجه الحول للناس الیاس مرا حصول
صورت نمای نشاید ممول کردید و در اندک زمانی آن بنای ایتوار و حصن
متانت شعاریا تند روس اعادی دولت بر جوب شد در همین ایام حواریان
عرض داشت نمود که خوب زبان واجب الما دعان در روز و دست شروع
در حضور در بران سپه عمو و بندوی اقبال نبروال آب خندق را که از رود
بر بندو شعب و گذشتن از آن متع بود بختن سعی و اصامت بد پر خالی کرد
و عمو عمو و به پای حصار شیر حاجی رسیده است چون ارتکاب یورش
بدون زبان واجب الما دعان نمیتوان نمود اگر امر شرف بوده باشد
یورش کرده در لوازم مبارزی و جانقتانی بذل عهد تقدیم رساند
رقم قضاییم بصدور پوست که هر گاه مصلحت دولت روزا قرون در
یورش و اندو قف و تاخیر جان بر نذر گشته بدایچه صلاح دولت ابد مدت است

بعمل آورد محراب خان و امر بعد از صد روز مان واجب گردید و بعد از آن بفرست
 توپهای آتش فشان بروج و باره را با خاک یکسان نمود به هیات مجموعی
 آنکه حصار نمودند در آن حصار قلعه فروردین و سایر افغانان را با
 شجاعان ایران بای تبات و یاری قرار نمانده فروردین را اختیار کرده
 با یک قلعه فروردین ^{حشمت} و آن قلعه تین که شش برجید بر حصین
 بود بمقابلت آن حصین و روی زمین منقوح کردید عرضیه بخارجان محتوی
 بر وقوع آن فتح مبین بدرگاه جهان پناه رسید و فرمان آتش زنیافت
 که بر دلخان و تبعکار از قلعه بیرون آورده بدرگاه فلک پشگاه آورد و
 ساروخان سردار کتفرا آتش خرابان که بشیخ قلعه زمین داد و مامور بود
 عرضیه سید اسد خان کوتوال قلعه در زمین داور را بدرگاه جهان پناه
 فرستاده بود مصنون آنکه چون قلعه فروردین توابع دارالقراردند ما برست
 بناچار تان قلعه فروردین با حفظ ظاهر مهلت میخواهد که بعد از شخیص قلعه
 فروردین بلا غدر تسلیم نماید در جواب کوتوال فروردین بفرست که ساروخان بر
 سپه و جبر را موقوف دارد و کند که احدی از احاد قلعه فروردین نرسد و آمد
 شد نماید و منتظر فرمان باشد که بدایه مقرر شود بعمل آورد و ما بر اعظام کجی

از خانه بر طرف راست از کتفرا آتش خرابان

قلعه

قلعه ^{۹۷} قلعه بار استغفال داشتند قرض فرمودند که در قلعه واقع بود
 و باره قلعه سعی نمایند و آن خدمت سکالان فرمان بزرگ که بفرستند در خشت
 نارنج تکلیف کوه مینمایند در امتثال فرمان یکدل و یک زبان گشته در وقتی که چشم
 بخت عدو در خواب و دیده فتنه بیدار بود آتش فشانان دشمن را با ادا گشته
 سر را اسب و بروج و باره قلعه در حرکت آمدند و از نظر فتنه میزان جنگ
 عدال در استغفال آمدند از آنجا که حسن ایش آتش سوزنده مجال تبات و فغان
 را تر و موج دریا پای تواریت مخدولان محصوران زار برقرار اختیار نموده
 انحصار شیر حاجی باصل بدن پناه بردند و صحت بدن و زندگی دوروزه را قوت
 غنیمت کردند در آن روز بسیاری از آن قوم با آتش پادشاه کارنا بجاوار
 گرفتار آمده روس آن قوم محسوس بوساطت شیر کاران عرضیه بجا بنظر
 این پادشاه اقلیم کبر قلعه گن رسید آن مانع مانع خام پله ترازوی گرم
 از آن قوم پله اندازد کلان ساخته جیب و دامان امال و امانی تیار
 شش کج قارونی میساخت و حکمت شیرین پانی در مضار سخن و حسن معیاری
 بصیقلو بسهاغره عالی میساخت در آن آتش جایی آتش تبت نقد
 جان در سر سودای رضای حضرت ظل الهی نوشت کرده در خاک شده بود

اولاد و جفا و دشمنی مغربد عنایت از خاک برنجیاست سعادت تمدن عاقبتی که
جنس بدن خاکی را بقدر رضای این جنس و اقبال آملین فروخته و متاع نعیم
جاودانی که جنسی پس که اینهاست خریداری نمود و دو نعمت صاحبی
که رحمت اقامت ازین سراچه تنگ بر بسته در کلستان ناز و نعیم آن جهان
کشود و بعد از وقوع غتی چنین که دیده در زمین آسمان در بسط زمین از انفا
ترکیب و تحمیر ما و طین آنچنان فتحی ملاحظه نمود و بود مصلحت سبحی عدل را
که بر یکسانا افراد انسان از هر درخشان بشکند نه رویان کلستان مهر با
چنان اقتضا نمود که یکی از بندگان زیاندار را با فرمان واجب الادعان
تر و مخصوص آن دستاورد اگر نیست فتح قلعه است و در محصل بر دلجان
اعلام و اعلان نماید و رقم اشرف که این قدرت گذار فرمان پذیر تبلیغ و
تمییز عبارات و استعارات آن ماحو بود با بنظر لوق با تم دو و آنچنان
صا در دید که **نقل رقم شاه ایالت** پناه و در آنجا بدانند که چون از
معاصر قضا و قدر قلعه ذات بروج صبح انحراف رنگ هستی ریخته و ازین
پنار در و دوشی برین حصار استوار او بختی متعاقب ابواب مقلدان حصار
آسمان را بدست کارکنان شهسود و بر یکدیگر مانع الفضای وجود یعنی رسول

۹۷
مشار و حیدر کردار و اکل اطهار و کدشته اند چنانچه کنش در یک ماه بکلید
انامل اعجاز کا مل نظیر شبر دیده و زمان درین را بر صدق اعنی نشاید
روشن و بر یافتن فضل آفتاب از بار وضع مقرر بدست قدرت قاهره
ساقی کوثر بدین مدعا و لیلیت مبرین و سه الحمد والمنة که این مفتاح جهان
شاهی از ابار عظام و اسلاف کرام دست بدست نوار کجا میارند بایون
باب رسیده و این کل همیشه بهار از حدائق آمال با بسیاری بحال لطف
الهی دمیده از غایت ششم نیم جاوه و جلال ابواب مرام بر جبهه بخت طوفان
ما باز دست و تنیع افیلم که یو جهانستانی ما بر عالم دراز است و با وجود نیرو
سرخه صاحب حقانی و قوت بازوی اقبال سلیمانی بپوسته تبت و الاوتیت
معانی مقتضای عدالت کامله و مروت تسامحه بران محروفت که مور صغفی
بفعلت بی سیر کب و اکب مسعود و خود نامحدود شده تحت بر شحات
نلال صنایع و موا عظمت غنودگان خوا غفلت در سرمایه تشابه و اکام
گرامت فریایم و ابواب دخول دار السلام امان بر روی آشنا و یکانه کنیم
که هر کس بر اتمامی دیده بیدار خود را با این مامن جهانیان رساند از تصادم
خلل و تعرض خواری و ذل مسون و محروس ماند و اگر با غلای تیره بختی بر

ت
 بروز کاری محروم ماند پس سرخ استیلا و اقتدار سپاه نصرت پناه کرد در ایام
 العتور که عدالت پیشگان از زمان عیش و سرور و ظلم اندوزانرا ظلمت
 شب و بجزرت و امان اعمال عبا را لود و بال و کمال نباشد و لهذا
 در صینی که الویر دولت و اعلام فتح و نصرت بدیضون در حرکت می آمد
 تیره و روزان است را که کوه کابل نشان از ظلمات جهل مرکب در
 محاق بود بعضی رضا جوئی خالق و رفاه حال خلائق از زور بازوی
 شوکت و جبره دست خویش و نصرت آگاهی فرمودیم و آن کرده خداوند
 پروردگارتان حصار و مضامین یوار را بر دیده آگاهی و قفل
 زبان عجز اندوزی و عذر خواهی خود ساخته فرمان واجب الادعان را
 تلقی قبول نمودند تا آنکه مقتضای نور مبین سلطت عظمی و خلافت کری
 جمعی از جنود مسعود را بخدمت آن بندگان و افسان و اعدام آن گمشدگان
 تیرغوایت و عصیان نافر و فرمودیم و چنانچه حامل حکم و الا و فرمان
 معلی کسی از مضمون و مقهورین است شمر و حاکم تفریر نماید ابواب
 آن حصار تو بر تو عقاب ایستوف در خشان سپاه جنگی با زور و تسلط
 لشکر قیامت اثر بر آن قوم بی با و سرد را ز کرده بنیان وجود صغیر

دگر

استگنی و قهای سون اخبار است که ای صفت است با کاند و در کتونی است ترا بر جنوبیا قتی
 از هر در می تا قتی ای توفیق تر باید یافت و در دیگر سولت احوال باید کرد نظر تا مانی است
 پس کران بخندی در دل دیده بر اسرار است ای اشارت بتوفیق اوسمی نه کوفت معطر هم
 نظر تا تا بتوفیق تو موفق باشی بمنزل شناسی که مظهر است چرا که نگاه از زبان بگندی و او
 لایق مطلقه دل منگد نشنود یک در تمام فطر است سپردم بتو تا به توفیق که تو دانی حساب کم و
 ای مایه استعداد و سخنانی تو به یو سپردم و عثمان اختیار خود برست تو دارم حساب کم و بیشتر
 با انچه منجی من باشد که است فرمای **در شفا** بر آن در مساجات و چهار فزونی و کسفت
 بر کجای بر کار بر آن دی یکس که تری با دوی بخشید و با ری رسم بر کج صاحب دولت بر
 تا عمل ترکیب الفت در هر چه مظهر برای ندو و نوز غایب نماید درم از خانه بزی غنت تو دوی هم جزا
 بر شفا یعنی در کج بکار حساب متعلق بمن است آن جز که از عالم خود نیارم و در زبان من نیست
 اندر دعا که است و پسرین جزالت ای جزئی که نسبت بجز میکنم آن هم از است و در آن تر شمر بر جان
 است و دنیا میشود بگویم نام غایب است که در کوی جراح مردان در روز از و با و شکر کشان که در طایفه و اف
 مرد و زول و نور جهان و شکر کشان دنیا طبع بمن و اندر از آنکه میرند و شمر ایمان اند و در شمر
 بجای از روز من دنیا میشود در بقعت هم نوز غایب است **بکشید** تو دای تو بگویم تو را آنچه
 کنم بر و سیدم بتوفیق به قدرت و توانای چون قوت و استعداد و اعمال فرعون و دوی بفرمان آن کوفت
 نیز بمن و طاعت و در وقت سعی مرا به بر کند که در کوی بلند است و سبب سخت سپی آن عثمان من
 در طاعت نه بخت و سعادت و بخت مغربی و از ذکر بندگی کریه و سبب نه اشارت به ملک
 و خطر عظیم یعنی کار خیر استیج تمام سینه و در موقوفه با توفیق می کردن محال است پس عثمان مرد از
 طاعت سادت باز کردن تا بخدمت بر منزل مقصود تو دای رسید از من سلیکام چنان در کوزه بر
 برود ای روی رود باز سلیکام حتی سید گذر سید بر انچه باشد و بلنگستن عبارت از عظم کردن روز بار
 زمین نشیب یعنی از من دنیا تمام فطر و ملک است چنان بگفت بگذا لکن که رود بار زمین نشیب
 بسیار ملک کند و عظم بحر صفت شوم عقوبت ملک عذر خواه اسم تبرکات تو در سباه دم سبب
 در آن سبب شکر دایم از در کت نامید یعنی چون در صفت اند تو را بگشتم و در سبب درگاه
 از من انچه ای صفت نغزای تو درم بگذا سبب در سبب کردن تو توانی و سبب در اشارت
 در است تر شفت مرا تا تری ز خاک تر شفته تو کردی بنا پاک و پاک تر شفت بدن صفت
 ای نامی استم تا پاک و پاک نشیب و در و در و هم تر شفته ز که کرم و کرم در است قضای

فضای که از آنست برین نوشت در کتبی که جای حوت قشر دیا شد تقریر قریب است اول
قد اوتد مای و ما بنه ایم بزور یک یک زندام یک یک تمام و یک بر آنجا از فرود است
لکن میبرد از زمین یعنی بر مخلوق خالی خود در زمین میبرد در نظر دانا مراد است
گاه تو جگوشه بنیم بروله نوه نظر کان منظر یعنی در پیش دست از نظر گاه است پس با وجود
شیر طرا دیدن بعد از است هم صورتی بنسب فرنگی است اما منظر صورت بود و است
صورتی مای تکریم یعنی یک تراجم از هر چه برداشته است است لست است او ساخته
ساخته مانند لفظ برداشته اسم معنوی تر از ظاهر است لب منزل آمد زمین تا بنوعی
ادبگو یعنی بزیب تو رسیدن است عقل و علم هر بسیار بعد است و یا قلم از منظر خود
لست است آسای هر دو آسمان و زمین است با ندرن قدرت او بر است ترمی بحدت تو است
چنانکه درین کتاب است از هر چه ای قدرت ادبی بر آنچه در میان آسمان و زمین است بر سر
شده قدرت اندازه در بعضی سراز حد و اندازه ناز و بر و چون این است ملت است آسان است
یعنی قدرت در بعضی ناله محدود و مقدرند قدرت میکنند و از حد و اندازه بجا و کردن نتوانند
دست هر دست آن با هر چه بیایان رسد چو ما با آن بند و حد کلمات نمائند در زمین است
در میان تو دولت که فکر کنی رسای دست قدرت ما با آن رسیده است یعنی هر گاه حد کلمات
اند از ترس هر دای از قدرت بار میماند در کسب عامه همت نوشته اند در العورت بیانی قافه فاسد
میستند ایندی که در پیش از فرود آن زمین تو نیست ازین ملک زود ازین زمین در بعضی
یعنی چنین امن شیخ سعیدی علم الهی است او را ازین هم با آن عاید فریبند یک صورتی است
تقریر کن رسای اندیش ز با آن زمین است که یکدیگر است تو هم در کلمات است که کلمات
پیش و یک ازین هم در معلم تر است بر آن در ام ای محملت قولی من با آن سوی محملت
متر از شعار فریبی پاک معنی بیارم است خف کزین تر بر شیم او را با آن فرام کار
تو خست و ما بنه و هم رسد فرجام او کار و نور ظاهر جز آن شیم جاده در شست
نم از است تو شیم قطعه زمین با کتبه میخدا متضای معرب است تا که می تصریح کلمات
از اجار باره امجد ازین با بر بر باره و بعضی شیخ بجای از لفظ ارم و ارفع شوا و در
مکمل است این قطعه خدیج و آن چو لغوی بر با زوی خود کان خدیج و آن اسم قلم است
در باب یک در آن داور نگاه بدون تیغ نیز هم رسد و است م رسد و در
تیغ نیز است تمام یعنی تمام قارق یک و با مومن و حاضر است نیز هم از آن است و

و کبر جوان و پیران سیل بی امان و پیران و کاخ حرات و حیات بر دلان
آن نوع با خاک یکسان شد و چون اجار و انداز را تا شده این دو در
والا و سلسله علی اقتضای بار سلسله الکلام بر وقت است عین در
و در ضمن میدانیم که آن ایالت پناه را نیز از کیفیت تسلط قوت قاهره
و چه دستی اقبال زارها گاهی فریادیم که گوش بخوش با صغار روان
واجب الاذعان گشوده قبل از آنکه کار میوشش بخاکش عساکر مضوره
بغوی این جنبه نالیم الغالیون تصرف در روح و باره قلمه و حصا
نمانند در اطاعت و انقیاد در آید با اطاعت پسکی و خدمت کالی
آن ایالت پناه را با فخر انجاء مطا و اسعاف ما رسد بر بندگی کشیده
بر گاه هوای خدمت این استخوان خلافت در هر چه و از معراج سعادت
جا بود در نظر داشته باشد بقولش حکومت محلی از حال مالک محروم
صاحب صوبه آن محمود امتالی و از آن بل امرا پیران و هندوستان
تواند بود مختار و سر و از فریادیم و اگر از روی وطن مالوف عنان تا این
عزم صواب باشد با تبعه و طاعت مشمول عنایات حسنه و انوار الطاف پناه
نموده حضرت انظر از زانی داریم و در نظر کارا که بان دانش مشر و

دست اندیشان بیکوروشن ظاهر و روشنست که ز لباس حضرت تلاش را از
گشتن محال با پروای میت و پرچم اعلام را بر طره مقنون شاهان چین
و تار و ریحیه دما و دشمن را بر بخت نیم بهار هیچ میدهند و معجزه او فرزند
قاهره و کثرت جنود با بره که بر تبار است که حصر آن بر جنایان دور اندیشان متعجب
احاطه تعداد آن بر بسیاری اعداد اولاتیهای تغذرت و معدودی چند
که با قدرت ایشان در هر دو شتن این چار دیوار استظهار دارد و در برابر
سپاه ایران چون نسبت قطره بدریا و ذره بخورشید جهان آراست شرح
فتح قلعه مبارکه ایران در زمان نواب خاقان و خواجه کافی در استخوان
آن ملک و بندیرانایادی قدرت رومیان که بخت لشکر و عدت سپاه
زبان زده بهانیانند بمسامع بر و جوان سیده خواهد بود و پیادت کمازین
توده خاک را که بمیان آن چند روزی پای ثبات و قرار نشده درش
حالات این چنین منصور که با صدقات امواج بهار و شورش سیلاب بهار هم
مساحت و لاف مساوات میزند پای ثبات و یارای تواریت و عقوبت
بعون عنایت الهی این مشت فلک و کل خیروی آتش مستی و خانه براندازی
جرات بر شاغلان نهرت شعار که کلکی نشد جان بر کف ترصد فرستند

صد

و صدقات تو پنهان از و با صوت آرد و مهاجرت که زمین را از تضاد آدم ایشان
خلل در ارکان و بر بروج قلعه مانند بروج صخره که در دوران است از بهر کثرت و
باشیده آفتاب آمال از انقی سعادت و اقبال طالع و لامع خواهد کرد و بدین
که در زمین اطاعت و معصیان و توقع شود و نقصان از ملاحظه نمودن بر
شیع خود خود را با من عافیت خواهد رسانید که بعد از فوت وقت معصون
از یکدیگر فله است نیفعم ایما فله طارک و با سنا تخم عجز و شغالی نمی
تغیر نامت و حسرت بی اثر خواهد بود استی و محسوب محمد یک علام خاصه شریفیه
سوال صحبت فرستاده شد و ارقام طلاء با ستم تا دیجان و کارخان و میرزا
الو اس و رومی خان و میر حسین نیرشتار و بعد و وعید و ریاضت اهل
قلعه فرده امان را بنقود دل و جان فریاد زودند سعادت طاعت گویان پذیرای
فرمان گشته از روی تضرع و ایتهاال بجهت تیه بعضی اسباب سه روز استمال
خودند و در روز موعود میر عبد اللطیف دیوان فند بار را با فیر زمانمی که
نسبت ولایت قریبه بدو بخان و نشت با چند دست باز و بعضی اجناس
درگاه جهان پناه دستاده استد عامه نود که یکی از غلامان خاصه شریفیه از
دربار اقبال و با نگاه اجلال تعیین شود که در حین خروج آن قوم در قصر آباد

تسلط غازیان کوشیده به تقصیر خود راضی نشود جلوس سابقه سبغانانی
علیقان یک دیوان یکی که بعد از وقوع قضیه رستم خان سعادت معتمدان
محبوس بود در حین اهتضت موقت مبعود حکم بر اطلاق او فرموده مقرر شد
بود که روانه درگاه جهان پناه شود در حین محاصره قلعه مذکور که
شرف پاپیوس و الطاف شاهانه سرسندی یافته بود با انجام خدمت مزبوره
مامور گردید در حسن اتفاق محرابان بموجب زمان واجب بلذعان بر دل
و تابعان او را انارک بر آورده با امر او اعیان در روزی که قرار یافته بود
که دو تختان و سایر محصوران بیرون آیند با فیلمان و اسباب و راه مس
داخل اردوی همایون گردید و عریضه بسیار در خان مستل بر تصرف قلعه زمین
داور و آمدن سید احمد سلطان بدر پاشا آسمان شکار رسید نخستین کسی
که ان محصوران کوی اطاعت از امثال و اقوان همچو کان مسافرت رزود
شاد و بخان او زبک بود که با تابعین خود که در سبب بقصد و قصد خود بودند
از قلعه بیرون آمده شرف پاپیوس سرفراز گردید و سایر امر او اعیان نیز
بسیل تعاقب و توالی با اموال و اسباب تبعیه و تحفه بیرون آمده بقصد
خویش خود بر یک ستار و دی معلی در حوالی باغ ابوالهی که در جانب شمال

قلعه واقع بود در اول غنود و بعد از دو روز دو تختان نیز با مشران خود دست
آمانت بیرون کشید و فرمان و حبس البتاع بصدور بیعت که جنبه غیظ آن
که انصار و قیقه شناسان از نو روزان و نعیم آن ادراک میاید بخان نماید
تشریب نمایند و از ماکول و مشروب آنچه بکینه تر از وی امکان تاب بر تاب
آن داشته باشند سرانجام دهند و جنبی خبان که دیده دور سپان از ملاحظه
طول و عرض آن حیران بود انجام یافت و آن باغ و جمع الفضا از الوان
حلی و بر لایه کسوت گلستان پوشیده اعلی حضرت نقل الاهی که میی امر اسم کبری
و عجم است بآئینی که سر بلندان را از روی زمین بوس چون فرغ مهر و ماه چهره
استغنا بر خاک نیاز مالد بر سادده بکند باید برتری جلوس فرموده بکار سکن
وامر او حاجیان و مقربان و بنا بر اللوک که در دربار اقبال میباشند
در عزم فریب و حسن نشینند و سایر اعیان و ارباب بعتیار از دو جانب
سراوق غرت و اقبال تا در باغ صفت آرا گردیدند و از در باغ تا حوالی
قلعه که قریب یک فرسخ بود سپاه حضرت پناه مستغرق آید و فولاد از دو جانب
رود کشیدند دولت خان و شاه بخان و کاکر خان و میرزا ابوالحسن ^{ببخان} شیخ
و میرزا و میر عبد اللطیف دیوان و سایر پهلوان پهلوانان و مرد صاحب وجود

بنظر کسیا اثر رسیده بشرف پاپوس و کوشش استیاز یافتند و در همان روز
محوال خان و امرا عظام رفقا مشا را لیه بر دوش از باروس مقهورین
بست فیلهای کوه هتال و کرنا و کوس و فیزان کرده از نظر کسیا گذرند
بعد از استماع نعمات و لذت بسیار بنظر ابان عبدالیه الحان و کشیدن طعم
اشرف و دوغخان و سایر امر حضرت یافتند و سوای دوزخ فیصل که در وی
خود بر سپل پیشکش و از ترغاب بنظر این خدیو جهان رسانید دیگر سایر اجزا
که در دستند بر ایشان مسلم کردید و عیسی سبک با جمعی از خود مسعود بیدرتگی
آنقوم معین شد کلمات از اتحاد و کابل رسانیده مکدرانده که فودی از افرا
انسان نسبت با ایشان نقصان جسمانی واقع شود و دستاویحان به دست
توفیق ربانی و دستهای تائید گنجانی توطن بستن از لری ایران و خاک ربوبی
آستان ملک با سبب اختیار نمود و در آن روز غریب مناسبت این فتح
مشتمل بر بعضی بخاطر فائز رسیده بود و ثبت افتاد **مغزل** کسی را که در فتح
مدینان کم بدست آمد که ملک قند بار و دولت محرم بدست آمد و دست
چونیک میکان در پوت میرقم که جام خپارم از دل سخم بدست آمد
دبوان که شد عشوه سهران کند کون عنان توفی آن ریزن آدم است

بزرگوار

جوانان شاهان نهار نمودی گشتی گای محمد آمد سر آن طره در هم بدست آمد
شکایت نیست کسی بعد از این از کوشش کف که از بس عام شد تادی از عالم بدست
پهر پسر را بر پایه عشرت مهیا شد سلیمان جهان نازد و با خاتم بدست
کسی نیست و حید آخر زبانه خور می چیدم فراوان شد بهار و عمر جاوید می شد
چون طبع مقدس خاطر اقدس بنا بر حسنیت و صفای طوبیت متوجه است
له زلال دوستی و ولای سلاطین سلطنا ایران و هندوستان که از بیسوع گیناد
تراوش درشته بل ضیا آن جمع شب افروزانین مکر فخر شید ضیا مقبض شده
از بسوب نسیم عداوت غبار آلود و تیرگی اند و نشود چون باعث برین نصبت
خلفه ادابی بود که باد شاه هندوستان چنانچه سبق ذکر پذیرفت تفاوت
علیه در آنجا ارتکاب نموده بود و از منسوبان دولت والا امری که تالیته
اداب دوستی نباشد صادق دیده بجهت تشدید مانی خلعت قدیم نامتکین
خفا مکرکامین بی بضاعت بکاش آن مامور کردید مابین شرح در سکه حج
کشیده شد که **نقل نامه** کوه در لفاظی که جوهری اندر تیه آنرا زبور کلید مقال
دانند و عمل آمد بر معانی که میرنی در آن نکته سخنان بقدر شتاب است و آفرینش
ستاند نشانیته آن تواند بود که کسی با بند پایت سخن بر مدان جواهر زوهر

تصریح داده نام نامی و اسم سماوی آن بادشاه و الا جا به را بران سند مغلی
نشانند و از ما عیب بهار یکتا قلی را به شکند و در ساختن آن سر بر
کردن نظیر از نسیم سیم اعلان و از بار بر اطراف بنیم دوستی و اول او مانند
که از نسیم غیر آئین این ریاحین در باغ کبریت شناسان بگلشن بود و تازه و
صغیر غریب با رقباط و اتحاد قدیم بلند آوازه کرده و در دله الحمر و المذکر که اگر
بجست ظاهر نایب نعت عیدم البدل مجالست و ادراک صحبت است اما بپوش
در عالم معنی ابواب این بوستان بر چهره قلوب و دستان کشاده و سباب
مکالمه غایبانه که سفارت نامه و زبانه ذاتی فامه حاصل میکند و آماده است
امید که عواره تا ابد ایتلاف و اتحاد با زودست حصول نایب بزمین
بوستان بی خزان در از باد بعد از انطباق نقوش مودت و اول بر آت
ضمیر خورشید ضیا که از اثر اوقات منتهی مستقیمت بر لوح المانع میسازد
که چون از آغاز عرصه معلوم و اولای ایرانی و ارتقا به ابرج عنایات
حضرت رحمن بر چهره در خاطر شناس و صمیمیت ساس همگوز بود
که دیده عشق را از خاک استانبند سوره عرش در جبهه در مشرب
روشن ساز و بنا بر کثرت مشاغل جهان بینی و شواغل کشورستانی از راه از

پایان

این سعادت عظمی و عطیة کبری محروم می بود درین ایام سعادت انجام که
از بهام کلی و خبری آن حدود با کلیه فراغت حاصل کردید مناسرتان
مخود که رقبه نعت والا نعت را از رقبه این دین واجب الادا از اذخسته
باین تزیین پرورش احوال ساکنان خراسان نیز که بسبب بعد صفت مستقر
خلافت از استغنا نوا رعنائیت تا مله چنانچه شاید بهره و سرخویده بود
بنوعی که مقتضی عدالت کامله باشد کرده شود در صین در و دین دیار کجسته
رعایت قرب جوار و ارتباط و التیام آبا و الاتبا سلام دهنست که با سائل
صحیفه که مذکور شده است و دوستی و اتحاد قدیم باشد محرک سلسله ارتباط
کرده و چون مسین و معین است که در ایام ممالک مودت را بعد از شنید
تو اعد صداقت و الفت و از نفع حجب ممانعت و منافرت در بود
بنود ویرانه که بر گذرگاه سیلاب حوادث با هم مضایقه نخواهد بود
هر آن مذکر که کجستی و یکتادلی استعاری بخوارش قند بار شده بود
مظنون بل متیقن بود که نظر بر روابط فرموده نعت والا آن عم
بزرگوار در اینجا مامول بقدم قبول شش می آید بنا بر علی بن ابی طالبان
و مکران رکاب نصرت انتساب توجه بخود کردید و چون بعد از زور

الوجه سعادت ما بن ولایت بنو بان آن دولت الازمیه تربت آباد
اتحاد این دو دولت محکم بنای اغماض عموده و خباثت با یکدیگر سلوک نمایند
سد البواب اطاعت عموده و تصور فاسد اینکه جدایی در میان این صدق
اندیش صدقت کیش و آن عم بر کوار و الالباس است در حجب نامرئی
مخفی گردیدند و چو چار منه با این دوست صادق الوالد آینه حقیقت
صورت تکلیف فرمایان آن والجاه عظیم الشان دشت بزوت بخت
فرمود که یکد سپاه نصرت تو اما نر تابا و بیان که فتنه شاق خندان نامر
فرماید لهذا حکم نافذ صد و بیست که اطراف انقلاص محکم بنا کرد از آسا
مدایره احاطه در آورده و بنای حلاوت و کتایش البواب غلبه آن سعی
نمایند غازیان طفو تو اما آن که شمشیر اشال فرمایند در اندک فرصتی بقیه
سیف و سنان در پای آن قلاع گردون تو اما مرا انهم کشورند بعد از
ظهور استیلا و اقتدار بران قلاع گردون آنا کر و سی از محصورین را که در
محصره سالک سالک در آداب بوده از صراط استقیم صد خود شناسی
عدول نموده بودند کجا کی جبهه عفو و اغماض مشمول عنایات پنداریات
گردانیده حضرت انصاف از زانی بخودیم یقین حاصل و جا و اتق است

بچون

بچون یعنی از غایت اتحاد و نهایت ارتباط صورت وقوع یافته غبار کبر
مرات ضمیر خوشبختی تو اهدت و ولایات مذکور و سایر مجال مالک
محمود را متعلق بخود داشته جدایی منطوق خواهد داشت چون غرض
سد البواب گفتگوی جاسدان این دو دولت است بد تو اما آن بود زبده
الاشباه شاه وردی یکبار روانه خدمت والا فرمودیم که حقیقت صدق
ایشی و اخلاص کشتی این مخلص را بان عم بر کوار خاطر نشان نمایم خوشبختی
سلطنت و اقبال از رفق جاه و جلال طالع و لامع باد و شاه وردی یک
مذکور بحاجت معین گشته با اتفاق دو عثمان روانه گردید و حکومت دار القوار
مذکور بحجاب خنای چرخ پاشی و محال بست بدوست علیخان زنکنه و زمین در
محمد سلطان چکنی تفویض یافت و بعد از فتح و کتایش قلعه در عرض آید
که آیات جاد و جلال بخت بر تمام امور ضروریه دار القوار مرفور و جل جلال
دشت دوست نوبت بفرستد سلطان دولت اعیان حضرت مبرون
عزیز شریف برده ملاحظه و عداوت کیفیت قلعه و حصا نمودند و در
اگر جلوس فرموده رسد خوشبختی و انبساط کترند چون خانه بدیع بخار
در حبت که از چگونگی وقوع این قلعه گردون فضایی آسمان بنا برخی در

سلک تحریر کند که ناظر این اوراق را دیده بینا کلین تاشای این بنا را
نورانی که در دست قبال زبیره آفرین خوان و در سر کردند بر مناظر اخبار
پوشیده نماند که این قلعه کردن آساکه مشتمل بر هفت قلعه و سبع الفصاحت
در این کوه لکی که از غایت فخت و اعتدلا با کسب خضر الاف مسامت
میزند واقع شده و وسیع آن کوه منیع محض و بحصاری رفیع عرض که ارتفاع
آن تخمینا شش زرع تواند بود که یک سو احاطه آن نموده باشد
در وسط آن حصاری وسیع زمین تفضیلت که قلعه حاکم نشین و موسوم
با برکت بر بالای آن واقع شده و از دیوار شمالی قلعه حصاری مشتمل بر
سنگ انداز و مراغل و مورو و عریض متصل بدیوار که کشیده شده
و در قله های دیوار مذکور متصل با برکت دو دیواری شیر حاجی و دیگری
بدن محاذی هم در نهایت استحکام و خندقی عریض عمیق بدیوار شرقی قلعه
انصال یافته و از کنگر قبلی اگر نیز همین بساط دیوار متصل بدیوار
قلعه سرانجام یافته و جانب غربی ارک که کوه لکی در آن است واقع شده مشتمل
بر سه دیوار متین عریض است که مجازات یکدیگر فاصله کمی می کشیده شده
پایین هر دو دیوار فند و سبع عرضی صورت حصول یافته و هر یک از

صدار فروره عریض و حصاری جنوبی قلعه بقلعه کوه لکی انصال یافته که اگر بنا
فروره هفت قلعه متین محکم که هر یک از دیگری عریض تر و نهایت استحکام
موصوفت بهم رسیده و در هر یک از قلعه مذکوره بر کباب و ایوانه ساکنین را
در هر یک از عرش تعب نبای کشیده می باشد و چنین قلعه متینه ضمیمه کرده
بیندگان از شاهده آن حیران و عقل متعین از اضغار آن در یادیه
تعبیر کرد است چنانکه سیه تحت جوان این خسته و کامران در عرض نگاه
و دور و زبیر نمان اولیا دولت قاهره در آمد و سوای کلب علیخان
افشار که بضر بصدقه با وج پدر و در جهان گذران عفو و بیگانه نام داد
اعیان را آنچه نرسید از غرایب احکام که کارش آن از لوازم است
که بطایعوس الزمان میرزا محمد قاسم خا صاصه شریفه از چگونگی اوضاع نجوم
تخصیص فرستاد و تعیین آن نموده در آن باب نوشته تسلیم بندهگان علی حضرت
نقل رحمن نموده بودند از باب طایع سلیم را در باب فتح این قلعه نوشته اند
و در اخبار خاطر رسیده در آن زمان کشته اند از آن جمله این مصرع که بود
فتح صاحبقرانی از جانب خسته مانه خاندان ذی شان و ترضی قلجان تو بر چی باقی
هر روز از فکره بودع آن کلید مملکت شد فند با روح علی میکشاید و فند

و دست ولایت مدعو بود نیز بخاطر سایر موزنان رسیده و سواهی تواریخ
نظیر و غیر تاریخ بسیاری از اهل طبع را بخاطر رسیده بود که احتیاجا
من اظطویل بکارش آنها اقدام نمود و از شتمات این فتح صین امری
که در مدت غارت جلوه ظهور دارد است که در صین ورود مشبه قدس
معیل معروضن ماریا مکان سرزوقات جاه و جلال کردید که محمد قلی بیگ
نواده حاج خان والی سابق اورنگ زار که در حقیقت از خانه زاد آن نشان
خلافت شایسته جماعت ترکان اغوامی نموده نزد خود برده و قریب به
بیت هزار خانوار کرده و جمعیت نموده اند چون این معنی بدون اطلاع منو بیا
در گاه کردن استنباه روی نموده بود تا آنکه عرضیه محمد قلی بیگ مذکور
مشکل را اظهار عجز و عجز و بیت مدبر گاه خلافت بنا رسیده پخته خیر آسمان
پیوند خواست آن داشت که تحت آن آواره بیدای حد خود را نیتای را
تنبیه و تا وین نموده بعد از آن عطش نان غرمت بصورت مقصود نماید
و از آنجا که تصرف و شیر این ملک و پسیر ارم و حصول آن در ارتقا شهر
کیمی ستانی بر مدارج صاحبقرانی ایم نموده تنبیه آن کرده اشجوده اقبال
بال نموده عنان جمعیت خود را بر عت بصوب این مقصد اقصی و عظیم

علیا معطوف داشتند و در نشا مخرامه معروض کردید که آن مقبول تیغ بدرت
اجل با سایر سید و شیرانه جمعیت ترکانان آنهم گشته گشته بودی تواریخ
گشته اندزی دولت بلند بایه و حذب اقبال آسمان بر پایه کاین قسیم
موجو طبعی که در نظر ظاهر پسران از غایت صعوبت و دشواری در پیکر متعا
و محالاتت بعضی توجه باطن قدسی موطن و ضمیر الهام پذیر بی ارتکاب
ترستان در سپاه و استعمال تمیز ساخته و پرداخته میکند و میگوید همیشه
بیت این جنس و اولاد با جوان و دشمن این دولت آمد توانان قین خدا
و حشران باد **فتح افتخار ابوالعباس و باده کسری اعلی حضرت ظل باری**
محمدان تقی سرور و مؤرخ خوانان صحایف استاسکه از بابیدن برک کل در
خلوت غنچه وار بستن بار نمود در بند استجا خبر دارند نیز یکی اندیشه و جادو کار
خیال وقت پخته بر گاه تصویر امری بر حقیقت ظهور نمایند چون سواد خوانان
الواح نظار بر که بی سوادان نقوش باطن انداز خواندن و دریافتن مضمون
ن کتاب الهی اطلاع برین بر جی که طبابت نفس مطمئنه و اودمان معجزان
و تسلیم در ترویج معنی بل مرکب پوشیده این علت علم علاج را بسیط
نموده اند بدون آنکه از علت معلول انتقار نمودند ما بنشد ساکن برت للبر

اطمینان میباشد و گوئی که انانادانی در افراش آنحضرت من کوشیده اند
چهره خیال را بناخن نکه مال میباشند و عمواره ساکنان طریق اطلاع را
این مغل و اردون بر بنده نیز تفکر بسته و نقش اندیشه مانند نقش کلین بر خرد ظاهر
معلوس نماید در واقع درت نشسته و معلم دبستان حکمت آبی خضر بی غیبه
السلام که خطاشده صحیفه صحیده غیب بود در حین مرافقت پرواز بیغ و رب
یزدان موسی عمران علی بنیام و علی السلام بدین آیین طریقی تعلیم می نمود
و بر نقش که بخانه دانش از آن کتاب بکتوم بر لوح ظهور نقش می ساخت
چون شاهدان اندیشه از به تو تعارف عاری بود در دم سو داغراضی تازه
میکردید و درین هنگام این خضر طریق خدا شناسی که بمعلمی فطرت ذاتی توانا
پشت و روی اوراق کون و برون اندازد آنچه که ارباب بنظر هرگاه عالم
معراج دولت را محتمل بزبور زهد و صلاح و خوارق عادات پند این
کرده والا را از زلفی شبهات و قصور ما را که جالس سیر امامت دانسته
در ورطت مهالک می افتند بنا بر کتاب اهل عین دین سال ارتقا
تسرب مدام که بنی خاص و عام از آن فروده بودند در این بدین آغیار
بصحایف قلوب است اعتقاد ان زدود اندا که چه خسته می

تقریر بر اعانت قوانین تنوع مقدسه مطهره که بر سینه زدمت محبت و امان
انتقال آنرا فرض میدهند مستعد نمود اما در تریه ایضه که ملاحظه مرتب
فرمود بصقل من مرات استباه جمهور کردید اعتقاد ایشان در پاس داری
سنا را ستوار شریعت پروری این مطمح اشعور فیوضات الهی اتزود
را اول مرتبه این امر بر کنار رود بر بند دینی که ابواب مسدوده قلعه فساد
را بقتلح جهرا کنکاشی گشوده مرا حجت نموده بودند و واقع شد بر خرد مقدما
شیرایع تعبدی است و دانیان را در آن باب مجال گفت و شنید نیست
اما چون دانش پیش از آگاهی در شخص بعضی امور نشسته بقیاس مخصوص العله
میباشد اگر از راه علت که اسکار است حکم بر تخمین نمایند ظاهر میکند که
و مان اعمال این خدایوزمان انار کتاب امر فرور عبا را نود نافرمانی جناب
سجانی میکند و چه اگر از صباح تا رواج و از غنوق تا صبح بی فاصله مدام
بشرب با قراح قیام نمایند چه سکا زمرات جهان نمای دجنات مبارک
س من می میشود که در و مان مست و مخور چو ستم دختر ز را بود زوز
ستودان اول شب که نام چو ماه چارده تا صبح از شام زخیدن جام سیر
میایی بر غالب کرد و در شبی امید که غمخیز جامه اید این جمشید و در از

کامیابی مالامال و کوك سعادت و اقبال این جزو و مهال نیز و این ناد شرح آمد
شاهزاده اوژنگ زیب خلیف بادشاه هندوستان با اتفاق سعادت شاه
وزیر بر سر دارالتواریق قد با روی نیل معشوق و مراجعت محمود چون نام
کارگاه امکان و رافع کسی اند بازم صرع آسمان هر یک از افراد آن است که از
جهان میان بگریزد مسند آرای اوژنگ جابه و جلال فریشتا قزای را یک سلطنت
و اقبال میکردند بفرمانی السعد سعید فی بطن اتمه بر ستمت معاصرت عتای
کفایت حال آن جزو و مهال خوده آواز گوس بلند اقبال آن شهر بار عالم
مدار را بمساع و یب و بعد میرساند و سکا نش اغادی را در پذیرای امور
مانند کسی که اطفال بکش نشسته آهنگ کشایش آن نمایند فضل انجام
کار بسیار و همین این مقال آنکه بعد از آنکه شاهین اقبال نیز و این تنای
مزر و بوم قد بار که از وجود تیره روزان هندوستانی آری این لایع بنظر
می آمد از آن قوم خجند نشان بچیطه تسخیر در آرزو عنان یکلان غمگیت
بغیر و زری و اقبال بصورت سلطنت هرات مد طوف و موزند پادشاه
هندوستان را خطه خویش است و اقد با در خاطر بدیدد چون در چین
مت لایات لغرت آیات تصویر بهرات شاه حسین سلطان آمد

بنا بقصبت تدبیر و عدم اهتمام حراس خان بکار یکی قند بار در دستن
مضن در غمخوده روانه هندوستان شد و بارکان دولت والی آنجا
چنان نظرشان نمود بود که اعلیحضرت نخل کرد کار بعد از فتح قند بار
بلا توقف روانه دار السلطنه اصفهان کردیده اند و درین دیار کسی
مکرمک و مدد قند بار نمائده هر گاه داعیه استر و آن ملک تقسیم باید
لا محاله مرات حصول چهره نمای شایده مامل میکرد و اصفغای این تقسیم
اقادیل کا ذریه با بطل فاسده باعث اشتغال نیزان خویش آن
سلطان حیرت توامان کردیده بود اوژنگ زیب خلیف بر شید خود را
ب اتفاق سعادت شاه وزیر و بهادر خان سپهسالار و ستم خان دکنی
و راهبهای معتبر با جمعی کثیر و جمعی غفیر و گروهی ابنوه و قیلان کوه شکوه
روان قند بار خوده خود نیز با اتفاق شاهزاده دارا شکوه پسر کلان
خود که بر سر بنده و لیعهدی استباز در روانه کابل کردید و دست شاهزاده
اوژنگ زیب با سعادت شاه خان و سایر عسکوار و قند بار شده هر چند
ملاحظه علامت شایعات و جیلا اسیات و بروج معینه و حد بران
رفیع استیاط نمودند که اجواب بخلقه آن قلعه که درون شتعار را بغیر آن

تاسید نوکار و شمشیر عالمگیر اقبال خلف صدق و الفکار کلیدی است
اما مقتضای الامر موعود و شروع و حضور و بلند لقب و بردن سیبه
مخوفند و ابواب محبت و عقوبت و خاکساری و بی اعتباری از کندن هر
بقی بر روی خود کشوند و قلیح خان و قباد خان و خوجرخان و آینه قلیح خان
بجمله قلعه کت و ستاده اند اعلیه نیت قل الهی که جمال تمام احوال
فردا در آینه صبح مزین بنده حقیقت امور بود بر اقبال و وقوع برای
مشاهده و موده در درالسلطنه هرات رحل قامت افکنده تیره شده بودند
که کثرت اثر در اطراف ولایات خراسان منتشر گشته ترصد فرمان باشند
تا آنکه عرصه محراب خان مشتمل بر حالت جرات و جسارت انقوم در حال
خلکو بر پایه بر خلاف مسیر رسیده فرمان بخون نقاد یافت که نظر علیخان
سوکلی محتوی و خاک در الارشاد در پس و کجفت قلبی یک زنگه میرا خور با شمی
پشته از سپه سالار کثرت اثر بر سم فتیله روانه شده کفایت ترخیص خان
که متعوض رعایا و بر ایامیکه و نمایند و آن گروه را از پای حصار دور کرده
سرگشته و یار او با گشته مفضی قلیخان سپه سالار و سیاهان قولد اقا
و مفضی قلیخان قوی با بنامه اسیر کرد که اسار مضموره روانه شده که قریح کرده

بصر کردی سپاه شصت سپاه قیام نمایند و جلالت شعار صرات ناما حاجی موه
برادر محراب خان که در شیره و نجاعت زبان از و خاص و عام است استند ماعود
که با جمعی که بخواره اراده جانفشانی در راه این دولت و الا در شسته اند و درین
شیره و زلفاقت و بدل و جهد تقدیم میرسانند روانه کرد و طاعت او شرف قبول
یافته با جمعی از علمایان فدویت نشان استان کردون توامان روانه کردید
و در سارت با قران سابقت حبه با چند تن که عدایتان از بخانه نفرتجاوز
بنو و کجیه الطاف الهی و اقبال تا شامشای موعده پشته از کت قیامت اثر
روان شد اتفاقا در حینی که قلیح خان خوجرخان برادر زاده خود را با قباد خان و
آینه قلیخان و دله بلیگموش و سمره از سویا بتاخت کرشک و زمین ذاوز و نجا
بود و ارد کرشک شده دو چار جماعت فرود میگردد و از طرفین دست حلاوت
از استین جرات باورده با استعمال آلات حرب و ادوات طعن و ضرب
استغال نمینایند و حاجی موه و نقابت بر حصار کرشک کرده داد مبارز
میدهند خوجرخان و همراهمان را بر آن قرار میداید که روانه زمین داور شده
بتاخت و تاراج اخیان که اهر از راه از راه خجاعت قیام موعده بعد از رحبت
مومالی غیرت شکسته خود را درست نمایند و بعد از تاخت زمین داور که

به پس نیل این مامول روانه کرشک میشود بحضرت قلی بیگ میر آخور باشی که مقرر
شده بود که سبک روی که پسر افغان از غازیان جلادت شمار شسته از نظر علیخان
روانه شود برسم ایلیغار روانه شده با چهار صد پانصد جوان که از ایشان
بهرای نموده بود و وارد میکردند و با اتفاق حاجی منوچهر و رفقا استقبال خجریان
و قبا و دغان نموده آتش محاربه شعل میکند و میر آخور باشی که آبا عجب شجاعت
سالت معروفست پانی ثبات و قوار افشده مانند غبار بجا آن بر کشکان
با ده چهار آتش تیغ درختان حریق و جعی را غریق آتش بر خیزد و آتشند
با آنکه آن تیره بختان مانند دغان بر عبت در آتش سوزان می نشیند
و عجب کاری اقبال ظل الهی از پیش برق بی امان تیغ درختان غازیان
کیفران میشود و جینی که خاطر اقدس توجه کیفیت احوال خود نمود بود در
میر آخور باشی شمشیر بر وقوع این فتح و دستادن راه بس و کنایه
اعادی بدرگاه فلک پنجاه رسید و با از این جلادت شجول نواز است
حسروانند و بلخ خانرا از صغار این خبر ارکان صطبار و قوار مترزل
گشته و از برقرار احتیاج نموده توجه قند با یکدیگر و بعد از وقوع این فتوح
ارتغام طاعه با هم نظر علیخان شرسه در یافت که با اتفاق میر آخور باشی

تا ورود امر اعظام در محلی که خاطر جمع بوده باشد توقف نموده قس از درود
امر او را گرفت تا اثر کتاب جدال و قتال تمایند و اکرامت اطراف
و جوانان و سده شوارع و مسالک آن جماعه تیره بوده باشد بطریق که چشم
زخمی واقع شده و خون اصلاح دولت بوده باشد بجای آورند نظر علیخان
صفی قلی بیگ شیرجی باشی و روشن سلطان لکنی را با فوجی از انجمن
باحت اطراف و جوانان اردوی آن مدبران تعیین بنمایند غازیان
ظفر توامان تا با باونی که کنار اردوی جغتایه بجهت رفع علم حرارت برمی
افزاند بعد از رسیدن این خبر سرتا شرف با هم امر اعظام صادر
گردد که عا گرفت تا اثر با اتفاق سیاهوش خان قولل افغانی و سیکر بیگ
کوه که یلور روانه ساخته سپه سالار قویونچ باشی در کنار بر خیزد با همی که من
دانند توقف نمایند تا نهاده او یک نوبت بعد از ملاحظه حرارت و جبار
غازیان چون به درخان افغان سپه سالار جغتای محصی اجل نقد
حیات را بقایض اوضاع سپرده بود در تمام دکنی را سرافراز نموده
با اتفاق قلیخان و جمعی از امرالاجها و فیضان کوه بنیان روانه بنمایند
و بعد از تمام عوجیب فغان واجب الامکان سپه سالار خان را با سپاه کران

مخوفه خود توقف مینمایند و در تالی الحال مرضی قلجان قورچی بانسی را بخاطر مر
که عقرب بنیان ثبات و قرارش کجغای سبلا بتهور غازیان منهدم
و ویران خواهد شد و این معنی با سهل و نحوه حصول خواهد بود توقف
نموده خود را سرعت تمام بک و عکس طو اثر سپاید رساند که این فتح
مبین با هم دیگری نشدند و در تقسیم نعمت نموده با اتفاق سپیدار بخود
مسعود ملحق میکرد و در تواریه صفوف نموده امر اعظام در قتل کلاته
نظر علیخان را که حسب التزم بچکری معین بود پیش و ستاده میراثور با
را که کوک و تعیین مینمایند و پر بدلق خان بزبان سکلر سکی آذربایجان را
با بعضی از اماره و قوریان اعظام بزرگ راست و علامان خاصه
با جمعی از اهل ایما بجنب متحر صید ازید اتفاقا در آخر همان روز تقارب
فائین و تلافی و یقین واقع شده بین المابین آتش محاربه تعالی بپا
میرا خور باشی با اتفاق تسامین اتفاقا باش یک و خانی مرزبیک
یوزباشی علامان و کجغای سبک و فراق خان و سایر جماعه بر سپاه
مخالفت حمله او گشته نقد جلادت و مردان را بکشته و سکو میسازند
و در آنجا که در پر بوداق خان بضرر بهام مخالفین از آن آمده

۱۱۱
آن تیره در آن هجوم کرده دست تهور بر می آورند و لواق خان پاشیه
ثبات افشوده با جمعی از مبارزان کفایت نکران کرده سوار ساری
که در کتل درشته میکرد و درین اثنا سایر و ملان طالش با جماعه طالش
که کوک پر بوداق خان سبکغان کشته کجلا تواتره و عده جمعیت غنیم
را بر آگنده میسازد و بالاخره بمیان شب و بجز که کجلا تواتره و عده جمعیت غنیم
از دست فرین دست از جدال باز داشته با رام جای جوع مینمایند و جماعه
جغتای را از ملاحظه این حرکت و جلادت مجال توقف نمانده ظلمت شب
را ضمن عافیت خود شمرده آورده دشت فرارنده بر او رنگ زرب طوق
کرده بعد از ورود جماعت ندو بزرگستطلاع ستا هزاره او رنگ زرب
برورد و در کفایمت شتر و وقوع مجادله صلاح در اقامت ندیده طبل
در جیل کوفته ریجاج تجالی روان میکرد و در محله در نیل بدنامی رجهه
اعتقاری میگردید امرار و غازیان اعظام در ضمنی کتبخ جهانستان
رخشان از نیام شکفام شب بر می آید با سیوف مسلوله همیای مجادله
و حار میگردند و مانند سپاه شده ناز سبای آن لشکر اثر رجانی سیدیا خان
تولد افاسی را با جمعی از اولیادان کار از اندو سال آنکه و فرستاده حقیقت

معروض میدارند چون این خبر مستتر از حساب ناریا فکمان نبر اوقات جا
و حلال رسیدار قام طاعه بام امر اعظام غرض صد و زیادت که تا اینستن
خبر و نیتی که چنانچه در این دو تعیین نمودن جمعی بحکمت محافظت قلعه
در آن حدود توقف نموده بعد از فراغ مهام ندویره روانه درگاه جهان
پناه گزیدند و آیات نصرت آیات بغروری و اقبال روانه شهر مقدس
معیار گردید و بعد از وصول و ساعت حدود نظری که یکسوی شهر است
با امر و خاصان و ملتزمان رکاب دولت پیاده باستانوس روضه
مقدس فراری یافتند و امر اعظام نیز بعد از چند روز از ورود
انگیزت احراز سعادت ملائمت نموده کامیاب خدمت گردیدند
ابتدا محامره لشکر هندوستان تاجیه بر حجت بجهت آنکه ساه نصرت پناه
در اطراف ممالک خراسان منتشر گشته بودند و جمعیت ایشان در فتن و فساد
بجهت بعد جاسالت بزودی میسر میگردد و بهیلت چهار کسید و الحاق
در عرض مدت مذکور بحراب خان بکل پکی دارالقار قند با نظر حاکم پناه
بر بیان جان بسته با وجود نا بش آفتاب و کسای برهوی آن ملک که کرب
سنگ را مانند بفض چهار در اصطراب می آورد و بفسه متوجه فروری از راه

قلعه گشته روزی یک مرتبه بر دو قلعه که قریب یکسوی حجت میگردد و آنچه از
تقطیع بوده باشد جعل می آورد و در عرض ایام محامره مقور داشته بود که
ابواب قلعه نموده بدستور معهود با گذارند تا آنکه بخوابی صدق انتمای
مکل خرافیه لملوت ده روز قبل از رحلت غنیم با جل طبعی بد رود
جهان گذران نمود و جانثار رضاجوی اعلی حضرت ظل الهی نمود و از غراب
در عرض ایامی که بحراب خان فوت شده و قلعه مخصوص بود و در اقبال
نیروال این جنس و بهال خللی در ارکان قلعه داری بهم رسید و آنجا است
نوربان جهان سعی و کوشش غایب و فاسد بی نیل مقصود ما تذکره راجع
گردیدند و بعد از وقوع این فتح مبین بکل پکی کری دارالقار نیز بر راه
او زمان علام خاصه لیه عنایت و محبت نمودند چون شوق شهنشاهت
دارالسلطنت صفتان عنایت بر غمت بود از راه اسخامین و حاجم توجه
بمقصودند و در چنین زادگان مغرب بر اوق عظمت گشته از سیر
الوان یا حسین ان بر منزل مجدد الما خطه انشا و در اخلو مد عشره تاندوز
گردیدند امید که پوسته کوکب و است عادی قرین و بال و خوشید عالم
ادوار اقبال این خدیو فخری فال روسط السار جا و حلال طالع باد

تذکره قزوین درین سال

توقی قلیخان قزوین باشی بجهت بعضی از مشکلات
که در صفا و نیکو بود و مخصوصاً بجهت سوس که دیدم در قزوین قلیخان سپیدسالار
در عوض قزوین را به بخت قزوین باشی کردی و از آنکه در سپیدسالاری ایران
بعیقلی یک نوعی یافت و بعد از انقضای سوزخه از تو و در ایت
دبار السلطنه اصغر خان پروردار خان از ایالت تبریز و چکاسکی کردی
آذربایجان مغول فرود آمد و منب فروردین علاوه سپیدسالار را رسد

شرح انعام بکران اعلی حضرت علی بن محمد بن علی بن عثمان

چون از جهان از آنکه در حکمت باله اش طلای دست افتار پرند
خوشید را در امن محتاجان کوی امکان بیدریغ می افشاند بختقدا
عنایت اذنی چنانچه کشور عوار فلک را بفرغ مسند آریان کواکب
بجویم خیزد به با داده و اکلیل نور و ضیاء فرق اعتبارستان نهاده بسط
زین را نیز بوجود فایض الهی خود سلطان روی شازده کز نای مسط
آراسته آسمان بخوده زکات کلفت از آینه صیرسکان غیر عبیق ضیاء
جبین فرمان در آریان ملک آرا زوده بومی که فیما بین کواکب یکی از
افاضه انوار خورشیدی زبان زده اوستاه و کدا و دیکی بهیله ای که شتاب

کشور خدایا نیز از فاضله احسان بدین عنوان تبتفاوتت ملاحظه فرمائید
بر سر نهاده مائده نور عالمتاب آفتاب که محیط کر زمین است که خاک را
بقضیه تملک و اقتدار ایشان داده باینی که هر یک از جمادات بقدر
استعداد و قابلیت مواد کسب فیض از روشن عالم بالا نیاید و فراد
نی نوع نیز از خطوط شعاعی احسان بادشاهان که کلیه مخرن آماست
ذخیره حال فضل از اواب ماریکشانند لحد که اعلی حضرت ظل الهی را
از جمله صفات فروردین با تفضیای مضای عالم آرا که حاجی آثار انوار کواکب
از زمره تا حد ابدان برای امتیاز در بر و منزه قرار بر سرست در در صفت
شوق کوه پاشی دست جوادش چون دل در سینه عشاق پستان بل کما
ایم جوید که به در ایش مانند دریا است حاصل عرق پشانی در حقان در
ایام جودش چون آریان کوه برست و کعبه باغبان از زربانی ایادی
کشمش مانند گل بر سر مایه کرمش که چشمان فاقه را از تماشا
کج شایگان سپیده و سایل بخانان از کج بخش عطایش در سایه کوه
در همه و دینار و نمانش آفتاب و عنایه فارغبال عنوده کنگول که دایا
بسیه حال که از فاضله نور خورشید بر سر کمال می پوشد طبق طلایست

سزاد و قلوب سینه ایشان خازن احتیاج از شکفتنم حدیقه انداختن
کلیت بخار کاتب برات احسانش خط نسخ بر آثار عام کشیده و صحت
زیر پاشتن چون ذوق هم میز از مشرق تا مغرب رسیده هر چند زمان
و خاصه زبان تحریق توصیف احسانش در حقیقه زمان و ذوق امکان نامکن است
لغابخی از آن بجهت عجاب نظر کریان در ملک بیان نظام دنیا که
من مستحقان کوه برین حکایت را در گوش کشیده و سباط خواست کشیدن
اجبار قافی را در نور زنده و واقفان فرور مستور نماید که بعد از رحمت
سفر حجت اثر در التورقند بار و اشکلاص آن ملک پذیر یونانیست حضرت
کردگار که شهید مقدس مقرر آیات حضرت آیات بود چون طرز دانستن
سکالی زنده راه یا فکان سر اوقی سر امد عمده بنده کان فیه نوبت شمار
مقدم نشین محفل شایسته ای با ریافت خاطر اقدس محلل اللہی مستحق بحال
سزک و تازیک در شناس حافی با یک مالک طریق بل نردم ای جاویا
مراتب توده صفاتی و نیکی رسیده دار الملک سناسی منتجب دیوان درست
اندیشی و ستوده رای می هر رسم چاکر و شایسته استیاد ساس شمامت و
سالت بر بیده خاطر اعلی حضرت صاحب حقانی مقهور شیوه مردم شده ای و قدر دان

شارب حریق الطاف شهر یا مطرح اشوه عنایات کردگار است و در
امیر کار با شی بسند خاطر دریا معطر افتاده بود موی الیه را خطابه
مستطاب مصاحبت از کفا و اقران امتیاز کشیده و بکلر پی کری در المومنین از آباد
که بعد از فوت مواب خان در وجه احدی مقرر شده بود موی الیه عنایت فرمود
و هر روز با جسانی تازه و انعامی بی اندازه آن تالیته التفات را بر مدارج
افعی مرتقی مغیره و نذر انحصار عطایای آن حسن و اقلیم کثرت انعام فرمودن کلمه
چندت مرصع برش قطعه لعل آمدار و خجری مزین سواقیت تا سوار ابرام شاکا
که سی سبزابای اندیشه در احصای قیمت جواهر آن چون موکب فرسوده و قلع
سنگستان کند و زبان بیان در توصیف و تعریف آن چون سنج از کشیدن
سنگستان تمناست بی تالیله غرق با وجود تبع کتب سیر و تثنین اخبار
مستوع نگاریده که تقسیم انعامی از سنج یک از پادشاهان نسبت به بنده کان
بوقوع چوسته بشیر که مجموع با شهای بخشیده قافی را با این سنگهای کر
در کوه میزن هستند چون موازنه پر کاهی با کوه کران خواهد بود اگر عطا یای
حاتی با این بخشش حساب نمایند ما تهندها در پیش خوشید جهان آرا نخواهد نمود
حق را چه قیمت این احسان در میزان اندیشه کرانت اما قابلیت منم الیه

در این لطف بکلان گردیده صد چند است و گوهر شاه او جدی که در عطا
کلف آن جواهر نین از بجز بکلان صخره و سخن آفرین بخواصی مطایفه آن جان
دقیقه نشان با جلال آمده است که در شکامی که امواج دریای عبرت با دستا
مسطورات فوق را به امان استحقاق آن کان فردی می افشاند خانوادگی
معووض میدارد که چون محبت اینستم تحف که بنهای از آن تهر است که در قرآن
حوصله خدمت کمال آن کجاست اینست چنانست که طراز کربان وزیر میان سر
مناجبتان باشد علیحضرت ظل رحمن در جوانی میباید که تقسیم طرافت وقتی به
ملکیت خیران استوار رساید که غامضه عطا را نراند در دفتر خلود دوام مثبت و
مقوم کند و اگر نبودن کوهر کزان بهای در نظر شهسواران و بوجهار کز
الحق از تو اهد صدق این سخن بر آمدن کوهر از عیان و فعل از بدشان است که یکی
چهره نمای خود خوشنید تا بان و دیگری نیکو احسان از بنیان طلب است
و اگر این در حصد معدن مخزون و آن در رحم صدف که بودی بر تو
بیان هر روز استماع شنوندگان توافقی صیرفی جواهر آید بر سعانی از کوه
میزان اندیشه و نین این سخن از هر چه داده شود و کز اینها تر و در زنده بینایان
با بهار است چون در بد و سخن تشبیه علی حضرت ظل رحمن در بدل نفوس بیکران

بخورشید درخشان کرده شد و خورشید درخشان از احسان بر دو گونه میباشد یکی
باز از قابلیت مواد که بسبب آن سنگ در کان و کل در بوستان کسوت لعل ۱۱۵
بدیشان میپوشد و دیگری مقام را بیکان که پنهان از خون پنهانی از فیض آن
از عروق نگاه میجوید بر ذمت غامضه داستان طراز نگارش انعام عام این خبر
نیز و غلام نیز از مفضلان است تفصیل این اجمال آنکه روزی در صین توده بود
مسعودی بخار سپرد با بی زبان پنهانی معروض داشت که مبلغی از مال دیوان که
تحويل الله بک و ملائیم یک فقره بوده برسم مساعده باز یافت نموده بسبب منق
حال و کثرت عیال قادر بر ادا آن و صحبت و محصلان دیوانی مطالبه آن
نماند و از نخبه در دام عتاب و شبکه اصطلاب گرفتار است بر زبان وحی ترجمان
کدرانند که مجموع وجهی که از تحويل الله بک و ملائیم یک فقره مردم است و مطالبه
آن میانین چه مبلغت از کان دولت فایده معروض داشتند که مجموع و در بود
قریب بیصد هر قوامان میشود که تحصیل محصلان مقرر شده که بوصول رسانند
اگر مبلغت ثروت و مکت موصوفند چون ضیاء محمد و بنیت بلند شایسته ای
راضی نیست که کام آرزوی جمعی از نهد انعام شیرین و طبع کروی از زهر مرارت
امید و یاس اند و کهن باشد تمامی آن وجه را که سرمایه عمومی قرار چندین باشد

بوسگاه تواند بود و تحریف و تصدق معترف نمود و بنا بر عمت که از کما
علمی شود و مایه کوه سینه سحر این جان این غل رسد از دریا می بی پایان القاص
آبی مایه دار و تا کوهی ازین خاکدان باقیست بر فوق جهان نیان کوه بار بار **موت**
موت پناه میرزا صاحب آند صدر مالک محروسه و بغویض امرند بورد
وسادت پناه میرزا مهدی ولد محبت پناه مومی آید بر نزل شیناسان طریق
حیات و سالکان و از نو شیب حادثات پوشیده است که خیمه بدن و کاخ تن در
خیمه صغیر حضرت نیردان با تو باد استخوان و اطباء آورده و شیرمان و استوانه
انفاس که نسیمی است و زنان بر پای دشته از قوی و جواس فراتان قوی است
برین خیمه حباب آسا و لری سیمایا کما شسته قامت درین متر را
چون خامه زین پتبه مسافت و مکن مسکنان در آن خاص از برای چشمت
هر چند این بنای عجب در نظر جمعی که حکامستان از بساط طواغیت گذشتند و عیبر هم
چون بنای همایان استوار است اما در چشم کوهی که خواص بجار دریا مستند می
سیلاب بهار است که پاره در قوت جاذبه آن افغانا نشسته مشروب و قوه ماکول
در صد در ترقی فوق آن در دنیا بدین لباس چون خمر خور که با دانه پاشیده
و کوفت با نعل بال اندر اصل حیرت و در آن آن خفته میگردد و اگر فراتر نفوس کیدم

ذلت

دست از رفته و بسکن باز دارد این کما خور که عدم مستور و ماسته ختاب
بر درشته از هوا در دریا میستی معنوی میشود بنا برین امر تا کوه درین سال حیرت
پناه عفو ان و سگاه میرزا صاحب آند صدر مالک محروسه که عالم انست
و مردی و جهان نوشته صفاتی بود سفر جبار از بر وطن این زندان چستبار
مغروب یاری حیرت و اینهای مغفرت روانه شد و منصب جلیل القدر
مومی آید از تاریخ فوت تسبیح کمالات جسمی و بنی میرزا مهدی خلف صدق آن کما
سخا و موت لغویض یافت **ذکر آیات حضرت آیات به بلاقات سیم و همین**
دست عال بعین و عشرت و سیرت سکا که خامه بدن سکار خالی از الفاظ عریضه
کما شسته در کما میکه کلید فرودین در بائی شکفته بر روی روزگار شود
و ملا و مس کل از نهانخانه نیستی هر روز شاحنا هستی آغاز پریشانی نمود
چمن بر آیه چنار شادان پوشید سیاد دامن بر بهاری آتش سپود
کل و روزان که به هزار استان چون میساران از پیمان کل مرست و بهوش
و چون شادان کلشن از آرزوی هم آغوشی مرغان خوشنواد جوش آمد
کوندگان کو کونوا و زند جوانان بلند آواز سر درختان بانگ رسا
خروش آمانها نوازند پادشاه فرمان روا که پوتنه ساغر کامیابی لبریز

و تیغ جهانگیزی و توغمل بوزی خونریز یا توغملش آن در دل بدید اندک در میان
سپاهان و شیراز از زمین کلهای رخسارنگ و تکسار مغان آسمان آنک
شادی اندوز و سپاه افروز کرده در روزی بخوبی از هر چه توان گفت
افزون بزی اختر عیون در شش نشان جلوه طالع می نمود خشت باغ
میوشخت کوه از کوه شکسته چون زمین کس چمن افروز تو تیا می بینش
کشید نوای این مژه جوش خوش نشینان آن گلستان بهشت نشان رسید
خ روزان نسک بهشت برین از جشن بادشاه موی زمین مانند سبزه دار
آسمان که از رفیع افق ان لاله رنگ بهارستان بی ترانت بکلهای آشی
چراغان آراشکی داشت دریا چنبرک آن گلزار از پر تو جو اغان
کردان جوشش آبروان بال کجمن تروان پزیده می آمدند و آن که در آن
از رنگ آن خون اختر درین مژده و آسمان با آن هستی دراز آینه آن روز
را در شمار زندگانی خود نمود چون روزهای باده کاری بخوبی سپری کرد
ببروی بخت و بلند پای پادشاه از راه چشمه های روانه خلایق سیاه چشمه
و کردانی و بحیرم و بچین زار شیراز که در مژده استی آن رفته های چنان و
از بسیاری کلهای تکین چون درین چمن بدیده سپندکان در می آمد و راجو

رستنیهای

رستنیهای رنگارنگ تماشای را همان نشسته که مکره زیبا خنک است از آن
باده ناب کل کل شکفته با کاروان بهشت را از کلبه کلبه بار که در زمین
را حفته آبی روشنتر از آینه دل بهنگ بر روی سبزه های زخم کار کون روان
و هوای مانند دم جانش عیبی نبرنده کردن اندر کان کل و لاله بهر سو کردن
هر روز بر سر بره برتری که مانند آسمان خانه کدانش با مست در کلنگی کردن
سر عیبی می افروخت و در کله ازین نورشتی بار آسایش می انداخت بندکان
دکاه و راه یافتگان با نگاه در بندگی آن بکریده حسروان با نام تا شام شام
تا با نام کشیدن ساعزهای دو ستگانی کرده اندوه از آینه دل می شستند و چون
نهال که از باد بهار در خیشش آوونی آمد از نیروی بندگی آن سرور و مبدع
بر جو سبار زندگی می رستند کای می برم افروزی باده چون نشستی بر آب شنا
میگذرد و پاره از سواری باره بادنگ آب رفتار کوی پستی از سپهر تر کرد
می سرزند بین آیین روز با جوده شد و دستها در زیری اسپان نوز دیده
آمد تا ز کتیمون و کاز شمار آوون بچیرم رسید و آن جا بایت دگشا
و بهشتیت در زیبای رسا چشمه آفتابی از فلز کوی که آن شهر بر زمین
روان و آینه آن کوه از زمین کسته بیابان زینت مکان توان کرد که

بلی ما بن بسیاری و آلتاری بلین بلندی در جای دیده باشند یا از جهات
کران دیر سال شنیده چندین باره کربا چشمه و پای آفتاب حسن در
ساعتی برای برقی ساخته و از برای تسکین خنجر کران دشت بر کل باشد
گاهی با بندگان که راه یافتگان بارگاه کردن پیشگاه اندواری
و برخی با گره پوشیده رویان که مانند آب کوه در پره بر سر آمدند
بخیر موفوق مذکور **طقت ندر محمد خان وانی نکرستان** چون پیش از روز
شدن ملائمتی بر رنگ و لویی نوشتجات زمین داران مزرعستان
پایینت کردن نشان رسیده بود که ندر محمد خان بادشاه ترکستان دیگر
باره از نیکو سپهر کردن در راه انان شده بهوس دریافت بر مر
روانت و شاه نظر یک برای همبازی با کله از توان شرفی و شوق
پشت ما فرستاده شده بود در همان روز فرستادگان ندر محمد خان دریافت
پایوس نموده نوشته را آورد که چون از سبک کهن مسالی کوفت دستور
در حق او را روی نموده و امید آن بخوار که نباری دیگر جابه استی را آبروان در
از خوشگی این در پرون آورد از زمین این بیابان که بس از روانه شدن
گنورستی بیکه و روانه خاک پاک مدینه نمایند و از بهر بازماندگان او آنچه

نشان

نشان پسندیدگان کوی دریافت با شنجایی آورند هنوز فرستادگان او در
درگاه حسن و کتی پناه بود که نوشته شاه نظر یک در باب پدر و نمودن پناه
کرستان جهان گذران را سپایه او رنگ جهان کثای رسید و فرمان خدیو
بهانیان از برای آوردن سیکه او با بازماندگان سپاهان نوشته کردید
و شجانه سوی بجن زار فرستاده شد در آن سرزمین هر روز بوار
شده و تباختن اسپ و باختن چوگان و انداختن تیر و زدن استن بندگان
خواختن سازهای دلکش و رفتن جام و کشیدن مایه های اندوه زده است
افروزیم خوشی میگردیدند و در همان روز میرزا مهدی صدرایان از برای
دادن آتش ندر محمد خان دستوری رفقن سپاهان یافت و با این شبی
وشیوه سخت بادشاه فرمان روان کامران و کامیاب سد خوشدلی میداد
تا هنگامی که تا را حاکم هوای همراهی جای کل بندی بهار از نبر روزگار
بر آوردند و ندر درستان خانه پدری کاشن را در سینه برغان چکانه سپردند
هوای شهر جلوتاب از روی شاهنشاهی گردید و بهوس کردش دشت و سپاهان
پای در دامن کشید سر سرده شاهی سوی سپاهان روان و سپاهان از خوشد
چون زنی جوان شد روزی با این پیش از برای کما نزاری بهوس سواری

۱۱۸

فصودند چون تنگ کشیدن تنگ یکران را از بسکی جولان بازیدار ازین
دران کا سخت کوشی سگار گرفته بود از آنجا که کاری که روی نمودن آن با کیرا
هر آن روی بنیاید در پنجم هماننداری که پادشاه نیک اندیش را ناچار زور
بر خانه کمان و زین بابت نمودند زین سمنه بادکت آتش هر یک یک سو
در پیش آید باز هم شیوه چالاک و بهادریر که در چنان نهنگان
بروز از مجال دم زدن نمی ماند مانند شاه سلیمان پادشاه از آن فرزانترین
خود را بر زمین گرفتند جان جهانان دم از چشم زخم لرزان و شسته
دلهای بندگان در کوه با نغمه هر س که از آن بود صد هزاران در دو
و آفرین بر ذار جهان آفرین با دکه این که در شوار با سانی کشاید پذیرفت
بیکرهای برآمده و دلهای بسته از فوجان خوشی گرفت پس از آن بابت
نیوز و آخر جهان افروز روانه سپاهان شده روزی فوخته با آن شهر
دلپذیر که جای خوشی و کامرانی در آمدند و در مهاجرت و الا که همان
بلند پایه را از بس هر افروزی است و ناسامید اندیشه **دگر بار ماندن**
نذر محمد خان و مردم ندر محمد خان زمین نیدی موسیبه بسور غامشی هر افروز
گشت و شیوه بخشن شاه نظر سبک با باز ماندگان آن پادشاه بلند جایگاه

با کوه

با خواسته بسیاری که از آن حسودانده بود و بهای آن زیاد از صد هزار تومان
موسی ترکستان فرستادند و نامه در گذشتن آن پادشاه ازین سرای سیخ و قبا
در دیو بخج عثمینی بنده درگاه در رشته نخارش کشید نامه که در **تغییر ندر محمد خان**
سلطنت شاه عبدالعزیز خان نوشته شده تا اسامی سامی آبا بر عظام از وجود
اجلات زخم پایدار و صلوات آثار موجب استهتار استجاریه باشد بجای سلطه
جنگی خانی و خواندگان عظیم اتان قالی از وجود سلطنت پناه عبدالعزیز خان
و اساس این دولت و الامد عالم اقبال آن حسود و والاتبار پایدار با
سطح بر طبق از طهارت سبکان و مودت بی پایان که حکایت دولت
زاعنوان بدان از استکی میدارد بر لوح ابلاغ و اعلام می بخار که از آنجا که
بنیان ابدان است از معمار وجود الهی و جان بر آب روان عمر گذران گذارنده
و خیمه هستی امدان از افش وضع بطنا شیرین و ستون آخوان بر افروخته بچشم
این بنیادی رفیع اساس از تردد انفاس در زلزله و این خیمه کردن هماس از
بهر چه حوادث در اختلال میباید اگر افکندن لشکر اندیشه اطبا بر وقت
پیشگی حیات انسانی از صد چاره چه این بحر طوفانی این توانستی شدت است
بنیادی مسلمین و اعدایان و سلاطین باضین غریق بحر خفاست می نگرید و

فردی یا از فرادنا س این کاس ناکو او را بر سر عیادت که چون این منزل نشین
جای توقف و تالیته ترفینت پسندیده ارباب بهوش آن تواند بود
که نظر این دکان بریزب و منزل پر فریب دل خود را که همین تحفه آن
متاع بی پایان و آن منزل جنت است بر داشته بقدر حدیست که
اندر بار حن ان رازق السرحان بدان مواظبت است قناعت عوده بر
فوت مطلوبی و تلف گن تن مرغوبی متکلف و تاسف کز دیده مرارت خود
پستی را چندی و سابط قیمتی حیات را چندی و بر چندی دانسته در دست
نفس مایه پاره محال است که دل بسته ناپایداری توان بست و کوهی که بطن
یزدانی شش کهن اوراق ایام را خوانده و عبار ملال اندیشه های باطل زدن
صیقل یافته اندازد که تا ابی دایه دنیا در دل ماری و از پیغمبری آبی علوی
مرضاة عنباری نلایه یقین حاصلت که آن سر کرده ارباب دریافت نیز
از وقوع قضیه ناکیر سلطنت و مغفرت پناه ندر محمد خان که در حقیقت
واجب لادای حیات را به اسر محصلان لسانی و ایام سرده که هر خورشید فروغ
نفس نرف را از زمین تکریم خری سر آورده اند آینه خاطر را عبا را و تلفت
تخوانند که دانید و عمر غیر که قدر آن شناختی است از روی آگاهی و تحقیق

مرضاة

مرضاة کجی صرف نموده ایام حیات را بخوشی و کامرانی خواهند گذرانید و دستاورد
در وقوع این قضیه ترکیب غالب بخود تصور خواهند نمود چون در ضمنی که آن سخن کین
ملک بقا را کارکنان قضا عطف عنان اندازند و بر سر برای سر و سر نموده اند
و آنست که کف غرض از این ان نقل مبدیة مشرفه علی ساکنها العن
العنا را تخیه کرده نمود و قیام تقدیم و صایا معقبضای قوانین رعیت
غلام موقوف رضای اولیا و وصیای باشد بنده از دست است لازم نمود
در هیچ را که صفت را با ندانی موصوف باشد بر فاقه معقلان و سوبان
سلطنت پناه مذکور بر در آن زینده او رنگ سلطنت نیست که تحقیق و تفتیش
میلان خاطر و الا در نقل بخش آن مسافران نماید بنده از بنده الکتبانه نظر یک
را روانه خدمت سامی نمود که مدتی برای آفتاب صیبا اقتضایا مقور و یاکم
که یکبار آن دولت والا بعمل آوردند که اکب آمال از نفاق اقبال و احباب
طلوع و نایع باد و قایح **تنوعه** درین سال محمد علی یک ناظر سعادت و دع
حیات نموده واقعه و قایح خدمت و بندگی محمد یک مغالماک و ولد
مرحوم حسین یک قجاجی که بشرف تیرا جصاص داشت معصب مذکور از روز
کنه خدمت مخفی ممالک محسن یک برادر است را لیه مرجع شد و هم درین سال

مرحوم سید و پسران امانت تقدیرات را محصلان آن سپرده بود که آنجا
 با ایالت کوه کیوی را یافت روز خدمت سکالی تند روی خان از کربلا
 تفویض یافت و ایالت استرا با و که با ایالت بنامند بود محمد قلیخان و سایر
 عنایت شد شرح آمدن نشان داده او رنگ زین بخلیف پادشاه هند و ستاره
 ناری که بفضیله اش در دار القوار قندهار و قایم و خاسر و قندهار و
 عموون بر کوه سنجان در قندهار شناس پوشیده نخواهد بود که دادار خندان بهر با
 که نظام هم هم جوهر ارم و طوفان صنایع بنی آدم نوظ و مرطوب خواهد بود
 اوست شسته شیزه از اول وقت است حکمت که عبارت از ان خاکه پیمان
 باشد با وجود تباین خلق و مطلق از امر و خدای که اطاعت فرمان فرمای
 ظاهر است عموون و رضای جوی و خدمت سجایی این را از نجوم برابرا واجب و عموون
 در صورتی که این حامل با بر کلان سلطنت و خدای مقتضای طاعت حضرت
 باری عزت پروری و عدالت شعاری نماید از دست دعای تحصیل
 متین چه استوار را و رنگ پدید آید و این چه است که پیوسته کار
 این بر کزیده که کار بی مایخی که در دار و کتاب جدال و قتال بجزای حدیث
 بنویس و جابجای مضمونی که حضرت با رعیت مشهوره ساخته و عموون است

از روی

از روی خود نشان برد از پادشاه تفضیل این اجمال و تبیین این مقال آنکه
 بعد از آنکه آیات حضرت شعار و اعلام فروری مدار از سلطنت سیموم
 نیز از کتب خلافت و حقه سلطنت که عبارت از دار السلطنت اصفهان بوده
 از جهت واقع شد چون در سنه سابقه که آن حقیقتی بعقبداستر دادند
 در کار حرکت آمده بی بود و عقل و دین که محاکم است و خود خطا
 مساویست تجویزی نمود که بعد از کتاب خفشی چنان بار دیگر پوس محصلین
 متوجه کلان رکاب و سبک عنان کردند لهذا پیوسته بعیش و نشاط و شگفتگی و
 بناط استعمال عموون اکثر اوقات ملاحظه صریحی و چونان و تا سخن
 یکبار از سکار صریح و شایین و باز و یوز سکار آرا و عشرت اندوزی بودند
 و محقق رفاه حال شکوفه از و سپاه قیامت سگ که ورور و عبور ایشان مسا
 مواضع سیلاب چهار و امواج بجز غارت نمودند و از آنجا که علت سودایی حال
 استواریان حیات و دنیای دو اندیزیت و الی هندوستان را دیکبار به هوش
 استوار در القوار قندهار و صیحه حیرت خیمه بر زده ستانزاده او رنگ است
 چه خود را با سعادته نشان که وزیر و رائق فائق همات کلی و خبری آن
 بادشاه حیرت و سگماست و امر با عساکر شمار و فیلان کوه کردار و

بکفایت بسیار و کثرت با زبان ملکات با نادر

تو بهار از دربار امارت روانه قند باغ خود او تارخان بیکر سکی مذکور در وقت
انقوم عاقبت محمود را با سپاه او از یک سلطنت و سرپر دولت عرض نمود بعد از
تحقیق این معنی مناشیه و فرمان جمعیت سپاه مذکور در میان اهل آن
از نای قوی با دو آن کلاه صدویافت که بقصد استیصال آن
که سواد مطابق اصل بخت سپاه خود مذکور حرکت آید ^{در} حال
پشت از ایات جابه و جلال روانه شده ^{در} حضرت نعل سخن در ساعت مسعود
زمان محمود بیاض بنویز نظام عباس آباد دار السلطنت اصفهان که
از کتابت بهشت خلد برین نعل مکان فرمودند و تا زمان آمدن سپاه
اطراف و اکناف با ممالک محروسه آنقوم خجالت اندوز نهادند و یک روز
مستغول محاصره بودند و برین لقب و جبر استعمال نمودند و در آن امر بقدر مقدور
سعی و اهتمام کرده کمان نمودند که نرودان و پنا بر سر جان نهادن با عنایت
بیغایت الهی برمی آید بعد از انقضای مدت مسطور استماع نمودند که سپاه
حضرت پناه نزدیک رسیده اند و جرات و جلالت او تارخان و غازیان تلف
شعار قلعه دار خود محمد بنیل بدنامی بر چهره ناکامی کشیده مراجعت نمودند
هنوز ابوبه دولت و اعلام سعادت از عباس آباد حرکت نیامده بود که

فتح و فیروزی و نکون ری عادی مدین و تیره دلان عاری از نور عین
رسید و ارقام شمل بر فتح و فیروزی با هم بیکر سپاس و امر او زور و حکام
و عمان مانگ محروسه صادر شد چون هوای دار السلطنت اصفهان سبب
از اطراف راستان بفتح اعتدال منحن شده بود و فیروزی و اقبال بصورت صواب
بلاق بر سر و خسته زانیده رود روانه گردیدند و در آن سرزمینها که بغد و بت
میاه و کثرت کل و گیاه نکل و السنه و افواه است اقامت نموده در ایام اقامت
از مکان نرسیده که گاهی سیر بجهت محمود کرد که از غایت صفا و غرابت شایع
ناگهان صلاست نظر میکرد و روانه شده بعضی اوقات بشکایت کمال
میفرمودند و درین اثنا سمع استیادگان کریاس کردن اساس خبر آمدن
کلنگ محال در فرج رسد چون خاطر ملکوت ناظر متوجه کار کلنگ میباشد
عمان غریت بدان صوبه صواب مطوف گردانیده خوشی و خوشی از کار
کلنگان آسمان آهنگ استند از فرمودند و در بهمان روز با بالنتو علی
بیاض علی عبدالغیر خان پادشاه و الاماره ترکستان که بجهت شکست
دوستی ارسال نموده بود با نام صداقت ملیتم زمین بندگی نمود و بشراف
و جلالت مجلس خلدت کل سرافرازی یافتند از میر صراغان خسته که زمان

سباع مذکور بدل عهد منقول دارد که چون برین شتر باست مازندران برت نشان
سلسله جنبان غزم و فلاست در پنجاهی که در آیات حضرت آیات بقصد شکار
در حرکت آید نعل این مافول می شود با باشد لطف آن پستان می خردن را بسیار
درین عجب بد طولانی شکار برده در اندک زمانی بر وفق بدعا سر انجام نمود
معروض کرد آید که بطریق که خاطر است و فیض قدس بر تو افکن کرده
مطلب حاصل و طاعت بحیات مردم باطل کرده و بعد از آن آردان را یا
حضرت آیات را از سبلقات مراجعت واقع شده و در روز در این عمارت
توقف نموده بی آنکه داخل در سلطنته صفهان شوند متوجه مازندران برت
نشان کرده اند و امر فرمودند که شترانرا همراه آورند که در شکار کاههای آن
دنبند که شتران بصوف و خوشتر و انواع بهایم است ملاحظه شود صید کنی
آنها که در خود در شتر بی سیر و شکار استغفال نموده **ص** سباعی که تو لاک بدین
تعمیر داخل مازندران کرده و در آن مکان نمرت بنیان هر روز سیر و شکار
و کشیدن ساغزهای شتران و قمانتای باغ و بهار نیم افروز و طرب لذت و
تا آنکه روزی از روزها بخاطر اقدس خطه نمود که چون اسپانز تاقاب و توان
حاصل شیران نیت که بطریق نوزیدان عنوان در شکار کاهها باشد و نیز

ایرش شتر و اسب مضروب فی جنبها بر روی کرد و نهما ترتیب داده همراه داشته
باشند و مدتی بدین عنوان شکار کاهها برده بعد وقت از ملاحظه صید
کنی **ن** شتران را در این اوقات عبور
کرد و نهما از آب و گل دشوار بود ام کثرت از معدن نفاذ صد فرساید
که خصه شیر از بز روی فیلان کوه بنیان که در حین فتح در انفسه ار
تند با هر خطه تصرف در آمده نصب نمایند که بعد وقت همراه باشند
همین راقم این داستان غریب نشان نیز بر روی بندگی از باران
نیم قرب و حضور بعد اوقات ملثم رکاب مضور میباشد بی نشان
انزاق و ارتکاب استغراق بر شکاری بدین خوبی و صیدی بدین
مرغوبی در عرض ایامی که سلسله مثال دنباله دو موکب جاه و جلالت
و همه روزه ملاحظه انواع شکار با مینمایند دیده و از جهان دیدگان
سال شنبه چه صید شیران مانند عاقلان دانش مثله مشتمل بر رعایت
تیره ستوده خرم و باس داری مراتب احتیاط میباشد در دفع حضرت
خیم از چرب نرمی سپر آهین بر دوش و در ترک طریق بی صفت نوی
بزار شد عاقلانه و گوشتش کن در نه کام گرم مازی با جرم جال نیت که تم

عنائی نماید و هر صیدی که قبضه جانان در دست متاع تدبیر هیچ چاره چو
نگساید در پیش تری چنگال آهنگش جامه آهنگش چون بر این صحر پر
تبات و گرفتار بچه قهرش را نو میدی از خلاص و چاره بر زخم زهر
صید بند می رسیدن بر دویدنش مقدم نشین و در سباط آنها ز دست
انداخته بشکار باراده اش جلیس و قرین قطع نظر از بیغائی کرده تهر بار
چنین را زینده بینا می کشد شیران بجای کلام معیلم حکامه طراز شکار و این
طرز غریب زبان زد کیندگان کشور آریان لوار باشد در او تها
شکار این لوار بوشبوه کان امری غریب منظر کوشته کار شناسان تجرید
را در بجز حیرت معجز ساخت شرح این در استان طراز بی نشان چنانست که
یکی از شیر لنگه در مکت صیادی طفل نو آموخته و صحای شکار ندیده و تجربه
نیند و ضنه بود میخواستند که مدار او استنکاشنای صفت صیادی و ما هر
شبیوه استادی سازند لهذا منظور نظر خان موزدان آن بود که دست کار
ماده که از صیلا جوشن کلز عریان و باب چنگ و دندان نو آموختگان
با صطلاح امیر شکار است لوبی دیده که مباد او نخستین مرتبه صیادی که هنوز
ادراک لذت صیادگی ننموده از چشم بر دو مو که مبارزت زخمی شده در ایران

۱۲۵
چنانکه شاید اقدام برین امر نماید و بحسب اتفاق کلز زنی که عادت حدت سن
و نور سیدی که سفیده صبح اسنانش از تیر و شب کام و در بان طلوع نمایانی مذاشته
از پیشین میر سکار از اعلت بعد سافت چون بعد از معان نشانی از
دندان او مطوطه میگرد و شیر نو آموز را مطلق العنان میسازند و چون بشیوه
رسانیدن آن از دای شیر اندام تمام بود ما تندرغان سبکتاز در دم
آهنگ آن کلز عود ده بی باکانه اش در قید جنگ و دندان در می آرد بعد
رسیدن شیر بانان که دندان عدوی امانه ملاحظه بینمایند از غلظت
که عود ده بودند مضطرب میگردند قضا را بعد از تقص و وقت نظر معلوم
میشود که دست امیر سکار قضا بر شنبه درخت که غذایی مغرور کر از دست دهان
اجل رسیده را در هم بچیده و استاد اندیش از انبای نوع همین کار
برگزیده است الحق نظر که از این حال تعجب بر تعجب آفرود خدا سازند
بودن کار برای این جنس واقفیم که شاد و مرآت عیان چهره ظهور عود بعد از
کار شکار شیران اثر دها کرد از حسه و قدر شناس امر فرمودند که قلاده وضع
و بجز طلا بجز ایشان ترتیب داده محفها را ملا جورد و طلا از زمین نمایند
بکار شانه بجهت اقیانوس گلای زینت آرا سید امید که تا شیر کردن

که انت این جنس و شیر کمار را نصرت بر و اقبال **جستان** با **دشمن** و **واقع**
داعوری که در **صین** توقف **رایات** **مضوور** **مازندران** **روغود** **در اوقاتی** که
مکان **نزار** است **بنیان** و **کاش** **جنت** **نشان** **مازندران** **صل** **سری** **رایات**
نصرت **آیات** بود **دران** **خط** **ارم** **نظر** **هر** **روز** **در** **مکانی** **مردود** **بوست**
مانند **چو** **بستان** **بدان** **موجب** **کشیدن** **ساعت** **بای** **سرتار** **رو** **کم** **کردن**
بهر **کام** **عیش** **و** **شکار** **داد** **خوشندی** **میداد** **ند** **و** **از** **ملا** **جنت** **بنداد** **آن** **مردود**
مدبه **طیبه** **بشرف** **با** **قامت** **اختصاص** **بافته** **هر** **روز** **بشکار** **گاه** **اطراف**
آنجا **که** **مطاف** **هوای** **بهشت** **توجه** **مردود** **بضر** **جندک** **دشمن** **کداز**
آتش **زن** **بنیان** **حیات** **کوزن** **و** **کراز** **آن** **سرمین** **میکرد** **یدند** **و** **از** **سیر**
حدائق **بر** **کل** **و** **باغهای** **پرسنل** **که** **غیرت** **مردود** **از** **سیر** **و** **تاب** **کلیت**
کلهای **ابن** **طامچیدند** **کاهی** **شیران** **شکاری** **چنانچه** **سبق** **در** **کایف** **صدید**
کوزن **و** **کراز** **مردود** **طریق** **عیش** **و** **نشاطی** **مردود** **چون** **عباس** **آباد** **بهشت**
بنداد **بر** **سایر** **تیز** **زات** **آنجا** **تفوق** **دارد** **حکم** **چراغان** **اطراف** **در** **یا** **چو** **آن**
مکان **بنیونشان** **مردود** **در** **ستان** **چراغان** **اطراف** **در** **یا** **چو** **عباس** **آباد**
سواد **خوانان** **صحیفه** **نماشا** **و** **نظار** **کیان** **چراغان** **کسند** **نظر** **ار** **و** **ش**

که **مردود** **دون** **شبهای** **مردود** **کسری** **مردود** **چراغان** **دو** **چندان** **ساختن**
روز **ز** **مکانی** **و** **غازه** **حساره** **شاه** **عیش** **و** **کام** **است** **کمی** **این** **بکام** **مردود**
باطراف **مردود** **در** **روفت** **خاصیت** **عرق** **دو** **آتش** **شیر** **از** **مردود**
این **نرم** **را** **بر** **سرس** **از** **بهر** **ار** **بهشت** **و** **مردود** **بن** **زیادتی** **گشته** **و** **نار** **است**
بر **کلاطین** **دیشان** **را** **که** **گذرانیدن** **اوقات** **عمر** **کرامی** **بخوشی** **بوت** **او** **کامی**
بیسر **باش** **و** **غضوی** **عقل** **دقیقه** **تناس** **مردود** **بنیت** **که** **مردود** **خوشندی** **و**
کام **رانی** **گذرانند** **و** **روی** **از** **ایام** **زندگانی** **و** **جوانی** **گذرانند** **ش** **ایام** **و** **بیانی**
دو **سپه** **در** **گذر** **تستان** **بنداد** **علی** **حضرت** **نظر** **اللهم** **چراغان** **در** **یا** **چو** **عباس** **آباد**
اشرف **که** **نقل** **است** **از** **باغ** **جنان** **یا** **منهج** **ستار** **مردود** **صنوان** **است** **ساره**
مردود **خدمت** **کداران** **در** **مردک** **زمانی** **اطراف** **آباد** **دایره** **کداز** **با** **تکمال**
تقنا **سب** **چوب** **بندی** **مردود** **با** **تمام** **رسانیدند** **و** **بعد** **از** **تمام** **آن** **علی** **حضرت**
صل **در** **تالار** **وسط** **در** **یا** **چو** **بدولت** **و** **اقبال** **با** **متر** **مان** **سباط** **احلال**
طلس **مردود** **حکم** **با** **مردود** **چراغان** **مردود** **نداشند** **مردود** **داده** **کلانک** **بیز**
چراغان **کردن** **دماغ** **پس** **ان** **در** **خشیدن** **آغاز** **نهاد** **و** **مردود** **چراغان** **از**
که **آتش** **خرج** **کردن** **حکایت** **میکرد** **عکس** **چراغان** **در** **آب** **سیر** **و** **در** **سیر** **کام**

حکایت میشود عود مطربان در آتش می نشیند و در آن حالت دماغ جانها را
سیک و اندک و کفکی از نم با ده عقل مصلحتی را در آنست که در آنست
آنست که در حقیقت رفو عیش و نشاط بود بدین طریق پس برید و سار
و پمانه را که در پیش با خمر رسید امید که پوسته ساغر شایان جزیره و کامکار
که در آن و پیش دولت آمدت چون شیخ و جراحان سوزان و گریان
باوشن تحریب قلعه که کوفه او و سبک بر آن قوتین مواجرات نموده بودند
چون والی ممالک روس را از زمان نواب کبکی استان در روس مکان نامست
که او آن تهر از بهارستان دولت و اقبال ظل حضرت رحمت پیوسته با
این دو دمان نسبت دوستی و روابط داشتند و متحکمت و همواره اهل
ایشان پایتخت خلافت و تحت شهبازی و سلطنت آمدند در آن دولت
مدوایان این سلسله جلیلیه نیز تمام مراعات خاطر ایشان نموده است و الا
با بیخ مطالب و آری ایشان معروف میداشتم و در آغاز زمان حکومت
مانوس پادشاه ممالک روس قلع و در حوالی ترک که سامان الکمار روس و ملک
محمود شاه اصدات نموده بود و بنا بر مراعات مراتب مستوره با غایت مقبول
گشته و در ایامی که ظهور والی سابق که در آنست چنانچه سبق ذکر ما

باین سطوح خوش مصنوعه چون در قاهره بر اسان و گریزان کرده الکار متعلقه
لا و ستم خان نضقت شد از راه هم مدعی تیشبت بوالی روس شده بود و کلا
خود را نزد فرستاده طالب مظاهرست و معاونت کردید و مصلحت دیدید و
حلیله آنها نمود که اگر چند قلعه دیگر در حوالی قلعه قومن ساخته شود که راه آمدند
جگر س مجالک محروس رسد و در شده اگر از جانب روس کوچک الکمار که در حبان
آید به دولت عیار باشد قومن بصواب بنیاید و والی ممالک روس نیز فریب
عذر را و حوزده قلعه چند در مجال فرورده اصدات و جمعی را با حفظ تعیین نموده
بود و حقیقت این معنی را حصر و خان بکلی شیه و ان موقوف عرض رسانند
از مقام مطاعه با حکام حمزه سعد و قلابغ وارد پس استار و سایر مجال آذربایجان
اصدا و شد که جمعیت نموده تر و حصر و خان حاضر کردند که بدین معنی موصفت
دولت باشد بعد از آورد و امرای سطوح سب الزمان واجب الاذعان در وقت
جمعیت نموده حصر و خان بروی اقبال پروال شاهی فرمانید جناب آبی با اتفاق
ری فرور و حکام باب الابواب در بند و سجای خان شمال و عثمان عباس
ادعی و جماعت زنجوری و غیره روانه شده با جماعه روس و بغای و غیره که از نظر
با حفظ قلعه اشتغال داشته و غرض از صد و حوالی فراید با پیش

کوس و زانمودار صحیح قیامت کردید بنا بر کوه که بی چون ناکه مظلوم برتر یا
کشید عاقبت نسیم فتح و نصرت بر پرچم اعلام نمود مسعود شیردان و ایروان
وزید که کفره مردوده آواره داشت فرار کردند و نشت مخصوص است آن
قلاع را ویران و با خاک یکسان ساخته جمع نمودند و چنین فتحی عظیم است
و آسانی قرین حال و بسیار دولت روز قرون کردید **شیخ آمدن ایلخان**
سلطنت پناه عبدالغزنی خان با استدعا حضرت شاه فولاد سرای دین
سال شکور یک و شتار یک جوهره آقاسی ایلخان عبدالغزنی خان و ایل
تکرستان بقصد استدعا حضرت شاه فولاد سرای بدینگاه جهان پناه
آمده بودند تفصیل این اجال آنکه شاه فولاد سرای که یکی از اعیان تکرستان
و نسبت قرابت بملیکتوش داشت در حدی از صدر و در تکرستان حاکم بود بنا
دواعی نفسانی و وسوسه شیطانی اراده گشتی وجود را می فرخا طریقت
و عبدالغزنی خان لطایف الخیل اورا بدست آورده بجهت مفاسدان آن مرد
بدینگاه جهان پناه فرستاده استدعا آن نموده بود که در ممالک محروسه بوجه
باشد و حسب الاستدعا پادشاه مذکور مراعات توأمین دوستی مدتی در
دارالملک شیراز و کیلان و دارالسلطنته قرین توقفت داشت و در

بجهت استدعا فرخا طریقتوش از خدمت علی حضرت غل اللہی بواسطه ایلخان
مذکور استدعا آن نموده که شاه فولاد را حضرت حج ارزانی داشته بعد از
مراجعت روانه اکابر تکرستان نمایند باین متبار لیه را محض خستند
که روانه زیارت بیت الحرام شود ایلخان را شمول انعامات و خلایع
گذاشته حضرت نظر فرارزانی داشتند و ایلخان ابوالغازی خان و ایل
ابو سعید نیز با ایلخان و ایل دادیان و با شتی اجوق و پادشاه و الا جاده رسیدند
و ایلخان روس که بر سر چار بدرگاه جهان پناه آمده بود و عبد الرحیم پکتوش
حسین پاشا بصورته حامل عرض و پیشکش او بود درین سال بزین بوس
بنیاد فایز گشته مشمول انعامات و خلایع ناضره گردیدند **روان شدن ریات**
مضمر از زبله اشرف بفتح آباد چون زمان توقف ملده طیبه شریف تمام
یافتند و مکرر از تکرکار کارگاههای آن خود استیفا نظر فرمودند بوس کار
بهرای فتح آباد و سیرکنار دریا و امواج آسمان پهن از نام مطالبای غریبه
بجوب فرخ آباد حجت بنیاد کشید و هم کار دولت و معنان سعادت متوجه
گردیده تکرکار کنعان خلد بنیان حجت اقامت افکندند و در ایام
سنگاه سواری کشی و سیر دریا و کوب بارکی و تفریح صحرا و کاتدروان

آسمان پها صیقل زن مرآت صیقل قدس میگردیدند تا آنکه بوسه رحمت مقرر
سلطنت عنایت بعمیت گشته بده اثرش رفیع حیات مجد حاصل شد
وقایع متوجه درین سال عزیز قاسم وزیر با زندران بهشت نشان از وقت
فروردین عزول و وزارت انجا بجز اصدق مستوفی بقایا شفقت شد و
یکسالگی استرآباد متغیر محمد قلیخان بجای منوچهرخان برادر محمد خان
تغویض یافت شرح آمدن شاهزاده داراشکوه ولیعهد پادشاه هندوستان
باتفاق سعادت خان وزیر وزیرین پادشاه حیرت نشان کران مقصد شد
دارالملك تندبار و خایه خامر و رحمت محمود این دو جهان اراک مقصد
شکوف کاری پوسته امیر خزان مارا مخزن کوه برای کران بهر سودنی فترها
مخوده بخواهی عسری آن تکه هوانت یا فصوصی کم گینه زنده
جنود عاقبت نام خود در چون تیرگی شب که باعث از دیدار فروع ماه
وستا مکان میکرد و منت را منت اصیت خسروی و آوازه سرفرازی و
برتری نوار کباب بطل اللهی فرموده چنانچه سرفرازی را است دو در بر
کشیدن شمشیر علیه آتش سوزان میباشد از آمدن سرباز میانه شده است
فروع فتح و نصرت و فیروزی این حسن و خوشه لطیف است از آنکه نقاب چهر

چهره کشاید مانند روشن خوشه که قبل از طلوع چهره افروزی سیمای معلوم
میکرد و تفصیل این اجمال آنکه در اوقاتی که ما زندران بهشت نشان
چشم اوقات جاه و جلال بود بعضی قدس سید که پادشاه هندوستان
بدینو تخت مابین در کاخ دماغ راه داده از بختن ابروی اعتبار نشین
بعبارت کار خجالتی چنانکه از بهر کسب مقصد شد و اذ قد با را و رومخوده
نوبار یکبار پیش سوداگر بختن تمنا کرده داراشکوه و ولد گلان خود را که از
سایر اولاد خطیب و بیعه بدی امتیاز دارد با اتفاق سعادت خان وزیر
و ستم خان دینی سپه سالار و مشایخ و وجود سپاه و عساکر با توپها را در
شعار صاعقه کردار و فیضان کوه بنیان رفیع ارکان روانه دارالفرمان
گردانند و شاهزاده مذکور را یعنی از راه اوعا که از راه ملتان و دوکی و
چون نیایی روانه گشته جمعی از عساکر را از راه کابل روانه نموده و در چین رود
دوکی و جوتیانی دولت خان افغان حاکم آنجا که مدتی مدید از راه
خندان نوان احسان اعلی حضرت ظل رحمن و عین الطاف شاهانه بحکومت آنجا
سرفرازی یافته بود و بعضی از یکی یکی اطاعت آن کرده را و چه عت خسته
نیل به بنای برجه ناکا می کشیده با آن که تیره روبروی شده داراشکوه را

انبعثی با دغور و رنبدار در کلخ دماغ استوار یافته بجان آنکه قند بار
نیز همین طریق مفتوح میتوانست بدلی قوی و اعلیٰ فیج روانه شد قله
قند بار را که زواید آید احاطه در آورده و چون در بونه که از فکر قلب
بودن نقد اعتقاد خود را که درباره او تا رخا داشت ملاحظه نمود حکم
بر بدن خود سبب نموده و این اجتهاد در بر خویش استوار ساخته و در سبب
اخبار و رود آن نیزه روزگار عیاش با بریا فکان سرزد کرد و
آثار فرمان همیون با هم بختان یک غلام خاصه شرفیه صد دریافت
که با اتفاق جمعی از عساکر حضرت مآثر که سر کردی مومی الیه در دار السلطنه
بر است متسلسل نموده بودند و بعضی از امر از خراسان روانه مقصد شده
رعایا و ایماقات و اختیارات را از دست اندازان کرده مشکوه
مخافت نماید و حاجی موجر خان چکلرکی دارالمؤمنین استرآباد را بر یاقو
دانش که قبل از علیقلی خان سپهسالار ایران و چکلرکی اذربایجان از
پشته بیجا و ننگان دریای و غار وانه شود سپهسالار نیز بان کفایت
متعاقب رفتن مآثر کشته ارتقام و احکام با طراف نالک محو و جمعیت
عساکر منصوره ارسال یافته محصلان ساعی تعیین شده و در ایات منصوره

از نازندان متوجه فیروز کوه گشته از راه انکار هر حرب متوجه سلطام گردید
و چون او تا رخا نگر حقیقت بد سلوکی و بی سرانجامی مهد علی سلطان
سپاه منصوره حاکم است را معروض در گاه خلافت پناه نموده بود امام
سلطان سپاه منصوره حاکم استوائین را دعوض مومی الیه بر تبه امارت
است سرافراز نموده و فرود آشتند که به جناح استیصال روانه شده به
مخافت و محاربت قله ندرت استیصال نماید و در آنسکوه از استیصال
این اخبار بی آرام و قرار گشته رستم خان دکنی را با فوجی انبوه و فیلمان کوه
سکوه فرود آشتند که روانه است شده از طرق و شوارع خبر در آورده باشد
و اگر سپاه حضرت پناه وارد کند در مقام مدافع در آید و اگر تواند و اثرش
روزی قله است رانیده است آورد رستم خان دکنی با چهل تپه نواز مردان
کارت است به کار روانه شده قبل از ورود امام علی سلطان مجاهر است
تقیام نموده و مهد علی سلطان که در مرآت سلوک نام خود چهره باز
خبر است علیحضرت ظل سجانرا بعین الیقین مشاهده نمود و بتکلیف روی
از جمله انعم زحل نشان گردیده قله است را تسلیم نمود و بتاریکی اسنه
بین محط و دامن آتش سودای دار آنسکوه گشته پشته از پشته سرگرم

احراز مطلب کرده میاوندان با اتفاق غازیان ظفر تو امان خورشیدشان با
اصطبار روز دامن و قار کشیده دست جرات از استین جلالت بر آورند
و با بخت شیر بلای درختان و نوا و کلهای بران شیخ حیات آن مدبر او تیر و زهر
سافرومی نشاندند و مراد یک توپچی باشی در آتش بازی نیل خجالت لبر
چین این بهاری میکشند تا جمعیت سپاه نصرت نشان از اقصای آن
ایران آن زحل نشان مشعل مجامره استغال نموده هر روز از جانبی بوی
گنده جمعی کثیر و جمعی غیر را طعمه شمشیر غازیان نموده بی نیل مقصود غایب و خاک
را بجز میکشند و بختان یک باد و سه هزار سوار از عساکر که بر گردنی او مانور
بودند بزنجاب استیصال روانه شدند و چون صرفه در جنگ صفت غنیمت را نشاندند
روز مباحث اطراف و جوانب ایشان کرده اند شوارع و قطع آمدند و در
ایشان می نمودند و هر روز جمعی از بهادران حصن و صامط از زمان آن دور می نهادند
مصاحب قول را قاسی و امیر کار باشی را که با اتفاق متارایه در خراسان
قتلای نموده بودند مباحث اطراف و جوانب ایشان فرستاده بسیاری از
کرده خدلان پشوره را بدست آورده بی فاصله سرور و ملک بر جاه همان پناه
میفرستادند و در جمعی که بختان سبک با جماعت نمود در روز او توقف در

ستم خان بخت و عدت کش خود تکیه کرده متوجه اردوی بختان سبک گردیده
بختان سبک عقب قضای مصلحت وقت صرفه در معارضه ندیده از نو زاده متوجه
رما دند ستم خان رفتن او را از جمله آمدگان خود نموده باز نشسته و کنار رود
بهرند اقامت نمود و در آن روز حاجی ^{خاله} موهوم که ملتفت احوال و انتقال نشده
متوجه قصد کردید و علیقلخان سپه سالار نیز وارد شده روز بروز از فوج
قاهره مانند امواج مجازد داخل اردوی معلی میکشیدند ستم خان دکنی را
از استماع این اخبار پاری ثبات و قرار از جای رفته در میان خوف و رجاء
روزی میکشیدند و حاجی موهوم خان با آن جمعیت قلیل از بسیار سبک
نیز پیشیده معاضدت اعتقاد و جرات خدا داد و روا شده در نیم و سبکی اردوی
ستم خان نمود ستم خان از ملا خط این جرات و رسیدن این اخبار روز و دو سبک
و عساکر نصرت شعار و مباحث هر روز سپاه ستم خان مجال توقف ندیده
تزرل حال و وخامت مال خود سلطان دارا اسکوه اعلام نمود و شانه زاده مصلح
ایشی ارباب حل و عقد خود را در استیجاع ستم خان دیده ستم خان را اطلاع نمود
و آن بهر با تصدی که از پیش کشا را ممکن که نیز آن کرد و از غایت تری آتش در
و علیست زده روانه اردوی شاهزاده شد و بهای غازیان متعاقب روانه

کردند مردم در آن اوان علیقلی سپهسالار و عا که حضرت نیکان نیز کنه را
پسند رسیده از آن عبور نموده بودند بعد از ورود دستم خان و فر رسیدن
 حاجی مؤخر خان و علیقلی نیکان سپهسالار از آنجا که از آنجا که توفیق رسیده
 طبل حیل فرود گرفته روانه دیار دیگر گردید و سپهسالار جمعی از غازیان حضرت
 توانان را بتواضع ایشان امر نموده بسیاری از آن قوم نیزه رو را از طریق
 هندوستان عطف عنان بجانب درکات ایران نموده دور چرخش و تبری
 اسباب و امتیاز بسیار بدست آورده مراجعت نمودند و فرموده این فتح مبین و
 فرار نمودن الظایفه عاری از نور هدایت و یقین در رویه بدست در نهان
 که ریایات مضموره از نظام مصوب قدما در حرکت آمده بود که امر جاه
 و جلال رسیده ارقام شرف با هم سپهسالار و امرا از عظام صا
 و نسق ضروریات قلع کرده بعد از هموار ساختن حر و سپهسالار که امر حص
 نموده روانه درگاه جهان بنه شوند و مبلغ پنجاه توانان تبریزی با خلع
 قیمتی بجایزه خدمات شایسته که از او تارخان بطلب رسیده بود بجهت
 شفقت فرموده دستار انبیا را موهومند و الفقار خان کردار
 توانان که جاسوسی میکردند در خان نند و بزرگوارانند و مات رسیده کرده

نغم تفنگ بر سر داشته بود و شفقت شد و چون او آن سرودت شتاب کرد
 رسید و شاه باز در این از غازه کلکهای زنگارنگ آراستگ حاصل
 شد از سایه تنزیات ممالک محروسه نزدیک بود ریایات مضمور از راه
 جو علی و کتر اباد توجه نمود که دید و حکم اشرف با هم ذوالفقار خان
 صرفه و ریافت که جمعی از عا که را که از اینان خدمات پسندیده
 محبوسه ظهور رسیده باشد بپایه سر بر خلافت مصیر دست که فرار خود
 مشمول نوازات شاهانه گردند بعد از ورود و خطه جنت نشان مازندران
 مراد بیک که در قلعه داری زیاده از وسع بشری جان سپاری نموده بود
 نیشم آستان اقبال نموده منظور انظار عنایات کشته بقلب خانی
 سر داری یافته الکما شغفت بر پیول او شفقت شد و سایر من
 با شیان و نوزاد بشیان و قوجیان و غلامان و قشنگهان نیز بر سپیل
 تعاقب توالی شرف پانوس دریافت از انعامات و احسانات سر
 سیایات با وج کویان رسانیدند الحق در ایام محاربه که قریب شش ماه
 امتداد یافت ذوالفقار خان و سایر مستحفظان بنوعی کوشش نمودند
 که در هر سه ایام بی نظیر آن استماع شفته و بسیاری از سران با زبان حلاوت

بسته در ایام محاصره و با آنکه سد جمایک و عمود داخل اطراف نموده بودند داخل
قلعه شده فزده رسیدن عساکریه ذوالفقار خان و سایر قلعو داران
میرسانند چنانکه یکی از غازیان چشدرک سواره و تاج بر سر بی آنکه
تغیر وضع نماید و در تشار روز علائیه داخل قلعه گردید و چون بسیرت داد
ایام محاصره و تضحیح حاصل فندما رنگی در آن حدود بهم رسیده بود صوفی قالی
سوال صحبت را بری و است آباد و ستاده ارقام طاعه صادر شد که قطار
پانزده هزار ضرور غلجه حمل و نقل دارالقران بود تا نایب **توجه رایات نصرت**
آیات جهانگشای بازنندان بغایت ملک زمان رایات جهانگشا
اقبال و اعلام کردن سالی جاوه و جلال در زمستان این سال در
مازندران که رشک و مای روضه صحنه ان و حدائق جنانت
احلال درشت لحن صباغ با درمکان لباس اوراق درختان ابالوان
مختلف در نظر مستندگان جلوه داده و از آراستگی عروس خزان دماغ رشک
بر جگر است لاله رخسار بهار چنانچه آیات بر آرم مشهور است نهاده بود
بیت سنج کردید برک برک چنانچه چون کل آتشی بعضی بهار یار نه بهره
بود گشایش دستها را گرفته بر آتش همچو در ستاره آید آیت است تا کس

از سر شاخگانان بر خاک بهست چون دام راه که چنار او فتاده و در
تند و بهار خاکش از بر که ماصح پوشش بود تا همچو بوتهها در جوش اندران
بزم خایر مرستان که بود همچو روضه صنوان کوی از شاخهای هر صنایع
دست موسی بلند شد بدیعه هر درخت آتشی سپا دارد آرزو که نغمه جا دارد
هر درختی بصحن کلدارش همچو چکیت تا که تاشش صورت چکش زینت است
چینش با دناش چکیت شاخ بر برک است سنج کباب برک ریش چکیدن
خونبات و آن باغ پر کل که بیابانی صنع آبی از کلهبانی سکارنگ در چهار
مصلح کارخانه از شکست بنوعی جلوه کرد دیده بود که نگاه پسند که از نامند
پروانه که در بزم چرامان افتد سرشته اشخاب از دست میرفت و روز کار از
استصال اعدا و خوشی هوا و بوقلمونی دامان صحران و آغاز شبانته و جهان
آرا و با ده مروق مصفا و حصول تمنی و انواع نعم و لائقه و لایحه بطریق
شادمان بر نعت کرده دل از بر و جوان مبرد و هر روز سر و کما کما بتفویح دامان
سوار شده و خوشدلی و کامیابی میداد و چون بر مکانی را خصوصیتی
یافته بر تهاش را کیفیتی جدا میباش خاطر خطیر اعلی حضرت ظل الهی توجه سیر
فتح آباد بهشت بنیاد کسب کشتادگی و در تحت از مبله ارم نظیر اثرش

اعتیاد دارد که دیده مویک شود و مقصد بر تزیینات آنجا در حرکت آمدن
راه را که سفر است و در هر تری عمارتی ساخته و اسباب ضروریات آنرا
بنموده آرزو بداشتند بیخ شش سوره جانکارگان طی فرمودند
فتح آباد نزول اجلال فرمودند این خلد برین و جنت بهین بر کنار بحر آبگون
واقع شده و نیز بخینه رود که در غدوت ما و فریب تماشا ضرب لیل جبار
از وسط شهر روان گشته چون دست فدویان و ذیل دولت ظل رحمن مدان
آن بحر بکلان پیوسته و چندین هزار مرکب خوشنوعان سفاین بر کنار آن رود
بتسبیح تاملت مکان قبل از ورود در ایات حضرت توانان از خدمت
حضرت رحمن استعدای وقوع چراغان بر کنار تجرود نموده بود و فرمان بران
دران باب بنقاد پیوسته و درین رود اسباب آن کا حلیه حصول
بود بعد از دو سه روز اقامت چراغان آن جشن روشن و صفا آب از عکس
چراغان گلشن گشت حسروا قدا لغوان با خواص بندگان در کشتهها نشسته
دامنها را از زنا با ده لعلی چراغان نمودند طرزه حالتی بود که نرم با ده در
سنگام چون پیاله میگردید و مجلس مغنیان چون رود مطربان مایه
بعد از انقضای سیر چراغان چند روز دیگر در آن مکان از نظر تو

فرموده گاهی سیر طرف دریا و برخی لشکار و تفریح صحرا عیش اندوز و طرقت افرا
میبودند تا انکه میل مراجعت مرا قیامت از خاطر بر برنده لغوی العود احمد
موجود بلده اشرف کردید و چون در سنه سالتیته را که در رفعت نمودار
آسمان و در استاده اطراف شبیه صبح کردان بود در قرب شهر انتخاب
فرموده ساختن بنای ربلا ای آن فرمان داده بودند و این کا بصورت
انجام یافته بود درین اوقات لازم سعادات نیز متوجه آن تمام شده بخبر دریا
و کل کارها و سایر لوازم فرطان دادند و آن مکان شریف را به میمون سپه
موسوم فرمودند از باب طبع را در باب تمام آن بنا تواریخ بنام سیده بود
در اینک تاریخ که میرزا با حسین وزیر قوچیان گفته بود ثبت افتاد **قضیه**
مرمت پناه خلیفه سلطان و در اثنای آن عیش و نشاط و شکیلی
تا سباط نوش زندگانی محبت پناه عفوان دستگاه بحیر کوه در دانش و علوم
توت نامیه بهارستان آداب و رسوم مجمع البحرین علم و عمل جامع السعادت
دین و دول شایسته ریش باران عفوان خلیفه سلطان که بمثل نصرت
از مسائل زندگانی رسیده بود سپه درآمد و مطیه انفاس غریب سن نام
انظام آمدند که مستقر کلبی غرضی و پیکر سیولانی

ز کله از صندل و ارجه فرم آورده بود عطا لبان آن کنگرشت و طویطی
رو خوش قفس کالبد را که مرصع بحسن صفات بود در هم شکست است
ناکیر این جهانی را که سنگ راه و صوت بی گذار است و طویطی رو
و دل دانا را که از راه روان سفرد و در زار است بغوی شعرا هم از
چهلان گذران با خود برداشت **بیت** تو نه نیست درین راه انجمن دار
زاده تو دل است ز دنیا بردار کرد آب و چیدایش در خویشتن نهان
کردید و بکشودن چشم به صاحب آب از دلم تقاریر پدیدتار و بود
بدن رسالت التیام از هم جدا شد و زمان غیبت کبری مغرور حجت
دراز کردید پوشیدن دیده بظانر عنیک تمامشاهی جهان کبر انبیا
و بر جاده از یافتن آذین که ریوه مسدوده اشوار در گذر شد و خوب
خاموشی آن زبان دان آدمیت خفقان خواب غفلت را سپار
ساخت و محران بزم هستی را از بر روزی ساغر فنا و پمانه عدم خردا
کرد این حق تعالی چشمی بنیای عیون نفس عذار و دمی آینه تحصیل
حضرت کرده کار کرامت کفایت **شرح وزارت جناب ایران مداریکه**
مجلس نشینان بزم آفرینش و با بساط انانیش کما

سلطنت و لوای فرخ اوای دولت خردا بیدر میدانند که کسستن تباری
نوعیش و نشاط با ده گشتان بزم کامیابی خایل و شعله آواز مطربان
مخمل کاخ بزم بخند و قطع رشته حیات کارکنان مهیام قانون دوست
کسستن تباری و سو نمودن کم گمان بهنگامه کار و عمل کاغذ حسروی را
بزمیدن شر است تازی کروی را که صافیات جیانتازی در کتب مابین
از لنگیدن مرگت از مرگ عتاق چه طلال و دریای بی نهایت از شکست
حبابی چه کلال آفتاب بهشتان با از مردن جراحی چه تیرگی زاید و خاطر
والای رسوخ ارکان را از بجز خاستن عباری چه کدورت اقریه نامحید
بریکه کتبه سالنامه و تعمیر بنای مردم نشین مهندم تحمست و چون بسبب
انز آن قصر عالی رگی از ارکان سلطنت محتاج تعمیر بنای از این
دولت مفتقر تجدید بود آگاه دل صاف نیست روشنی نیکو طویطت زباندن
صورت قرع تیغ و صبر بر تم نبض تناس صبر نذیره و قلم رنگ آمیز
عکس و شجاعت که شجاعت کین و میرات صلابت تیزی ملار حکم
القدرت ناطقه و خامه زباندانی بر فطرت بلند مقام سمی حضرت
چرا نام نهاد با اشتباه حضرت نقل از عمده مقربان در گاه محمد یک ناظر

میوات که در دقیقه شناسی از بار یک مینان بغایر پیش و از ساکنان
طریق قرب و حضور اجل استی در پیش بود با این مضب و الا سرفراز
گشته بلباس استنای جدید و پر ایه اعتباری تازه آراسته می یافت
جامه خلاقان پرورش خلایق پوشید و مرات دین کار با حلائی دیگر
یافت و خدمت نظارت بعضی قالی یا اول صحت غلام خاصه شریف
مغوض گردید و هم دین او ان علی قلی سلطان سپه سالار و سایر امر
و غیره که انقدر مراجعت نموده بودند بر زمین بوس بندگی سرفراز
گردید و با بغامات و احسانات و خدمات سرفرازی یافتند و چون
سز و خان بکلر یکی شیروان دین او ان امتثال دعوت ارجع نموده
بود و بختان با بزار خدمت بر بکلر یکی کردی شیروان همه از دیه چون
هوای می ماند از ان بجز اعتدال عدول نموده روی بگردنی نهاده
بود ریات جهان بینی بقصد دار السلطنه قزوین در حرکت آمد و چون اینجا
باوشاه اروس نیز دین اوقات پایتخت سلطنت آمده بودند بعد
انکه بخت و بدایا و پیت گشته های ایشان بظن کمالات رسید ایشان
نیز روانه دار السلطنه ندبور گردانیدند شرح روانه شد ایستاد

آیات زمانه در ان بهشت فنان بجزه بقرین دار السلطنه قزوین
چون از تاریخ کنهت همایون بقصد سخر دار التورقند بار واقع شده
عمرش سیاه نضرت پناه و نکی قیامت اثر دیده شده بود و قیام و محض
آن نزد مسمت ملک پیر از و ایض و لوازم سنجید و این امر اتم و مطلب
اتم در دار السلطنه قزوین که وسط ممالک محروسه و بوفور اخبار و اذرا
ماکولات و مطعومات از سایر مجال امتیاز دارد و محمول میوست عبت
میمون و طالع همایون بقصد دار السلطنه ندبور از راه دار السلطنه
فخ آباد و ساری مخیر گردیدند و چون تعریف بار و نوشته و عیالت
آنجا که یکی از امثال ماند از انت ملک سیمع اترق رسیده بود از منزل
علی آبا متوجه محل ندکور گشته بریا غایت و عمارات آنجا کرده بسمت مقور
مراجعت کرده روانه فیروز کوه گشته و دو سه روز در یلاق فیروز کوه بچته
آمد و یکی در فاسیت دواب توقف فرموده از راه قران جای متوجه دماؤ
شدند و چون هوای الکای ندبور در نهایت خوشی و اعتدال بود در محل
ندبور اقامت واقع شد و از اینجا متوجه بلده طهران شده در بلده ندبور نیز
بسد روی از شیر فرمودند و چون حاضر رعیت پروردگادای سن را

از قوله فراغ و اجبید ایند از بده موبو بقصد زیارت امام زاده و
التعظیم امام زاده عبد العظیم در حرکت آمده عمر اسم طواف زیارت قیام
عمودند و هم در آن مکان شریف در ساعت خود شروع دیدن عرس
سپاه حضرت پناه فرمودند هم رکاب دولت و همچنان اقبال روانه
دار السلطنه قزوین شده در ساعت مبارک داخل شدند وزیران حاکم
رقم باین ایات گویا کردید **مترده قزوین را که شد رایات مضور شکار**
نوبهار دیگر آمد وقت که فصل بهار فی غلظتین مترده فصل رفته کل باز
کش تا بکیر دیو ز کرد راه شاه کامکار درشت گویا روز استقبال شده
در نظر نوبی کل وقتی که شد بر باد نوری سوار روز اول که قزوین
چیرفضا نهایی خوشی محو محو می که یک تابش بر آرد از خارجان ری
از دعای مستجاب بوسی غم گرفت رفته باز آمد بدین ديار شگفت
قزوین روز استقبال شایسته بجا که سبک تر آمدند مردم بلند از جا
غبار اعتبار و مردم را ز کرد راه شاه آید و شد بر رخ بر کس که شایسته
این غبار می رود بالا و علو فیض نازل میشود کار گاهی گشته کرد و در
بروی بود و تار شمس و قیام **ایام توقف دار السلطنه قزوین و دیدن**

نیز

سان عبا حضرت قزوین بعد از ورود و داخل شدن دار السلطنه قزوین و
آراسته بنام آن ملک سیرانه تشریف بر روز از طلوع آفتاب جهان
آراسته وقت صبحی اوقات شریف صرف ملاحظه عبا کی حضرت مآثر میفرمودند
الحق انجام این کار بر آن خود کان و قایح میل و نه بسیار دشوار بود دیدن
عرض شکفتند از حقوله شماره قطرات امطار و امواج بحر خفا متعجب بودند
با وجود بیخبری ارقام شریف و بیکای از حال ممالک محروسه نیز صادر شده
جمعی را مقرون فرموده بودند که از ایالات و اقسامات جمعی را که قابلیت طاعت
داشتند باشند بظن عبا نیز رسانند و فوجی بسیار و کوهی چهارمین را بکند نیز
هم رسیده بود آن بکننده رحمن و خالق السجود جان بنفس نفس متوجه کردید
حقیقت احوال احادیث و افراد عبا رسیده عراض و مطالب ایشان را
بظرا معان ملاحظه نموده بر یکدیگر افرا خود مانی که از ایشان بجنبه ظهور رسیده
نوبه مشمول اغماط حسنه و انصاف فرمودند و در انتهای ملاحظه عرض سپاه مختصا
عدالت و غیرت پروری بحقیقت احوال عبا و بر این رسیده داد عدالت و
نظام نواری میدادند و چون عراض اکثر سپاه و رعایا شمل بظلم و تعدی و
سلوک ناپسند عاقلینان سپه سالار بود و اکثر اوقات غیور و فغان است کسان او

مباح جاه و جلال میسید از آنجا که ظالمان مظلوم نماندند و خود حکامی با یک
مستبد یکسان در می آیند بسیار میباشد عقب قضای شریکه که عیبه احتیاط است
و پسندیده از باب دریافت است در حق آنکه تحقیق حکم و کسب آن
غفلت با هم امثال در سلطنت تیریز که قبول او مقرر بود و جدا شده فلان
علم خاصه نیز به تفتیش آن مامور کرده و رقم دیگر با هم امر او حکام و اعمال
خراسان تشریح صد دریافت است بر این یک خلاصه تشریح باین خدمت نامزد
کرده و در آنکه فرضی حقیقت مظلومان با صغاف مضاعف آن از طریق
معروض گردید و آن بدین ترتیب است اعان نام صواب گرفتار آمده از منصب
مغول و در قلع لوت مجبور شد و حکم باینون بقادر بود که آنچه از هر کس
تخلای حساب بنامه باشد بعد از ثبوت از اموال او باز دهند و چون برادرزاده
او نیز که در سلطنت تیریز نسبت عم خود در کان ظالم شده بود در فاق عم
خود مخصوص گشت و عیسی برادر او نیز که در خراسان و میراب دار سلطنت
اصمغان و در سلوک ناخوش برادر اعیانی علیقلی مذکور بود و منصور گشته
مقرر شد که بقلعه کلات برسد و پیش از آنکه بقلعه رسد با جمل طبعی سالک طوق و نا
گردید از وقوع این امر تبارکی صفت مظلوم نوازی و رعیت پروری این جنس و

عدالت

عدالت کسر با طرف و جوانب انشای یافت نهال اعمال صغیفان در چنین
امیدواری چند بهم یافت و بعد از آن اوقات بزودت است عدالت پرور
نامزد گردانند که در ایام تیریز روز دیوان عدالت فرموده یک روز احاد
ننگ و انوار حشر و نبدگان و غلامان اجرض مطالب حصول آری مستغنی
گردید و یک روز عیایا و برابرایا مظلومان و ملهوفان مالک محروم مطالب
خود را اجرض رسانیده از چاشنی مظلوم نوازی و ظالم کدازی شیرین کلام
شوند و یک روز مخصوص گذرانیدان شکستهای ملوک و خوانین و سلطانین
اطراف و اکناف باشند بهادوت کتب سیر و اخبار سلف نبوت می بخوند
که هیچ یکی از فرمان دلمان از منزه سابقه را بخشانیده سعادات در این
توفیق ارزانی نداشته و هیچ فردی از اولاد کامجویان لوای داد بخشی باین
عنوان کافر نام از آن استطلاع نمایند نفاخته تا دست صغیفان بداد
عزایض در زارت اقویا را ایادی تسلط کوتاه و تا نقاب حجاب از چهره
خوشید و فوفان داد گسری مرتفع گشته زور استکمان بسیار است عقب قضای
تلمیت حضرت رحمن اولاد انسان از چاشنی اجرض مطالب بجناب کبریا بهر دست
حصول می بخوند و ادای مقاصد خیر و کامکار میر و رسیدن بختهای آما

و اما لي رتبه توقيف **توجه بآيات قدرت آيات شكار كلنگ در اوقاتي**
که دار السلطنته زوين موقوف رايات نظر آيات بود و نوبت شکار کلنگ توج
لموکاة دار السلطنته زوين شده در وقت تحت فراخ هالون را از سبک در
تصرف هوا الخانی روی نموده مرا حجت فرمودند و کسند ابر صحت ما تر
حکم به خداقت پناه جالبینوں زبان و این خلوت برای توج و اختصاص
حضرت ظل رحمن صاحب ریافت و دیدم میرزا محمد سعید قلی طیب برفع آن مقام
شد چون حکمت به خداقت پناه جالبینوں اقلیم خداقت محمد ذریای جهان
حکمت بار یافتیم بزم اختصاص سرور سرفراز صاحب بزم میرزا محمد حسین حکیم
برادر بزرگ حکمت پناه عمومی الیه روانه زیارت بیت الامام شد در دربار
اقبال حاضر نمودند جناب حکمت سائب ندب بورت بهنهای ارتکاب علاج نمودند و
ذات مقدس بر ابر صحت پوشیده و در مرتبه اخیر تا سال و پنج متوجه شد
بجوار معلوم و دام کومه کلنگ بسیاری صید فرمودند و در آنتای سوازی
و جولان یکان بادعانه از خطای سیده و از مرکز باند فیوضات آسمانی
بر زمین نزول فرمودند و در اندم جوان گفت که بنظر امان و فدیان که بر
آن شرح ابد و وقت چه گذشت اما محمد ابد و المنه که بفرجای **ع** فرستاد است

و عاقلند در آن راه عظیم و واقعه کبری بخیر و خوبی گذشت که نذی بان
کامل التیبات نرسید بعد از رحلت اعلیایان پادشاه اروم که در درگاه
جهان زیناه بودند با بغامات فطاعه لایما برافرازا ساخته حضرت
از زانی درشتند و خاندان قلی سلطان حاکم سابق در وقت با لچیکه
اروس مخصوص گشت **شرح اموری که در بصره درین سال روی نموده اند**
اوان که دار السلطنته زوين مخیم اوقات حلال بود اختلال در احوال
حاکم بصره بهم رسیده بپرویش انتساب این دو دمان خلافت مکان باصلاح
آمد تفصیل این احوال انکه حسین پاشا اولد علی قلی پاشا که از زمان افغانیا
حد بزمی الیه ممالک بصره در تصرف ایشان بود و در حقیقت والی و حاکم
مطلق العنان آنجا شده اطاعت خواندگار روم نمی نمودند در عوض والد
خون که اجابت دعوت ارجح نمود و مقلد شغل حکومت گردیده بود و چون
عناد و بخش اقر با سنجیست که بتریاق حسن سلوک علاج تواند شد احد یک
و پنج یک عام پاشای ندب بورد اعیان استماع حکومت او روانه کتبول شد
تخصیص فرمائی از کار گذاران مهام خواندگار با اسم پاشای بغداد که در اجرت
نمودند و حسین پاشا بعد از اصفای این خبر بکتوب محبت آفرینش عمل برانکه

اگر از طرف مخالف مجامعت و زبیده روانه بصره کردند در حکومت سیم و
تربکیا و خواهند بود در سلک تحریر کشیده نزد ایشان و ستاد ایشان نیز
از طرف خلافت حجت بموده روانه بصره کردند و بنا بر تحریک از باب
و نادر دیگر باره کعبین با ممالک ایشان بر خیزند حصول در دست نشسته غیا
فتنه بنیم انقاص سخن سازان در بیجا آمدن و حسین پاشا در صدد
قتل ایشان در آمده بعد از آنکه بنا بر موانع ارتکاب آن امر نتوانست نمود
مقرر داشت که ایشان را با اسباب و متعلقان حمل کشتیها نموده نقل الکما
هندوستان نمایند و آن دو خون گرفته کالابعت عن حقیفه عطف عنان از
سمت هندوستان بکمانت اجتناب کرده از آنجا بصوب بغداد روانه شدند و با
غیاث که بر پیشه سطح عشق غایبانه بصره میساخت و رود ایشان را مضبوط
تخصیص مدعا نموده با سپاهی انبوه و توپهای آرزو شکوه متوجه بصره کردند
حسین پاشا را از ملاحظه این حال و میلان خاطر بعضی از مردم بصره بجا
احمد بیگ فتحی بیگ پاشای تبت از جای رفته عریضه مشتمل بر بندگی و
تسلیم نمودن آن ملک و پذیرش غلامان خسته و کج و نظیر بدرگاه فلک پاشا
فرستاد چون در زمان نواز خان حوضان مکانی علی بن آشتیانی

مبانی صلح و صلاح بجهت رفاه و فلاح خلق است فیما بین نواز خان حوضان
مکان علی بن آشتیانی و سلطان مراد خواند کار و مردم مشید و محکم گردیده
ستور باره از طرفین در سلک تحریر در آمده همان با بیان تاکید یافته بود علی
حضرت ظل اللهی از نقض عهد و میثاق اجتناب نموده بدان معنی اقبال نمودند
و بعد از ورود پاشای بغداد فتحی بیگ و احمد بیگ بجوار قلعه داران حدود
بقدم اطاعت و انقیاد ایشان استقبال کرده قلاع را تسلیم نمودند و حسین
پاشا را مجال اقامت در آن ملک نموده روانه دورق و حوضه که داخل ممالک
محمور است گردید پاشا در بغداد آن ملک باز فروخته را بی میانجی منازعی
در تصرف دیده دفع احمد بیگ فتحی بیگ را که قیام محسوق حکومت او بود
و جهت ساخت و ترمیمی که داخل بصره میکردند روز حیات ایشان از نام
مات رسانید و این تحریرم عالی آن دو خون گرفته کردید **سوم** آن
بکه بطاقتی و آن که در دو بجزیر و آن بجزیر سوختن خوش نداشت و اعیان
بصره را در موقوفه از خواست اموال و سپاه حسین پاشا در تیره بکنجه هتک
بموضع اموس رسانید و کما شکران و حوضان او تدر قلعه جوار زبان شیوه
ناستوده را دستور العمل ساخت و صد و آنرا و امانت و عطا بابت زیاده

مکنند و از یکدیگر قتل آن دو پیکناه و از راهات
خلق اند نمود خلاقی از آن ناخدا بر کشته تخت اهل جوارز اتفاق نموده
حکام بر یک از قلاع آنجا را با تبعه و طقه مدارا موارز ستاند و قلع را
بدستور سابق بحیث ضبط و تصرف آورده کوس و فاق حسین پاشا را ستود
مخالفت فحاشانته پاشا آنجا را بلند اواره ساختند و خواص و عوام بصره نیز
طریق اهل جوارز را مسکون داشته کوشاقت متعل بر بستند عا مر حجت حسین پاشا
در طی تحریر در آورده نمودت را در ارسال نموده در آن هنگام حسین پاشا وارد
کوه کیلور شد عزم دریافت قبضه استان عمرت نشان داشت و عبد الرحیم سیکندری
خود را با تحف و هدایا و عنایه محتوی بر استعدای کومک در گاه فلک بارگاه
فرستاده بود بعد از ورود و دستجات مدغذغه آنکه مساجد اوست از دست رود
با جمعی از ملازمان امر آن سرحد بر سبل المینار روانه گریه کردید و پاشا آنجا رسید
قبل از آن اواره و وصول جمعی از ملازمان خود را تنبیه و مادی ب مردم جوارز از حد
روان نموده بود و کانه سکان جوارز اتفاق نموده با آنجا آمد در مقام مقاتله
و مقابله در آمده آتش کجا را زدن سکنین سکان سهام مود که کین اوف و
از درگاه و اهل العیایا عطار قچ منین سر خوانی یافته بود و بقایای آن

۱۲۱
نکته شتر شده راه را حجت امره نیافته روانه بغداد کرده بود و بعد از رسیدن
خبر و صوا حین پاشا که تانی خبر شکست بود سزا طینان را اصطبار پاشا
بغداد را از آنجا افتاده در پیرده نشانی که اول محمود و حسین پاشا معاونت
اقبال بر وال حضرت ظل اللهی بر ملک مورقی که کاشتن بود از خارق نفاق مدعیان
درونی و بیرونی پرورخته داخل شد **در شرح اقوال الهی که در باب بیان مدارک**
عموده اند برابر اب دید و دریافت و صاحبان تحقیق و شناخت که کذاک الخطا
شأن مونسکاف عوامی عالم ایجاد و مسین اسرار مبداء و معاد است نوشته شده
میت که تشریف نوع انسان و نفوق و برتری این نوع بر سایر انواع حیوان است
که بقوت عاقله که محکم عیا خطا و صواب و جوایب سیئات از اسباب
تامل و مصنوعات الهی عموده جوایب که مکتوبه امور غریبه را بفتح شعور و بصیرت
بر **نیکو و نیکو** که ظهور آورد و فواید اساطین حکما دانش پیشه و فلاسفه دست
اندیشه نقد معنی مسلم است و امتیاز است که بچوسته طایر بلند پروازانظا
که درون عطار نشان بر سدره المنشی امور دقیق طیران دارد و انظار و آینه
بهره نهای حسن افکار آن طبقه حلیه تواند بود آلت موسوم با سطرلاب است که
بیاورد کای اندیشه وقت پیشه احوال فلک کلیه و خبریه و کواکب تا به سیاره

بناهای موضعی اطوال و تکلیفی تفاوت و احوال در مقدار کثرت و کمی مندرج گردانیده اند
بنا عظیم قدر این جسم صغیر از بدایت اش و اختراع ان که کسی نشد ان چهار تا
دانش و حلقه کان اهل پیش که عروه و تقی صاحبان و کاف و تاج عالم را ام الامها
والوالا بالاندعلاقه و فهمیم ان در صغیر دارند و متین ان کتاب اعتبار را از زبان
ان نام که منتهی به فلسفه است و است و جاپا و درایت هر یک در صحت صفات آن
در جویان و طایر افکار انسان از قبیلین جلیدین بر شاخه اعصابه ان در
طیارت خانه دانش را تبیین آن ابادان میداند و سایر علوم نیز غیر مقیده را
بفلسفی شیتان و لقی این الت صیغه السامه مانند افتاد باه از ارتفاع هموس
مضتیه و فک و اصغیان آن معلوم و علوم بلارج دریافت شان معلوم میگردد
و هر چند از فطرت شان وضع الکی جان از غراب و واد است اما با وجود
تقرن معلوم هوئی و مهارت فنون هندسی و ملاحق افکار و تعاضد از چند
غریبیت که صادر بر یافتی بمعلی فطرت و استادی بعیرت بی انکه سابقه
با تقسیم علوم در کشته یا منتقت تحصیل آن کشیده باشد در صد ابداع و اختراع
این قسم امری در آید بلکه چندانی که دیده اند و ندان اشبار آینه مرتبت حاصلت
الت موضوعه و غیره ان صاحب دریافت را زیادت بر ان حاصل باشد حل این معما

و بحاصل این مدعا آنکه مجموعه منتخب چهار ارکان نظر یافته اعلیٰ تحت ظل حرمین
اعتماد دارد و له العالیٰ العالیٰ الخاقانیه که خلیفه مکشجان فطرت اند با وجود کثرت
اشغار و ان و توان عمل اشتغال بر ان در سبای اوقات از تحت جناح
ناگزیر انبای نوع ان است که تا بر ان خواب متوجه تصحیح اموری که در خاطر جلوه که
آید می باشد متوجه اختراع الکی که مستغنی از اسطرلاب بوده جامع کثرت منافع و
قلبت موند ان باشد که دیدند و آنچه بدفغات و تدبیر دیده بعیرت شان
از نوع عقل کل در اناریایی دیگر بر و شناسای شیخ شعور مطالعه مضیه موند علی
الصبلع عجمان طلوع خورشید عباخی عبارات را بقیه بر توفیض بر و نرسد سماع
اهل این فن می انداخته و با وجود مهارت سمعان وجودت ذین ناظر ان
از غایت ذوق و طلب عجمان بکار استماع میبودند تا آنکه چون الت صورت
اتمام یافت از جمله زیادت که این نادره مجموعه غراب را بر اسطرلاب حاصلت
و خاصه قاصر بیان بقصد احصای اندکی از بسیاری آن میتوان نمود آن است که
از رفیع تر خیال شایعات و اعلام را سیات و اعتلا شکوک بعد ان مرصوبه
السنیان بدون تشخیص خط الحرف و تغییر اودیه و آبار و قوس و بعد مسافات
و حکمت علونوات و سیارات محسن است ازین آنکه حقایق نامعجز دیدن

بخشم حساب و نشان کردن کتاب معلوم کرد که این امر غریب را نیز از انجا
اقبال خبر اول علی حضرت نقل ذوالخالد استماند و است چه در عهد یک از ایشان
سلاطین مولودی چنین از انهنات انکار قبول خیال که با بحال موجود
نیانده اسید که عواربه آنرا قوی و برتری اقبال این سلطان به جمال در نژاد
و کویک بخت عادی از افاق سدهای در قفا و متبا عدای **تغویض منصب**
سرداری با بند و روی خان چون شهری که ز فرده کلان استان طرازند علیقا
سپه سار را عقبتضای شیوه ستوده عدالت و عقبت پروری و شیره که مظلوم
نوزدی و دو اوستری از سپه سالاری و سکا پکی گری از زبایجان و ایالت
دار السلطنه تبریز و نواحی مغرب فرمودند و منسق احوال سپاه و انکه که اسباب
نظام بادشاهی و آلات بر تیرند با انتظام مهمان نظم دلا و نیز تبریز بر عتبت نظام
بخشی و جهان آرای لازم کردید و چنانکه تنبیه و تادیب مکرر در ان سجاگان
بر زمان روایان ناقده انعمان فرض است نوازش جمعی از نظر در زمان مرتجعین
سلوک و بندگی نیز بر قیسه قدر خدمت دانی و جهان بینی فرض است انند منصب
والای سرداری سپاه حضرت تو امان علاوه و مناصب علیه و ایا فتنه در قالیق
خدمت گذاری دست پروردند و تزلزل غلبت ماری است و در میان صاحب

قولا

قولا انقا سی و ایش کار با شی و سکا پکی گو که کیو یه نشد و متور شد که روانه خراسان
که دیده جمعی از سپاه منصور با جتیا طایفه مبادا ارتکابند و در میان حرکتی
واقع شود و جمعیت نمایند و آن خلاصه شعاع ستوده اطوار بهر اخی حضرت
تا سید رحمن روانه خراسان شد و ایالت تبریز به بنده رسوخ الاعتقاد است
خلافت مسکان و خانه زاد قدیمی در کاه فلک تو امان من قرض قلخان تو پچی با
متولی فراگیر که انوار نواس خاقان عنوان مسکان بر خدمات شایسته و
تردوات با تیه شفقت شد و انکا جمدان که قبول او متور بود بخاصه او
مضوب کردید و وزارت آن مجال اقلخان بیک تغویض یافت بی آن سبب
تکلف که منصب این دو کار در ان عهد بسیار بر جراحات سلوک نا صفا
آن جنگ ناخوش زبان سری بود ستایسته و دار روی بالسته در دقیقه شناسان
حل عقد امور بنوشیده و خواهد بود که هر کاری که نواقحت و سخاکی انجام تواند
یافت مردمی و مدار او استیک نیز خشت می یابد چنانچه مضمون این شعر است
بران ناطقت که **بخت** توان کردن نبرمی کارهای سخت کیر از که از فضل آنجی می آید
مضموم مهر می آید کرد و بعضی قلیل آن کشاد سهم و سبن نظر اصابت اثر
بچوسته که در ان هنگام همه قیاح **بخت** کمال بر نوزدین اسباب تبریز صورت قبول

بسیار پس معیار کار در آنست که ترازی عدالت را کسب من لطف و عفو
از همه باز دولت خدا داد را بدان کم سازد و بان میزان عدل از بهمان
کردن اختیار افرازد که عند الخالق و الخلاق مرضی و مشکور باشد **بسی از**
مقتضای ای ارستان و فو فیض آن ملک منوچهر خان چون نوار خاقان صنون
مکان در تاریخ که ابانت الکما ارستان را علیقلی خان با از حقوق خدمات
صحنان و شاه و در بخان و و والد او فو فیض فرموده بود علیقلی خان از اول
او ان شود و نما و او از هر زمان کودکی وصی بود و معیند الین کلام و رقی زمام
با جماعت ارستان سلوک می نمود و مقتضای **سه** سکوی بابدان کردن چنانست
که بد کردن بجای نیکو دان زودتر زودتر نیکو جرات و مروت حسارت آنقدر با
گرفته برشته ارشاد شای شعله کشی و هر اخای آرزوی حرم انست شد و معنی
تراز می پذیرفت تا آنکه بجای رسید که کار آن ملک محض وجود او در اول است
معل باشد و درین ایام که خاطر همانون حضرت ظل الهی شهباز شهباز منوچهر نظام
و انظام ممالک سکن و رفاه جهانیا است مومی اید از این شغل معزول
فرموده و قدر داشتند که در شهباز مقدس بوده بدعای دوام دولت روزگار و
قیام نماید و ایالت بخارا منوچهر خان عم منار الیه که در زمره ماثرمان بزم و رب

و صحن

ششم بود و فو فیض فرمودند و بعد از ورود منوچهر خان با کما ارستان بخاری
العاده کالطبعه الثانیه جمعی از بزرگان ارستان که حقیقت بغل علیقلی
انایاست اول شده بودند همان اینکه عرضتغ نسق منوچهر خان خواهند
بر خلاف فشار الیه اتفاق نموده با روی ارضه بدین جمعیت تمام آنسبک
شیطنت و بی اعتمادی نمودند و چون در آنوقت هوا خولمان و ملازمان منوچهر
هر یک در طریقی برکنده بودند با معدودی که نزدت را الیه حاضر بودند فرست
ایشان قیام نمودند حقیقت محروض جهان پناه که در انید و علفه ام ارستان
نیز که با او در مقام مجادل بودند متفان آن بیایه بر کرد و من میر رسید در رم
انزرف با اسم آله جماعت عز اصداریافت که کار از سلوک منوچهر خان شکایتی داشته
باشند روانه درگاه علی شده هر عن الیه اذکان موقوفه اقبال رسانند و با
عین ورودت انزرف سلک جمعیت تبعه منوچهر خان ششم و اساس با ایدار
الوار منهدم شده با جمعهم روانه درگاه علی شده و ایدار کار کما ارستان پان
که تبه بدین خجالی خان زبخته مقورست که دیدند و ایالت پناه فرمود حقیقت عفو شده
و مقورش که چند نفوز از ایشان سفیدان ایشان را بدگاه جهان پناه فرستد که چون
سازگاری ایشان من بعد با منوچهر خان دشوارست و سه داری اطاعت و انقیاد

که روی بدرگاه فلک تو امان آوردند ازین مقام استخلاص یافته اند و ملک
بندهگان منظم شوند و سایر جماعت را استمال ساخته تر و ایالت پناه
مشا را نیز و مستند که بخدمت مقهور خود قیام نمایند و در مقام **باب دوم**
صا در شد که تقصیر از امتیون بعفو و اغماض عموده در صد و تالی بوده باشد
و بعون عنایت الهی و باقبال نرفال حضرت ظل اللہی امور آن حدود و برنج
دلخواه منظم شد **تعیین شدن محمد علی خان افشار** و بعد از این او ان بعلت
شکوه و شکایت جماعت افشار کج علی خان حاکم و راعی از ایالت مغزول
و محل بقول او محمد علی خان عم او شفقت شد و محمد علی خان ولد سیاه و شوخان
قوللا قاسی که حاکم سابق بوده و از ایالت مغزول شده اکتای مد که با سلطان
یوزباشی غلامان خاصه در غرض کرده و ابد ال سلطان ولد قلند سلطان
در غرض حسن سلطان توکل که مستوفی شده بود در تبارت اکتا حاکم سر او را
یافته و سبلاستلام هر ام علی خان بیات حاکم نیشا بور ایالت و اکتا
او با برهم خان ولدا و مغزول گشت و میرزا جعفر قزوینی وزیر کیلان پیش
بعلت شکایت رعایا از شغل مزبور بر معاف گشته و میرزا با نایم که از
سالک دار السلطه برتت شفقت شد **مامور فرمودن اعلی حضرت ظل اللہ**

مولانا خلیل الله قزوینی را شرح کردن کتاب کلینی چون خاطر نمودن و ضمیر
میر حضرت مقبول پیوسته متوجه سراج و رونق دین مبین و ملت متین
بیابند ای عظام را که ولایتان علوم انبیا و حامیان ملت
بعضا اند عواره بحبل و تعظیم و اکرام میفرمایند بعد از ورود در سلطه
قزوین جامع علوم معقول و منقول کتاب مرعوزات فروع و وصول مولانا
خلیل الله قزوینی را که از اجله علمای عصر و فحول دانشمندان دهرت با سایر
فضلا و طلبه علوم مجلیس اقدس و نیزم مقدس طلسه بنام آن کرده ترا بهت شرت
افظار فرمودند و در همان محله مولانا خلیل را بخطاب مستطاب سرفراز ساختند
که کتاب کلینی را که دین قوام را اساس بنیاد و پست المعوردین مصطفوی
بدان آبا و اجداد و جادوی سحر مایند که علوم سگمان این دیار را که اغلب کتب و کتب
ایشان بعلت فارسی استشفاع حاصل باشد و نیز رقم شرف با اسم مولانا
محقق مجلیس شرف صدویافت که کتاب من لا یخضره الفقیه را بدستور شرح نماید
و چون مضیلت نماز جماعت بر پیشگاه ضمیر سرب تو و صنوع افکنده بود رقم اسر
طلب علم ربانی و مویده تناسیات آسمانی سالک طریق رتق عرفان و بلده شعاع
ایقان مولانا محمد حسن کاشانی را قادیانیت شرح احداث تو بخانه که بخاطر الهی

ذخایر علیخیرت ظل اللہی رسیدہ بار یافتگان و رای استار اسرار و سواد خوانان
 نقوش الواعیل و نہار کہ محراب می افلک و دقیقه شناسان غوامض عالم
 قدس اندہ بنیادی دیکرہ بصیرت و روشناسی عالم حقیقت دیدہ راستہ اند
 کہ پذیرای امور سکنان ملایرا علی و قاطنان عالم بالا کہ عبارت از نقوش فلکی و
 روشناسان جهان علویندی باشد و نقوشی کہ در ان کار کاہ رفیع دستگاہ بستہ
 قلم تقدیر مکر دور با طغرا و ضمیمہ بی جہام سفلی صورت وقوع مییابد
 و چون ضمیر تمام صنیا و خاطر خوشید سنای با دستا بان رفیع اتان از علو
 نبیت ز قند فلک بنیاد و آسمان پوند میباشند لا محالہ نفس عالم این گروه
 جلیل اتان و طایفہ بلند مکان تا کہ از راه آدمیت و انسانیت و صف
 فعال کالبد جلیل اتان معضری جای در با صد رتینان بر ماست و
 کنا و عالم کون و نسا و نسبت متساکت مین و معین است و از انجا کہ ارادہ
 والای این طبقہ علیہ مدانیہ متعلق کرد دستا بہ مطلب بہر حصول پوشیدہ چہرہ
 بہرہفت قبول می آراید و از نتایج حسن اتفاق علل و اسباب کہ باعث نصرت
 و طراوت عالم خاک است انکہ دین سال و خندہ ناک حکم ریایات جہا کہ
 و کشور کئی از دارالسلطنہ و زمین در کربلا و دارالمؤمنین تم مقور ریایات

بخش
 کندی
 ان

نعت کردید و در ان مکان تزیینت بنیان و بعد از طوطی و طغریا صفتان
 کہ موجب رفاه حال جہانیان و نشر احبال بر جوان کرد بخاطر مایون بر تو
 ظهور آید و آنچه تحت با بقاق نام غیبی تو بخت دست بینت نقش
 وقوع است آن بود کہ نقش کردہ شود کہ مانند دل تجلیان کہ با وجه مخصوص
 بودن حصار ابد است قلم روان و سر سر داران و پر دلان تواند بود بند
 فغان و الا و حکم قضا امضا نقاد پذیریمت کہ چندان عرابہ کہ شیر حاج حسین
 حصن آہن صفت جو و سواد تواند بود تزیینت اده بہر یک چند قبضہ و سب
 آہن کہ بہر سہولت ماحد و نقل و تحویل و کثرت اثر از تو بہای کلان اعتبار زوار
 و ان نیز از نتایج طبع و قاد و دین نقاد است صفت و بزنجیر ہا بر یکدیگر وصل نماید
 کہ در وقت بکار و نہ کام گیر در دستم دور باش سپاہ اشتر لہ ہم پیاہ و مصوتہ
 انبیا ان کہ جہا بودہ باشت الحی این کار نامہ اعجاز کاری بعنایت خیرت
 باری در اندک فرصتی از یوسا تمام پوشید و بعد از اتمام در دارالمؤمنین تم کہ
 رود و فضائی وسیع و مکان وسیع چہ ملاحظہ عرض آن شک فنیق مقور ساختہ
 توب و تقابہا را با و از بلند زبان بنویسند و دعای فتح و نصرت شناسان
 کشودند و از بر آمدن دود و دوشیدن آتش روز روشن نمودار بنیاد پور چراغ

گشته کردید و آوازه این اواز چون صیحه اقبال پادشاه جهان نواز در گوشه بلند
کردن چید و از صد فک این صدا و لهای مخالفان چون شیشه از زور نرس گشته
گردید و هم درین وقت بمقتضای دینداری و پیر سرکاری که خود در زمان
خالق و عزیزی غوم خلایق است مسجد جامع حاضر شده اقامت ایام الفقیار
محمد حسن کاشانی نموده با دای نامز جماعت قیام نمودند بخواهی الناس علی دین
ملوکم صفت صلوة جماعت این حسرت و اندیشه شیرازه اتفاق اهل جهان
عبادت و طاعت و گرمی این هنگام شریف بود مخلص خلوص منت از باب
ملت و خلقت کردید و از دست دعا و دعا کاران و آنچه ملائکه حضرت آسمان بک
خلود دوام نرفتمت غلامان پادشاه خدا شناس ما فیض و چون بخصایر رضا
خدا باری را طریقی مستعد می باشد و خول این دار الامان را در روز اربعین جان
و ایام است از راه دیگر و همه نعمت ساخته و مقرر فرمودند که سه روز متوالی غم
محتاج و متوطنان کشور احتیاج را بر خوان حسان و مایه بر و امتنان آنها
سازند که صواب کن بروج و نفس مغرور و اوقات خالقان رضوان مکان
که ساکن آن مکان و کواکب قری آن خاک آسمان شایسته عاید کرد و در وقت
اجابت دعوات زیارت آستان مقدسه معصوم که محل قضای حاجات است فرست

ببخود در کابلی نیان خیمه و الاله نورانی گردانیدند و بعد از فراغ اشتغال و آنچه
بسیار با غلت حوالی و آرایش بنگار عیش و نشاط و محافل جشن و هتایا و سیر
مستزاده سر و حال حصار و کم کردن بکنامه صید و شکاریتادی اندوز و عشرت
افروز بودند قریب بدوماه که در اطمینان تم مقورا آیات لغزت آیات بود
متمثل رابطه تناسان روح و بدن بحیوان سرار بنان جان و تن مزاج در این زمان
محت روض حقیقت جهان تو ابر و عرض صاحبان و شک دانش و دید حکیم محمد
و حکیم محمد سعید انان شده نوزان سایه پروردگار و بهین نتیجه گردش لیل و نهان گسب
فرمای بر تو خوشنید که جهان را بر مایه دیدت گردیده نور و زفر و جهان از نور و زفر
در آن مکان جشن با ماکانه و شکامه سر و اندامه مرتب فرموده بخوشندی گذرانیدند
امید که هر روز ایام عظیمی این سایه حضرت رحمن نور و زو پوسته بر اعدای دین
دولت نطف و غیره زیاد **متمم داستان کشته بخان لرستان** چون شرور و غیرت
در کشته بخانی و سعادات در فلشن امکان و صحای و وسیع الاجابری کن فلکان سنا
مش و ماه بر دین تو ام رسته و ستادی هر یک از افرادان با اندوه و یگری مقابل
بگشته است و در سینه سابقه بشری که بگشت نکارش یافت ایالت و حکومت حوالی
رستان لرستان که بگشته است مشحون بعبادت جمع و ساطیت با راستی سخن

آسمان نظری بر آرزوی روح منوچهر خان زودترین خان فخر یافت و
جمع از صاحبان اختیار آن ملک که در ایام دولت علیخان عالم سابق سبب
ارغای عنان و مدارای زیاد از حد با اینان یعنی **سپه** مابدان کی مدتی با
آورد ای بر شیار آبخوان در مزاج مارک و زهر مار کوس اما و لا غیر زده خان را
تکلیف کاران خود شمرده و ضوابط و قواعد و معاقد خان لاحق را زدنانی
بزرگ و عقابان سترگ استه با آنکه در آن اوقات چون تاب رسته های مختلف
برای رفعت ندانند رسته ها که بعد از بافتن پیرایه اتحاد می پوشند با هم یکی گشته نظر
با غنچه سود و آبیاری انال یعنی و عناد استغفال نمودند و مدتی کوس روی و
بدنامی خود را در پرده نوحه بعضی از بد باطنان را نهان با خود عهد استان شدند
و بعد از آنکه با اعتقاد ناقص خود ماده سودا در یک باغ بچینه آن کله را بکام و
آن مقدمه را سه انجام تصور نمودند و جملهای شایخ بر شاخ کل کرده و طبل سپهانی
صدای بیداری بر آورده و طهما سبتم خان با اتفاق شاه باز و حضور و در قیام
سرا در زاده خود و ابدال برادر خان و زال و لیدر پهلوان زال و سایر معتمدین جمعیت
عظیم نموده با سپاهی آراسته که عدد ایشان از دو سه هزار متجاوز بود در سرای
خان از دو عالم نموده بر خاست و غوغا و شورش و ماجرا آغاز نهادند و صلاهیاریات

با تمام ابدال با وجود آنکه از جانب سایه حضرت لایزال بان سپه از وی یافته
در دادند و در غرضه تسلیم بر غیبت بد نگاه والا و استاد ندان از سوی
باطن بر انفاق و اهل از خست طینت ارباب شقاق غافل در بر جمعیت
خاطر آسوده و فاعمال و مفرغ شرح الحال غنوده بود که ناگاه صدای سواران
و صیبل سپان سلسله جنبان و خست گشت بناجا با خدی از لایزال
که مگر خدمت بر نروزی میباشند بجهت دفع صیبل حصاری شده بعد
متمم کردید لکن حشران تو امان انداختن تفنگ دست و قواست
گشوده دو نفر را از ترس ناگوارستی به قوی بخشیدند و آنروز تا نام خانرا
محصود از شسته شب که پرده صلح تقاضا عین و موجب اصلاح ذات البین می
نابش عیان در راه لایزال درین امر شایع با یکدیگر حلیف و سازنده اجبار
بودند جمعیت نموده متاوره آغاز نهادند که عقرب نفود روی اندو کا کاسب
بر جنگ افتنا سیده پرده سخنان ساخته مانع بر انفس مخبران صحیح القول
برهم دریده عقرب جمعیت لایزال پرکنده و نهال اراجیف که از جو سار دروغ بالا
گشوده سر افکنده خواهد شد و صلح عیال در آنست که طبل حیل کوفه بیجا نبغداد
نهضت نمایم همگی این رای مستحسن شده بهائش در حرکت آمده عازم مقصد

میکند و روز یکدیگر هر یک در استان را بر او ارضه ایشان اطلاع حاصل شده
بجان می بوندند و مانند ضامن آتش که از چراغ افروخته کرد و فتنه ز جمعیت
خان اقوون و احوال لران فرار کرده جمعی از ملازمان را با بساط او از میان
خروج ایشان تعیین نموده خود بر جمع استعجال روانه میشود و پهلایان و رفتار را
بسیب بپن راه دست از چار فاندیشه کوتاه شده اطلاع تر و شیخی خان رکنه
حاکم کلهر پناه پیر بعد از وقوع این امر شرجی که سابقا مجمل است پنهان نموده
و شیخی خان و نوچه خان شرح حال آن کتبت که تاکنون تفصیل معروض
باری امکان سر اوقات جاه و جلال گردانیده و فرمان و عهدی لای تقاضا
که وجوه و اعیان لران را شرح علی خان بدرگاه جهان پناه دستاورد نوچه خان
نیز شخصی امینی از جانب خود تعیین نماید که دیوان عظام بحقیقت احوال و اطوار
طرفین رسیده حقائق حق نماید و شیخی خان حضور و زال و جمعی از سرسنگ
بادیه ضلال را بدرگاه جهان پناه دستاورد در دارالمؤمنین که که جناب امیران
مداری حسب الامر لاعلی با اتفاق امر اعظام اطلاع نموده بحقیقت رسیدند
برات ذمت نوچه خان و جنبت طینت ایشان ظاهر شد و آن گروه را در
حسرت را آورده فرمان یافت که شد و حاکمان ایشان بر بند و فتنه آتش فتنه

۱۴۹
فتور شدی که بسبب غار و خسر خیالات فاسده ناعاقبت اندیشان زیار کشیده
بودند لال الطاف الهی بی آنکه آب سیوف از حد اول بنایم جاری کرد و
اطفان رفت **روانشدن رایات لغت آیات مدار السلطه صفهان**
چون خاطر خیر دقیقه شناس و ضمیر خورشید اساس از رسکد را عادی
نمودن و تیره دلان عاری از نور هدایت و یقین نمودند و ماکر و ظلمانی
بند و ستانی خصوصاً جمع کردید بنصرت ضوابط مقدر سلطنت و محیط رحال
خلافت یعنی دار السلطه اصفهان از خاطر اشرف سرسبز و تبارخ محمود
وزمان محمود این بحیرت والا تقسیم یافته متوجه مقصد گشته چون در اوقاف
که الیود دولت و اعلام سعادت و عزت در منزهات فرح آباد بهرست بنیاد
کاشن حیرت قرین بر آنه حال و ستون افلاک بود و خا طوک با بنجاره قلم
ببر و عهد دار السلطه اصفهان چنان رسکد علم تمام منع شراب
که درین باب حکمت شاهنشاهی با مصفا فیان الهی تقاضا یافته و جدا نموده
بجا که نشا رفغان و خوش رعایا شده بود بعضی مقدس میرسید و از دار
السلطه فرس و جنبت قلبی یکس اول صحت بجهت تحقیق امور بود و معین وقوع
آن شود و در دلائل مبین شده بود و بعد از ورود دارالمؤمنین کاستان

بست و خفتی بکجسته تینه تو باد سیا و و سیا و سامان چرخانان از درواز
دولت الی یک از مستورات نواب کتیستان است روانه صفهان شد
در قصر ایادی بغدادی و از روس رعایا تقصیر نموده الوی در دولت و اعلام
فخ و نصرت نیز تصور در سلطنته اصفهان نهضت نمود و ساعت
سککنان آن دیار را از ظلال اعلام جاه و جلال عیش حدید ارزانی فرموده
روز دخول موکب حضور اعلام بغدادی مشهور اصناف المم و افرادی آدم
از وضع و ترفیع و اکابر اعلی و افاضی و ادالی کرده فراموش و آنچه
با استقبال موکب حضور متوقفند لشکان دیدار آفتاب مار از چشمه میله
آجیات پیش آمد و تیره روزان حرمان خدمت همایون را چون آسمانی
یعنی آفتاب بخورانی روشن گشت زمین با وجود چنان خاک مالی که در روز
استقبال دیدار خوشدلی در حسابات بر آسمان خود از خاک بر خاست عیش
مراد و شناسان عالم بالا که چشم بر کجی الجواهر غبار راه غل است
موافق گشت سرود سرایان و موکب طرازان بتعلقه آواز نوای زیر و بم ساز
در کمی مهکانه نشاط کوشیدند و سپهر جوانان با شاد برک و شکوفه دست و دهن
در رعای دولت خود به بر شاخ حیات جوشیدند آمد کار ساکنان

آمد یار همای اعلی نهضت شعرا آمد و اندر سبک متوطنان این ملک
باقی تواری عدم هفت خروشی که طایران بوستانی را نهنگام دیدار
صادق را در هر روز در علوم طایق را از خواب جمول بیدار ساخت و نهنگام
و شکفتگی که نهنگام زین نو بهار را ز باره جاد و خضرا می مادر زاد پرو
آورد و لهای صاحب لانه زانند اوراق گل از سینه پروان انداخت و عباد
در باغ مبارک قوسخانه تول فرموده نهنگام عصر تماشای چرخان خان زین
رازشک و زبای پست از ترفین خویشید ساختند و بعد از نور و چشمه چرخان
خانه زین را زرشک چون چراغ چشم مردم اصفهان روشن کردید و از هر اوقه
چراغها نهنگام عیش و نشاط کم شد ساعه زبای پر می از زرشک بچشمه شکر
انزویه و نهنگام روان میا خشد و دلهای نشسته لبان صهار را از اشتیاق
زادت در بر یک مدتی در مالاباغ تحت نهنگام آراسته بعضی در نشاط
جستجوی فرموده برخی با لشکران رکاب بر سر خیابان چرخان بخوندند
و بعد از رسیدن ساعت و التداد عیش و عشرت ما و نهنگام همایون بعضی
تزیین ارزانی فرمودند امید که عواره چراغ عیش این حسره و اقلیم گشتار

شخصیت مقدر مطهره مصطفوی بدت و ارث مقبول سپاسه کاتب
شرح نورسین او خدای خود را از تقدیم شیوه ستمه که باعث افکار
سعادت جاودانی و منت نظام و نسق امور جهانانی و کائنات
دست ظالمان اطراف و کائنات از کربان مظلومان چون رسته انسان
خود کتوتاد و چهره بد بختان چون نامه اعمال سیاه گشت اکنون از بهر است
تساوتی نقش با پی آموه ز را در این ماسخ نظیر دلی آرد و انیم اتمه
مبادا که سفند را در خواست بیدار گز برت زید کانی یا قزاید خا را زین
بپای بر بند پایان چون پارسایان بمیکده اقبان دارد اگر سیلاب را کذا در بند
افتد چون قطره در ستاره در ز قدم حرارت برش نمیکند و در لغت کویان
عجوا حده دلبری انج و ناب خود بخبری و سپای کشتی و در ایامی گرفتار بر نش
و دلگیری است در غم خالم چون در غم بلنگ سیاهی غمی اندازد و آب و نهو ای نشو
د او کسی جز مظلوم و مظلوم با مزاج دیگری معین از ز بر نام او در زمان
اقتدار رسیده و ناب حیوانات ضارده چون پیش عقاب سر در میان زنده
اگر پای ظالمان از خواب محلی ستر راحت برنگد غالباً بهر سنگ صبر است و اگر
نشسته لبان پیدا و را احوالت در کلون در سکوم افواج را غایت است چون شیوه

مظلوم

مظلوم
حسرت و عدالت زین با غلوه و دوام به آغوش و خلاف کاری کج
درون زین خاطر زرموسن خواهد بود شرح بعضی ستمها بر آینه رود و احدا
در این ستمها و با آنکه هلال هستی و بود این مایه کنش وجود از ما معین
عنایت الهی با کاست به و باک حیثیت و بوی زندگی در تار و پود او را ق
از بار کالبه مصری بن مالک سیده و دست و دمان جز خواهد رات گفتار
در اندامان غمده و روز می سکوت را خرناب کلام صدق نظام بخشید
هرگز شیر جوشی که از لستان خانه چو آب خلاف داخل کرده و بدین شیوه
نما سخن عرض وقوع حدیث و اگر وی سخن را بر زده پوسته قلم در بنان ترجمان
شرح آن بوده و اگر از طریق سنی و انهای گوش القا یافته آنرا به سوجه
در حال زنده اندازد و اقبال کا زده و با دو بهای چون نور جلال از با و زرا
کدام برای و در میان برای مانند صحت از رقم کز آن است از بین آن
گرام و تفصیل این نظام مطلق است که آن درین صحیفه ترجمان عامه مسامح
بود و در فیک و شایه و غایب برساند از عیوب عدم وقوع خالی و ظروف نقوش
و نه با الفاظ از خود درستی گفتار است درین اوقات سعادت و عدان و زمان

امیرتندان که در السلطنته اصفهان مقور آیات دولت است
طلیح و خلاصه تیغ ادوار و از زمان بقصد سکار و از شده سیر اطراف و
میسوزند و چون عمده اموری که زینک نزد ای کلکتی از آینه سحر در است
تواند بود ملاحظه آبروان که در استیما من نبات و حیوان طرازیه بر این است
میخواهد بود و بخاطر الهام ترجمان خطور فرمود که اگر سینه بر زنده در است
که پند که از ادوات تماشا و فغانان مزعاید را مایه زود است پوسته مهیا
باشند و هم موجب سبزی بوستانان استعاش نظر کیان و هم باعث آباد
اصفهان خواهد شد لهذا حکم نافذ از کمن فرمان واجبه الا و عنان صلح و دوست
که کارکنان را از این بخار سگانش یعنی پیروی فرمان واجبه الا و عنان در کم
زمانی از آوردن سنک و سایر با محتاج که بهما در حوالی رود سر فرست بر آسمان
سود و هم در اندک وقتی میانجی سبک استی ضاع آتش و است سر و سبک
کرده با زمین عوار شد از فور فتن این کوهها در آن آبرود چون کوه
سرفوتان است چنانچه پندیده را کمان شد که زنده رود در بار و غل در است
زشت کطل نگاه از دیدن عرض آن کوتاه و با زوی و جوج در طبع صاف آن
دریاچه و سود و شناه است حساب بهاری و آنرا در راه دور در از

پیش

باز چسبید چسبید و شیرینی اجناس که آنها در روج این معنی مانند شمشیر
دواب کاسه است آب رود و نشا که ت میاه ابار و عیون اطراف
مید و در نلال معنی از جو بسیار زبان مردمان بهر تاریخ این کارگاه تماشا در
جوشش کرده و این را عجوبه کاری چون بصیت کلشن طرازی حساب
بهراری با قطار و کتا و عالم دیدار جمله توانی که خامه بخار شش آن طب
اللسان کید و در توین خطور است امید که پوسته آب سعادت بر در بار این
سرو و بختال در تر دود و تکاپوی باد **سرخ سکار کندمان** در نزول برین و باران
برای استقامت بخش جهان ظل حضرت حسن و ضحیر واقف رموزات فرمان و ما
دوران که پوسته در فک اصلاح احوال جهانیا است اغلب اکثر اوقات صرف
تدابر صایه مهور ملک و ملت و نظام معاملات دین و دولت میباشد
چون از نظام مهام نام را از کثرت اشتغال و تراکم مفصل اعمال چون تیغ
که از کثرت بدایج و فسان شود ناچار است که شخص دهن ملاحظه
امور است و از امانیند بخوبی ایغانی علیحضرت ظل سبحانی در خلال اشتغال
ضروریه کاری است که کمال و سواری دیونتر اوان مری کاکل سبیل مو و قیاق
الطیزی و حبه بازی غبت میفرودند و زمانی از تماشا ای که اسپان

نزد و تخت بر خوارین فدویت تعار خلاصه بنام اموی امور
تختی سپاسیان می بودند چون زمان اشتغال مشا
بهام ایام با خبر رسید رسیدن فصل گذار کلکان و در شکار راه در مزاج
و کندان با تهاوس سواری و تهاوس و جهان و عین و این نوع انسان
بر خاست چون علقه جو کلبین امر با بر با محقق و مواعید و عریق با کج و تفریح بود
این استعدا بقول نجیح و شرف قبول رسیده و در سنای تقسیم این عظمت در سوخ
این سنت با ریافت محفل ضمیر اقدس هموزان خاطر مقدس است و در بیان
که ترم اشرف با بدن او صادر شده بود و در دیدن او از آنجا که در خاطر والا
آن بود که پدر دکان مبتدا عفت در پوشیده رویان خدمت که در حقیقت
مرغان قفس زاده پارس شریعت انداز قید حصار بر آمده بال و پرافشا از
فتاب و بساط طوائف غوز زده مختصان خدمت تیره و نفاوه که در کمان
درست اندیشه صافی قلبی بک ناظر سبوات عقور که دید که با تفاق جمع از زمین
ویوز با شیان و تفکیکیان خاصه ترفیع نشین پیش موکب سعور در راه طرب
و جوانب را از ذکور و ناث خالی سازد و عایجه الیر الامار العظام مرقعی
توجهی باشی و سگله کی آذربایجان نه کام سواری علیخیرت نخل رحمن

میوه بر در بعد از آنکه بادشاه فرمان روایین با بر دکان حرم را بر
میده خست آسوبا را اندازند بنکان و مله زمان رکاب عادت نشان را
بر و این استعدا بقول نجیح و شرف قبول رسیده و در سنای تقسیم این عظمت در سوخ
این سنت با ریافت محفل ضمیر اقدس هموزان خاطر مقدس است و در بیان
که ترم اشرف با بدن او صادر شده بود و در دیدن او از آنجا که در خاطر والا
آن بود که پدر دکان مبتدا عفت در پوشیده رویان خدمت که در حقیقت
مرغان قفس زاده پارس شریعت انداز قید حصار بر آمده بال و پرافشا از
فتاب و بساط طوائف غوز زده مختصان خدمت تیره و نفاوه که در کمان
درست اندیشه صافی قلبی بک ناظر سبوات عقور که دید که با تفاق جمع از زمین
ویوز با شیان و تفکیکیان خاصه ترفیع نشین پیش موکب سعور در راه طرب
و جوانب را از ذکور و ناث خالی سازد و عایجه الیر الامار العظام مرقعی
توجهی باشی و سگله کی آذربایجان نه کام سواری علیخیرت نخل رحمن

در تشریح از محال بر او مریح که بر بنات حیوانات نماند و در تشریح است یاب و
و در روزن قامت می نمودند تا معضان دولت و هم کمالی است که در تشریح است
محل رجال قبایل شد چون خوشنکار و کرمی گذارد و در تشریح بد بود و کندان بود
و هواد و کمال خوبی و اعتدال است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است
و در محال چند روز قامت واقع شود از آنجا که عنان چو بوی هواد و در تشریح است که در تشریح است
قضایا باشد و یکس از شناسای وقت از قبیل است که در تشریح است که در تشریح است
عقوب که هنوز در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است
سحاب نمود از چهره سر که جنبان شد و تندی هوا حکایت از دم سردی و ام خوان
نموده بر دم لغت چون زبان و شور از آوازه آورده و کوه بر نیزان قطرات باران
چون کج تارون در طبقات زمین فرودت و در شب و یکروز باران بر زمین
باران و سیول است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است
بر کنار رود و مجری سیل واقع بود از آنکه در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است
آسمان بنیانت تقیم یافت و صبح همان روز که نقل و تحویل واقع شد سردی بود
باران را کسوت بند و از رفت پوشید و شدت باران و سردی و در تشریح است که در تشریح است
ترقی نهاد و بعد از آنکه در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است

بر و پاره زنده سپید و بر ما نلف کشند لطف در آرزو سیلابی شکر و انگر تیر
با بنان و رفت حایر در بره پوش او دید و صغاری شده بود چنانچه پسته کان را همان
یتد که اجزای رسمی و بومی سپید کاری سیم روی اندود و بر کسوت آبی پوشیده
و ما در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است
چنین است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است
طل است و میانی سفید عطف حلقه سپید و سیاه نمبرل مقصود تزلزل اجلال فرمودند و
مانند مان در کا و واحا و سیاه بعضی مقارن ورود با دشتاه فیروز و برخی فردای آن
روز خست قامت ساجل مثل ساینده و شاه خورشید عالم افرود نمودن روی
کرم لمانی چند روزه احتفاد و احتجاب نموده سیاه سفید پوش رفت را از شهر بند
وجود و بیخ و درختان فرغ برودن کرد و قوی و حواس را که چون انکتان سرما
خورده بود وجود و بر سوار ترک آفرش نموده بود در کجالت تحت خویش با نادر و بعد
لغات نامیره برودت غم مرا حجتی متفر سلطنت عطف عنان کجیت آسمان
چو لاجب است و عنان نمود و در ساعت مسعود رجوع واقع شد و بعد از استوار در
مخلافات بموجبی و در آن زمانها یون آسامی جمع را که در سیالی بر دو سمار و در اثره پاسدار
که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است که در تشریح است

سایند و هر یک از اینها صفت و لغات را فرازی بیاستند
چون از امر عظام نیز که در شک بودند بخلع کرانمایید و فرشته و اوتان
مجمعی که در آن روز خلوت کزین زاویه خاک شده بودند ازین جوید نام برد
از خاک برخاستند حکمت بالغه الهی این امر کرده تا بفرنی از عالم محم
که نشاند و در بار و یکدیگر و متجمعی احوال جهان نمود امید که سالی بود
دوستان این دو دمان خلافت مکان بچسبند اریسل بی امان حوادث
دوران حسنه و خوفشان در عروق مانند بقیع فیقال مرد مهربی دوران بسته
باوش **آمین بسید چشم** بدو که نوع و من اصعبها نرا بهرنت نمای حاصل و
پراکنند از وی قنای کاملست چون شاهان زیبارا از تمام و جزوی کز من
اصابت عین الکمال نمایند چار و بختیست و دفع کنند ضرور و در کار است
لهدا بقتضای حکم باستان و طریق پیشینان در سال گری هنگام است
در سال روز اول ماه اسفند را مدافداً داخل اسواق کرده و صلی دعوت
روشن ظاهر سازند و پیشتر کم **کوک** سا با صلی و نشاء و در هر یک از کاکین
می اندازند و بهشتی طلعتان جوری تقا و سری شستان ماه یا مانند کوک
در کبکستان و فعل و یا قوت در ککان **رشته** رشتههای پیدارا

۱۰۶
روکان رشته بدل دادن عاتقان و دل بردن اسیران مشغول
و شرت قنادیل و مجموع و چراغ عمرتیه میرسد که درون اسواق مانند باطل
روشنی و از غارت و صفا با تاش رشک برق غریب سوز نو بهار و گلشن
میگرد و در چینه سالی این جشن بگذرد که کشیده بینای کرده و در اوقا
به روانه شمال بار یافته ایم قریب و حضورت سرمدان آهن میدیده جهان بین
رسیده اما هر که بدین زیبای ساهان تماشا چهره میفرودخته و خوشندی بدین
از زمانی و وفوی مایع بیشتر بان خود شمه نود و خسته بود درین سال در کتبه موضع
سباطنا طایفه جلوس اعلی حضرت ظل رحمن انداخته و اسباب کامیابی که از سر کار
خاصه ترتیب یافته و از کثرت طروف و مصلحت و خوش طبع نمودار صحن آسمان
و کوکب در خندان گردیده بود و سباط جشن دیگر در برابر قیصریه بصد ریکی
کاستان در چیده و طراز مجلس سوم در تختگاه درون قیصریه بآیین شایسته بهر
باب کشیده خوش آفرینان و مکرر اهل انان و لولیان و ارباب بلوصول
و لغات جشن دسته دسته و خواتین بازاری مانند کلهای دسته بسته بپوش
رقص و سماع نو بخش انصار و اجتهت اقوامی استماع میکشند و شیشه و پیمان
بزرگه کفتال در بنوخ و شب **کوک** آرای قیام درشت و این جشن از

بند و نجات مبارکه که در هر سه مرحوم ملا عبدالعزیز کشید و سباط
به بود درین سال میرنخن که از عظامی امرای گریه تانت در شکست
مزور بلغم سباط فاطمه بود و از غرایب آن جشن و پذیر که فطر آن در آینه
خانه تخیل و تصویر ملاحظه کرده عقوبت بختی او بود امید که همیشه چراغ
ابد فروع این جنس و عمال تاملین و قلوب و شمعان پروانه این شمع در خندان
شرح تسکا و جشن بران تمدن تیر پادشاه بهرام روز دوازدهم در بعد از مرتبت
از شکار گزمان و ترویل جلال مدار سلطنت اصمغان خاطرهایون عظیمت
صاحب توان ظل رحمن معلق استقام مهمام عمارت نفس توانان بوده یعنی
اوقات و چند ساعات را بوقت ملازمت عرض غایبان طوفان که از
نظر کیمیا اثر کند داشته بودند می نمودند بقانون مقرر در سی و مظلوم توار
استغلال میداشتند و بصیقل عدالت رنگ که در وقت از آینه فلور سحر و
گیر میزد و در چون زمان بر آمدن شاه محبوب نوبت استقامت تیراب
تردیک رسیده و حد اول را سینه خط بر کوب نمود میده بود و حیت انسان
سیر فلک جولان بشکار باغ کومه و وحشت کران رکاب و سبک عنان گردید
و چند روز در باغ کوه سیر و شکار استقامت کرد و بعد از آن تسکا

مرغان آسمان جولان خود شمشیر کوزمان و لایزان عطف عنان
صاحب قزاق بخت باغ وحش نمود و با جمعی از خاصان و میر مختاران
و سایر عظامی که در حستان که ملتمس رکاب همایون بودند داخل باغ شده
فوجی از کوزمان و آهوی و کرازه بایره احاطه در آورده تخت نشینان شکار
صید کوزمان قوی نیز نمودند و عقوبت قزاقی بزرگان که در حستان که هرگز
مکنانه در سیدگاه حیان بریده بودند که دیدند و بعد از آن متوجه بکار
شده امر اعظام و بزرگان که در حستان را نیز امر یکمان داری نمودند و در
که چنان که در بیانات حسن و شیر افکن بهرام زور رسید بخانه کمان در آمدند
بیت چو در صبح جامی کمان رفت شاه تو کفنی که در بیج قوس سه ماهه جو
از نصرت بکش و خسته کرده ز نه کوشه بر خاست آواز زه و خندان نشان
سرو صاحب جوان مانند سوزن از حر سراز دو کور صاف حبه بر خاک نشست
و درین حال ز عت انتقال خدنگ چار بر و ناوک حکم و وز خار کذر
بگمنا نر کمان شد که مکشها تاق آسمان اصابت از به کدر رعیت
سیر کوی خط افتاده ما عقاب هم جان نشان و زراع کمان پیش از وقت بال
تیر فلکی کشاده با ناکه جستن خون از دو جانب کوران کلک و تیر

حسن اصابت و طراز بهارستان اعجاز کاری و غزالت کردید و بهر نام
صوف را این است بخاطر رسیدگی که **محمد پیران** بدانان ناوک شاه از
رو صید کرد و عینک نکند و صفای پنجهان بوزن کلاه از ملاحظه این امر
غرایب طراز که در تانی اتنن اعجاز صدای حتمین و نکست تعجب
حصار یکبار بلند کرده و صیت این امر غریب از کران تا کران جهان
رسید امید که پوسته سینه دشمنان بدو ساین سهام جانستان در نیت
افزودن و نقش امور جهانیان با شرح محاربه حاجی منوچهر خان **بجو**
استرآباد با جماعت قلماق و شکست یافتن اهل نفاق بر کشتی نسیان
سفینه وجود و ناخدا امان بحر هست و بود که غواصی کوهر تجارب نموده اند نشسته
یست که در اطراف و جوانب مالک بی پایان سلاطین سلیمان نشان
که بفضحت و وسعت تانی دریای محیط و عانت گاه گاه سبب هجرت
ریاح آرا مخالفان که بطریق راهزنان و دزدان جوایی نیست میباش
مانند کنایه تجار توشی حادث میکند و تفصیل این اجمال آنکه نموده مرده
تلقاق که با انبای نوع انسان متشابهت صوری و ماسع و بهایم اتحاد
معنوی دارند بسبب استیلائی که بعضی از الواسات ترخان ایشان را جاسوس

بدر

کردید و بسبب قریب جوار محل استرآباد و سنا و پور و بهم رسانیده اند
و در سخنانی که کثرت نزول امطار موجب حصول غدیرت بار میگرد و نشانی
آمدن خیز و استرآباد میسر است لهذا درین سال باغزا و اغوای جماعت
بجهان آن بی دینان بقصد تاخت بعضی از الواسات ساکن استرآباد
درون در حرکت آمده تر زمره روانه درون شده بقیه آن مجاذیل
که به جهت و اهب موسوس بودند اراده استرآباد مینمایند و چون طایفه
طایفه مذکور در سرعت سیر با صبا و شمال خویش و از کرد مراکت خود در پیش
میباشند بنیان حقیقت اراده ناخارا ایشانرا بعد از آنکه بعضی از حال
والواسات را تاخت کرده مراجعت نموده بودند حاجی منوچهر خان بکلر یک
استرآباد میرساند و حاجی منوچهر خان با اتفاق محمد خان حاکم عثمان و قلمخان
حاکم استرآباد اهل خان کرایلی و جمعی از قوریان و غلامان خاصه تر نشسته
که بجهت دفعه جماعت مذکور در سر حد استرآباد جمعیت نموده بودند بدو
آنکه خیمه و اسباب و آذوقه سفر همراه داشته باشند آنکه گفتار توشه توکل کرده گفت
آن طایفه نموده یکا پمسافت راسته روز قطع مینمایند و در یک مترقی حتمین
تشانترمان کم کشتگان با دیده ضلالت میسرند آن گروه خدلان شروه

بعد از ملاحظه رایات عساکر فیروزی تا نزدیکی کوهی که راه سعید در معراج آن
چون طریق روزی می توانان تنگ و از کثرت شب و روز نمودار شده
بشت نهنگت پناه میزند و پای ثبات و قرار افشرد منتظر جان پشیمان
جاجی موهج خان با امر از مدبوره و بعضی از اعاظم که کاسب ایشان در درگاه
طایفه قوتی پایی رفتار کمال قوتی بسته بوده سپای آن کوه رفیع و حیل
میخ می رسند و بعلت دشواری آن مصیق و صعوبت طریق لشکر او فرسوده
کوهی را بر کردگی حبشید خان و قلیج خان مقرر میدارند که از آن راه تماشای
ارتقای حصول مامول نمایند و خود پیاده شده از سمت دیگر با معدودی چند
مانند شعله آتش کرم عروج آن سید با جوج میگرد در انتهای آن خالی
کفوه مرده قلماق با مذاخن تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ در مقام نعت
و مدافعت درمی آیند و سب حاجی موهج خان را که در سلوک مضائق آن
کشت تالی خان بوده بضر مبره تفنگ از پای در می آید بعد از آن
تهورشان و سایر غازیان چه حفظ الهی و اقبال نروال علی حضرت علی الهی
را و قایم خود ساخته روی از طلب مقصود شاقه بقله آن کوه کرده و در آن کوه
برمی آیند و از علم ساختن آتش سجا سواوی فتح و نصرت بر می آورند

و...

دست با بار چنان انفصال قریب از ده کمان حاصل میگردد و در آن کوه اسلام
پیرایه اتصال الوان عنانی پوشیده مسلمان و کافر مانند دیده و عینک
بشکل جفت تقارب چشم هر یک میدویند و در بی تیره و تیر آتش سجا بر می افروزند
عوض بهلالتشیر قریب ابدان سرکان خود رشید فیروزی نیام تیغ فرقه ناچهار
اهل اسلام میباشد بود از کثرت در روز آن طلسم بر ستمی تنگ جای صدق
اسم چون بر تنگی با و سعی در بر صفتی راضی در قفا میباشد نیم نصرت از سب
عنایت بر برجه اعلام و اهل اسلام و زید را بیعت عادی نگویند و روز
حیات تیغ و تار میگرد و تیری از نصرت حاجی موهج خان در اتنا دارو
گیره قتل رئیس و سالار اهل تدمیر آمده سالک طریق توار و مسافر اعلم میس
لافترا میگرد و کفوه را از ملاحظه این حال تیغ سینه را او نیز کند و مطیبه
نوازند کرده و نیز بر سینه اختیار مینمایند و نصرت و فیروزی قریب حال
از قرون میشود و اجمال و انتقال و دو اسب و اغنام
و شتران شتر کانه با برده و اسیر و غیره که از الواسات تاخت نموده بودند
آورده آتش بچینه آسودگی غازیان در آن مکان توقف نموده روز دیگر
در در این سخن و ضرب و زرد و خورد از امرای قلیج خان

یکدیگر رسیده و نخست میرزا علی بیگ یوزباشی قوچانی شاهی سیون بفرست
سنان مخالفان از خلیه پنهانی ماری کرده بود و پادشاه جانفشانی
هر یک از امر او غازیان بخلع و انعامات سرافرازی یافته میرزا علی بیگ
بر تبه جاهت بجهده متاثر کرده و آنچه از فحوی کلام جمعی که در آن مکره حاصل بود
منتقد شد آن بود که عدد حاضرین سپاه قدرت پناه از دولت مکر و جمعیت
کوفه از دورتر متجاوز بوده و بنیر وی اقبال بیروالی انگلیم فتحی غریب و موده
و جمعی از آن کرده خدایان بزوه که قایده اجلاش اثر اعطف عنان بجایب
الکار درون موده بود چون صفی قلی بیگ ولد ذوالفقار خان بختیار بیگ
دارالتراقد با که بنیابت والد در کار درون موده بود محافظت بیعت
داشت از اراده کوفه مذکور اطلاع یافته و سپاه خود را همی ساخته منتظر
ورود ایشان بوده علی الغضبه بر اجتماع تاخت آورده در صی که باراده
استراحت از مرکب فرود آمده بود و فیض و کربابا و جثر یامیر بیگ
قوم که عنان ایشان تا صد صاحبان در دست خود سپری بود و صدای گزاف
که کوفه پیاده و حیرت زده بر جای ایستاد و سوا می سه نفر که در اصل ایشان
تا بیخبری بوده و خست حیات از آن و در خطر باطل خبات میرزا علی بیگ
ای انقوم

عرضه ملک میکردند و بعد از عرض این قسمین مباریان و کان مجرم این
دولت بدترین صغی قلی بیگ و غازیان بختیار که آثار جلالت از ایشان
بظهور رسیده بود با انعامات و خلع سر بلند کرده دیدند امید که اخبار فتوحات
مستالی و کولک حضرت مسو بان این دولت در خشان و مسالی باد و **وقایع**
تسویه درین سال محمد قلیخان بگلر بیگ ایروان از ایالت آنجا مغزول و بگلر
بیگی که آنجا بخت قلیخان شفقت شد و کلب علی سلطان سسل بالی بگلر بیگ
روم معین کردید **روان شدن** **رایات حضرت آیات بلاق** **بمخیرم** درین
سال اعلیحضرت صاحبقرانی ظل الرحمن بنا بر آنکه در اغلب سالهای دار السلطنه
اصغریان مایل بجای میباشند عازم سلاطت الکامر محرم و توان کر دیدند
و در ایام بهار و منکام طراوت و قطرات گلزار روزگار که هنوز گلشن
مینو نظام اصغریان را هوار سرد و سگانه زیبای کم بود و گللهای ریحانک
آتش تابانند و لبان و لبان و لبان تا از نقاب احکام روی نمود
شام سکوت سازد بان حاضر جوانی بوی خوش گشوده بودند نام فرمودند که عموم
سنگان دار السلطنه اصغریان که در دست چهره بساط هم سر سمانه عیش و
نشاطند و درین کل و قانکه سبل ختام کله و ای و قبایع

آرامی در باغ جنت بنیاد عباس آباد برپای نمود و چون در جنت رسید
و خلعت بسیار در دست بزم از آن درآید و بعد از نشستن در دام صحبت و
صدی کردن نذر عیش و عشرت صاحبقران کادان با جندی از مخصوصان
بماتشای آن بزم ارم نشان توبه نمودند و بعد از گذر وقت این گمان
خوشی هوای صحرای ابله اسواری حسرت و اقلیدگشای رخاست و روایات فلک بسا
متوجه سلاق سیم کردید و در چند روز بجهت سیر کل در باغ فرور توقف و
کلیران نمود با امر اعیان حضرت کشیدن اقتراح راج بزم ام در وقت
کردید بعد از طی سباط نشاط و ساعت مسعود از باغ فرور بعباسان دوست
و هم کتابت قبالتوجه مقصد کشند و در هر کل زمین که گشت از باغ فرور این
دام نظاره و تکار در خاک داشت و خوش قابلیت مکان توقف و در
بدن طریق طی منازل میفرمودند و قبل از وصول محال سیم چون معروض
گردیده بود که تکار کوی در خیال آنکس در دست است از آنکه نماند
سلطان بفتحی آقاسی که حاکم آنحال و ملکه و مدخل شعاب جبارت بنوایم
آوردن تکار که قیام نماید و بعد از ورود و ملک مسعود قلند سلطان
احراز زمین بوس بندگی نمود و معروض داشت که بخدمت بیام کرده

و خوش

و خوش طراز دایره صحر که در حلقه دام در آورده اعلی حضرت ظل الرحمن با
خاصان و مله ثمان رکاب آسمان جولان تیر و تفنگ تکار صحر که معزده
صدی افکنی و کمانداری حیرت افزای دیده و روان نظر کربانان
فیروزه نام صحر کردن گردیدند و بعد از انجام مرکب و اطمینان مور
معروض سده و آلاشد که جسم بلعنت غرابت وضع دیدنی و نمازین
کلبش غرابت بدست مردم دیده چندینست بنابرین لشکر منصور که آفرین
انج و مورند بصوب جسم بلع در حرکت آمدند و زمان والا نقد است
که آفرین رحمال و انتقال را در سیم کند داشته جمعی از خاصان و مله ثمان
رکاب سعادت نشان که همراه سویای توجه مقصد گردید این جسم فرور
از غریب حمایت دیدنی و خصوصیات آن رسیدنی حکمت خوش عنان
علم رخت طی بادیه وجه تسمیه باید نمود تا بگشتن غریب از بار شرح
خصوصیات آن مکان تراست میان رسیده و جمعان حکایات
غریب بنور نماید که یک صدق این نظام محکم تو اتر رسیده که در هر یک از
بنا و کجود در احوال غایت و بسید او کشاید سخنان آن ملک را چون حفظ
اقوات حارصه بیانت از رزاق که در حقیقت عبارت از گناه است

چنانچه در کتب مسرعیه و ساسان حشریه مذکور است آب از کوه
میدارند و مستاده جنت مجاوران آن حشریه نشسته آب از آن حشریه
بر کوه تجوی که تا حیر برود و بمنزل محمود از دست زمین گذارد و روی
باز پس کند بمنزل میسازد و در افتادن راه در بمنزل که اقامت نما
باید نشسته را از شاخ و ختی یا مکان رفیعی آویخته بحال احتیاط آب
آورد که نشسته آب مانع خاک نکند که اگر این احتیاط خارج نماید
کرده نشود اثر مطلوب باطل و آب حشریه ایرات اثر عاقل میکند و بعد
از آنکه آن همان عزیز را بشوید و ادب بمنزل رسانند و همان سید
آب فرغان سید فام که بزبان غاسی آنرا سار کونیدر ولایت فرور
چون خود فحل از اوچ سمافا کشته بهام مقدار و بحال فحل تا در
خیل جراد را نهم میکنند و اگر محوم سپاه بلخ زیاده از نیروی توانایی
جمعی از فرغان که بجناب استعجال سالک آن شهر که در آنجا بوده با
دست از جناب بنوشته شروع در تولد و ناسل نمایان و در اندک
فضه با اتفاق اولادش ضمن سستی جراد میکند و خصوصیات اهل آن
را بدین وسیله نماند از آن لشکر بی زینهار محفوظ میماند و کلونی

آن حشریه و مکان نوعیت که کو عظیم در چوار کوه و نامسافت سستی
چهل ربع واقع گردیده و رودی عظیم از آن تنگنا جاریست و بحسب
اصل خلقت بعضی از این دو کوه در یکی است پس که منهدم حادق
و معماران هر دو اتصال دارد و در فرور و از زیر آن بل جاست
شده مذکور از بغل کوه مقابل و ناچر شیده بر روی این بل خدا آون
میریزد و از هر جانب بخشی و از هر طرف فسطی حاصل بطریق مختلف برود
مردو منصب شود و کثرت سبل سقف بل را بنوعی پوشیده که بچوچه
سنگ مرئی نمیکند و نامشای را از زیر بل همان شود که بل رک است
در راه تجوی محو است کواکب تار و آبشارهای اطراف بعضی چون
نیمهای ششم و بعضی چون جدول کوش و تسنیم بدان رود عظیم اتصال
سپاه اعلی حضرت صاحبقانی بعد از ملاحظه رود حشریه بجانب مجیم مرآت
فمود در تفریح او سکار فرغان آسمان پنازنگ کلفت از دل زود
امید که همواره آب عشرت این جزو فی نظیر در وجود باد کاه میا پیش در
سپاه و دانشان را یات حضرت **آیات حشریه** زانیده رو کند **مان**
بعد از حشریه را یات حضرت آیات حشریه بلخ چون از اسپر و ریاضین

کستان محرم از هر یک در کثرت و از تمام شهران اردوی جهان چو بی روی
پرزوردی گذاشته و هوای دار السلطنه اصفهان هنوز با اعتدال نگذاشته
و ماه مبارک رمضان نیز در یک رسیده در باب و جشن صیام و خوردن آن
استفرا از علمای اعلام اصفهان نموده امام قلی بیگ یا اول صحبت
ولد حرم فراق خان بیگلر بیگی که سابق شیروان بر خاتم استعمال روانه
در فرسیده قبل از دخول رمضان خبر رسانید که چون غرض نواب همچون آن
از نشاء دفع ضرر روانه بوده و در از صوم مقهور نظر والا و مطر در آن
بنوده در تن روزه لازم نیست بنا برین از محرم متوجه بلاق کندمان
و خشم زاننده رود و محو و که در خوشی آب به هوا نظیر صفت و کوه است کرده
و عید روزه را در تری کندمان کرده بخمی و خوشدلی روانه خشم گشته
و هر شب با امر او نزدیکان سابقا قرع و حضور زیم گشته است علی بنار
بدستور سابق بقورق می نمودند تا آنکه شبی از ایلی بیرون تراب و بر عیال آب
که سفین انار را از تیسیم نیم انفاس خطبه باشد بکلیف نشاء مغزای بود
و ماده پر زور جوانی خفت علی بیگ میرا حورایی سخن کند زیاد از پانزده بوده باشد
سبت یکی از هم زبان زبان آورده بود اعلی حضرت ظل حق بر او است

زیر آنکه در هر یک از این اعمال و عیال
چون صبح روز یک سالک طلق معذرت نگذیده در نقاب حجاب
سوی ادب محتفی شده اند بقصد تجسین تا رایام فرمودند و مقورند
که یکی از غلامان خاصه شریفیه و راتقلبه کرد چون والد او را حقوق
خدایات دین و دودمان خلافت مکان ثابت بود خدمت مذکور بر این
و موده امیر تورانی که ری جلوه تجسین علی بیگ برادرش را ایام امیر خور
پانسیکی الحنیما بدینجیک ولد حرم فراق خان عنایت سوده
در خشم زاننده رود اقامت فرموده در بلغ و صفه دوریا به بائی که
علیل خان ختیار بی عجماری تصرف طبیعت سرانجام نموده بود مجلس
آراستند و بعد از رجوع دار السلطنه اصفهان با اعتدال طبعی نزدیک
رسید هوای فصل خریفی که هر یک از قشربات چموده شده بود هوسن
مراجعت مقول سلطنت عطف عنان محبت آسمان جولان نموده متوجه محط
رجال اقبال گردیدند و امر فرمودند که خلیل خان نیز سایه تال مظنرم
کتاب اطلال بوده باشد و با زار حسن خدمات الکمار خوانار
بر قبول امانت پناه فرموده بشفقت شد و تا معصیه در رکاب طفولت است

از منزل فرزند خلیع فاضله سرفرازی یافته روانه الحیره و انستاد امید
آمدن ایلچی سلطنت پناه عبدالغزنی خان بدرگاه سلطان خیتان
چون در سینه سابقه ابوالغازی خان والی اورنگ نصیب خود در پناه
سجاقلی سلطان والی الکابریچ برادر عبدالغزنی خان پادشاه تبرکین
در آورده و با وجود وقوع این الفت عبا کلفت فیما بین عبدالغزنی خان
و سجاقلی سلطان بوسید سبب انقباض خندان در میان آمده بود
لهذا ابوالغازی خان بجا خدمت و پشت کرمی مظهرت سجاقلی خان
اشتهار فرصت عموده تاخت الکابریچ را و قوتی عموده مخرابی بسیار
در آخذ و کرده بود و بعد از وقوع عاین اتفاق که نسبت بعبد الغزنی خان
عین نفاقت عبدالغزنی خان قاسم سلطان برادرزاده خود را که
از جانب سلطنت پناه عمومی الیه حاکم خود و چکنقود مینه توابع بود
با ایلات و اختامات مقور است که بر سر بلخ فرست آن ملک پذیر را
از یادی قوت سجاقلی خلیع سازند قاسم سلطان باجمعی از مردم
اوزک اختامات که نزد او جمعیت دستند و گوی که در بخار حسب
الامر عبدالغزنی خان تر در تارا جمعیت عموده بودند با با سکه تمام روانه

در پاره بود با بر آنکه زبان بعضی از مردم قاسم سلطان با سجاقلی خان
یکی بود جمعی از سجد و حقه قاسم سلطان بعد از تملاتی فریقین و نقابت
قاسم خان از او روی کرد آن شده اری وی اورا غارت نموده بودند و قاسم
سلطان بی نیل مقصود را خج و خضرت با هم سجاقلی شایع کرده بود و عبدالغزنی خان
به یونس حیران نقصان بوسید و تادون ایلچی تبدیل اعانت صاحبقران
عموده عوض محمد جور قاسی را با درجه بندی بدرگاه فلک کجانه و ستاد
بر و خواش آن عموده بود که یکی از وارثان ملک اورنگ را که در درگاه
استان که تیشاه اند بر کردی جماعت ترکمان ساکن استرآباد و طمان بجهت
اشراع ملک ابوالغازی خان تعیین نمایند و بعد از ورود ایلچی مذکور و
رسیدن نامه اخلاص مضمون مسطوحون ابوالغازی خان مدتی در
ملک را تیر خواران این استان منظم بوده نبوی امداد کارکنان
این دولت و الا بر سنده حکومت ملک موروثی استوار یافته بود بدون آنکه
ارتکاب امری بخلاف بندی نماید آنرا و در شروع مروت مخطور و از
خانوزن دو بود و جوانان سلطنت پناه عمومی الیه را بموجب فرمان رسم
این مروت بدین طریق در سلک بخریدند **نقل نامه** زبان حمد سر که یک

از حد قیحه صانع تحمل طرازش کن ایجا و او شب است چگونه عرفی باستان
که گذاری نماید و بکدام طرف دامن بیان با بند از گلجینی این روضه
جنت عنوان کشاید زنی علم که مقدم نو بهار و تالی تا بشنای رابع اثما
الوان بخوده و از موضوع و محمول شایخ و ثم تا شایان باغ قدرت را
کلام معرفت شیرین فرموده و حبه حکیم که در کاغذ خطای اوراق لاله از
فراع سر به بنای نظار کبان چیده و از حسن ترکیب یقین در نظر مشغول
چهار کانه نریاق از عوابع خوش تشنای دیارستی گردیده ستا و ریح و
عوز و ظرف با راستن و پرستن دو حکمتش مانند باغبان از بهار شرف
و با وجود تباین ظاهری در نظر تحقیق مثال جوارح و اعضا در نظام عالم
امکان که انسان که عبارت از است بله و مقام استناس اندیشه است
خوش آنگاه این کلمات از مقام مدح سکالی صفر سائرانه قاصد است
و طویان شیرین کلام این تکرار از جانشی سخن خاموشی و پنهانیت کلمات
بج هر که حواس ظاهر ناس از فیض لطفش مانند صفای باطن بار و بهار او
در دو تیلان از فیض شجاعت سحاب از دانش در ریاض تصور از نطق و سار
کسرت از آثار این باغ غریبه از بارش میوه پهنندی دوستی است که در ریاض

۱۶۵
سلطان سید شمس الدین میرزا و از کلبای زکات کلبای ارام
سیر و یکی از بارانها و طلب است که از بهار نامند و سطحی سواد میدهند
منتخب این آثار جلالت آثار و کلمه شکران انوار باریع سخا را معنی
نامه صنعت بخار سلطنت پناه عبدالغیر خان با نقاب در وقتی که چون
عنایت سخن آرای خدایق عزت و اعتقاد بوستان افروز فرادین
محدود است کلماتی حصول مرام برابر هم انما عیش بلایم رسید و
املا بود مذاق آشنای را شیرین و بنرم بکتاوی را شیرین است
سری که در بار سلوک ابوالغازی خان بر آید اعتقاد و اعلان پوشیده
بود که چون بدم سردی فریب هم موجب شود که کلشن مواضات بر نرید
قرون و ادوار و برادر و الا بتار آن بلند قدر رفیع مقدار کرده و هم
در تحریب بعضی از اقطاع و ارباع و نهیب و تفضیح عقار و صنایع کمان
آن ملک گویند همه از منتبان دو دمان ولایت نشان بتا و پ
او مامور بود در نظر ابقان جلوه عیان بخود بر آینه ضمیر منیر که متصل
عنایات الهی صفات منطبع خواهد بود که سلطنت پناه مذکور بود
ملک را تبه خواران این دو دمان ابد تو امان از نظام دولت و بیروت

استبداد ناخدا این دولت قوی بنام دولت حکمت است
استوار یافت و از تاریخ که بر قیامت مساویت کارکنان این دولت بر
ایض و حکومت استی انتزاعی بود و مثال آن در احکام سرشته نیکو خدای
مبایع و سلوک طریق حسابی در اوقات و در رعایت و در کوشش مروت
آزاد و از آن شخصی که جوهره سر در میان و بر شمع تقیظ بر باسداری آموخت
و چنانکه باشد بدو در هر چه خطه از قواعد و مکتوبات
مروت جلی است لیکن بنا بر اعانت مبنای دوستی این نام خدای
و مبنای مبنای صداقت که صحبت پرست که بچشمی بگرد و در صد و بیست و
روفرار و جنای مسکنین آن بود و در آنده یکی از بندهکان در کاه خلافت
پشاه را تعیین و مودیم که سلطنت نماید علی الیه را از کار تقسیم امور
ممنوع و متقاعد سازد و یقین حاصلست که بعد از او در زمین نبی دیگر نماند
پادشاه خرد و در پی پرورن گذارنده بقتضای شمال زمان منظر
حکمت آمدند از راه دای چنان خواهد بود و در استوار تعیین طوره واری
که در سر حکمان خواهد بود و ریاضت محبت را از جنس انجمنها که
خدا را این امور موصفا خواهند داشت که من بعد از تقسیم هر کس از انصار

صاحبان خود است و خروج که در اول این امر مملو و با بجز دره تجاران ملک است
این شیخ الفضا بر زبان خاصه بلاغت ترجمان که گفته بود پدید است
که در صد و نقصان و منع معوض جلی نفع از آن کرده که در حقیقت نفع
طریق آمدت و مفتاح ابواب و زوی ایشانست در آمدن چندان سودی
و در دیده و الای جمعی که انظار ایشان ملاحظه کلیات امور مقصود
مغوی نماند و در آنچه در باب عدم تعیین جمعی بجز تحصیل این ملاحظه
انکه موجب نفع عمومی و امرای و اقامت مکان ممالک محروسه خواهد شد
نداشن یافته بود هر گاه ماموری سر از رقبه اطاعت سجده بر خلاف فرموده
ان قاعده دران امور سلطنت را دره ارتکاب این امور موده علی مضمون
ایکریه و تلقوا یا نیکم الی التملکة تا نمایند بر دوستی عنایت
جناب که با و معاوضت دولت و الا این سخن بان محکم بنا در نصیر آباد
ایشان تقصیر نخواهند نمود سلطنت و خلافت بنا بر ادعای نام مودت
عنوان استعاری با این دستاورد پادشاه نهند و ستان شده بود که کتبا
وفاق و اتفاق از آن چنان آفاق شده بود و بنا بر باسداری هم بود و
دوستان این امر مامون راجع گردیده مشاهده دریافت و الا خواهد بود

که خبر خیر علت تازم است و او ملک را بقوا خند بار رسیده است
با مستغرق بجار محنت حضرت آفرید کار عنی سر ششم محمد و برتری و دان
انظار لطیف کرد کار بود که بعد از وقوع دوستی فیما بین خان عظیم الله
والا امکان و این نیانند و نگاه بی نیاز که ریاض و گفتنای ایران
ازین قدم زد و مشک کلشن جناب ساختند چه نقصان آن خان و والا
ستان بهر مکان برین حرکت سلسله جنیان کردید و بعد از آن
به سرتبه الارباع سر نشسته آمدند و زود و خورقا غایب کشید و حال آنکه
پادشاه فرمود دست امید را از چاره کار کوتاه دیده پسر و پستی
را نسبت با آن دو دو مان و الا تبار بر بنا کرده است و آنچه در آن
کرده بود و نیانستیا نکاشته در کشایشان بکل بر آورده در دوستی
ادعای میگوشت در دیده ضوین بدیع و بعد بنیاید که منهل دوستی با خود
تو طریقی جنان دیگر باره صاف و طبع و الای تحریر اندوز بخواهیم
لا یلج المؤمن من شجر واحد ینین و یغیبه لوف کراف تو انشد
اموال محمود بندگی گوش ملک گوش که زبان خار به استماع آن که یا
شده بود و محو بلا جان کین ملک بقا من جنت لایتد منه

سال شد چون کی از ادا حقوق حضرت میرزاخان
و خدمت بیاد کند کان الیث معا ریش با ولاد ایشان لغیر
اموال محافض الله یوم شد فرمود خواهد رسید بوسیله مرکب کام سهند
حصه امیرام خوش عثمان در مضامین انبهای عمر دوام در جولان باد
شرح معجزه امیراموی وزیر فارس چون از تباری که وزارت الکافار
معبین الدیر و بعد از آن میرزا امادی ولد او شفقت شده بود او را چه
نویسند پس را در باب بعضی محال که در نسخه تشخیص زمان نواب کی می باشد
فرمود پس مکانی که بر ممالک محروسه نوشته شده داخل نموده و زرار مذکور بود
جمع نموده بودند با وزیر مذکور مشافهت و گفت شنید بود حقیقت گفت و نمود فرمود
بگذر با مع بر این مکان سر اوقات جاه و جلال رسیده و در جین نهضت بیایا
جاه و جلال بصورت بیلاقات رسم اشرف در باب احضار تار الیه تر فصدور
یا شیه و سایر سر خلافت میر خا خنده بود و بنا بر آنکه منظمه ورود بیلاقات
الکام شیه از پیشد وجود در زین مذکور بود و شرح و تشخیص این امر در عقده
تعمیر آینه شده بود و لهذا بعد از مراجعت رایات حضرت آیات مکرر فرمود
چو از دعا و سکا سته رایان فارس علاوه گفت و شنید مذکور شد ام فرمود

که مستوفیان عظام بحکمیت امر نوری رسیدند و حضرت
آن را در حین اللوحان جناب پیران مولی مستوفیان عظام و دیوان
مجمع قزوین و نجف کتبت و شش طرفین رسیدند و شخص که پیران وزیر
مذکور و والد او را تعلیم داشت و تفرقات در ایالت دیوان واقع شده خیار
سارایه را مطهر کرده و فرموده تورد شد که اموال و اسباب ممالک او را
در عوین باقی دیوانی ضبط نمایند و خدمت فروردین بر سر قلم شده و قمار
و حرمه بیادینه یک کبی غلام خاصه شریفه و یک حصه از شخص مذکور
برادر وزیر مذکور شخص در وجه سایر اعمال تفرقه رفتن علی یک سب در ای
خراسان چون بعضی رسید که ساجانیان پای از دایره خدمت تنهایی برون
گذاشته لعاب خالی بودن خراسان از در صاحب وجودی اراده نموده که جمعی از
لی سرو یا بیان او را یک استاخت احوال خراسان و دستنابر دفع معینه آن کرده
علی یک غلام خاصه شریفه نیز در سلطه اصغمان بسرداری خراسان
تعیین گردانید و مقارن موی الیه بالکامته بدس فوجی از گروه سعادت
الان او را یک تاقیه کاین آمده بودند و چون قبل از ورود آن گروه محمد و اسرار
عظام خراسان از راه امداد بخت مطلق گشته و نایب و نایب استانی بر ولایت

آن جماعت مذکور مطلع ساخته و جماعت مذکور بولایت خود
را بجاها کشیده بودند حرکت آن گروه مخدول متوجه انتری نگردیده بود و خبر
رود علی یک شهید مقدس و جمعی که مضمون بای اصطبار و قرار
آن مخا ذیل از جناب فرستاد حاجت نمودند و علی یک با جمعی از عساکر مضمون
که در شهید مقدس شلاق نموده بودند تا در کسرتل کار نیز رفته اصغمان
خبر حاجت مذکور بخبر نموده باز گردید و چون مامور بود که با سپاه از پناه
مشترک در مسج ملاز ان امای عظام خراسان روانه نشده بجهت دفع مفا
جماعت قلاق میا بوده باشد که اگر حرکتی نمایند بدفع و رفع ایشان استعمال
نماید با عساکر مضمون روانه سازد که بعد از رسیدن خبر مبارت **جماعت**
بی عاقبت او را یک بجز مقدس علی حضرت ظل الهی چون خبر حرکت نکردند و
بجز تنبیه او در سبجان قلی خان و احتیاط وقوع نکردند و ستان معور
شده امد و در بیان مصاحب سردار است که حضرت اثر و قول اقامی و اتم کار با
و بیگانه کی که کیلویه روانه الکا خراسان شود و ارقام مطاع بجهت محصلان
سازمانده که عساکر مضمون را در نورد و در شهید مقدس حاضر سازند
و محصلین استخاره بکشت زشتار و برقی و باد نموده روانه گردیدند و چون

در آن حال ظاهر شد که جماعت از یک بی نیل مقصود در جستجوی آن
آسایش سپاه نصرت پناه غور شد که اندر دردی خان که در لکار خوار
توقف نموده بود با بر خیز از نواز غلامان خاصه شریفه و امر اعظام
روانه مشبهه مقدم شده باقی عمال نصرت مآثر بر امراض سازد و **وقایع متنوعه**
درین سال شاه وردی سلطان حکام دورق بعلت بد سلوکی مغول و بر نود
پرنانگان که حکام بند عباسی و استغفا نموده بود در عوض سبب شد و
حکومت بند خطاب یک غلام خاصه شریفه قورچی در قوین باقی
حاکم و متولی دارالارشاد و در پس نیز بعلت سلوک ناخوار و سکا بنده رسا
و تصرف متوفات بر کار استانه مقدر مغزول و محسوس گشته اموال در دست
او در عوض تعلبات و تصرفات ضبط شده عوض تولیت بر تقاضای قلیخان
قورچی باقی سابق تقوین یا عفت و دارالارشاد و در پس بخار و شریفه
احضاص یافته محمد حسین یک ولد میر جمال سلطان نوزارت و در روی
آنجا تعیین شد و مردم مریخیان بکلر یکی شیروان درین سال بدرود جهان
گذران نموده و حاجی منوچهر خان بکلر یکی استرآباد در عوض مرتب ایالت
شروان سرفروزی یافته و ایالت استرآباد بجهت یزدان حکام سمنان شفقت

شد و در آن سال در شریفه یک و کدا علی یک مهر دار نوزارت آنجا تعیین
گردید و عوض یک وزیر خط لایعت کبریا از خدمت شریفه استغفا نموده
منصب نوزارت وردی یک ولد او که وزیر کبریا و شفقت و وزارت
کر که باقی یکی عمشیه زاده عوض یک نوزارت شد درین سال
مردوخان سلطان کنکلو حاکم همچون از نواز بنار حلت نموده علی سلطان
برادر شریفه در عوض او تعیین کرد و نواز امور غیره که درین سال
تیمای الکای اوی و شک است که با وجود حسانت و رسانت و
تسنت بنان و استحکام جردن که اصول و دفع آن تمامی از سنگهای تشریه
صورت انجام یافته بود بی آنکه شکستی با مکان آن راه یافته بغوی کردی اذا
حبار امر بنا جعلنا دکان و عدل حقا بازمین عوار کردید
سنگبار در درون عمارت عباقت فیخ از مکان فرورانه هم باشیده بود
سرخ که عسی خان سلطان نوزارت حاکم الکای نوزارت باب و وقوع این امر
غریب معروض گردانیده بود نوعیت که قریب نظر بر مطلق احاطه اطراف
اکامات آینه زده صدای غریب که از انقسم صدای بزرگ مسموع نکشته گوش
میرسیده و مردم را قبح عرض اکبر و پشت رفو محشر از خواب کرا و غفلت

که سیده از جانت آنروز صبح روز یکم این کار بر پا و کوشش در پی استقامت
این آواز بود که صد روز یک کشف غلام و هتک تر ظلام کشته بود از یکسای
مرو که معیار امنه و فریادها صد سال بود اثری باقی نبوده و اما کن و پوتنا
و مسائل اهل اسلام که بر سر فروردم مدار و نسبت قریب جوار است از قوه
تقریب یافته بر دیده دران روزان روشن و بهر دست که بهر کس فرور
بطریق مورائیت از آیات با هر حقیقت ترویج بضا و تم
شکست طاق کسری و تالی خود آنکه به بضا است و هم از تبحر با س
اعلی حضرت ظل الهی است که تقسیم آثار در زمان دولت این سر عدالت سع
ظاهر کرد امید که روز بروز میان شرح مصطفوی عجاری و بنداری این سر
عدالت آیین شید و کاباد و نیز یکی از آثار عظیم این سال وقوع زلزله در
قزوین است که بجا آمدن مهد ساکن خاک استخاص آجال جمعی از خوار و حبیته
غریب و فغان مردم از سگ سمار سید و عمارت و بنیان تهر و خفتن جای
بهلو بر سینه صعب نهاده و آنکه عالم بحکم الله الاحوال
تمام کتاب ریاض التوابع نموده و کرده در مکه تا چهار ماه است
شهر جاد الاول روز شنبه ۲۱ جلوس شاه عالم با هم ماه غار مطابق

c 189
25 —